Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

~~N. K. I : 76~~
226 E 21
N. K. 1710

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Francisci philelfi breviores epistolæ - Daventriæ per Jacobum de Breda 1501.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

N.K.I: 76

Franciſci philelfi brevio res elgantioreſqꝫ Epiſtole

Omnibus qui pure ⁊ latine ſcribere cupiunt multum vtiles ⁊ necãrie. ſumma ex eiuſdẽ toto eplarꝫ volumie diligẽtia collecte: aciterum ad vnguem reuiſe Cũ tabula argumentorꝫ ſeu titulorꝫ breuiter ſingulas declarañ. eplas: vt quãcunqꝫ vſui neceſſariã adoleſcẽtes velint materiã: querant habita pagina.

Angeli politiani viri ⁊ Eruditiſſimi atqꝫ illuſtris ad numerꝫ vſqꝫ quin tũ ⁊ decimũ breues nõ minus autem vtiles in calce huius opuſculi ſunt adiuncte Epiſtole: quas ad contemꝑaneos amicoſqꝫ ſuos viros Illuſtres ſcripſit

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Aduentū ſuū narrat ꝛ peſtilētie vim declarat	Pagīa pͥma.
Agit amico grās ꝙ ex peſte fugiendum ſuadet	eadem
Conſilium approbat	eadem
Arcas cum libris ꝛ veſtibus petit	eadem
Aduentū ſuū narrat ꝛ ꝙ̃ ſura quid ſit querit	eadem
Petit ſibi rebuſqꝫ ſuis conſuli	eadem
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait ꝛ vtilitatis habendā eē rōem	ij
Conqueritur ſibi promiſſa non ſeruari	eadem
Hortatur quendam ad ſtudium litterarum. deinde ponit differenti am inter feciales ꝛ caduceatores	eadem
Conſtans ꝛ gratus eſſe vult	eadem
Amicorum paria quattuor	eadem
Dolet ſe nō poſſe gratificari	eadem
Receſſurum ſe ſcribit propter peſtilentiam	eadem
Profectionem ſuam predicit amico	iij
Quam honorifice ſit acceptus narrat	eadem
Corrigit laudationem amici de ſe	eadem
Depoſitum reddi poſtulat	eadem
Cur nō ſcripſerit. Item laudat bononiam	eadem
Factionem naſcentem oſtendit	eadem
Hortatur amicum ne laboret de reditu ſuo	iiij
Laudes de ſe minuit	eadem
Libros ab alio repetendos ait	eadem
Cōmendat quendam amico	eadem
Factionis tumultum narrat	eadem
Conditionem accipit de pacta ſibi pecunia	eadem
Mulis ſibi opus eſſe dicit	eadem
Integrum ſibi eſſe negat vt obſequatur cōſilijs	v
Conditionem ſe non poſſe admittere dicit	eadem
Excuſat ſe	eadem
Fidem ſibi eſſe ſeruandam dicit	eadem
Cauſam cunctatōis narrat ꝛ tuti itineris lrās optat	eadem
Laudans hortatur amicū ad gloriam	vi
Unde ꝛ quo pergat dicit	eadem
Amico gratulanti ꝛ operam pollicenti reſpondet	eadem
Pericula ſua narrat	eadem
Libros quos alteri cōmendauit repetit	eadem
Conductum ſe ait in triennium	vij
Singulariter quendā cōmendat amico	eadem
Conſuli ſibi ſuiſqꝫ rebus petit	eadem
Factionē florentinoꝝ ſibi moleſtā eſſe dicit	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Commendat amico quendam eadem
Pollucem repetit eadem
Admonitum ſe dicit vt ſibi caueat eadem
Maturari promiſſa petit eadem
Inimicum corrigit ꝙ ſibi inſidietur eadem
Inimicũ vilipendẽdo arguit improbitatis viij
Hortatur amicũ vt promiſſa opere cõpleat eadem
Gratias agit officioſo amico. Item excuſat ſe ꝙ promiſſum non per
fecerit. Moleſtiam ſui ſtatus narrat eadem
Cauſam cunctationis oſtendit ix
Rationem reddit cur abierit eadem
Reſponſurum ſe breui dicit eadem
Certior fieri vult de ſtatu amici eadem
Librũ alterius ſe non poſſe mittere ait eadem
Increpat quendam ꝙ ſibi res ſuas nõ reddit eadem
Ignoſci ſibi petit ꝙ nõ ſatiſfacit votis amicorum eadem
Loqui ſe ait per tabellarium eadem
Excuſatoria epiſtola x
Conſilium de profectione aperit eadem
Moram ſuam excuſat eadem
Grãs agit amico ꝓ donis. Itẽ laudat ariſtã ⁊ rus amici eadem
Uenturum ſe ait eadem
Succeſſus ſuos narrat ⁊ amicũ latenter allicit eadem
Librũ ſe dicit ſub cõditione miſſurum eadem
Arguit quendã ꝙ librũ alteri nõ reddiderit eadem
Hortatur amicum xi
Cauſam dicit cur deceſſerit eadem
Excuſatoria epiſtola eadem
Cõceſſiſſe ſe ait in aliũ locũ vbi in magno eſt honore eadem
Accuſat ſuperbie quendam eadem
Hortatur amicũ ad viciſſitudinẽ lrãrum eadem
Amari ſe dicit ⁊ inuicem amare eadem
Hortatur amicum ad librorũ lectionẽ xij
Iudicium Philelfi de Quintiliano eadem
Hortatur quendam vt libros reddat eadem
Arguit quendam iniuſticie eadem
Gratulatur cuidã ꝙ magiſtratum acceperit eadem
Dicit ſe febre liberatum ⁊ quo pacto eadem
Negligi ſe queritur ab amico xiij
Accuſat eos q̃ cõmodo ꝓprio amiciciã metiũtur eadem
Hortatur quendã vt rus relinquat eadem

AI

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Abſentem magis q̄ preſentem laudandum eſſe dicit. Item iocatur de quodam flagitioſo	xiiij
Pro mittit officiū ſuū ꝛ libros repetit ꝛ epiſtolas petit.	eadē
Grās agit ꝛ Moſei vitā ſe tranſlaturꝫ ſpondet	eadē
Excuſat ſe q reſponderit ſerius. Itē laudāti ſe rñdet	xiiij
Excuſatōem accipe ſe dicit deiñ quendā cōmendat amico	eadem
Amici ſtudium in litteris adhortatur	eadem
Amorem in laudando oculis carere dicit. deinde pro munere gratias agit Excuſat ſe	eadem
Conſilia laudat amicorum	eadem
Laudat quendam q patrem in virtute imitetur	eadem
Excuſationem admittit	eadem
Veterem amiciciam ſe colere ait	xv
Accuſat quendam	eadem
Vxoris mortem filio nunciat eumq̧ domum reuocat	eadem
Arguit quendam illiberalitatis	eadem
Excuſatoria epiſtola	eadem
Excuſatorie littere	xvi
Officium filio petit	eadem
Hortatur amicum ad ſcribendum	eadem
Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici Sed poſt hac leuiora ſe malle. Excuſat ſe cur librū nō mittit	eadem
Arguit amicum iniuſticie erga ſe	eadem
Officium ſuum narrat	eadem
Laudans quendam cōmendat eum amico	eadem
Cōmendatiua epiſtola ꝛ laudis plena	xvij
Et ſibi ꝛ amico bene eſſe gaudet	eadem
Monenti vt ſibi caueat gratias agit	eadem
Accuſat amicū rariſſime ſcriptōis ꝛ officiū ſuū illi ſpōdet	eadem
Viciſſitudinem litterarum poſtulat	eadem
Breuitatem litterarum ſubaccuſat	eadem
Excuſat ſe rare ſcriptionis	eadem
Librum excribendum petit	eadem
Cōmendatiua epiſtola non vulgaris	xviij
Excuſat ſe rare ſcriptionis	eadem
Promiſſa adimpleri petit	eadem
Orationes mittit amico Excuſat ſe	eadem
Corripit quendam	eadem
Spem adimit cuidam	eadem
Bene ſperare iubet amicum	eadem
Accuſat quendam torporis ꝛ negligentie	xix

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Inuidum exkpit	xix
Quotus quiſqꝫ quid ſignificet.	eadem
Boetij dialectica excribi poſtulat	eadem
Sollicitus eſt de ludimagiſtro	eadem
Iniuriam ſe donaturꝝ oſtendit	eadem
Aduentū ſuū predicit ⁊ ſaluū cōductū petit	eadem
Accuſat ſilentiū cuiuſdā ⁊ lrās ⁊ nouas petit	eadem
Scire deſiderat mentem principis	xx
Quendam accipit in amiciciam	eadem
Hortatˀ amicū vt exemplo ſuo ſepius ſcribat	eadem
Inuehitˀ in tabellarios negligētes ⁊ ꝓmiſſa īpleri petit	eadem
Tabellarij occaſione eadē iteꝝ ſe ſcribere dicit	eadem
Mortē principis narrat	eadem
Romā ſe petituꝝ dicit	eadem
Libros cōmodat amico	eadem
Iocatur in medicū	
Lactantiū repetit	eadem
Conditionē ſe nō poſſe accipere ait	eadem
Neqꝫ cōſilij neqꝫ auxilij locū apud ſe eſſe ait	xxi
Negat ſe plura hoc tp̄e poſſe ſcribere	eadem
Iliada ſe vendere negat	eadem
Nō expedire ait vt omnia ſcribat	eadem
Corrigit inſimulantē ſe negligentie	eadem
Amiciciam laudādo operā petit amici	eadem
Inſeruire ſibi a diſcipulo deſiderat	eadem
Amici ꝓmiſſa nō reſpōdere ſuis ait	eadem
Illiberalitatis accuſat amicum	xxij
Amicū certiorē fcit de rebꝫ ſuis ⁊ de ſtatu ciuitatis petitqꝫ ꝯſiliū.	eadē
De eadem re	eadem
Tabellarij ꝟbis fidē eſſe habendā ait ⁊ amici oꝑam petit	eadem
Pericula ſua narrat ⁊ cōſiliū petit	eadem
Admonitus grās agit ⁊ mores ſuos declarat	eadem
Grās agit p̄ncipi ſe ad familiaritatē inuitāti	xxiij
Item quid differūt rex ⁊ tyrannus	eadem
Ratione tp̄is eſſe loquendū ait	eadem
Periculoſum tempus eē oſtendit	eadem
Accuſatus ſuꝑbie excuſat ſe	eadem
Arguit quendā nō obſeruate ꝓmiſſionis	eadem
Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit	eadem
Laudat quendā grece lrāture ſtudioſum	eadem
Compatio Hieronymi ⁊ Auguſtini	eadem
Anguſtiam ſuā oſtendit	xxiiij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Loqui ſe ait per tabellarium	xxiiij
Conſilium petit	eadem
Conſuli ſibi iterũ petit ꝓpter pericula	eadem
Dicit quoſdã vtiles donec vtilitas deceſſerit	eadem
Laudat quendã ꝙ morali philoſophie operã dat	eadem
Conſolatur amicum in aduerſa fortuna	eadem
Libros repetit	xxv
Arguẽdo quendã libros ab eo repetit	eadem
Lrãs ab amico petit ⁊ libros ſuos repetit	eadem
Jocatur in amicum ruri manentem	eadem
Pecunias ſibi ſolui petit Lrãs repetit	eadem
Stomachatur cuidã ſibi moleſto	eadem
Traditum ſe querit obliuioni	eadem
Operã amici importune petit	eadem
Certior fieri petit de proſpero ſtatu amici	xxvi
Grata fuiſſe ſcripta amici dicit	eadem
Suadet amico vt etiã in ſenio nõ quieſcat a ſtudio	eadem
Carmina ſua repetit	eadem
Carmina iterum reddi ſibi poſtulat	eadem
Lrãs amici laudat eumqꝫ ad ꝟtutem hortatur	eadem
Promiſſa confectum iri petit	eadem
Ad idem Officium petit amici	xxvij
Petit vt ad ſe amicus veniat	eadem
Anxium ſe ait ſuꝑ valitudine ⁊ abſentia filij	eadem
Silentium diuturnum accuſat	eadem
Silentium carpit Lrãs a diſcipulo petit	eadem
Plantas ſibi mitti petit	eadem
Librum ſerio petit ſibi reddi	eadem
Conſilium mutatum ab amico miratur	eadem
Hortatur amicũ vt tandem libros reddat	xxviij
Pollicita maturari deſiderat	eadem
Expediri petit quod in rem ſuã ſit	eadem
Librum repetit	eadem
Lrãs ſe nondũ accepiſſe dicit. deinde	eadem
Statũ ſuũ ſignificat Dicit ſe nihil accepiſſe ꝑmiſſi	eadem
Amari ſe letatur ⁊ redituruũ ſe ſpondet	eadem
Laudat amicum ꝙ ſe amat	xxix
Accuſat quendã rare ſcriptionis	eadem
Silentium accuſat ⁊ litteras petit	eadem
Salarium duplum petit vt redeat	eadem
Diligere ſe ait amicũ ⁊ ſꝑ dilectum etiã ſuũ pollicetur aduentũ	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Peſtilentiā ait incrudeſcere	eadem
Certior fieri petit de commiſſis	eadem
Commendat amicum	eadem
Loqui ſe ait per eū qui lrās pertulit	eadem
Nihil qd̄ ſcribat occurriſſe ait Itē de podagra	xxx
Promittit ſe curaturum omnia	eadem
Noīa librorū venaliū deſiderat ſibi ſcribi	eadem
Arguit amicum auariuſculū factum	eadem
Cōmendatio ironica ac ridicula	eadem
Peſtilentiā ſe timere ait ⁊ cōſiliū petit	eadem
Peſtilentiam incrudeſcere ait	eadem
Pauptatis incōmoda narrat ⁊ cōſuli ſibi petit	xxxi
Cur breuis ſit indicat	eadem
Filium ad ſe rediturum ſignificat	eadem
Stomachatur ꝙ lrās ad ſe datas nō acceperit	eadem
Cōqueritur ſe lrās nō accepiſſe ⁊ venturū ſe ſpondet	eadem
Laudat amicum Litteras petit	eadem
Conqueritur ſe pecunias nō recepiſſe	xxxij
Deſiderium videndi amicum inſinuat	eadem
Venturum ſe dicit ⁊ lrās regis expectat	eadem
Excuſat ſe apud amicū ⁊ ei negociū dat	eadem
Silentium latenter accuſat	eadem
Officium petit amici	eadem
Profecturum ſe dicit	eadem
Eiectum ſe ab vrbe dicit ob peſtem	eadem
Hortatur amicū vt res aſſeruet ne furto ſurripiātur	eadem
Eiectionem ſuam narrat	eadem
Amici preſentiam petit	xxxiij
Amicum vt ſe conueniat orat	eadem
Longū ſilentiū accuſat ⁊ ſtatū ſuum indicat	eadem
Incommoda ſua narrat amico	eadem
Grās agit de tritico promiſſo	eadem
Officij neglecti ſubaccuſat amicum	eadem
Domum ſibi cōduci petit q̄ ociſſime	xxxiiij
Domū qualem cōduci velit. Itē Nae qd ſignificat	eadem
Reuerſurum ſe dicit papiam	eadem
Certior fieri cupit de reb⁹ ſuis domeſticis	eadem
Moneri quendā petit ne ſibi moleſtus ſit	eadem
Silentiū ſuū excuſat ⁊ ſtatū ſuū narrat atq; ppoſitum	eadem
Reſponſum petit	xxxv
Conqueritur ſibi promiſſa nō ſeruari	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Excribi librum petit eadem
Accuſat quendam perfidie eadem
Reſpōdet lrīs amici eumq; laudat beniuolētie eadem
Gratias agit pro beneficiis eadem
Cōmendat quendā apud amicū xxxvi
Iniuriam ſibi factā narrat eadem
Accuſat amicum obliuionis eadem
Officium laudat amici eadem
Officium petit amici eadem
Opem filio petit redituro eadem
Certior fieri de ſtatu amici petit eadem
Cōmendat amicum amico eadem
Commendaticia epiſtola eadem
Cōmodari exēplar petit vt excribatur eadem
Iuuari petit ſe litteris alterius xxxvii
Conqueritur de tarditate officii eadem
Grās agit ei qui filiū ſuū tractauit bene eadem
Hortat amicū vt obliuiſcat cōmiſſoꝝ eadem
Librum petit vt ſuū emendet eadem
Hortat filiū vt preſuli obſequatur eadem
Hortatur filiū de libris inquirendis eadem
Arguit filiū ꝙ iuſſa nō perfecerit eadem
Donat amicū carmine quodam xxxviii
Memorē ſe dt amici. Itē accuſat amici ſilentiū eadem
Quanti liber emi poteſt dicit eadem
Gratulat amico dignitatē aſſecuto cui ⁊ muneri dat libros eadem
Officium petit eadem
Rñſum a filio petit ⁊ ſua ſcripta mittit amicis legēda eadem
De litteris reddendis officiū petit amici xxxix
Grās agit ꝙ amicus ſibi morē geſſit eadem
Egre fert cunctationem ſuam et de ſatiris ſuis ſcribit et laudat librum ſatyrarum eadem
Certiorem facit amicū de reb9 ſuis eadem
Succeſſus ſuos narrat ⁊ officiū petit in familiā eadem
Arguit filium fugitiuum ⁊ de ſacerdotio conſilium dat Et inconſtātie filium arguit eadem
Ad amicū de negociis illi9 excuſat amicos ⁊ iubʒ amicū bñ ſpare xl
Accuſat tabellariorum iniuriā eadem
Excuſat ſe ꝙ morē non geſſit amico eadem
Mendacii quendā arguit ⁊ libꝝ repetit eadem
Libros ſibi reſtituendos ſerio curat eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Donat amicum libris ſuis	eadem
Gratulatur amico de probo filio	xli
Cunctationis cauſam narrat	eadem
Libros repetit	eadem
Operam petit amici in rem ſuam	eadem
Gratias agit	eadem
Excuſat ſe ꝙ diſtulerit officium ſuum	eadem
Silentiȷ̄ cauſam reddit ꝛ operam ſuam ſpondet	eadem
Obſequium ſuum offert amico	xlij
Litteras ſuas cõqueritur interceptas	eadem
Locum ꝛ tempus prefinit cõueniendi amici	eadem
Admonet quendam vt ſibi inſeruiat	eadem
Gratias agit ꝛ promiſſa petit adimpleri	eadem
Hortatur amicum vt compleat promiſſa	eadem
Gratificatur amico pro munere	eadem
Operam petit amici	xliij
Grãs agit amicis laudãtibꝰ rñdit ꝑmittitq; aduentũ ſuũ	eadem
Pecuniam ſuam commodari petit	eadem
Dicit ſe quendã cũ ſummo pontifice in grãm redigiſſe	eadem
Equuleus laudat equum Reſponſum petit	eadem
Excuſat ſe de ſilentio Cõmendat quendam	eadem
Dicit ſe ꝑagere mandata ꝛ gratum ſe oſtendit	xliiij
Miratur ſibi nihil eſſe reſponſum	eadem
Infidum quendam eſſe dicit Gratũ ſe eſſe dicit	eadem
Excuſat ſe preclare ꝙ amicũ nõ ſalutauerit	eadem
Laudat amicum	eadem
Litteras petit de ſtatu amici	xlv
Interrogat de nauigio Excuſatoria epiſtola	eadem
Excuſat amicum nõ reſcribentem ꝛ tamen cum vacabit ſcribat orat	
Certior fieri petit de ſtatu amici	eadem
Laceſcentem ſe monet vt deſinet	eadem
Laborare amicũ ex crure dolet ꝛ lrãs ſuas illi nõ redditas	eadem
Cauſam ſilentiȷ̄ reddit Litteras petit	xlvi
Oſtendit ſe rebus ſuis velle proſpicere	eadem
Excuſat occupationes amici	eadem
Pelliri a principe veſtem ſuam petit	eadem
Debitorem quendã dicit eſſe ſoluendo	eadem
Nec ſimulandum nec diſſimulandum eſſe: laudatq; amicũ ꝙ ſe to/tum patefecit ſibi. ꝛ pollicetur officium ſuum	eadem
Amicos grãs agit ꝓ beneficijs ꝛ libros illi mittit	xlvij
Petit quippiam a ſummo pontifice	eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Operam petit cardinalis	eadem
Gratum ſe oſtendit	eadem
Litteras mittit filio reddendas	eadem
Hortatur amicū ad viciſſitudinē lrārum	eadem
Codicem Alberti magni petit	eadem
Filij cauſas expediri rogat	eadem
Reddi petit lrās filio vt ꝓperet domum	xlviij
Recte ſe conſuluiſſe dicit	eadem
Deſiderat lrās amici ⁊ libros illi mittat	eadem
Hortatur filium ad bonas artes	eadem
Gratificatur amico duplici ratione	eadem
Cauſam cur non reſcripſerit narrat	eadem
Negocium nondum ꝑfectum dicit	xlix
Libros abſolutos eſſe dicit. epiſtolas alijs tradendas mittit. ac de	eadem
futuri temporis qualitate inquirit	eadem
Opa ſua mittit amico a q̄ ⁊ lrās petit ⁊ fauorē in tabellariū	eadem
Litteras ſibi nō eſſe redditas dicit	eadem
Oſtendit amico quid ſperandū q̄d ve nitendū ſit	eadem
Promittit officium ſuum	eadem
Promittit pluribus verbis officiū ſuum	eadem
Gratum ſe eſſe dicit de beneficijs acceptis	eadem
Arguit quendam furti ⁊ librum repetit	l.
Silentium accuſat	eadem
Dotem filio petit ſibi impetrari a principe	eadem
Pecunia vt ſibi ſoluatur petit	eadem
Promittit obſequium ſuum	eadem
Litteras annexas reddi petit amico	eadem
Arguit amicum libros nō reddidiſſe	eadem
Gratulatur amico qui ex egritudine conualuit hortaturq; vt curet	
valitudinem ſuam	eadem
Cauſam ſilentij reddit ⁊ aliqua ſibi excribi petit	li
Accuſat quendā ꝙ rem iterūterit Jtē de turcis meminit	eadem
Commodata repetit	eadem
Doctrinam cū bonitate iūctam eſſe debere	eadem
Amicum orat vt filio conſulat bene	eadem
Librarium ad ſe mitti iubet	eadem
Minatur cuidam niſi libros reddat	eadem
Litteras alteri reddendas mittit	lij
Filium admonet vt ſibi caueat	eadem
Reſpōdet illi qui eū laudauerat ⁊ orationes petierat	eadem
Carmina mittit	eadem

Tabula

Hippocratis libros mittit amico eadem
Certior fieri cupit Arguit vituperantem ſe eadem
Detractores carpit eadem
Operam petit amici eadem
Viciſſitudinem excitat litterarum liiij
Litteras petit amici ⁊ ſuos illi ſucceſſus indicat eadem
Orat amicum vt inquirat de libris eadem
Gaudet triſtem nuncium in letiorem commutatum. Item monet
vt quendam hortetur ⁊ excitet eadem
Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu Monet inuidentiam eſſe cō
temnendam eadem
Curari rem ſuam petit liiij
Filio peregrinari volenti cōſilia dat eadem
Animum ſuum per alium aperit eadem
Commendaticie littere eadem
Hortatur quendam vt libros reddat eadem
Hortat amicū vt meminerit ꝑmiſſoꝝ Lrās petit eadem
Promiſſa vt cōprobentur orat eadem
Petit vt aliquid tpis amicicie officio dat eadem
Excuſat tarditatem lrārum ꝙ nō ſit arbitrij ſui lv
Maturari petit operam amici eadem
Laudat quendā fidei in principem eadem
Diligentiſſime quendā amico cōmendat. Item excuſat ſe ꝙ ad ſum-
mum pontificem non reſcripſerit eadem
Munera optat comitatu uirtue litterarum eadem
Docet quibꝫ artibꝫ inſtitui qs debeat futurꝰ medicus eadem
Filium amico commendat lvi
Filium commendari orat eadem
Filio vt adſit amicus optat eadem
Litteras ait ad ſe nō eſſe perlatas eadem
Perblemata Ariſtotelis trāſlata mitti ſibi petit eadem
Gaudet amicū bene habere eadem
Litteras interreptas conqueritur eadem
Adoleſcentem amico commendat eadem
Quomodo res habeat ſcire deſiderat lvij
Libꝝ repetit ⁊ petit amicū admoneri vt ꝑmiſſa cōpleat eadem
Officium petit amici in preſentia eadem
Hortat amicū vt que ꝑmiſerit ſibi perficiat eadem
Petit ab amico vt hortetur filiū ad v̄tutem eadem
Facit amico poteſtatem ſui ne ingratus ſit eadem
Auxilium impendi ſibi petit eadem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Tabula

Laudat filij peregrinatio nem	lviij
Beniuolũ facit amicũ ad hoſpitalitatẽ ſuis exhibendã	eadem
Parari poſtulat que ad iter faciundũ opus erunt	eadem
Arguit quendam officij neglecti aut ſpreti	eadem
Orãs agit mirifice Reſponſum petit	eadem
Amicicia quõ orta ſit inter ſe ⁊ aliũ quendã narrat	eadem
Minatur cuidam niſi libros reddat	lix
Crebriores litteras filij petit	eadem
Arguit filium ꝙ patrem accuſat	eadem
Monet filium vt ⁊ ſepius ⁊ apertius ſcribat	eadem
Religioſi amico cõmendantur	eadem
Operam a ſe petitam reijcit in alterum	lx
Operam amici petit	eadem
Beneficium beneficio accumulari orat	eadem
Petitiones alique petuntur a Philelfo	eadem

¶ Quindecim familiares epiſtole Angeli politiani in fine per ordi-nem ſequũtur.

¶ Tabula in epl'as diſertiſſimi Franciſci Phi-lelfi cũ adiũctis epl'is feliciter finit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

¶ Frãciſcꝰ Philelfus Frãciſco barbaro. Salu. dt

¶ Aduentũ ſuũ narrat ⁊ peſtilẽtie vim declarat.

Quod tibi iucũdiſſimũ

eſſe puto. nudiuſtercius venetias ex vrbe cõſtãtinopo
li adueni. vñ abeſſe te ⁊ doleo qꝛ tua ſuauiſſima cõſue
tudine frui nõ licet. ⁊ gaudeo ꝙ ſalutis tue rõnem ha
beas. nã furoꝛ peſtilẽtie ꝑcit nemini. nec vllis remedijs
aut arceri pt aut repmi. ne ſi Aeſculapius qdez ipe hu
iuſue filiꝰ podalirꝰ ⁊ Machaon cũ Apide vna illo q pmus medici/
nã dꝛ inueiſſe ꝓpulſatores ⁊ curatores adſint. Quare cũ vita ſis dig/
niſſimus. facileꝛ equo aĩo patioꝛ abſentiã tuã dũ tñ lris creberrimis
pñtis tui deſideriũ reſartias. Uale ex Venetijs. iiij. idus octobꝛis

¶ Franciſcus philel. Danieli veturio. S. d.

¶ Agit amico grãs ꝙ ex peſte fugiendũ ſuadet

Ego tibi gratias immoꝛtales ꝙ tanta beniuolentia me cõplecte
ris nõ em̃ ſine mḡna qdã amoꝛis vi me hoꝛtaris vt in tãtis pe/
ſtilẽtie ignibꝫ venetijs eſſe nolim ſʒ vl' patauiũ cõcedã vl' alio vbi tuti
us vite mee cõſultum ſit. Si dixero me omnino expertem metus pla
ne mentiar. Metuo em̃ ſed nõ tam mihi ꝙ̃ infanti filio vxoꝛiqꝫ ado
leſcentule tum relique etiam familie q minus foꝛtaſſe ſibi cauere no/
rint. Nec ſatis ſcio quid faciam. Nam patauij quoqꝫ ⁊ in reliqs pꝛo
pinquis vꝛbibꝫ efferatã hanc moꝛbi immanitatẽ audio incrudeſcere.
Quare aut nuſquam eſt mouẽdus pes aut fugiendum longius vbi
pacatioꝛ ſit aeris clemẽtia. Cõſilium tñ tuũ nõ poſſum non pꝛobare.
Uale ex Venetijs. calendis nouembꝛibꝫ

¶ Franciſcus philelfus. Uictoꝛino feltrẽſi. S. d.

¶ Conſilium appꝛobat

Ego te virum nõ ſolum mei amantiſſimũ ſed ⁊ pꝛudentem ⁊
bonũ iam pꝛidem eſſe cognoui. Admonitionem tuam nõ poſſuʒ nõ
pꝛobare. Sed qui mare ingreſſus ſit nõ habet ventos in manu. Ad
uerſus contrarios flatus tantiſper nitendũ eſt dũ vel foꝛtuna vel de
us aliquẽ poꝛtũ obtulerit ſi minus optatũ ſaltem tutum. Sententi/
am meam tenes. Uale ex Venetijs. vi. cal'. decembꝛibꝫ.

¶ Frãciſcus philel. Leonardo iuſtiniano. S. d.

¶ Arcas cũ libꝛis ⁊ veſtibꝫ petit

Quoniã natalis chꝛiſtianus iã ꝓpe moduʒ pulſat foꝛes. facias
mihi rem gratiſſimã. ſi quas arcas añqꝫ ego foꝛem ex Conſtantino/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

poli ſolututus.per illius temporis naues ad te miſi.mihi reddi cura
ueris. Non enim ſolum libris nonullis mihi opus eſt.qui arcis ſer-
uant.ſed etiã veſtimẽtis.tum meis tum vxoris. Et vt de me ſileã me
quottidie vxor rogat.ne ſe diutius priuem voluptate ſuarũ veſtium
Quare niſi ad proximum natalem huic morem geſſero ſe ab me de
ludi exiſtimabit. Nam neqꝫ te latere debet ingenium muliebre.⁊ e-
go vxori ea negare nõ auſim:que vite cultui decoroqꝫ debentur ado
leſcentule preſertim mihiqꝫ morigere. Vale ex Venetijs.xvi.calen-
das Januarias. M.cccc.xxvij.

¶ Franciſcus philel. Antonio Lapanorẽſi. Sa. di.

Aduentum ſuũ narrat ⁊ verſuria q̄d ſit.

QVod meum in italiam reditũ iucundiſſime acceperis.eſt mihi
exploratiſſimum. Noui em̃ bonitatem tuam ⁊ animũ erga me. Nõ
autem certior fieri vis de rebus meis exponam breui. Vereor in eã
fabellam incidiſſe que de cane dicitur qui vmbratilem ſecutus imagi
nem.quã ferebat rictu carnem reliquit. Erant mihi Conſtantinopo
li leta omnia ⁊ ſecunda Dum amicis his obſequor ductus ingenti
ſpe captuſqꝫ promiſſis.incertam fortunam certis ornatiſſimiſqꝫ cõ-
modis anteposui. Et ne lõgior ſim mihi deluſus videor Quo fit.vt
aliunde mihi cõſulendum ſit De verſura quod ſcire vis dupliciter ex
poni ſolet.cum aut fenus fenore.aut creditor creditore vertit. Et vt
apertius loquar.ſi quando es alienum nobis cõflatum fuerit.nec tã
tum nobis pecuniarum ſit:vt id diſſoluere liceat aut vbi tempus diſ
ſoluendi aduenerit.fenus additamus ṗori fenori aut mutamus cre-
ditorẽ ab altero ſcꝫ vſurario es accipientes quod alteri reddamus.
Vale ex Venetijs.xv.cal. Januarias. M.cccc.xlvij

¶ Franciſcus philel. Leonardo iuſtiniano. Sa.

Petit ſibi rebuſqꝫ ſuis conſuli

NOlo mea cauſa quicq̄ꝫ patiaris incõmodi Nam tua mihi vi-
ta nõ libris ſolũ ⁊ veſtimentis ſed mea etiam vita charior eſt Poſtea
q̄ꝫ id cubiculi vbi mea illa bona continentur ſuſpectũ eſt ꝓpter eum ꝗ
eo in loco peſtilentiali morbo correptus exceſſit e viuis.nõ ſolum ex-
pectabo ſed diu etiã multumqꝫ expectabo.quo ad acr ad ſalubritatẽ
redierit. Sed interea temporis vt mihi rebuſqꝫ meis conſulas te plu
rimũ rogo. Nam diutius ita agere nec poſſum nec volo. Si ꝓmiſſa
mihi ſeruãtur manendũ eſt.id quod eo libentius ſum facturus quo
video me tibi cũctiſqꝫ patricijs eſſe cariſſimũ Verũ diuturniorẽ ſpẽ
precio emendam nequaq̄ꝫ cenſeo in hac p̄ſertim tempoꝝ pernicie Va
le ex Venetijs.xv.cal. Januarias

¶ Franciſcus phi. Leonardo iuſtiniano. Sa. di.

Honeſtati ſatiffeciſſe ſe ait ⁊ vtilitatis habendã eẽ rõnem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Quod me hortaris ad patientiā.nō contēno.Eſt enī ea quedam ſpēs fortitudinis qua res arduas difficiliſqꝫ perpetimur honeſtatis vtilitatis ve gratia.Ego me honeſtati ita video ſatiſfeciſſe in tāta periculoꝝ ac tam intolerabili magnitudie:vt plus mihi honeſtas iā debeat.ꝙ ego honeſtati. Reliq̄ ratio eſt vtilitatis quā in hanc diē ſcio mihi fuiſſe nullā.poſteaꝙ ex grecia ad vos redij. Nec qua futura ſit poſſum augurari Sum equidem apud vos perlibēter. Sed diu ita eſſe non poſſum.Itaqꝫ te etiam atqꝫ etiam rogo vt.proſpicias rebus meis Vale ex Venetijs.xiiij.cal.Janua.

¶ Franciſcus philel. Joanni auriſpe.Sa.di.

Cū queritur ſibi promiſſa nō ſeruari

Quod mihi gratularis de meo in italiā reditu letor eqdem meum tibi probatum iri cōſiliū.Verū in hanc diem fortuna cōſilio non reſpōdet. Nam quā mihi ſpem apud Venetos ampliſſimā ꝓpoſitaꝫ ſum ſecutus,ea me video fruſtratum iri Itaqꝫ me facti mei iam penitet.etſi conſilium nequaꝙ eſt accuſandum. Hic enī diutius mihi cūctanduꝫ non eſt.cui neqꝫ promiſſa ſeruantur.⁊ morbus peſtifer quo vniuerſa ciuitas eſt correpta.imminentem interminatur interitum Vale ex Venetijs.v.cal.Januarias

¶ Frāciſcus philelfus Gabrieli mauro Sa.di.

Hortatur quendā ad ſtudiū lrārum.deinde ponit drīaꝫ inter feciales ⁊ caduceatores.

Laudo te mi Gabriel.ꝙ te a lrīs abdicare nolueris vt ſolēt nonnulli vulgo.vbi ad gerendam rem publicam ſe contulerint. Lege ꝗ aliquid aut ſcribe cum tibi licet per publica munera Magno tibi cōmodo mihi crede.littere ſunt future.ſi his vti pro ingenij tui magnitudine preſtantiaqꝫ volueris. Nunc ad id quod petis.Vis enī ſcire quid interſit inter feciales ⁊ caduceatores.Feciales eos fuiſſe conſtat apud priſcos qui certa iuris ſolemnitate bellum hoſtibus indicebāt At.caduceatores eſſe pacis legatos dictos a caduceo.quem manu geſtabant.⁊ caduceum quidem ipſum Apollinem inueniſſe ⁊ eo donaſſe Mercurium.a quo ipſe lyra donatus ſit de qua quidam re apud Horatium mentio eſt in eo carmine quod incipit Mercuri facunde nepos Atlantis Vbi etiam pater Mercuriuꝫ auctorem extitiſſe nō lyre ſolum.ſed ⁊ eloquentie.⁊ paleſtre.⁊ preſtigiorum,Vale ex Venetijs.pridie calendas Januarias

¶ Frāciſc9 philel. Petro thomaſio philoſopho ac medico Sa.

Conſtans ⁊ gratus eſſe vult

Recte mones ⁊ pamice:vt nō vite min9ꝙ cōſtantie habeā rōem Fruſtra enī eam eſſe conſtantiam.que ſimul cum vita peritura ſit At ego vt tibi vera loquar ⁊ ex animi ſententia nihil eſt quod malim.ꝙ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

me cõſtantiſſimum ſimulqꝫ gratiſſimum ⁊ eſſe ⁊ haberi. Multa ho-
minũ opinioni. multa fama cõſentienda ſunt. Nõ em̃ qđ interius ſit.
ſed qđ exterius. ſepe hoĩes iudicãt. Itaqꝫ q̃diu mihi ꝓ hãc celi intem
periem integrum fuerit. nõ patiar vel ab imperitis accuſari officium
meũ. At dixeris. ſatis ac ſuper tuo es functus officio. cũ non promiſ
ſione minus q̃ ſpe tua fruſtraris. Et id quoqꝫ tibi aſſentior. verꝫ nixi
us eſt vrgendum. quo pudor meus alius in pudorem agat vel inui-
tos. Itaqꝫ rem mihi per gratã facturus es ſi qđ ex te ⁊ mee ⁊ amicoꝝ
ſimul rei ꝓfuturũ excogitaris. Uale ex Uenetijs. iij. nonas Januari
as. Anno a natali chriſtiano. M.cccc.xxviij.

¶ Frãciſcus philel. Gabrieli mauro Salutem

¶ Amicoꝝ paria quattuor

QUod ſcire a me vis. quot fuerint amicoꝝ paria ꝑſcoꝝ memoria
maxime celebrata. ea reperio quattuor numero extitiſſe Theſeum et
Perithoũ Achillẽ ⁊ Patroclũ Oreſten ⁊ Pyladen Phiriã ⁊ Da-
mona. Addũt etiã iuniores apud grecos Epaminondaꝫ ⁊ Pelopi
dam. Uale ex Uenetijs Idibus Januarijs

¶ Franciſcus philel. Andree iuliano. S.d.

Dolet ſe nõ poſſe gratificari

MAximas tibi grãs habeo mi Andrea. q oĩbus in rebꝰ mihi gra
tificaris. Uellem aũt. mihi aliqua te digna offerret occaſio nõ haben
de ſolũ. ſed etiã referẽde grẽ. Intelligeres ꝑfecto vnũ me oĩm eſſe gra-
tiſſimũ. Itaqꝫ eo mihi moleſtior eſt. eo inimicicior pñtis peſtilentie
vis qua vniuerſus populus miſere vexat̃. quo futuꝝ video mihi lo-
cũ ſublatũ iri declarãdi tibi beniuolentiſſimi animi mei. Logor em̃
habere vite rõnem. Quare hic diutius eẽ nõ poſſum ea preſertim fru
ſtratus ſpe. qua ductus ad vos reuerterã Nec eſt qđ quenqꝫ accuſem
preterqꝫ tum ſeuientẽ fortunã ipam. tum nimiã meã credendi facili-
tatem Unum tibi tamẽ ꝑſuade me tuũ eſſe ſemꝑqꝫ futuꝝ. Uale ex
Uenetijs. iij. cal. Februarias. M.cccc.xxviij.

¶ Frãciſcus philel. Leonardo iuſtiniano. S.d.

Receſſurũ ſe ſcribit ꝓpter peſtilentiam

CUm indies magis atqꝫ magis Uenetijs tꝑs tero ea ductus
ſpe quã mihi tot lr̃e tue cũ pulcerrime Cõſtantinopoli agerẽ. tãta cũ
charitate fideqꝫ promiſerãt. ecce nudiuſtercius repente febris peſtife
ra ſeruam mihi vnam adorta eſt. quã hodie interemit. Quo fit vt hic
mihi diutius cunctandũ nõ ſit. Intraqꝫ triduũ ſum hinc Bononiã
verſus abnauigaturus vbi ſi honeſtã conditõem offendero vlterius
profecturus nõ ſum Sin minus honeſtam ad florẽtinos me recipiã
Tu ſi quid interea tꝑis me vis facturꝫ. ſignificato lr̃is. Nã poſt qua
triduũ fruſtra ad me ſcripſeris. Uale ex Uenetijs. v. idus Februa-

rias. M.cccc.xxviij. ¶ Franciſcꝰ philel. Franciſco barbaro. S. d

Profectionem ſuam predicit amico

EGo qđ fore nunꝗ̄ putaui. hoc veſperi nauem inſcendere inſti/
tui, Farrariam verſꝰ nauigaturꝰ. Inde Bononiā petā vbi ſi honeſta
michi cōditio ꝓpoſita fuerit eam accipiam. Nā ſi ſecus ceciderit, cōce
daꝫ ad florētinos, quos audio grece litterature atqꝫ eloquētie i p̄mis
ſtudioſos. Quicqđ egero quāp̄mū tibi declarabo lrīs: quo meos ad
me libros aduolaturos cures. His enim mihi vt ſcis, admodum
opus eſt. Uale ex venetijs Idibus Februarijs. M.cccc.xxviij

¶ Fran. phil. Joanni auriſpe, ſalutem

Quā honorifice ſit exceptus narrat

VEni Bononiam mi Auriſpa ſecundis, vt aiunt auibus. Eo
dem enim die quo vrbem ſum ingreſſus is auteꝫ fuit tercius, ex quo
a te abij, tantꝰ eſt concurſus ad me ſalutantum factus nō ſcholaſtico/
rum ⁊ doctorū ſolum ſꝫ vniuerſe prope ciuitatis, vt nihil neqꝫ frequē
tius neqꝫ honorificētiꝰ dici queat. Poſtridie venit ad me nomine
apoſtolici legati Lodowici alamandi cardinalis harelatenſis Alber
tus florentinus vetuſta ac nobili natus albertorum familia queſtor
apoſtolicus, preclarus iurecōſultus ⁊ vir omni virtute preditus. Is
vbi me perhumane ⁊ perbenigne allocutus eſt hortatur, vt ſecuꝫ v/
na ad cardinalem eam quippe quem diceret eſſe percupidum viden/
di mei. Huic ego vbi obtemperaſſem, ad legatumqꝫ veniſſem, eſſeꝫ/
qꝫ breui apud eum, ſed non incommoda vſus oratione, tanta meis
cum hilaritate ⁊ cum tanta verborum honorificentia excepit, vt ni
hil neqꝫ hilarius neqꝫ honorificentius dici poſſet. Deinde permulta
eſt vltro pollicitus que idcirco nō refero, ne videar cuiqꝫ ambicioſior.
Et ne te diutius morer, ego Bononie ſum futurus prefectus annuo
docende oratorie ⁊ moralis philoſphie muneri, cum ſalario aureum
quadringentorūꝫ quinquaginta, quoꝝ trecenti ſoluūtur mihi ex ere
publico, centum vero ⁊ quinquaginta priuatiꝫ mihi legatus ipſe da
turus eſt. fecitqꝫ iam mihi quinquaginta numerari, addiditqꝫ alia
plura dono ad vſum cultumqꝫ domeſticum. Quare quātū licet ſpe
rare, qꝫ optime nobis hoc initio conſultum intelligo. Uale mi Au/
riſpa et me ama vt facis ex Bononia. vij. cal. Martias

¶ Franciſcꝰ philelfus. Marco cannetulo equiti aurato
ac Jure cōſulto, ſalutem

¶ Corrigit laudationem amici de ſe

QUibꝰ me laudibꝰ heſterno veſperi extuleris apud ꝓſulē hūc no
ſtrum apoſtolicū legatū pleriqꝫ viri graues ⁊ amici mihi renūciaue/
rūt. Ego autē ⁊ ſi miratꝰ certe nō ſum qđ euꝫ ornaueris, q̄ te ⁊ amat
⁊ obſeruat plurimū, malo tñ de me pꝰ hac parcius loquaris ne te qui

grauiſſimus ⁊ habearis et ſis. minus cōſideratum in laudādo iudi/
cēt. Non em̄ ipſe de me ꝓfiteoꝛ. an ne ſentio quidē. que tā fidenter et
tā amplo oꝛe ⁊ affrimes et pꝛedices. ſed facis tu ſane ꝑ magnitudīe
et benignitate animi tui. qui eos oīs tui ſilīs eſſe iudicas. quos in a
miciciam tuam admiſeris. Itaqꝫ tibi habeo grās. ꝙ me tuum eſſe di
lucide cognoris. Uale Bononie Ex edibus noſtris. xij. cal'. Apꝛiles

¶ Fran. phil. Leonardo iuſtiniano. ſalu.

Depoſitum reddi poſtulat

IOannes corbitius mercatoꝛ floꝛentinus meo nomīe te adibit.
vt meos ſibi des ad me libꝛos vna cum rebus oībus quas depoſui a
pud te Qd̄ vt facias te etiā atqꝫ etiam rogo. Naz his diutius care/
re non poſſum. Uale ex Banonia. x. cal'. Maias.

¶ Franciſcꝰ phi. Antonio capanoꝛēſi. ſalutem

Cur nō ſcripſerit. Item laudat Bononiam.

QUod iam diu meas nullas acceperis litteras aliud certe nihil fu
it in cauſa q̄ꝫ tuuz diuturnum ſilentium Quo factum eſt vt putarem
te querēde pecunie magis q̄ꝫ colende amicicie factum ſtudioſuz Itaqꝫ
verebar. ſi ad te ſcripſiſſem. ne ipoꝛtunus magis q̄ꝫ officioſus accede/
rē. Nūc autem lecta pulcherrima tua ad me epl'a itellexi rediſſe iam
muſas cuz vetere amico in gratiam. Quare nō poſſum nō gratulari
mutue noſtre beniuolētie. que vel abſentis viciſſitudine litterarum co
natur pꝛeſentis reddere Qd̄ quidē humanitatis ac benignitatis offi
ciū ne vtriqꝫ p̄termittamus eque ſperare de te debeo vt de meipſo poſ
ſuz imutabiliter pꝛofiteri. Qd̄ autem laudas meam abitionez a Ue
netis. gaudeo ꝯſiliū meum omne laudari abs te viro ⁊ optimo ⁊ pru
denti mihiqꝫ amiciſſimo. Nā quod ſcire cupis quaz me delectat Bo
nonienſis māſio delectat ſane plurimū Nam ⁊ vrbs amena eſt ⁊ po
pulus ꝑhumanꝰ ⁊ rerum omnium que vel ad victum vel ad vite cul
tuz attinēt. magna abūdantia et laudatiſſimarum omnium artium
ſtudiū vehemens. Pꝛeterea quod me maxime delectat omnib; ſum
gratiſſimꝰ Faciat deus. vt nobis hoc gaudij ſit perpetuū Tu valeꝛ ſi
q̄d eſt. quod puſſim tua cauſa. ſcribe Ex Bononia. iij Idus Maias

¶ Fran. phil. Ioanni auriſpe. Salutem

Factionem naſcentem oſtendit

ADmonitionē tuam libenter admitto. ac pꝛobo. Item etiam ex
alijs audiui. Si res vt cepit pꝛoſpere ſucceſſerit. nuſquam hic moue
bo pedem. Sin aliter acciderit pꝛo tempoꝛe nauigabo. Nam neſcio
quid monſtri inter hoſce ciues latere audio. Quod ne quid pariat
magne calamitatis. non poſſum non vereri Ego autem i omnem foꝛ
tunam paratus ſum. Uale ex Bononia. vi. cal'. Iu.

Franciſcus philelfus. Leonardo iuſtiniano. Salutem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

¶ Hortatur amicum ne laboret de reditu ſuo

n Narrauit mihi Joãnes corbitiꝰ. quãta me beniuolentia complecteris. ⁊ q̃ de me nõ modo amice ſed etiam honorifice es locutus Addiditq̃ te ꝓpediẽ effecturũ. vt vel Venetijs vel Patauij q̃ honeſtiſſime eſſe poſſem. quare non eſſe opus vt libros ſibi meos ad me dares cũ apud vos ſim q̃ honorificẽtiſſime futurus. Beneuolentia tua mihi certius nihil eſt . Itaq̃ mirãdum nõ eſt. ſi de. me ſemꝑ amice atq̃ honorifice ⁊ ſentis et loqueris. Tibiq̃ habeo grãz. q̄ das operam ⁊ priuatim ⁊ publice. vt oẽs intelligant me tibi eſſe cariſſimũ De meo autẽ ad vos reditu nihil eſt hoc tpe. quod labores. Ea enim mihi apud Bononienſes cõdicio eſt. vt hic honeſte abire nõ liceat Noſti tu ſane iã pridẽ meũ ingeniuz q̄ pluris facio quod honeſtũ eſt. q̃ quod vtile Itaq̃ rogo te q̃ poſſum diligẽtius. vt et libros ⁊ ceteras res meas cures ire ad me q̃ primum Hoc mihi facere gratius hoc tempore nihil ꝑfecto potes Vale ex Bononia. cal'. Junijs

¶ Franciſcꝰ philelfus. Antonio capanorenſi Salutem

Laudes de ſe minuit

o Orationem quam petis. dedi ad te. Miror autẽ tam repẽte ea de re apud vos rumores increbuiſſe. Quod autem letaris nomẽ noſtrum taz late per italiam in omnium ore verſari. ne me rideas vereor Nõ em̃ is ſum. qui meũ ipſiꝰ ſim neſciꝰ. Itaq̃ tibi cauendũ eſt . ne aut me aut teipm̃ fallas quoꝝ alterũ iniuſticie alterum aſcriberetur imprudẽtie Nec preterea te latet rumoribus cedi nõ oportere. Ego ſautem quantum ãniti potero. dabo operã ne ſecundi iſtiuſmodi rumores falſi omnino extitiſſe videantur. Vale ex Bononia nonis Julijs .M. cccc. xxviij.

¶ Fran. phi. Victorino feltrenſi. ſalutem

Libros ab alio repetendos ait

a Ariſtotelis artes ad Thodecten quod antea te monui ex Conſtantinopoli dedi ad virũ clariſſimum Frãciſcum barbarum eo conſilio vt eas tibi reddendas curaret. Quod ab illo factum nõ eſſe miror. Itaq̃ velim. ad eũ litteras des atq̃ libros repetas. quos ſi minus q̃ primũ ad te miſerit. tunc ego iuſta vter expoſtulatione Quod de meo ſtatu vis certior fieri nos hic valemus perbelle. Suntq̃ nobis ſecunda omnia. idq̃ indies magis fortunet deus Vale ex Bononia. iij. calendas Auguſtas

¶ Franciſcꝰ philelfus. Joanni auriſpe. ſalutem

Commendat quendam amico

a Antonius Capanorenſis. qui a principe lucenſi orator it ad Venetos ẽ mihi ab ipſa adoleſcentia cõiunctus tãta familiaritate. vt vix mihi eius cõſuetudine ſit dulcius quicq̃ Nã et Patauij ante meam nauigationẽ in thractiam fuimꝰ condiſcipuli. et ea eſt vrbanitate mo

rūqꝫ elegantia. vt vel ipſos lapides excitare queat in amorē ſui. Nā
quid loquar de preſtanti hominis īgenio ⁊ facundia quid de libera/
litate ⁊ animi gratitudine: Dignus eſt profecto. qeum ames. quod ſi
feceris egregie. me non mediocri abs te beneficio affectum iudicabo
Uale ex Bononia pridie nonas Auguſtas

¶ Franciſcꝯ philel. Joanni auriſpe. ſalutem
factionis tumultum narrat

SUnt hic oīa procellarū tēpeſtatūqꝫ pleniſſima ob hāc reipub
lice ab eccleſiaſtica ditiōe defectionē. deus bene vertat Bononienſes
ipſi de ſe viderit. Ego mihi atqꝫ rebus meis omnino cōſulere īſtitui.
Non enim tutum eſt muſis inter gladios ſicaſqꝫ verſari. Jam ciuili
cruore madent omnia. Nullus hic ocio. nullus paci relictus eſt lo/
cus in tantis diſcordiarum ſeditionumqꝫ fluctibus. Itaqꝫ Florentiā
petam neceſſe eſt. Nec ſum oblitus cōſilij tui. Sed neceſſitati paren
dum eſt. Tu ſi quid melius habes oſtende. Uale ex bononia idibus
Septēbrib ¶ Fran. phil. Pallanti Stroze equiti aurato. ſalutem
Condicionem accepit de pacta ſibi pecunia

QUod ſapientis dicto illo admonemur. quoniam tempꝯ cogno
ſcendū eſt. admittere cogimur cōdicionē que offertur. preſertim cum
ſubdideris fore. vt in proximū annū plus mihi ſalarij detur Quare
quos trecentos aureos mihi recipis in hūc annū nomine tue floren/
tiſſime reipublice ita mihi datū iri volo. vt ſine quottidianis moleſ/
tijs ij mihi ſuis tēporibus numerētur. Exiſtimo tibi cōſuetudinem
meā non eſſe ignotam nō modo fenerari nō didici. ſed ne parcus qui
dem eſſe Baud cuim cōſueui vnqꝫ ſeruire nūmis. ſed ijs pocius vti ꝑ
ſeruis. Uerum hec tu pro tua benignitate quam amiciſſime curabis
Ego me interim accingam itineri. Uale ex Bononia. xiij. cal. octo.

¶ Franciſcꝯ philel. Nicolao nicolo. ſalutem
Mulis ſibi opus eſſe dicit.

QUod ad cōſtitutū diem Florētie me non videris aliud nihil fu
it in cauſa qꝫ inopia mulionū. Nam ſine mulis quibus ⁊ libri ⁊ reli
qua ſupellex quā ab vſqꝫ Conſtantinopoli in italiam aduexi mecū
iſtuc cōuehatur. pedem hinc mouere minime decreui. Itaqꝫ ſi hoc la
boris pro tua humanitate capeſſeris rē mihi facies non minꝯ gratā
quam neceſſariam. Mulis mihi ſex opus eſt Quod precium pro cō
uectione pepigeris. liberrime preſtabo Que mihi Coſmi medicis no
mine polliceris. ⁊ audio libenter. ⁊ vt ei me cōmendes te rogo. Am/
broſium monachum vt meis verbis ſaluere iubeas a te peto. Uale
ex Bononia pridie calendas Octo.

¶ Fran. phi. Andree Conſtantinopolitano theologo ordinis pre
dicatorum ac Rhodiorum Archiepiſcopo ſalutem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

V

Integrū ſibi eſſe negat vt obſequatꝛ amici cōſilijs

LItteras tuas ex vrbe Roma tum libēter vidi. tum lectitaui q̄
iucundiſſime Erant eñ nō grauiſſime ſolum. ſed etiā locupletiſſime
teſtes ſingularis tue erga me charitatis Qđ aūt me hortaris iſtuc vt
q̄primum veniam id mihi hoc tp̄e nequaq̄ eſt integꝛ. Nā florenti
nis obſtrictus ſum in annū docendi munus. Nec mihi quicq̄ duco ho
norabilius fide. Quam ſi paterer meo aliquo emolumēto infirmā fi
eri rumores quos increbuiſſe clariſſimos de me ſcribis apđ ſummū
pontificem. leuiſſimos reddere ac mendacis Uerum cū per ſtudij va
catōem dabitꝛ. ibo in vrbem romā ⁊ qđ me mones q̄ diligētiſſime tu
ebor. Quādo aūt hic mihi mouendū ſit nō ſatis ſcio Dominicus eñ
Capranicanus. q̄ electus firmanus. ꝓ Martino ſummo pontifice le
gatus apoſtolicus maximis viribus vrbem obſidet oppugnatq̄ con
ſtantiſſime nondū mihi cōcedere voluit tuti itineris lrās. Quid aūt
in cauſa ſit ignoro. Tu interea tp̄is. vale Et qđ ad tp̄s ſis in thraciā
Rhodū ve ſoluturus. me tuis lr̄is certiorem facito Ex Bononia Idi
bus Nouembribus. M.cccc.xxviij.

¶ Franciſcus philel. Thome ſarzanēſi ſalutē

Cōditōem ſe nō poſſe admittere dicit.

QUam mihi verbis reuerendiſſimi Cardinalis tui immo noſtri
conditionem proponis apud nobiliſſimum iſtum munificentiſſimū
q̄ principem Nicolaum eſtenſem. ⁊ ſi perutilis eſt atq̄ honorifica eā
admittere nequaq̄ poſſum Sum eñ Florentinis obligatus annuo
docendi munere. id quidem ornatiſſime. Itaq̄ immortalis grās velī
agas nomīe meo iſti humaniſſimo patri. cui me ſi diligentiſſime cō
mendaris. rem facies amicicia noſtra admodum dignam. Uale Ex
Bononia. xiiij. calendas Ianuarias.

¶ Franciſc9 philel. Thome Sarzanēſi. ſalutem

Excuſat ſe

EGo mi Thoma dilectiſſime ſum Florentine reipublice iam ob
ſtrictus annuo docendi munere. Itaq̄ aliā nullam conditōem poſ
ſum amplecti. Quid eñ dedecoroſius. q̄ vel eſſe vel haberi leuē Nā
fidem minus ſeruare hoīs eſt nō iniuſti ſoluꝫ. ſed impij. At ſcio non
modo Reuerēdiſſimus pater cardinalis tuus id a me factū iri nol
let. ſed nec etiā tu q̄ ſpeculū es imagoq̄ ⁊ ꝓbitatis ⁊ grauitatis Uale
ex Bononia pridie cal. Ianuarias. M.cccc.xxviij

¶ Fran. phi. Ioāni auriſpe ſalu. đ plurimā

Fidem ſibi eſſe ſeruandam dicit

DAmnas tu auriſpa conſiliū meū quod nolim eam cōditōnem
admittere quā humaniſſimus cardinalis Bononiēſis Nicolaus vir
ſanctiſſimus mihi ꝓponit. ſcribiſq̄ futurꝫ; vt me peniteat mei inſtituti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Pagina

ſi maluero florentinis ꝗ magnanimo iſti principi Nicolao marchio
ni gratificari. addiſqꝫ vt mihi ante oculos ponam ⁊ Manuelem no
ſtrum chryſoloram doctiſſimorũ viroꝝ omniũ huius tempeſtatis
principem dum vixit ⁊ alios nõnullos eruditos ac diſertos homĩes
quorum nemo diutius potuit agere Florentie propter varias quorũ
dam inſidias quoruʒ inuidentia terra celumqꝫ vexatur. At ego tibi
paucis reſpõdeo. Et oim̄ primũ maximas tibi ⁊ ago ⁊ habeo grati/
as quod amiciſſime conſulis rebus meis. Sed q̃d mihi faciendum
ſuades? num vt alicuius vtilitatis gratia quod honeſtũ eſt negligaʒ
An es oblitus nihil apud me minus habere põderis ꝗ rei pecunia/
rie rõnem? Fidem dedi reipublice Florẽtine quã certe inuiolate cõſtã
terqꝫ ſeruabo. Nec vlla patiar vtilitatis ſpe mee initia hec iuuẽte cu
iuſquaʒ leuitatis noĩe accuſari. Inuidentiũ aũt morſus animi graui
tate atqꝫ magnitugĩe me facile vitaturũ ſpero Quod ſi minus mihi
diu licuerit. opam dabo vt aliorum id culpa fcm̄ iudicetur nõ mea.
Vale ex Bononia. cal. Januarijs. M.cccc.xxviij

¶ Fran. phi. Leonardo Aretino. ſalutẽ

Cãm cũctationis narrat ⁊ tuti itineris lr̃as optat.

NUlla ego in culpa ſum Leonarde aretine quod ad cõſtitutum
tempus ad vos non ierim. Scis em̄ vrbem hanc non obſideri modo
ab eccleſiaſticis viribus ſed die noctuqꝫ acerrime oppugnari Hi pri/
mum q̃ reipublice preſunt. mihi abeundi nullam dabant facultatem
Qui vbi ab me multis fatigati tum precibꝫ tum etiã q̃nqꝫ conuitijs
expoſtulationibuſqꝫ eã ceſſere. tum legatus apoſtolicus q̃ Martini
pontificis maximi vicem in caſtris gerit Dominicus capranicanus
tuti itineris lr̃as petenti mihi nullo pacto in hãc diem tribuit Itaqꝫ
haud ſcio quid ipſe ſum facturus. Verſor profecto in maximis ani/
mi curis. Nec quid cõſilij facturus ſim noui Niſi fortaſſe mihi iucũ/
dum putes aſpectũ quottidianũ gladiorũ ac ſeuitie cum alijs laque
is gule frangũtur. alij obtrũcantur. alij ſcinduntur in partes. alij defo
diuntur. alij trucidantur Quid pluribꝫ? Omnia humano cruore ma
dent. Jure ne an iniuria nõ eſt meum iudicare. Nam in ciuitate facti
onibus ſeditionibuſqꝫ ardenti nihil eſt tam iniuſtum tam impiũ q̃d
minus detur ⁊ pietati ⁊ iuſticie. Hac in re vnum remediũ dari poſſe
intelligo vt publicis veſtre reipublice lr̃is contendatur ab hoc legato
apoſtolico: vt me ad vos libere ac tuto ire patiatur. Tuum igit̃ fue/
rit ꝗ primum curare. Quod ſi feceris fore certo intelligo vt ꝓpediem
iſtic mutuo colloquio ⁊ quottidiana cõſuetudine nobis inuicẽ vti lice
at. Vale decus litterarum ⁊ eloquentie Meqꝫ vt facis ama Ex Bo
nonia Idibus Februarijs. M.cccc.xxix.

¶ Franciſcus philelfus. Gabrieli mauro ſalutem dicit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Laudans hortatur amicū ad gloriam.

Nihil mihi iucūdius tuis lrīs Gabriel mi chariſſime quibꝫ hu/
manitatē tuam ac morū ſuauitatem bonitatemqꝫ ingenij ita repſen/
tas vt te coram aſpicere. alloqui ⁊ cōplecti videar. Non poſſum mihi
nō letari qḋ ſtudijs olim meis ac lucubratōibꝫ in te adoleſcēte inſti/
tuēdo id me videā cōſecutū vt florētiſſimus ſenatꝰ tuus talē ſit viruꝫ
te habiturꝰ q̄ āpliſſime patrie futurus ſis ornamēto ⁊ amicis admini
culo atqꝫ voluptati. Incūbe igit̄ ꝓ viribꝫ teqꝫ amplificāde glorie totū
dede. Nō multos habiturus eſt nobiliſſimus ſenatus tuus ſimilis
tui. Noui acrimoniā ingenij tui. noui magnitudiem animi. noui cō
ſilium. noui probitatē. Nihil habet tua reſpublica te vno cōtinētius.
nihil moderatius. nihil ad oīs preclaras actōnes ac ſplendidius aut
ſtrennuū magis. Sed quid ego fruſtra ſim longior qui ita videar te
adhortari. quaſi nō per te ſatis ſis qui ex prouidēdo ⁊ cōſultando et
agendo nulli rei deeſſe poſſis. De fratris tui dominici moribus que
ſcripſiſti nō potui nō dolere. Sed tu fer oīa moderate etas eīn fortaſ
ſis eius animi acerbitatem aliquādo ad maturitatē aget. Qḋ ſi ſecꝰ
accidat tu teipſo contētus eſto. Ego quod ſcire vis. bene valeo cum v
niuerſa familia migraturus breui Florentiam vbi honorifice ⁊ com
mode ſum futurus. Titum Liuium meum cōmendo tibi. Uale ex
Bononia pridie calendas Martias.

Frāciſcus philel. Leonardo iuſtiniano ſalutē

Unde ⁊ quo pergat dicit

Eripui me tandem ex Bononiēſi naufragio quo tota vrbs pe
rit. Petoqꝫ Florentiam quo ſum ⁊ honorifice ⁊ pulcerrimis quideꝫ
premijs publice accerſitus. Itaqꝫ non mireris ſi in preſentia paucis
tecum egi. hec eīn ex itinere ſcripſi tibi. Cum Florentie mihi ꝓ ocium
dabitur. pluribus tecum agam. Interea temporis rogo te per huma
nitatem tuam perqꝫ meam in te obſeruantiam: vt memineris mei li/
brorumqꝫ meorum q̄ꝫ diligentiſſimam curam geras. Uale ex Im/
mola. vij. Idus Apriles. M. cccc. xxix.

¶ Fran. phil. Antonio ſecretario apoſtolico. Sa.

Amico gratulāti ⁊ opam pollicēti rn̄det

Gratulatio tua Antoni luſce nō debet mihi nō ꝓbatiſſima vi
deri. nam ⁊ vir es optimus ⁊ mei certe amātiſſimus Haud eīn obli/
tus ſum ⁊ que mecū olim Vicentie. cū eſſem Cōſtantinopolim naui
gaturus locutus es ⁊ quātam mihi beniuolentiā oſtendiſti. At meā
rurſus erga te obſeruantiaꝫ. aīaduerto te memoriter meminiſſe. Itaqꝫ
maxias habeo tibi grās. qḋ me tanq̄ꝫ in ꝑncipijs animi tui inter ho/
neſtiſſima amicicie monumenta ſeruare volueris. Mihi āt nō poſſū
nō iure optimo letari. cū intelligo me nō fruſtra te meis oībꝫ ad, pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

bitatē actionibus perinde atqꝫ calcem ꝓpoſuiſſe ad quē dirigēdi ſint
oēs nō bene loquēdi ſolū. ſed etiā bñ viuēdi cogitatus ac ſtudia nrā.
Nō aūt me hortaris vt romanā curiā petam. cum ea ſit ſola eruditio
nis. ⁊ eloquētie domiciliū probo. ⁊ adminicula tua oīa libenter am
plector. Uerū non dū menſis ꝑterijt. poſteaqꝫ Florentiā veni Qua-
re neceſſe eſt: vt cōſtitutū annuū tꝑs integre abſoluam qđ vbi ſ fecero.
ſi mihi tua opa ⁊ grā honeſtū locum apud pontificem maximū ꝓpo-
ni intellexero. cōfeſtim in vrbem aduolabo Nam hic quātū mihi au
gurari iam videor inter Scillam charibdimqꝫ nauigabo Quo fit:
vt quibꝫ aut rudentibꝫ malum aut anchoris nauim muniā. haud fa
cile queam hic prouidere. At ego ingenuū ocium malim qꝫ ꝑiculoſū
negocium. nam hec vrbs nō multo minus qꝫ Bononia factionibus
diſſidet. qn eo periculoſius. quo acutiora videntr mihi hoīm ingenia
et ad nocendū procliuiora Uale ex Florētia. xiij. cal. Maias

¶ Franciſcus philelfus Joāni lamole Sa.

Pericula ſua narrat

Quod fieri certior ab me queris. qđ ipſe de me ſtatuerim. hoc eſt
manſurus ne ſim Florētie in proximū annū. an alio cōceſſurus. qđ ti
bi reſpōdeā haud ſatis ſcio. Delectat me certe vrbs. delectāt ciues. de
lectat etiā celū ipm. qđ ad preclara dexteraqꝫ ingenia vim plurimam
habet. Ceterū terrent me ciuiles diſcordie. quas hic nō minoris qꝫ Bo
nonie vigere. ⁊ indies inualeſcere magis aīaduerto At in ciuitate ſe-
ditioſa. q quies. que trāquillitas vlla cuiqꝫ eſſe queat. Quin eo mihi
magis hic qꝫ Bononie ciuiles diſcordie metuēde ſunt. qđ Bononiē-
ſes tui ſibijpſis nocēt. ꝑegrinis aūt fauēt oēs. At Florētie ſecus oīa.
Accedit ad hāc difficultatē. qđ mihi parate ſunt ꝑuate q̄dā illoꝝ in-
ſidie. q virū hic doctū neminē vellent quo ipſi īter luſcos oculatiſſimi
viderētur. Jtaqꝫ oīno hinc mihi alio tandē migrandū eſt. ſi velim et
mihi ⁊ rebꝫ meis ſalubriter eē conſultū. Sed qm̄ temporꝝ eſt habēda
ratio. nūc mihi velificandū eſt ꝑ ventorꝝ flatibꝫ. Quo fit: vt in proxi
mū quoqꝫ annū hic futurꝰ ſim Uis aūt peſtilētie. qđ noſſe vis. iā ꝓpe
oīs contabuit. Uale ex Florētia. cal. Nouem.

¶ Frāciſcus philel. Joanni auriſpe Sa.

Libros quos alteri cōmendauit repetit

Mouerūt mihi riſum lrē tue. qbus Macrobiū atqꝫ dionē quos
cōmodato acceꝑas repetēti reſpōderis eos me tibi dediſſe dono. quo
tꝑe Cōſtantinopoli ſum ꝓfectus ad regē Romanorꝝ Sigiſmūdum
Et ita niteris orōne mihi ꝓbare tuū cōmentū vt niſi iuuenis admo-
dum eēm. me putarem oblitū mei. At vereor qm̄ ſenectutē attigeris
ne ipſe obliuioſus ſis factus: nā ſunt qui ſenectuti imbecillitatē me-
morie aſcribūt. Ego eī memoriter memini. cū eſſem trirenem pro-

pe inſcēſurus petijſſe te vt duos illos codices ad reditū vſqꝫ meuz ex
Pannonia tue fidei cōmendarē.tutius em̄ eos apd̓ te futuros q̄ȝ do/
mi. Cū vero Conſtantinopolim reuertiſſem.tu aberas in italia Nō
ſi poſtea q̄ȝ in Italiam redij.illos ſerius repeto.nolo ob id putes me
eſſe oblitū mei. Quare te rogo vt eos iure poſt liminij vti ſinas quod
cum feceris cum libri ad me reuerterint. Uale ex Florentia primo I/
dus Septembribus

¶ Franciſcus philelſus Ioanni lamole. Sa. di.

Conductum ſe ait in triennium

NE aut te aut alios.quos huc deſcēdi grā vēturos ſignificas an
cipites teneam ad proximum menſem Iulium maximo cuȝ totius
huius ciuitatis conſenſu ac ſtudio conductus ſum premio aureū tre/
centorū quinquagenoꝝ in ſingulos annos pro toto triēnio.cuius q̄/
dem ſtatuti tp̄is initiū eſt q̄ntodecimo calēdas nouēbres. Nō tēp̄is
curriculū.faciat deus optim⁹ maximus vt cuȝ mīma in me moleſtia
liceat ꝑcurrere. Uale ex Florētia.cal'.auguſt.

¶ Frāciſc⁹ philel. Nicolao arcimboldo iurecōſulto. Sa.

Singulariter quendā cōmendat amico

EX qua die te Bononie primū vidi.cū legatus p̄ſtātiſſimi Me
dio lanēſiū ducis Philippi Marie illac iter faceres.tāta me tibi be/
niuolētia deuinxiſti vt oīa me tua cauſa facturꝫ libenter vltroqꝫ rece/
perim. Et tu itē cōtra mihi oīa tua ſtudia ⁊ officia es pollicit⁹. Itaqꝫ
tp̄s obtulit vt ipſe anteuertā.cū anteuerti libētius vellē.q̄ppe qui ho/
neſta in re opa tua opeqꝫ vti velim Qui meas tibi lr̄as reddidit.iuue
nis eſt ſenēſis eneas Siluius nomīe.honeſta natus familia.mihiqꝫ
chariſſimus.non ſolum quod annos duos meus auditor fuit.ſed eti
am ꝙ ad ingenij acrimoniā dicēdiqꝫ leporem moribꝫ eſt ⁊ vrbanis ⁊
cultis. Cupiditate autem ductus viſendi Mediolani ad vos venit
Quid multis?hoīem tibi tāto ſtudio cōmendo:vt maiore nequeaȝ.
Quicq̄d in hūc vel officij vel opis cōtuleris.in meip̄m collatū exiſti
mabo. Adhortatōem ſūt illam tuā neqꝫ ſum oblitus nec obliuiſcar
quidem. Quin hac ipſa de re meus Eneas iſte tecū verbis meis que
dam cōmentabitur. Uale ex Florentia nonis Nouembris.

¶ Frāciſcus philel. Antonio panhormite Salutē

Conſuli ſibi ſuiſqꝫ rebus petit.

EGo mi Antoni mallē iſtic eē vbi quietior mihi.vt exiſtimo vi/
ta offerretur.q̄ȝ Florētie vbi oīa ſunt tumultuaria plenaqꝫ inuidie.
Ad quod animi cōſilium cū multi me hortātur.tum Guarinus no/
ſter in p̄mis. Sūt mihi Mediolani amici nōnulli.ſed Guarnerius
Caſtellio ⁊ Nicolaus arcimboldus ⁊ Aloyſius Crottus oīm primi
Cum illis igitur velim de re mea aliquid cōmenteris. ⁊ qd̓ ipſi hanc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

in ſententiam dixerint. ad me ꝛ ꝗ͞ꝫ primum ꝛ ꝗ͞ꝫ diligētiſſime perferē-
dum cura. Nam ſi honeſta mihi cōditio fuerit oblata, eam nō detre-
ctabo Vale ex florentia. iiij. Idus Iulias

¶ Frāciſcꝰ philel. Ioanni auriſpe Salutē

Factionē florentinoꝝ moleſtā ſibi eſſe dicit

QUo in ſtatu poſite ſunt res mee nō eſt difficile iudicatu Uniuer-
ſa hec ciuitas factionibꝫ tumet Nec diu abeē pt quin pariat maximi
quippiā mali. Preterea noſti q̄ mihi aduerſi ſunt Ubiqꝫ gentiū ma-
lim eſſe ꝗ͞ꝫ florentie. Vale ex florentia. iiij. Idus Decem.

¶ Frāciſcꝰ philel. Frāciſco barbaro Salutē

Cōmendat amico quendam

NOſti iampridē quanta mecum familiaritate atqꝫ beniuolētia
iūctus eſt Antonius capanorēſis Qui quanqꝫ ſua ꝓbitate ꝛ innocen-
tia tibi debeat eſſe chariſſimus. tamen vt mea etiam cauſa aliquid cu-
muli accedat ad priſtinam tuā in eum benignitatem. te etiam atqꝫ e-
tiam rogo Vale ex florētia. iij. cal' Ianuarias

¶ Frāciſcus philel. Ioāni auriſpe Salutē

Pollucem repetit

MIhi polluce meo vehemēter eſt opꝰ. itaqꝫ rogo te vt eū ad me ire
ꝗ͞ꝫ primū cures Nā illū tibi tātiſper vſui dedi. donec abs te repeterem
Quare fac. ne ꝑm hac de re ad te ſcribā Vale ex florē/ iiij. cal. Ianus.

¶ Frāciſcus philel. Ambroſio monacho Sa.

Admonitū ſe dicit vt ſibi caueat

MIttere mihi tue ſꝑ gratiſſime fuerūt Indicāt eñ dilucide ab q̄-
bus mihi cauendū ſit Uerū vtar equidem more meo. vt ꝛ nemini no
ceam ꝛ laceſſitus iniuria me virū eſſe meminerim Vale ex edibus no
ſtris florentie. xiiij. cal. Februarias

¶ Franciſcꝰ philel. Thome ſarzanēſi Salutē

Maturari promiſſa petit

PLacuerūt q̄ ſcpſiſti mihi v̄bis Reuerēdiſſimi cōiſqꝫ pris Cardi
nalis Nec aliud q̄cq̄ꝫ habeo qđ rn̄deā. ꝗ͞ꝫ maturato opus eſſe Nā hic
oīa ſunt turbulēta ꝛ mihi nequaq̄ꝫ tuta. Cāz tibi iampridem ſignifica
ui Cura igit ne fruſtra mihi ſcpſiſſe iudiceris Vale Et me clemētiſſi
mo pri Cardiali ꝛ ꝯmēdatū ꝛ hauꝫ reddito Ex flo. xiiij cal. Aprilis

¶ Franciſcus philel. Karolo aretino Salutē

Inimicū corripit ꝙ ſibi inſidietur

SUnt nōnulli qui me monuerūt: vt mihi a te caueam Moliri eī
te mihi neſcio quas inſidias: vt q̄ eruditōe ꝛ ꝓbitate nequeas facino-
re mihi noceas Sum eqdem id miratus quod neqꝫ deū metuēs. nec
hoīm famam tanto ſceleri te obnoxium ſis facturus. pſertim cū nullā
habeas iuſtam aduerſus nos cauſam. Nō eñ vitio dandū mihi ē ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

te doctior exiſtimor magiſqꝫ diſertus. ſed ingenio ignauieqꝫ tue. qui
ſi ita lr̄is ⁊ bonarū artium diſcipline operam dares: vt exercendo ſeno
ri ⁊ flagitio eſſes me fortaſſe multo ſuperior Nā quod iactites ijs an
choris te munitū vt nullos fluctꝰ. nullos turbines ꝑtimeſcas. vidi e-
go ꝑſepe tm̄ eē ventoꝝ impetū: vt nulle anchore. nullum robur. nulla
alia munimia ſatis ſint. que validiſſimas etiā nauis tueant̄. quo mi-
nus obruant̄ fluctuū vorticibꝫ ac patiātur deniqꝫ naufragiū. Itaqꝫ
prudētius feceris. ſi rōni malueris. q̄ꝫ perturbatōi parere. quaꝝ alte-
ra excutit ex hoīm mentibꝫ tenebras inſanie ꝑturbatio ṽo lucē ſapie
Tu de me nil Karole habes qđ iure queas expoſtulare Nā neqꝫ pu
blice neqꝫ ꝑuatim nocui tibi vnq̄ꝫ. Quin vt ſcis nōnunq̄ꝫ es a me pul
cerrime laudatꝰ. vel tum maxie. cum a q̄buſdam grauibꝫ integerri-
miſqꝫ viris eēm cōmonefactꝰ te mihi moliri inſidias. Id em̄ idcirco
ad me fcm̄ eſt: vt aliqñ puderet te tui atqꝫ reſipiſceres Sed q̄ꝫtuꝫ poſ-
ſum augurari tāta eſt vis morbi. quo inuidētia te excruciat: vt nullis
neqꝫ humanitatis. neqꝫ admonitōis remedijs ad ſanitatem redeas.
⁊ Me tamē nulle tue mouebūt iniurie. quo minꝰ pergā ſimilis eē mei
Uale Florētie ex edibꝫ noſtris Idibꝫ Aprilibus

¶ Frāciſcꝰ philel. Nicolao nicolo. Sa. d.

Inimicū vilipēdendo arguit improbitatis

Ego te Nicolae nicole vel ex vſqꝫ Conſtātinopoli ex Chriſolo-
ra ſocero meo ſapiētiſſimo clariſſimoqꝫ viro quo eēs ingenio q̄bꝫ mo
ribꝫ ad vnguē didicerā. Cūqꝫ poſtea in Italiā reuertiſſem. eadē ac eti
am plura tum ex Guarino veronēſi. tum ex Ioāne auriſpa viris pru
dentiſſimis ⁊ apprime eruditis audierā Nec deſtiti tamen ea ꝑſtare
oīa. quibꝫ te mihi ſumma beniuolētia deuincirē. At nullis meis nec
officijs nec meritis potui te aliū reddere. q̄ꝫ eſſes ⁊ iā factꝰ ⁊ diuturna
conſuetudie cōfirmatus q̄ppe qui tibi magne laudi ducas. ſi ꝑſtare id
queas: vt viri oēs docti ⁊ boni tua opa ⁊ induſtria florētia extrudan
tur Itaqꝫ gloriaris Chryſolorā florētia eſſe a te expulſum. ⁊ Guari-
nū ⁊ Auriſpam ambos turpiter eiectos. Reliquū eſſe Philelfuꝫ v-
num. quē aut breui exulem facies. aut male afficies Quid iſti ſibi tua
velit orō nō intelligo. Nō em̄ eiuſmodi ſunt nerui tui vt mihi q̄cq̄ꝫ
poſſis incōmodare Nam qđ ad Florētiam attinet. ego mea ſpōte in
uidie cedere inſtitui. nō minis tuis. q̄ nullaꝝ es viriū. nulliuſqꝫ aucto
ritatis vir. nō metu. potētioris cuiuſpiā cuius opibꝫ audaciaqꝫ inſa-
nis. ſed vt viuam ipſe mihi liber cū muſis. Uides tu ſane. niſi peni-
tus mētis lumibꝫ captus es. q̄ꝫ vnus Philelfus vniūſe ciuitati cha-
rus ē ⁊ ꝑiucūdus Nihil neqꝫ ꝑuatim nec publice petit̄ a me fruſtra.
Si lapides ipſi loq̄ poſſent. oēs in meas laudes liguas ſoluerēt Mi
hi ḡtificant̄ oēs quecūqꝫ optarim. obſequūtur oēs. īſeruiūt oēs Quis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

vir bonus ⁊ grauis cuiq; aduerſetur bene ꝓmerito. ꝓmereriq; aſſidu
iſſime ſtudēti. Velim mihi dicas qđ eſt erratum aduerſus te meum.
Nō de oībus in reb9 tibi vſq; morem geſſi. Quid habes quod mihi
des crimini. Num ſinis te viꝝ iam decrepitū. ⁊ reꝝ hūanaꝝ callen/
tiſſimū ſeduci a ꝯſuta maleficaq; vulpecula Carolo arretino. Nōne
aiaduertis aliqñ deprauatū ꝑditiſſimi hoīs corruptūq; ingeniū. An
pateris eū vti te veluti inſtrumēto quodā furoris ſui Reſipiſce reſipi
ſce tandem. Cōſidera ānos tuos Quādiu nobiſcū futurus es? Qđ ſi
nullū putares fore diuini iudicis vel premium vel ſupplicium. hoīm
tñ de tua vita atq; morib9 exiſtimatio tibi verēda eēt. Ego qđ in me
erit vt nūq; preſtiti. ita tibi preſtabo nūq;. non mō inimiciciarū. ſꝫ ne
minime quidē vel ſimultatis vel indignatōis materiam. Vale florē
tie. ex edib9 noſtris Idibus Apri.

¶ Fran. phi. Lincio Romano aplīco Secretario. Sa.

Hortat amicum vt ꝓmiſſa ope cōpleat

QUam mihi ſpem iampridē in vrbe roma corā recepiſti: vt eam
mihi ꝑducas ad finē. te etiā atq; etiā rogo. Nūq; mihi crede. ītermo
riet apud me officiū tuū Noui bonitatē animi tui. noui integritatem
benignitatē pn̄s expertus ſum Scio. nō falles opīonē de te meā Reli/
quū eſt: vt cepta ꝑficias. Vale ex Florētia ꝓdie cal. Maias

¶ Franciſcus philel. Ambroſio monacho. Sa.

Grās agit officioſo amico. Itē excuſat ſe ꝗ
promiſſum nō perfecerit

DE re mea ſte multū habuiſſe ſermonē cū viro clariſſimo Coſmo
medice. ⁊ eū de me amiciſſime ſentire vehemēter gaudeo ꝓ̄ſertiꝫ cū ti
bi: vt ſcribis. ſciſſime reſponderint mihi non mō nō eſſe formidāduꝫ
mali quicq;. ſed ne cauendū quidē. Nō eīm poteram nō ſubuereri. ne
quid aduerſus me inſidiarū iuſtrueretur. Verum miror qđ Lauren
tius Coſmi frater. quotiens in me incidit. ſemꝑ obliquat faciē ſalu/
tatuſq; a me reſpōdet oīno nihil Sed qm̄ Coſmi fide debet mihi cer
tius eē nihil. alioꝝ mores ferā equo aīo. De diogenis aūt laertij ꝯſi/
bus qđ ꝑurbane expoſtulas ne mihi ſuccenſeas rogo. Nā ꝑtim occu
pationib9 meis. partim animi moleſtia ob cōtinuas inuidorū in me
inſidias factū eſt ꝯſus illos latinos facere: vt iuſſeras diſtulerim in
hanc diem: Sed geram profecto morem volūtati tue idq; ꝓpediem
Diodorum ſiculum ad te dedi. Vale Florentie. ex edibus noſtris. ſe/
xto nonas Maias

¶ Franciſcus phi. Bornio ſale Iurecōſulto Sa.

Moleſtiam ſui ſtatus narrat

TE te ⁊ vniuerſam familiā tuā immo noſtrā valere ꝓbelle libē/
ter accipio atq; deū oro vt ita q̄ diutiſſime habeas De me aūt quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ſcire cupis. in freto nauigo ſiculo inter ancipites eſtuātiſq; ꝓcellas et
turbulētiſſimos fluct⁹ Exiſtimarā Bononiā ſolā ciuilib⁹ facinibus
diſſidere Sz florētia lōge magis diſcordijs ac ſeditōib⁹ feruet Utinā
huc aut veniſſem nūq; aut abire liceret ꝓ dignitate. ſz neutꝝ mihi in
tegrum eē video. Nunc⁹ mihi fuit impedimēto. quo min⁹ tibi potue
rim oīa explicare Ignoſce. Uale ex Florētia. v. nonas Maias

¶ Fran. phileſfus Frāciſco barbaro ſalutē

Cauſam cunctatōis oſtēdit

ACcepiſſe te ſcribis mihi nō cōmode eſſe Florentie. ita eſt ſane vt
accepiſti Idq; qđ recte auguraris nulla mea culpa Ad vos āt redire
nondū mihi eſt integꝝ Cū licebit. te faciā meis lrīs certiorē Nā to-
tum hunc annū (id qđ ꝑmoleſte fero) obſtrictus ſum reipublice florē-
tie Occupatōes mee faciūt: vt tecū hoc tꝑe lōgior eſſe nequeam. Ua
le ex Florētia. v. nonas Maias

¶ Fran. philel. Leonardo aretino ſalutem

Rationē reddit cur abierit

LApus Caſtelliūculus auditor ⁊ familiaris meus renunciauit
mihi tuo noīe abitōem iſtinc meā ⁊ ꝑmoleſte tuliſſe te. qm̄ ꝓuat⁹ eēs
iucūdiſſima noſtra cōſuetudine. ⁊ rurſus ꝓbare. qꝛ iſtic eē nō poſſuz ſi
ne certiſſimo vite ꝑiculo. adeo quoſdā aīaduerteras inuidie flāmis
aduerſus me indies magis magiſq; eſtuare. Utrūq; certe qđ mihi ſi
gnificaſti. pre ſe fert ꝑſpicuū argumētū ſingularis tue beniuolētie er
ga me. At ego ſane mi Leonarde. quāq; libenter agebā Florētie. tuꝫ
ob alias pleraſq; cauſas tum etiā ꝓpter te eruditiſſimum ⁊ optimum
virum. tamen eo magis equo aīo Florentia careo qđ īter iſtos flores
multe vipere deliteſcūt ⁊ q̄dem venenoſe ac peſtifere Nec eīm te latꝫ
quāta moderatōe animi quāta etiā patiētia ſemꝑ tulerim inimicoꝝ
inſidias. Itaq; ne ſemꝑ impendenti naufragio ſubiacerē. ex iſtis q̄ti
dianis ⁊ turbulētiſſimis fluctib⁹ in ꝓximā Sene vrbis ſtatōem hāc
me recepi. vbi tam diu futurus ſum. donec aliq̄s ſecūdior flat⁹ in tuti
orem portū aliquē me cōuexerit Nā ne hic q̄dem ſatis tuto me age-
re poſſe video ꝓpter iſtoꝝ ꝓpinquitatē q̄b⁹ vitā meā odio eē aīaduer-
to. Sed hac de re ſatis Tu velim me facias certiorē de omni tuo ſta
tu. Uale ex Sena. iij. idus Apriles

¶ Fran. philel. Alberto Zancario ſalutē

Reſpōſuꝝ ſe breui dicit

ET recte tu mi Alberte ⁊ peramice facis. qđ de me nūq; deſinis
aliq̄d cogitare ⁊ agere. qđ honorificū mihi ⁊ fructuoſum ſit. Cōditio
quaꝫ mihi ꝓponis noīe tue florētiſſime reipublice. talis eſt: vt eā non
modo nō improbē ſed ⁊ ꝓbem potius ⁊ laudē Ceteꝝ breui reſpōde-
bo tibi. Uale ex Sena ꝑdie idus Apriles

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

¶ Frã. philelfus Petro perleoni. ſalutē

Certioꝛ fieri vult de ſtatu amici

SIlentiũ tuũ tam diuturnum tanq̃ inuſitatũ ſuſpitionez mihi affert neſcio quã. Itaqȝ ſi tibi bene eſt: vt ⁊ opto ⁊ volo. ſcribe ad me q̃ primũ quo tecum vna gaudeam. Sin ſecus eſt. id qđ minime omnium velim. ſcribe etiã mihi quo tibi conſilio ſaltem prodeſſe poſſim. Uale ex Sena pridie Idus Aprilis

¶ Fran. philel. Antonio panhoꝛmite. ſalutē

Libꝝ alterius ſe nõ poſſe mittere ait

TErentiũ quez eē apud me voluiſti. illi ad te dedi. cui tu ꝑ lrãs dari iuſſeras Lucretius. quē tãtoꝑe flagitas. ſi meus eēt ꝯtinuo ad te iret. Sꝫ de re aliena irreq̃ſito dño. nihil mihi agendũ exiſtimo At nõ req̃ſiui mõ. verũ etiã rogaui. atqȝ oꝛaui dñm ei⁹ Codicis: vt ſinerꝫ me in re ſua liberalē eē Saxei ē capitis ac plane inexoꝛabilis Nullo pacto induci põt: vt Neapolim Lucretius nauiget. verit⁹ ne qui ob poculũ amatoꝛiũ furuerit rurſus ſirenis parthenopes veneficio interreptus inſaniat. Uale ex Sena. iiij. idus Octo.

¶ Fran. philel. Leonardo iuſtiniano ſalutē

Increpat quendã ꝙ ſibi res ſuas nõ reddit

NEſcio quo tandem iure te adeo affirmaris: vt cõtra omne vel amicicie vel humanitatis ius meos mihi libꝛos ac veſtes nõ reſtituas Que eñ iuſticie fuerit q̃ te iuſtinianum cognomines: vt que opud te depoſueram. tueqȝ fidei cõmendaram mihi ꝓ tua fide tuaqȝ innocentia reſtitueres. Quare ⁊ hoꝛtoꝛ ⁊ moneo. ne me diutius vana ſpe ludas. ne iniuria me afficias. ne me veteris amicicie noſtre obliuiſci cogas. Uale ex Sena Idib⁹ Sextilibus

¶ Frãciſc⁹ phi. Ambꝛoſio monacho ſalutē

Paruifacit inimicum.

PAucis reſpõdebo tue ꝓlixioꝛi ep̃le. Ego amiciciã Coſmi medicis nolo. inimicicias cõtẽno. Nã ⁊ infenſi animi ſimulata beniuolentia nihil eſt ꝑnicioſius. ⁊ ego ita prudẽtie armis muniui me vt nullas inſidias ꝑtimeſcã. Uale ex Sena. v. id⁹ Decem.

¶ Frãciſc⁹ phi. Senatui ⁊ ꝑp̃lo peruſino ſalutē

Ignoſci ſibi petit ꝙ nõ ſatiſfacit votis amicoꝝ

ET humanitatē erga me veſtrã vehemẽter amplectoꝛ ⁊ liberalitatē maximi facio. Doleo aũt ⁊ ꝑmoleſte fero. qđ his tꝑib⁹ lrē mihi veſtre reddite ſint. quib⁹ iã alijs fidē dederã Hãc ꝟo inuiolatã vt ꝑſtem. ⁊ ipſe cogoꝛ. ⁊ iã vos identidē velle nõ dubito Qđ ſi tẽpeſtiue veſtre ad me lrē aduolaſſent. eēm ꝑfecto deſiderio vrõ. incredibili mea cũ voluptate obſecut⁹ Oꝛnaſſemqȝ veſtrã iſtã ſplẽdidiſſimã iuuẽtutē pro virili ꝑte nõ mõ eloquẽdi. ſed etiã viuẽdi laudatiſſimis artibus.

Cum igit̄ honeſtatē cauſe intelligitis. ignoſcite mihi ſi min⁹ hac in re
expectatōi vr̄e rn̄derim Uale ex Sena idib⁹ Septēbrib⁹

¶ Frā. phi. Leonardo aretino ſalutē   Loq̄ ſe ait p̱ tabellariū

Quicq̄d ſaxolus pratēſis auditor noſter v̄bis tibi meis expoſuerit
ſic habeto. ac ſi corā ipſe tecū loq̄rer. Nihil eſt em̄ dictur⁹ tibi, qđ ab
me nō dicendū accepit. Uale ex Sena kal̄. Octobrib⁹

¶ Fran. philel. Catoni ſacco Jurecōſulto ꝛ oratori. ſalutē.

Excuſatoria epiſtola

Reddite mihi ſunt lr̄e tue Cato mi dilectiſſime. nō Sene. ſ; Bo
nonie. quo venerā ad. xvij. kal̄. februarias. Ut maturē ad vos aduē
tum meū nō eſt in me ſ; in ṗncipe iſto nr̄o. q̄ ſi fecerit: vt id mihi face
re liceat p̱ Bononiēſis. q̄bus obſtrict⁹ ſum ad Auguſtū vſq; cōtinuo
te videbo. Uale ex Bononia idib⁹ februarijs

¶ Fran. philel. Joanni tuſcanelle ſalutē

Cōſiliū de ꝓfectione aperire

De me qđ flagitas ſcire ad primas ſtudij vacatōes q̄s vocāt me
diolanū ſum petitur⁹ eo q̄dem conſilio vt ſi quā mihi nobiliſſim⁹ ille
princeps ſpem lr̄is maximā pollicet̄. re ipſa inuenero apud neminē
malim q̄ apud eū vitā agere Sin ſecus offendero ad venetos me re
cipiā. Nā nihil incertius q̄ Bononie res ſecūde. Quāto em̄ fortu-
na blādius videt̄ aſpirare. tāto magis aduerſi ventoꝝ flatus metuē
di ſunt. Uale ex Bononia Jdib⁹ Aprilib⁹

¶ Frā. phi. Raphaeli fuſcherario ſalutē   Morā ſuā excuſat.

Quod diuti⁹ diſtuleri meū ad vos reditū nulli culpe mihi aſcri-
bitote. Nā ego iā pridem hinc ſoluiſſem ſi liber eēt pa di trāſit⁹ Sed
id cū ſine lr̄is ducalib⁹ nemi liceat. atq; eas in in hāc diē exorare neq̄
uerim. fcm̄ eſt vt ſerior fiat mea hinc abitio Quid āt ſit in cauſa non
intelligo. Quottidie mihi a ṗncipe rn̄det̄ q̄ primū ſe mihi morem ge
ſturū. Sz huiōi q̄ primū nōdū vſquaz apparuit Qui apud ṗncipē ꝛ
auctoritate valēt ꝛ grā me monēt. ne ſim importunior. Nō em̄ teme
re fieri Jtaq; meipſius ſum neſci⁹. Nō deſiſtā tn̄ oīs obtūdere q̄ ṗnci
pi aſſiſtūt. donec liberā abitionē impetraro. Jnterea v̄o tp̄is cōmen-
do tibi familiā meā. ſiq̄dem arbitraris me functuꝝ egregio erga te of
ficio. Uale ex Mediolano ṗdie kal̄. Junias

¶ Fran. phi. Alberto Zancario ſalutē

Grās agit amico p̱ donis. Laudat Ariſteū. ꝛ rus amici

Eſt a te ſane prudēter fcm̄. qđ mihi ex itinere fatigato lac coagu
latum miſeris. egebam em̄ iſtiuſmodi refrigeratōis genere. Jtaq; nō
minus te landandum exiſtimaui perinde atq; egregium coagulandi
artificem quendam q̄ Ariſteus fuerit a priſcis arcadibus laudatus
Js enim cum in Arcadia late regnaſſet. quo ſibi maiore beniuolen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ria arcades deuinciret. permulta vt erat pnceps nō ſomnolētus ⁊ ob
tuſus ſed acri ſtrēnuoq̄ʒ ingenio ⁊ excogitauit ⁊ adinuenit que ad cō
munem hoim̄ vel vtilitatē vel voluptatē accederēt. Quare is oim̄ p/
mus cum apum atq̄ʒ mellis tum etiam lactis vſum ad coagula inue
nit ⁊ hominibus tradidit q̄ʒuis mellis auctorē Naſo affirmet liberuʒ
patrē extitiſſe. Tuū rus igit̄ nō poſſum nō amare. cuius conſuetudi/
ne id te video aſſecutum: vt ad vrbanas lauticias ruralem fecundita
tem adiungas. Nam cum lac ſolum ex oibus cibis ad homis̄ natu/
ram ſit ſatis. tum idem coagulatum delectat etiam plurimum. Nō
aūt ſcire vis. quid egerim apud excellentiſſimum principem Philip
pū Mariā. cū in pn̄tiam veneris oia narrabo tibi. Uale ex Medio
lano. xvi. kalēdas Junias

¶ Fran. phi. Joāni Antonio brixiano ſalutē

Uentuꝝ ſe ait

HEſperi mihi reddite ſunt lrē tue Itaq̄ʒ cras ad vos ibo Nā āte
id tp̄s hinc ſoluere nō licuit. cū mihi in hūc diē nullꝰ ſit equꝰ Itaq̄ʒ ig
noſce breui mee huic more. Uale ex Ticino. v. kal'. Decēbres

¶ Fran. philel. Honufrio Stroze ſalutē

Succeſſus ſuos narrat ⁊ amicū latēter allicit

QUod fortaſſis apud vos nondū increbuerit ego apud hūc pſtā
tiſſimū pncipē Philippū Mariā ex illis ethruſcis turbulētiſſimiſq̄ʒ
fluctibꝫ tāq̄ʒ in trāquillū atq̄ʒ ſecuꝝ reliq̄ vite portum me recepi Ubi
oia mihi affatim ſunt oblata. q̄ nō ſolū ad emolumēta ſed ad digni/
tatē attinēt. Utinā mihi liceret tecū oia libere cōmentari. q̄ ⁊ ipſe vel
lem. ⁊ tua noſſe intereēt. Sed tempoꝝ eſt habēda atq̄ʒ hoim̄ rō Nec
em̄ me latet. vbi locoꝝ es ⁊ q̄ʒ tibi cauēdum ſit. Itaq̄ʒ feraʒ equo aio
deſideriū meū. Ceteꝝ illud vnū nō reticebo. pncipem hūc meū ⁊ fr̄i
tuo clariſſimo viro ⁊ tibi ⁊ vobis oibus optare oia pro voluntate ve
ſtra. atq̄ʒ nihil hic magis cupere q̄ʒ in oibus rebus vobis peregregie
prodeſſe. Tu ſi quid eſt qđ a me velis fac vt ſciam ⁊ factū puta. Ua
le ex Mediolano. nonis Decembribꝫ

¶ Frācíſcꝰ phi. Joanni auriſpe ſalutē

Libꝝ ſe dicit ſub conditōe miſſuꝝ

TU ſemꝑ aliquid petis Inſeruis aūt raro. Quid homis̄ ſis igno
ro Petis a me Diona pruſaenſem quem eūdem dabo ad te ꝓpedieʒ
ea lege: vt eū aliquādo patiaris ad nos redire Ibit em̄ codex ille ad
te mutuo non dono. Quāobrem facito: vt ex commodo tuo nihil mi
hi tandem incōmodes Tuſcanellam noſtrū opto bene valere Uale
ex Ticino Idibus Decembribus

¶ Fran. philelfus Joāneto phō ac medico ſalutē

Arguit quendā q̄ libꝝ alteri nō reddiderit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ROgo te maiorē in modū: vt meū Virgiliȷ codicē ac itē ɔmētato
rē Seruiū cures q̄primū Bononiā ꝓferri. ⁊ Alberto Franca/
rio cōmuni amico noīe meo reddi. Jd qͦ in hāc diē non feciſſe te non
poſſum nō mirari. Nec em̄ debes oblitus eē. ⁊ q̄d mihi cū iſtinc abi/
rem. corā receperis. ⁊ q̄d poſtea ad te ſcripſeri. Fuerit igiť officiȷ tui ne
diutius lrīs meis ſollicitēris. Jdq̄ꝫ vt facias abs te nō peto ſoluɀ. ſed
etiā contēdo. Uale ex Ticino. xv. kal. Januarias

¶ Fran. philel. Petro michaeli eq̄ti aurato ac iurecōſulto ſa.

Hortatur amicū

CUm idoneus eēt oblatus nūcius. cui meas ad te lrās darem vi
ſus es admonēdus id qͦ fortaſſis haud ignoras te apud hūc huma
niſſimū ꝓncipem nrm̄ valere auctoritate plurimū. Jtaqꝫ tibi opa dā
da eſt vt bn̄ ꝓmerearis. Qͦ ſi feceris ꝑmagnū es fructū cōſecuturus
Reliqua tu corā ex hoc iſto nūcio cognoſces Nō em̄ oia cōmittāda
ſunt lrīs. Uale ex Mediolano ꝓdie kal. Januarias

¶ Franciſcus philelfus Bornio ſale Jurecōſulto ſalutē.

Cauſam dicit cur deceſſerit

DEſiderium de me tuum me nō iniuria plurimum delectat. Eſt
em̄ plenuɀ amoris precipui erga me tui. Sed velim ſcias mutuum
eſſe amorē noſtrum planeqꝫ ſingularem. Non em̄ magis me deſide/
ras q̄ꝫ deſideraris a Philelfo. Diȷ malefaciant factionibus veſtris q̄
bus diuina omia humanaqꝫ cōfundūtur. Jā iterum ad vos iui eo ſa
ne conſilio: vt a vobis nō decederem. Sed neſcio qua vel hoim gui/
cacia. vel fatali aſtro ſit factum vt bis inciderim in atrociſſimas ve/
ſtre reipublice ꝓcellas atqꝫ tempeſtates. Muſis inter arma nuſquā
bene cōſultū eſt. ſed Bononie longe ꝑiculoſius Jtaqꝫ habēda nobis
fuit ratio ⁊ dignitatis ⁊ quietis. Ego iuſſu principis mei adhuc ago
papie ad paucos dies Mediolanū petiturus cuɀ vniuerſa familia
Ubi omnia mihi parata ſunt ⁊ ad cōmodū ⁊ ad dignitatem. Uale
ex Ticino. iiȷ. idus Januarias

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico ſalutē

Excuſatoria epiſtola

IAm mihi integrū nō eſt vt tuo vtar cōſilio Sum ei huic excellē
tiſſimo principi obſtrictus nō ſolum fidei ſanctitate. quā ꝑterire non
licet. ſed maximis etiam beneficiȷs. quibꝰ ſi abuterer poſſem iure in,
gratitudini obnoxius fieri. At emori malim q̄ꝫ vlla vel minima inu
ri nota infamie. Jtaqꝫ rogo te per indiſſolubile amicicie neſtre vincu
lum vt me dignitatis mee rationem habere patiare. Nam quo pa/
cto me amicicia tua dignum iudicares. ſi forem iniuſtus. Qͦ ſi iuſti
cie fundamentū ē fides. patere equo aīo. quod ꝓmiſſa atqꝫ cōuēta in
uiolata ſim ſeruaturus. Mors ipſa dūtaxat nos ab hoc ꝓncipe ab/

ſtrahet. At meũ in te amorẽ nulla neqꝫ fortuna. nec tẽpoꝝ mutabili/
tas labefactabit. Vale ex Ticino. pridie kal. februarias

¶ Fran. philelfus Alberto Fancario ſalutẽ

Cõceſſiſſe ſe ait in aliũ locũ vbi in magno eſt honore

Vt ſcias quẽ in locũ miſſurꝰ poſthac ſis tuas lr̃as ego nudiuſter
tius ꝯceſſi Mediolanũ cũ vniuerſa familia rebuſqꝫ meis oĩbꝫ. Eſt/
qꝫ aduẽtus meus tum ab hoc p̃ſtãtiſſimo p̃ncipe. tum ab vniuerſa re
publica exceptus ꝓiucũde adeo vt vnus Philelfus oĩbus ſit in hono
rem. Mirabile dictu eſt. qꝫ ſum honoratus ab oĩbus Bene cepta ſe/
cundet deus. Qđ ſi fiet nemo me vno neqꝫ fortunatior neqꝫ beatior
Vale ex Mediolano idibꝫ februarijs

¶ Fran. philelfus Antonio panphormite ſalutẽ

Accuſat ſuꝑbie quendam

IAm ditior factꝰ es. id qđ ea ꝯiectura aſſeq̃r qđ te ſuꝑbie obnoxi
um facias Nã dũ nihil rñdes hoĩ amiciſſimo tot a me lr̃is inuitatꝰ.
quid aliud eẽ rear in cauſa qꝫ ſuꝑbiã. At ne illud te lateat velim in q̃
plus ẽ fortune. in eo minꝰ eẽ ꝟtutis. Quare tibi cauendũ ẽ. nedũ pe/
cunijs diligẽtiꝰ inuigilas. negligẽtiorẽ te p̃ſtes circa ingeniũ ꝓbitatiſ/
qꝫ preſtantiã. Vale ex Mediolano p̃die idus Maias

¶ Fran. philel. Petro thomaſio phõ ac medico ſalutẽ

Horat amicũ qđ viciſſitudinẽ lr̃aꝝ

QUod afficiaris maxio deſiderio viſendi mei. habeo ſane explo/
ratiſſimũ vl ex ea ꝯiectura. quã de meipſo facio Qui ei nõ deſiderẽ te
et viſere ꝛ ꝯplecti ꝛ oſculari. q̃ cũ vetere eaqꝫ ſumma beniuolẽtia ſuꝝ
cõiũctus Accedet p̃terea ꝟtꝰ tua ꝛ doctrĩa ꝛ eloquẽtia ꝛ merita citro
vltroqꝫ collata. q̃bꝫ plane ſit vt nr̃a vtrimqꝫ memoria nullo nec loco
rũ nec tꝑm interuallo extingui q̃at. Ceteꝝ qñquidẽ qđ velimus fieri
neq̃t id velimꝰ qđ queat ncc̃e eſt Vtendũ igit nobis ẽ mutuo ſcribẽdi
officio: vt qđ ligua nõ p̃t arũdis p̃ſtet viciſſitudo Id ꝛ facillimũ ẽ v/
triqꝫ nr̃m ꝛ iucundũ in p̃mis Et q̃ initiũ dei huiõi muneri peto abs
te: vt me facias certiorẽ de rebꝫ oriẽtalibꝫ maxie de Turcis. ſi q̃d ha
bes noui. Vale ex Mediolano. iij. nonas Julias

¶ Frã. phi. Andreocio petrucio ſalutẽ

Amari ſe dꝫ ꝛ inuicẽ amare

QUod abſentis mei ꝑpetua recordatione imaginem pre te feras
ſic em̃ ſcribis. nõ poſſum equidem non letari Affers em̃ argumentũ
minime obſcurum egregie cuiuſdam beniuolentie in me tue. At ego
quo item animo in te ſum. debes ex teipſo cõiecturã facere. Et fieri
ſane nullo pacto natura poteſt vt nõ eque ametur. qui ꝟo amat Ita/
qꝫ tibi debes indubitato ꝑſuadere te mihi eſſe chariſſimũ / idqꝫ cum
ob hanc iſtam cauſam quod me amas. tum etiam quod ea ꝟtute vi

ges vt digni⁹ ſis, qui ameris ab omnib⁹ Deſiderare aūt te pñtiā me
am hoc ſane in te eſt. Nā ſi Mediolanū viſere inſtitueris qd̄ ei⁹ rei
te cū iſtic agerem, aliqñ factuꝝ affirmabas, ⁊ pſens pſentē videbis
Phelelfum tuum ⁊ multa cognoſces que abſens attingere nūqꝫ poſ
ſis. Itaqꝫ tuū erit: vt cū primū tibi facultas dabitur huc venias Qd̄
ſi feceris magnam mihi crede voluptatem cōſequere. Uale ex Me-
diolano nonis Julijs

¶ Frā. phi. Joanni auriſpe ſalutē
Hortaꝛ amicū ad libroꝝ lectionē

Totus es in libroꝝ mercatura, ſed in lectura mallem. Qd̄ ſi face
res lōge melius ⁊ tibi ⁊ muſis cōſultū eēt. Quid eñ ꝓdeſt libros q̄t-
tidie nūc emere, nūc vēdere legere v̄o nunqꝫ. Ego quos vendā, habeo
libros nullos. Emerē potius ſi pecunijs abundarē. Quinetiā in hac
pecuniarū difficultate, ſi qd̄ opus oſtēderis, qd̄ ꝑcio dignū cenſeam,
enitar emere, etiā ſi ſeruire me oporteret Declarabis igiꝛ ꝑ lr̄as, q̄ li
bri tibi ⁊ quales ſunt venales Qd̄ ſi feceris, intelliges me nulla ꝑmi
inopia. Sum eñ apud eum ꝓ̄ncipem, apud quē egere poteſt nemo.
Uale ex Mediolano. viij. idus Julias

¶ Frācíſc⁹ philel. Joāni Tuſcanelle ſalutē
Judiciū philelfi de Quintiliano

De Quintiliani declamatōib⁹ q̄d ipſe ſentiā paucis accipe. Eq̄
dem Quintiliani inuentōem vehemēter ꝓbo. Eſt ea eñ ⁊ acuta ⁊ pru
dēs Sꝫ orōis ei⁹ filū mihi ſane nō placet, ſapit eñ hiſpanitatē neſcio
quā: hoc eſt barbariē plane quandā Nullā habet elegantiā, nullū nu
merum, nullam ſuauitatē. At que nō ꝑcipua mō, ſed neceſſaria ſunt in
orōe, neqꝫ mouet dicēdo Quintilianus, neqꝫ ſatis docet nec delectat
Sed videꝛ ſomnolētus q̄ſpiā ⁊ incōpoſitus. Tenet fortaſſe Quinti-
lianus q̄ꝫtum ex eius ſcriptis aīaduertere poſſum⁹, nō nulla ꝯmoda
precepta artis rhetorice Multa cōmemorat multa colligit. Sed
ita ſui diſſilis ē: vt q̄ alios docet ipſe ignorare videaꝛ. Ueꝝ ꝯcedam⁹
illi doctrinā ſi ita libet oīno. Mouēdi tñ delectādiqꝫ vim nullā habꝫ
Quē q̄dē duo q̄ oratori ſubtraxerit, nō oratorē illū, ſed aratorem de
mōſtrabit. Uale ex Mediolano. v. idus Julias

¶ Fran. philelfus. Jacobo caſſeano Cremonēſi pſbytero ſalutē.
Hortaꝛ quendā vt libros reddat

Uictorin⁹ feltrēſis doctor tuus ac idē erudiſſimus vir mihiqꝫ a
miciſſimus monuit me ſuis lr̄is duos tibi meos dediſſe ad me codi-
ces, quoꝝ altero euripidis tragedie, altero mathematicoꝝ libri cōti
nerenꝛ Quos cū arbitreꝛ plurib⁹ iā mēſib⁹ mihi redditos eē miratꝰ ſe
ſcribit, ꝙ nihil ad me lr̄aꝝ ea de re accepit. Itaqꝫ te etiā atqꝫ etiā hor
tor meos mihi libros q̄ꝫprimū reddēdos cūes Qd̄ ſi fortaſſe neminē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Pagina

habes cui tuto rem cōmittas. habeo iſtic hoīem familiarē ⁊ verū op/
timū Catonē ſaccum. clariſſimū ⁊ iurecōſultū ⁊ oratorem ⁊ philoſo
phū. Huic igiṫ iſti meos libros reſtitues quo ⁊ officio tuo. ⁊ Victo/
rino doctori ſatiſfacias mihiq̄ꝫ pro tua liberalitate morē geras Va
le ex mediolano. iiij. kal'. Octobres

¶ Franciſc⁹ phi. Georgio carrecto iurecōſulto ſalutē

Arguit quendā iniuſticie

N On poſſum te nō ingratitudis accuſare ꝙ reb⁹ meis tam diu ꝓ
volūtate vſus ⁊ liberalitatis mee obliuiſcaris. ⁊ officij tui facis pro/
fectū inhumane. Ac mihi iam ſtomacho mouere incipis. Nō em̄ pu
to aut in legib⁹ inueniſſe te aut in alio quopiā iure id vni licere tibi.
quod nemini bono licet Preſta te oro ⁊ bonū tandem ⁊ gratū virū.
Vale ex Mediolano. iiij. kal'. Octobres

¶ Fran. phi. Thome Bononiēſi ſalutē

Gratulaṫ cuidā ꝙ magiſtratū acceperit

N I mihi iter intercepiſſet terciana febris. cui ipſi deus ſuperiq̄ꝫ
oīs ad quartanā. ita cōtinuam quoq̄ꝫ ac perennē inferāt: vt q̄ꝫ celer
rime radicitus eam ꝑdant. veiſſem eq̄dem ad te q̄ꝫ primū vt eque ti/
bi corā gratularer atq̄ꝫ mihi mirifice ſum letatus. qd̄ ꝓ tua ſingula/
ri ꝟtute maximiſq̄ꝫ meritis. in eo te loco hūaniſſimus pnceps noſter
cōſtituerit. q̄ ⁊ excelſus eſt ⁊ illuſtris in primis. Gratulor igiṫ abſenti
abſens Ac pcor immortalē deū vt qd̄ certo ſpero. illud biantis dcm̄
Magiſtrat⁹ virꝝ demōſtrāt. clare in te eluceat. hoc eſt vt nō mee et a
micorꝝ ſolū. ſed oīm expectatōi ꝓbitas tua integritaſq̄ꝫ reſpōdeat Ne
mini em̄ dubitandū ē te indies magis ac magis apud noſtꝝ pncipē
et auctoritate ⁊ grā chariorē fore. Facies aūt ꝓ amicicia officioq̄ꝫ tuo
vt cum q̄d ocij nactus fueris memineris noſtri. Vale mediolani Ex
edibus noſtris. iiij. nonas Octobres

¶ Frā. phi. Thome Bononienſi ſalutē

Dicit ſe febre liberatū ⁊ quo pacto

Q Uod tibi exiſtimauimus nō iniucundū fore opima ſpolia im/
mortali deo q̄ de hoſte infeſtiſſima. febre illa tertiana voueram⁹. nu
diuſtercius detulimus ⁊ nō illa q̄dem in ferculo vt Ioui Romulus
ſed in bona ſpe bonaq̄ꝫ fiducia Neq̄ꝫ em̄ ferculorꝝ mihi nec vaſorꝝ co
pia eſt. Noli tamē putes adeo me redactū ad inopiā vt ſi q̄d ex iſto
veſtro delicato ⁊ lautiſſimo aucupio ad me ꝓ tua munificētia dede/
ris. nullum habeā ferculū quo id cōmode ſim excepturus Qd̄ ſi q̄ſie
ris. q̄bus armis. febris armis furoriq̄ꝫ reſtiterim. nō eq̄dem eſculapij
aut Apidis. Sed fere par pari retuli. Nam illa mihi moliebaṫ ſitim
qua ꝓpediē cōficerer. Id ego aīaduertēs eiuſmodi ſane inedia hoſpi/
tē accipio: vt qd̄ eſt in attico ꝓuerbio. lōge ad coruos tranſire. q̄ꝫ meo

hoſpicio vti mallet. Itaqꝫ liberatus oīno videoꝛ edaciſſima ⁊ mole/ſtiſſima hoſpite quā vel cū egritudīe audeo ad amiciſſimos nrōs op/timoſqꝫ viros Marcolinū barbauaram. ⁊ Dominicū feruſinū ex itinere diuertiſſe Quos velim moueas nō bonū vultū hilareqꝫ faciē impudēti illi petulātiſſimeqꝫ belue oſtendāt. Sed ab ſeſe potius q̄ꝫ primum q̄ꝫ diligētiſſimeqꝫ. q̄ꝫ fortiſſime abigāt. Et ſi nolint inedia ⁊ ve/neno vtātur ⁊ ſanguine. Uale ⁊ me noſtro diuino ꝓncipi vnice cōmē/da. Ex Mediolano. vij. idus Octobres

¶ Frāciſcꝰ phi. Antonio peſſine ſalutē

Negligi ſe queritur ab amico

Cum erā abſens. eram apud te ſemꝑ. Me diligebas me predicabas. me colebas. me omnib⁹ amicicie ⁊ familiaritatis officijs ꝓſeque/bare. Nunc aūt pn̄s. neqꝫ video te vſquā. nec audio. Num qđ oīb⁹ fere in reb⁹ accidit. noſtri pn̄tia. tuā de nobis opinionē minuit Nam quid eſt ꝑ immortalē deū. q̄ ita obmutueris vt nec audias nec loq̄re Quid de tua taciturnitate ſuſpicer neſcio Nam ſi tue occupatōes te mihi viſendum ꝓhibent. at lr̄is ſaltem quippiā obſtreperes Uale ex Mediolano. v. idus Octobres

¶ Fran. philel. Blaſio axeretēſi vicecomiti ſalutē

Accuſat eos q̄ cōmodo ꝓprio amiciciā metiūtur

SOlent nōnulli tādiu amicos colere quoad eoꝝ vel pn̄tia vti. vl officio frui queāt At ego huiōi hoīes vel aſſentatores poti⁹ nihil charitatis nihil oīno humanitatis pre ſe ferre cēſeo Declarāt em̄ ſe nō tā amicos coluiſſe. q̄ꝫ ꝑuati ꝓprijqꝫ cōmodi habuiſſe rōez Illoꝝ igit̄ mores perinde atqꝫ ingratos ⁊ plane barbaros deteſtari conſueui ſemꝑ Nihil em̄ amici recordatōe mihi ſuaui⁹ eē poteſt Qđ cum in alijs ſꝑtum in te vno in ꝓmis expert⁹ ſum. Nā incredibile dcm̄ eſt. quātum me tenet deſiderium tui. de te dies ac noctes cogitare nō deſino. Tu abſens mihi ſemꝑ es pn̄s. Jocūdos nrōs dulciſſimoſqꝫ ſermones crebra memoria mecum repeto. Hac vna re abſentie tue deſiderium lenio. Hac vna re oblector ac letor. Qđ ſi quid ad me lrāruꝫ dederis exiliā ſane gaudio. exultabo triūphabo Quid abs te velim intelligis Uale ex Mediolano idib⁹ Octobrib⁹

¶ Frā. phi. Frāciſco piccolpaſſo mediolanēſiū archiepō ſalutē

Hortat̄ quendā vt rus relinquat

QUod rure te contineas. quo tempore ꝓpter ſubeuntem iam hyemen vrbs maxime colenda eſt. non poſſum non mirari Nam ſolitudo iſta quid tibi iucunditatis afferre poſſit non intelligo Quod ſi o/cium q̄ꝫ negocium te malle dixeris. at memineris non te ad ocium. ſed ad negocium. hoc eſt non tibi. ſed bonis omnibus natum Qua/re cum ab vniuerſa ciuitate deſideraris. tui fueris vel officij vel beni/

gnitatis relicta iſta ſolitudie ruſtica. te ꝗ̄ primũ vrbanũ fieri. Qđ vt
facias, etiã atq; etiã rogo. Uale ex mediolano ꝓ̄die idus Octo.

¶ Fran. philel. Petro Michae militaris digni
tatis viro ac iurecõſulto Salutẽ

Abſentẽ magis ꝗ̄ pñtem laudandũ eſſe dicit
Itẽ Iocatur de quodã flagitioſo

Qua in me plurima officia ꝛ beniuolentiã ſingularẽ nulla vnꝗ̄
apud me delebit obliuio Nã ꝛ amabo te ſp. ꝛ illuſtres ac ꝑclaras vir
tutes tuas q̄ſi ꝑpetuꝰ aliq̄s buccinator. ꝓ̄dicabo diuulgaboq; apud
oẽs Ingratꝰ ſane ille mihi videri ſolet. q̄ nõ pleniore quodã ore de ab
ſentis ꝗ̄ de pñtis amici laudibꝰ loquat̄. At q̄ pñtẽ laudat. ꝛ ſi rcẽ at
q; vo id agit aſſentatõis tñ crimini apud pleroſq; videt̄ obnoxiꝰ. Ex
iſtimat̄ em̄ id nõ tã ex animi ſnĩa ꝗ̄ alicuiꝰ vel ſuſcepti vel ſperati cõ
modi grã cumulatiꝰ facere ꝗ̄ par ſit Sz ne qđ in aliis ꝓbare nõ ſoleo
in eo ipſe in pñtia peccauiſſe cenſear q̄ te ꝑ lrãs q̄ſi corã laudẽ, hac de
re ſatis ac ſupꝰ Nã qđ ab me tibi debet̄, meliꝰ fieri ꝗ̄ dici volo. Scire
admodũ cupio qđ iſtic apud vos gerit̄ Nõ em̄ te latet. ꝗ̄ ſumoꝑe ſe
nẽſis reipublice quietẽ tranq̄llitateq; ꝑcupio Quare cũ aliquoꝝ ho
minũ ſeditões audio. ꝛ conatꝰ peſtiferos. doleo eq̄dem eque ac debeo
In ꝓ̄mis ãt de vrbano belua huic bello dicere volui certior fieri volo
Increbuit em̄ apud nos ꝓ̄ſtantẽ iſtũ ac pudicũ viꝝ ciuẽ optimũ mo
ri decreuiſſe Io ego miratꝰ ſum valde Nã q̄ pacto moriat̄ q̄ nũꝗ̄ vi
xerit Uex ſi quã aliã mortẽ oppetere fortaſſis iſtituerit ꝗ̄ impuri et
obſceni hoĩes ſuiq; ſimillimi ↄſueuerũt. velim ſuas res geſtas memo
ratu dignas ad me ꝑſcribat. quo eiꝰ nomẽ immortalitati ↄmẽdẽ Et
vt intelligas ſi qđ etiã in hoc dicẽdi genere Philelfus valet orõez fu
nebrẽ ad te dedi. quã ſuꝑioribꝰ diebꝰ habuimꝰ in Thodeſchini ſepul
tura. Hãc aũt ſi vrbani ſacerdotaria iſta vxor audierit nõ vereor fo
re: vt cornigeꝝ viꝝ ſuũ nõ hortet̄ mõ. ſz etiã agat ↄtinuo ad interitũ.
Uale ex Mediolano. xiiii. kal. Nouẽbres

¶ Fran. philel. Catoni ſacco iurecõſulto ſalutẽ

Promittit officiũ ſuũ ꝛ libros repetit ꝛ ep̄las petit

Hodie mihi reddite ſunt lrẽ a Theodoro gaze viro ſane tuz ĩge
nio. tũ facũdia ſingulari ac plane digno quẽ nõ mõ diligamꝰ ſz etiã a
memꝰ Quid velit itelligo Rem ꝗ̄tũ erit in nob ex ſnĩa ↄſequet̄ Sz
tua ꝛ oꝑa ꝛ ope opus ẽ At de his poſtea Ego libros nrõs vehemẽter
expecto facito ſi me amas e veſtigio ad nos aduolẽt Cuz Theodori
ep̄la nullas tuas accepi lrãs Caue. ne te poſthac vel negligẽtie vł mo
roſitatis accuſaturꝰ ſim Uale ex mediolano. ix. kal. Nouẽbres

¶ Fran. phi. Gerardo landriano cardinali Comẽſi ſalutẽ

Grãs agit ꝛ Moſei vitã trãſlatuꝝ ſe ſpondet

FEciſti mihi rē ꝑgratā qđ Philonē meū imo nr̄m ex Aurispa recuperatū ad me dederas. Nō āt Moſei vitā quā idē Philo ⁊ copioſe ⁊ elegāter apud grecos ⁊ grece ſcripſerat in latinū ab me tātope ꝟri poſtulas. ⁊ audiui libēter ⁊ obtēꝑabo libētiſſime Itaqꝫ factū puta qđ iubes Nulla te tua de meo erga te aīo fallet opinio Iā operi me accingo Uale ex Mediolano. iiij. kal. Nouēbꝛes

¶ Fran. phi. Nicolao puteo Cremonēſi ſalutē

Excuſat ſe ꝙ ſeri⁹ rn̄derit. Itē laudāri ſe rn̄det

ET ſerius reſpōdi tuis ad me lr̄is. ⁊ breui⁹ fortaſſe ꝗ̄ velles. quorū alterꝫ aduerſe illi valitudini dato: q̄ duos circiter mēſes. vel ꝑ intercapedinē laborauim⁹. alterꝫ publicis meis ac ꝓuatis occupatōibꝫ. qbus ꝑpe obruor Legi āt lr̄as tuas libēter. qbꝫ mutuā inter nos adoleſcētie nr̄e beniuolētiā cōſuetudinē diſciplinā cōplex⁹ es Nō aūt mirificis me laudibꝫ extuleris, id ſingulari quadā ⁊ exuberanti amoris abūdātia abs te factitatū exiſtimo. Nā neqꝫ vir amiciſſim⁹ ſimulqꝫ modeſtiſſim⁹ aſſentaris. nec eiuſmōi mihi ē de me opinio Reliquū ē id tibi ꝑſuadeas. qđ ⁊ recte ⁊ ꝟo potes facere. te mihi eē chariſſimū ⁊ eo magis indies fore quo te aīaduertero nō obliuiſci Philelfuꝫ tuū Uale ex Mediolano. iiij. kal. Nouēbꝛes

¶ Fran. phi. Iacobo Caſſiano p̄ſbytero ſalutē

Excuſationem accipere ſe dicit

Deiñ quēdam cōmendat amico

NOn tam mihi moleſtū fuerat. ꝙ ſerius meos mihi libꝛos reddēdos curares ꝗ̄ in p̄ntia ⁊ iucūdū ē impmiſqꝫ ſuauiſſimū. ꝙ tā modeſte tanqꝫ ꝑhumane lr̄as ad me dederis. qbꝫ te nō mō expurgaris. ſed totū ſane meū ⁊ eē ⁊ fore oſtēderis Quare cū tuā excuſatōem tū multo magis teipm nō inuit⁹ admitto Itaqꝫ vel victorini nr̄i: vt tuiipſi⁹ cauſa oīa de me tibi potes affatim polliceri q̄ ⁊ vſui tibi ⁊ honori futura ſunt. Et de his ſatis venit iſtuc nuꝑ vt ſcis Theodor⁹ gazes vir certe ⁊ diſert⁹ ⁊ erudit⁹. quē ⁊ ſi certe ſcio. nō amabis ſolū ſed cumulatiſſime amabis. tn̄ mea etiā cauſa. velim ita ames: vt nulla ꝓꝛſus fieri queat ad morē acceſſio Hoc erit mihi tā gratū ꝗ̄ qđ oīm maxime. Uale ex Mediolano ꝓdie nonas Nouem.

¶ Fran. philelfus Simoni arigoni ſalutē

Amici ſtudiū in lr̄is adhortat̄

ET ſuꝑbia a me nihil alienius ⁊ gratitudīe apud me nihil antiquius Quare cū tuis ad me officij plenis humaniſſimiſqꝫ litteris reſpondeo. nō modo ſuperbie crimen effugio ſed etiā nomen gratitudinis mihi perpulcre vendico Mirifice amplector amorem tuum At tua hūanitate facillimiſqꝫ moribꝫ ⁊ modeſtia ſingulari delector plurimū Ingeniū ꝟo tui viuax preſtāſqꝫ dexteritas maiorē in modū ꝑ/

grata mihi ꝛ ꝑiucūda eſt. video em̄ te tua illuſtri laude eā mihi lau/
dē allatuꝝ. q̄ pulcerria ſit ꝛ maxia. Nō em̄ iſtiuſmōi tuꝰ ornatꝰ quo in
lr̄is vteris. mediocrē de te tuaqꝫ facūdia ſpem quādā pollicet̃. Itaqꝫ
te etiā atqꝫ etiā hortoꝛ: vt oēm opam diligētiāqꝫ tuā eloquētie ꝛ hūa
nitatis ſtudijs. ſicuti facis accōmodes. Magna em̄ animꝰ meꝰ de te
preſagit. Uale Mediolani ex edibꝫ nr̄is. vij. idus Decēbꝛes

¶ Fran. phi. Matronino braſche. ſalutē
Amoꝛē in laudādo oculis carere d̄t
Dein̄ pro munere grās agit

QUod me tuis lr̄is nō mediocriter extuleris. feciſti tu q̄dē perhu
mane ꝛ amice potiꝰ q̄ꝫ vero. Nō em̄ is ſum. q̄ meipm̄ nō noꝛim. Sed
tu illud veriſſimū eē liq̄do declaraſti. qđ vident̃ poete fabulari. amo
rē oculis carere. eque em̄ amicꝰ falli de amici iudicio. atqꝫ de inimici
inimicꝰ plerūqꝫ ſolet. Nā ꝛ hic odio ꝛ ille amoꝛe nimio affectꝰ v̄itatē
neq̄t internoſcere. Facile tn̄ patioꝛ erratū tuū. q̄ppe quē lōge mali ami
cū mihi q̄ꝫ secꝰ. Uerꝫ illud de me tibi pollicearis licet. te mihi eē chariſ
ſimū ꝛ eo foꝛe indies chariorē q̄ te faīliariꝰ vti potero. Munuſculuꝫ
aūt tuū ꝛ ſi neq̄q̄ꝫ ꝯſiderabā. nō potui tn̄ nō vehemēter ꝓbare vl' Epi
curi ſnīa. Nihil em̄ in eo ad voluptatē defuit. Et amplū erat ꝛ ſua/
uiſſimū. Noli tn̄ poſthac tam grādi ere obꝛuas Philelfum tuū. Nā
hec Satrapis ꝛ regibꝫ. nō pauca viliqꝫ cōtentis ac philoſophis dono
mitti ꝯſueuere. Uale Mediolani ex edibꝫ nr̄is kal'. Januarias.

¶ Fran. phi. Alberto Zancario ſalutē
Excuſat ſe

QUod pluribꝫ hoꝛtaris libēter agerem ſi liceret. Sed nihil apđ
me licet. qđ honeſtati aduerſet̃. Plurima ſunt ꝛ maxima huiꝰ in me
pꝛincipis beneficia. Itaqꝫ nunq̄ꝫ patiar me ingratitudinis accuſari.
Preterea nō eſt cōſtantis ꝛ grauis viri quottidie mutare ſedes. Ua/
le ex Mediolano. x. kal'. Febꝛuarias

¶ Frācīſcꝰ philelfus Petro thomaſio philoſopho
ac medico ſalutē dicit
Cōſilia laudat amicoꝝ

AUdiui que ſcripſiſti omnia ꝛ Barbari noſtri ꝯſiliū laudo. ꝛ nō
minus tuū. Illud tamen malim effectum iri. quoad eius fieri poſſit.
Eſſet em̄ multo res tutioꝛ. Ipſi tamen videritis quid facto ſit opus.
Uale ex Mediolano. kal'. Febꝛuarias

¶ Frā. phi. Liberio bonarello eq̄ti aurato ſalutē
Laudat quendā q̄ prēm in v̄tute imitet̃

ES tu quidē pietatis laudādus. qđ vel moꝛtui pr̄is memoꝛiam
colas. exiſtimo me idcirco abs te amari. qđ ſcias. q̄ꝫ charꝰ fuerim pr̄i
tuo grauiſſimo ꝛ clariſſimo viro. Nā ille me quoad vixit cūctis be/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

niuolētie ⁊ benignitatis officijs ꝓſecutus es Quare cū Joānes Marius fili⁹ tuā in ſe facilitatē ⁊ liberalitatē expoſuiſſet. mirifice ſuȝ letatus Videre em̄ ſum viſus me veluti rediſſe in ſucceſſionē nō tā amiſſe ꝗ̄ȝ intermiſſe beniuolētie Nā qđ in p̄rē amiſiſſe exiſtimarā. intelligo in te filio recuꝑaſſe Itaqȝ mihi pl'imū gratulor ꝙ taȝ mirifice abs te diligar: vt aūt intelligas ꝗ̄ȝ tibi in amore rn̄deā qđ velis. ꝑiculū facito tot⁹ em̄ ſum tuus Vale ex Mediolano. idib⁹ Martijs

¶ Frāciſcus philel. Frāciſco barbaro. ſalutē

Excuſatōem admittit

Humaniſſimā excuſatōem qua in proxima es vſus epiſtola nō inuitus admiſi. Noui em̄ occupatōes tuas ⁊ ꝑuatas ⁊ publicas. Sȝ ſum miratus quod de libris noſtris ne vnū q̄dem feciſti verbum Itaqȝ rogo te vt ad ea q̄ modo ſcripſi tibi diligēter reſpondeas. Vale ex mediolano. x. kal'. Apriles

¶ Fran. philel. Danieli vēturio patricio veneto ſalutē

Veterem amiciciā ſe colere ait

Cum indignū exiſtimarē: vt q̄ p̄ñtia eēm a te diſiunctus nō eque ſermone lrārio q̄ñqȝ cōiungerer: vt beniuolētia ⁊ obſeruātia ſemꝑ ſuȝ hec vel paucis ad te ſcripſi. at ne id q̄dem qđ noui q̄cq̄ȝ acciderit. ſed nō fortaſſe negligētia quapiā id accidiſſe opinareris hoc ē ne ꝑpter nouas quottidie amicicias amicos veteres eoſqȝ venetos oblit⁹ poſſem a quoq̄ȝ iudicari Ego te mi Daniele ⁊ amaui ſꝑ ⁊ colui. q̄ꝑpe qui multiplicis tuas preclaraſqȝ v̄tutes admiratus ſim. ⁊ admirer. ac tuā vl' humanitatē. vel officiū in meis honorib⁹ atqȝ emolumētis ꝑſpectum vſqȝ habuerim ⁊ cognitū. Itaqȝ tibi velim ꝑſuadeas. ita me tuū eſſe ac fore vt aliū quenq̄ȝ oīm maxime Neqȝ fieri vnq̄ȝ poſſe incremētis vllis blandicijſue fortune: vt veterib⁹ amicis nouos aliquos anteponam. Id tam etſi ꝑ tua prudentia latere te nō debet volui tamen vt mea etiam cōfeſſione atqȝ teſtimonio liquidius teneres Vale ex mediolano. v. Idus Apriles

¶ Franciſcus phi. Nicolao Lebe. ſalutē

Accuſat quendam

Qui grandem pecuniā opinat̄ ꝑdeſſe plurimū bonis artib⁹ vt pote q̄ oēm amoueāt neceſſitatē plurimū fallit̄ mea ſn̄ia: Qui em̄ ꝑdeſſe queāt que quo maiores ſunt. eo hūana ingenia reddunt deteriora Id aūt ita eē tu ꝑſpicuo es exēplo q̄ quo t̄pe eēs pauꝑ. etiā inter maximas animi occupatōes atqȝ labores corꝑis ſꝑ aliq̄d vl' ſcribebas. vel lectitabas Et q̄cq̄d ocij ſurripe a negocijs poteras. id oē ad reꝝ ꝯgnitionē. ⁊ laudatiſſimaꝝ artiū ſtudiū cōferebas Itaqȝ tuo ipſe ingenio preſtātiſſimiſqȝ morib⁹ delectat⁹. q̄ tēpeſtate mercature grā ꝓficiſcebaris in mediā ac Perſida. tibi tāqȝ ſuauiſſimū vite comitē eū Lice

ronis codicem dono dedi. q̄ de queſtionibꝫ tuſculan̄is inſcriptus eſt.
Tu aūt nūq̄ ꝑtermittebas inter moleſtiſſima etiā negocia tua vſq̄
aliq̄d ad me ſcribere ⁊ te ⁊ amicicia nrā dignū Nūc aūt poſtea q̄ pe
cunioſior factus es. neq̄ reſpōdes vnq̄ ab me ꝑſepe lr̄is ꝓuocat⁹. ne
q̄ lectitādis libris vt audio. opam vllā indulges Sꝫ totus es in lu
cro. Itaq̄ nō poſſum nō odiſſe diuitias tuas. q̄ nō mō mihi te ſꝫ ipſi
etiā tibi abſtulerāt Niſi fortaſſis vna cū pauptate ⁊ facilitate abs te
oēm hūanitatē abdicaueris. factuſq̄ ſis ſupbior Quid em̄ aliud ē in
cauſa cui neceſſe ē inſeruire te fac vt ſciā quo vel ignoſcā tibi vel miſe
rer tui. Uale ex Mediolano. iiij. kal. Maias

¶ Fran. phi. Joanni Mario filio ſalutē

Uxoris mortē nūciat eūq̄ domū reuocat

Ut ſunt res humane mutabiles ac fragiles ⁊ caduce Theodo
ra Chryſolorina mihi dilectiſſim a vxor ⁊ tibi mater indulgētiſſima
ad ꝑrimū q̄ntū nonas Maias. q̄ dies erat mercurio dicat⁹ hoc ipſo
anno q̄ eſt a natali Chriſtiano q̄dragesim⁹ ꝑm⁹ ſupra milleſimū na
ture deo cōceſſit. id qd̄ mihi adeo acerbū fuit: vt in vita nihil potue
rit accidere acerbius Scio me tibi flet⁹ ſingultuſq̄ nūciare Nā ne ip
ſe q̄dem potui me a lachrymis cōtinere Ceterū qm̄ ea lege neceſſitate
q̄ nati ſumus vt oēs aliq̄n moriamur. equo aīo tm̄ hoc vulnus fera
mus. neceſſe eſt Tu fac ad nos q̄ꝑrimū reditū matures. Nā nihil ē
q̄ iſtic diuti⁹ tp̄s teras q̄nquidē in lr̄aꝝ ſtudio. quaꝝ grā Cōſtātino
polin es ꝑfect⁹ nō mō nō ꝓficis. ſꝫ etiā q̄ a nobis abiēs didiceras. ami
ſeris vſq̄ adeo ſtudioſum te diligētemq̄ preſtitiſti. Uale ex Medio
lano pridie kalendas Januarias

¶ Franciſc⁹ phi. Joanni auriſpe ſalutē

Arguit quendā illiberalitatis

Nemo te vno accipiendo facilior Te rurſus nemo difficilior dan
do. Tu me liberalitatis plurimū laudas. Et hāc ꝟtutem extollis o
ratione. ac recte tu q̄dem Ceterū quā ipſe ꝟtutē tāti facere videris cur
eā minus amplecteris. Es tu ſane libroꝝ officina. Sꝫ ex tua iſta ta
berna libraria nullus vnq̄ ꝓdit codex niſi cū queſtu. Quid tandem
adeo te libris ingurgitas Quibꝫ vtinā vt par eſt. vtereris. Ego petij
abs te Strabonē geographū exſcribēdi grā. cū mihi librarius eēt do
mi. Reddita mihi ſunt a te ꝟba cū aſſentatōe ꝑmulta. Ad rem autē
nihil. Petis a me nūc ſextū Empericū eius exſcribendi grā. gero tibi
morē. Sed ea conditōe ne mutuū tibi iure doni aſcribas Quare fac
vt ad me meus redeat codex. cū ſuo apud te officio functus fuerit Ua
le ex Mediolano. iiij. Idus Januarias

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro ſalutē

Excuſatoria epiſtola

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

AHortationẽ tuã nõ inuitus audiui. q̃ppe qui norim eã pficiſci a beniuolẽtiſſimo in me animo. Itaq̃ habeo tibi grãs Uerũ illud quoq̃ aio velim volutes, nõ eſſe in eius poteſtate, qui nauiget euxinũ. ire ſeſe quo velit, ſed quo venti traxerint. Uale ex Mediolano quarto. idus Junias

¶ Fran. philel. Leonardo iuſtiniano ſalutẽ

Excuſatorie littere

SI poſſem tuo vti cõſilio. nihil omniũ mallẽ Sed quod te nõ latet. tẽporis habẽda eſt ratio. Quod qui minus facit. is certe prudẽs eſſe nõ poteſt. Cetera tecum is cõmẽtabit. q̃ tibi lrãs reddiderit. Nã quicquid expoſuerit id ab me totũ profectũ exiſtimato. Uale ex mediolano p̃die kalẽ. Apriles

¶ Frãciſc⁹ phi. Catoni ſacco iurecõſulto ſalutẽ

Officium filio petit

PUto Mariũ filiũ diẽ ꝓpe apud te fore. Nã eũ expecto q̃ttidie. Debet enĩ ſoluiſſe ex thracia. eſtq̃ remigatur⁹ ꝑ Padũ. Cũ iſtuc appulerit aut ipſe tu ei cõſule de equo. aut me facito q̃primũ certiorem quo equũ iubeã aduolare ad vos. Uale ex mediolano idib⁹ Maijs

¶ Fran. philelfus Alberto Zancario ſalutẽ

Hortat amicũ ad ſcribendũ

NOlo tibi vnq̃ perſuadeas Alberte zancari eo me eſſe ingenio: vt ſimul cum loco animum quoq̃ immutem. Quinetiã cum ſiz mediolani. videor viſq̃ Bononie agere adeo me iſtius florentiſſimi veſtre vrbis memoria tenet. Quid igitur de te putas: cuius ſuauiſſimi facillimiq̃ mores ſemꝑ habitãt mecũ die noctuq̃! Qd ſi minus frequẽter mee lrẽ ad te aduolãt. id vel occupatõibus meis dato vel tibi fortaſſe ipſi qui negligentior factus es Nã ſi ſepius ad me ſcriberes: cogerer etiã ipe vim afferre meis q̃buſq̃ negocijs. ne te fruſtra ſcripſiſſe iure queri apud me poſſes Itaq̃ poſthac qd tibi faciendũ ſit tenes Uelim me certiorẽ facias de oib⁹ reb⁹ tuis. Naz quanq̃ varij iſtinc rumores afferunt. ego tñ ea certiſſima eẽ arbitror quecunq̃ a te accipio. Non enĩ ipſe es qui aliud dicas. aliud ſentias Proinde ſi de te me velis tranquillo eẽ aio. fac liquido intelligam. quo in ſtatu verſaris q̃ viuis ⁊ tibi ⁊ tuis. Id vt facias. te etiam atq̃ etiam rogo Nam de rebus tuis non poſſum non eſſe ſollicitus. Uale ex Mediolano. xiij. kalendas Januarias

¶ Franciſcus philelfus Guarnerio Caſtellioni Jureconſulto ducaliq̃ ſenatori Salutem

Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici, ſed poſt hac leuiora ſe malle

ET leporẽ ⁊ capos ⁊ ꝑdices. q̃s dono miſiſti mihi cũ vidi libẽter

tum incũdiſſime accepi Nã ⁊ ingeniũ delicatioꝛibꝫ fouetur obſonijs
redditurqꝫ acuti⁹. ⁊ accipe a te dona tali tãtoqꝫ viro nõ fit ſine laude
mea Rcẽ em̃. Horati⁹ O ⁊ pſidiũ ⁊ dulce decus meũ. Quanqꝫ ego:
vt ingenue tibi fatear qđ ſentio. Lautioꝛibꝫ illiuſmodi eſculẽtis non
admodũ vti cõſueui. nõ qđ guſtus mihi ſit ruſtican⁹ aut agreſtis. ſꝫ
qm̃ videoꝛ didiciſſe quo habitius ẽ coꝛpus eo ingeniũ craſſi⁹. Quis
aũt neſcit iſtiuſmodi qbuſqꝫ cibis coꝛpa effici letioꝛa. Itaqꝫ ſi me a-
mas. leuioꝛibꝫ munuſculis mecũ age. peponibꝫ pꝛunis perſicis mal'
pyꝛis vuiſqꝫ ac ficubꝫ. ne deterioꝛẽ efficias quẽ melioꝛẽ debes. Uale
Mediolani ex edibꝫ noſtris. iij. kal'. Januarias

¶ Frãciſc⁹ phi. Saxalo pratenſi ſalutẽ

Excuſat ſe cur libꝛꝫ nõ mittit

POllicẽ quẽ petis libẽtiſſime ad te darẽ. ſi penes me foꝛet. Sed
hoſpitat' iãpꝛidẽ apđ Harpyiã. hoc ẽ apđ Joãnem nr̃m auriſpã qui
ea conditõe libꝛos accipit mutuo vt reſtituat nũqꝫ. Dabo tñ ad euꝫ
lrãs. Curaboqꝫ vl' hũanitate vl' iurgio: vt Pollux redeat domũ. queꝫ
deiñ cõtinuo tibi mittã. Uale ex mediolano. iij. kal'. Januarias

¶ Frãciſc⁹ phi. Guinifoꝛto barzizio ſalutẽ

Arguit amicũ iniuſticie erga ſe

SAt ſcm̃ eſt p̃ceptũ Euãgelicũ. ne alteri faciam⁹ qđ nobis fieri no
lumus Jd p̃ſepe legiſſe te certe ſcio. es em̃ tot⁹ ſilis tui Quo fit: vt ma
gis mirer nõ idẽ a te obſeruari qđ didiceris Scis em̃ ab Ariſtoteli
quoqꝫ vſurpatũ nõ ſatis eẽ v̾tutẽ ſcire niſi etiã boni ſim⁹ Quid hec ſi
bi velit oꝛõ nõ te p̃terit Tuũ igit' fuerit ita moderari tibi: vt nihil q̄
ſiſſe videaris qđ ipſe grauiter ſim laturus Eſt mihi tecũ a p̃rẽ tuo e-
ruditiſſimo optimoqꝫ viro familiaritas. q̄ tibi ſcẽ atqꝫ inuiolate tuẽ
da eſt Uale ex Mediolano. iij. kal'. Januarias

¶ Fran. phi. Boꝛnio ſale Jure cõſulto ſalutẽ

Officiũ ſuum narrat

QUid egerim in cauſa amici tui. ex eodẽ ipſe debes iã coꝛã accepiſ
ſe Na eſt a me nihil ſane p̃termiſſum. qđ ad ei⁹ vel rem. vl' dignitatẽ
pertinere ſum arbitrat⁹ Et vt mea fert opinio lõge plus ẽ apđ hũc me
um clemẽtiſſimũ p̃ncipẽ mea opa cõſecut⁹. qꝫ vel optare fuiſſet auſus
Tu ſi qđ ẽ aliud qđ ab me tua cauſa fieri velis. id ſi ſcripſeris. nõ ſcri
pſeris fruſtra Uale ex Mediolano. iij. kal'. Januarias.

¶ Fran. philel. Frãciſco barbaro. ſalutẽ

Laudans quendã cõmendat eũ amico

NOn equidẽ ignoꝛabã foꝛe. cũ kyꝛiacũ anconitanũ tibi eẽm com
mẽdaturus vt diceres agi ad me acta. qppe cui vir ipſe ſine vlla etiaꝫ
mea cõmendatõe cõmendatiſſimus ſit cũ v̾tute ſua. q̄ haud eſt vul-
garis, tum ea diligẽtia, qua in ſuſcitãdis moꝛtuus vnus oĩꝫ pꝛimus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

vtitur. Que ē em̄ vnq̄ꝫ huiuſmōi laborē ſuſcepiſſe aut audiuim⁹ aut le
gimus· q̄ ex vniuerſo ꝑpe terraꝝ orbe q̄cq̄d in vllis vſquā lapidibus
notatū lr̄is aut grecis aut latinis vnq̄ꝫ fuerit id reportarit ad noſtros
Uerꝫ eo is tibi hoc tp̄e gratior eē debet qd̄ ad te barbaꝝ refert nō nul
la pulcerrima Epigrām̄ata q̄ apud barbaros Aſie ꝑp̄los repperit Ex
quib) ipſis habent pleraq̄ꝫ memoria digna Quare hūc hoīem ita ti/
bi cōmendo: vt intelligas mihi quoq̄ꝫ eſſe chariſſimū. Uale ex Me/
diolano. iij. kalē. Januarias

¶ Frā. philelfus Leonardo iuſtiniano. ſalutē

Cōmendatiua ep̄l'a ꝛ laudis plena

Kyriacus Anconitanus cū Uenetias peteret. a me petijt; vt ſe ti/
bi ꝑ lr̄as cōmendarē. Jd feci eo libētius. ꝙ nō eēm ignar⁹ hoīem tibi
fore nō iucundum. ꝓſertim ꝙ ferat ſecum non nulla priſce vetuſtatis
monumenta ꝛ eulogia. ꝛ epigrām̄ata ꝛ alta pleraq̄ꝫ ſcripta. que ex la
pidib) vetuſtiſſimis in Aſia Greciaq̄ꝫ collegit. Hūc igit̄ virū ita ve
lim. ꝛ vult⁹ hilaritate ꝛ ſermonis comitate accipias: vt eos ſoles q̄s
dignos exiſtimas, ab quib) tuū ſplendidiſſimuꝫ nomen per orbē ter/
re longe lateq̄ꝫ predicetur Nunq̄ꝫ em̄ quieſcit kyriacus. qui eam ſibi
ducit queſtuoſiſſimā mercaturā. ſi quid ab ꝑmis illis vſq̄ꝫ arcadibus
quos ante ſolē ꝛ lunā extitiſſe fabulant̄ memoria dignū inuenerit in
Jtaliamq̄ꝫ adduxerit. quid ſit opus facto intelligas. Uale ex Me/
diolano. iij. kalendas Januarias

¶ Franciſc⁹ phi. Joāni auriſpe ſalutē

Et ſibi ꝛ amico bene eē gaudet

Et ipſe bn̄ habeo. ꝛ te ex lr̄is tuis bn̄ valere audio. Jtaq̄ꝫ vtriq̄ꝫ
nr̄m̄ ꝛ gratulandū iuxta ꝛ letādum ē Jd qd̄ vt q̄ꝫ diutiſſime fieri lice
at vehemēter opto Uale ex Mediolano. iij. kal'. Januarias.

¶ Fran. phi. Joānocio mānetto ſalutē

Monenti vt ſibi caueat grās agit

Communis ille familiaris noſter me corā monuit tuis v̄bis vt a
barba doloris mihi cauerē. qm̄ occulti neſcio q̄d cōſiliū habēt cum ijs
homib) qui mihi vel nullo errato meo infeſti ſunt Habeo tibi grām
mi Joānici. q̄ nulla fortune incōſtantia deterreris. quo minus mihi
ſemꝑ bn̄ cōſultū cupias Ceteꝝ eſto bono de me aīo Nā ita munitus
ſum: vt nulle hoīm inſidie mihi poſſint incōmodare. quippe qui ꝛ pru
dentie vtor armis. ꝛ apud eū ſum ꝑncipē. qui vel dormiētib) nobis
oīa rimet̄. oīa cuſtodiat. adeo vt null⁹ oīno ſit locus inſidijs Cōſiliuꝫ
tamē tuū nō mō nō contemno. ſed facio plurimi. amplectorq̄ꝫ libētiſ/
ſime Et opam dabo vt re ipſa intelligas nihil fruſtra te ſcripſiſſe Ua
le ex Mediolano. iij. kal'. Januarias

¶ Fran. philel. Jacobo Cōſtātino equiti aurato ſalutē

Pagina

Accuſat amicū rariſſime ſcriptōis ⁊ officiū ſuū illi ſpōdet

Unas tandē aliqñ lrās tuas accepiſſe me duco eq̄dem' miraculi
loco. putabā eni͞ te nullū iam eē quod tam diu nihil ꝓ tua ꝓſtina con
ſuetudine mecū obſtreperes. Ceteꝝ ita ſolēt pleriq̄ oīs fortunati q̄
letiſſimis in reb⁊ nō amicoꝝ mō. ſed ſuiipſoꝝ obliuiſcunt̄. Qđ autē
mihi fortunā meā gratularis. id tibi licet facere merito Sum eq̄dē
apud ſapientiſſimū ⁊ munificētiſſimū huius tēpeſtatis ꝑncipē ⁊ eun
dem optimū ſane viꝝ ducē hūc Mediolani Philippū Mariā Pe
tis vt huic te ⁊ notū ⁊ cōmendatū faciā. Jd mihi facillimū factu eſt.
Ac faciā certe Ueꝝ mihi declares velim. q̄ tibi ſit mēs. q̄ cogitatus
tui. quo intelligā q̄d tibi agendū ſit Hec a me ſunt nō temere ſcripta
Si te mihi penitus recluſeris. potero tibi fortaſſe cōſiliū dare nō inu
tile. Uale ex Mediolano ꝑdie kal'. Januarias

¶ Fran. philel. Alberto Zancario ſalutē

Uiciſſitudinē lrāꝝ poſtulat

Deſiderare te lrās meas equo aīo facileq̄ patior q̄ppe q̄ exiſtimē
abs te amari me plurimū. Miror tamē. q̄d ſerius adeo mihi ſcribis
Cauſam reiicies ſcio. in occupatōes tuas At debes me q̄q̄ arbitrari
mīme eē ocioſum Jtaq̄ officiū meū aut tibi nō ē accuſandū. aut tuū
tibi mīme ꝓbandū Uale ex Mediolano ꝑdie kal'. Januarias

¶ Fran. phi. Bornio ſale iurecōſulto ſalutē

Breuitatē lrāꝝ ſubaccuſat

Periucūde fuerūt mihi lrē tue vl' ꝑbreues. fuiſſentq̄ lōge iucūdi
ores. ſi atticū te q̄ laconicū maluiſſes Ceteꝝ ne ſis me q̄q̄ breuitate
ipſa ſapior. Uale ex Mediolano ꝑdie kal'. Januarias

¶ Fran. philel. Petro thomaſio phō ac medico ſalutē

Excuſat ſe rare ſcriptionis

Accuſabas me negligentie qđ eq̄dem ꝑmoleſte ferrē. ſi cuiq̄ me
noſſem indiligentie obnoxiū Nam q̄s alius me vno in amicos dili/
gentior At nulle mee iamdiu lrē tibi ſunt reddite quaſi aliq̄d tu mi/
hi ꝑdiu ſcripſeris. cui vicem ipſe minus reddiderim Noli igit̄ ea tor
quere in me tela q̄ iure optimo retorqueātur in te. Ceteꝝ iſtiuſmodi
deſideriū tuū nō difficulter me expleturū polliceor. quaten⁹ per tpoꝝ
conditōem mihi licuerit Jd tum fiat. ſi omnis ſermo noſter oīs ſcri
bendi cōſuetudo de muſis futura ſit. ⁊ de iis reb⁊ q̄ nihil habeāt com
mune cū publicis actionib⁊. Ego qđ ſcire poſtulas bene valeo. mea/
q̄ fortuna cōtentus ſuꝫ Pauca appetēti. pauca etiā ſatis ſunt Quot
tidie mutare celū hoīs eē duco ⁊ incōſtantis ⁊ moroſi. ꝑſertim vbi id
ab te fiat. Uale ex Mediolano kal'. Juliis

¶ Fran. philelfus Joanni auriſpe ſalutē

Librū exſcribendū petis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Noui ex ipſa vſq3 Cōſtātinopoli eē tibi recōditos nō nullos Theophraſti libros. ꝛ eos maxie q̄ periphyton inſcribunt. Hos ego mihi excribi cupio Eſtq3 mihi ꝯmode ꝑatus liberari⁹ grec⁹ Itaq3 rogo te: vt codicē illū mittas ad me q̄3 primū. reditu⁊ itē ad te ꝓpediem Noli obſecro. vllā excogitare cām aut ꝯfictā aut veriſil'em. q̄ fretus mihi min⁹ morē geras. ne ipſe itē cū meo aliquo volueris vti officio par pari referre cogar. Uale ex mediolano. xv. kal'. Auguſtas

¶ Frā. phi. Sicene corti ducali ſenatori ac iurecōſulto ſalutē

Cōmendatiua epl'a nō vulgaris

NI ꝑfectū haberē ꝛ exploratū aīm erga me tuū. nō ta3 multos ꝑſepe tibi cōmendarē Sz cū aīaduerterim nūq3 iſſe fruſtra meas ad te lrās. nō ſum verit⁹ etiā hoc tꝑe tibi cōmendare iſtius hoīs cām q̄ tibi reddidit meas lrās. Nō eo facio maiore cū fiducia ꝙ mihi videor intelligere vir̄ bonū ꝛ ꝑmodeſtū iniuria trahi ꝑ fora vt q̄ pecunia ſit inferior ab eo oꝓprimat q̄ ſolis opib⁊ ſit ſuꝑior Cete⁊ noui innocentiā tuā ꝛ animi magnitudinē. Scio nō patieris lrās meas fuiſſe vulgaris. Uale ex Mediolano kalē. Octobres

¶ Fran. phil. Bornio ſale Iurecōſulto ſalutē

Excuſat ſe rare ſcriptionis

Accuſare negligētie me videris. ꝙ iā diu ad te nihil ſcripſerim. quaſi tua diligētia ſit ſingularis q̄ vix vnas reddideris lrās poſt me as ad te denas. Itaq3 tibi cauendū ē. ne tua in te retorqueant iacula quib⁊ iure cōfodiaris Qȯ ſi fieri ab me nolis. cura eq̄or in me ſis. litteras tñ tuas vl' ꝑbreuis legi ꝑlibēter. ꝙ in ijs lectitādis agnoui veterē tuā vrbanitatē Uix dici queat. q̄3tū me teneat deſideriū ꝛ vidēdi et āplectēdi tui Qȯ nobis cū loco⁊ interuallū auferat. reddat id ſaltē lrā⁊ viciſſitudo. Uale ex Mediolano nonis Octobrib⁊

¶ Fran. philelfus Alberto Sancario ſalutē

Accuſat accuſantē de raritate lrā⁊

Anrcuertis tu q̄dem mi Alberte: vt q̄ negligētie accuſand⁹ mihi obijcias indiligentiā Numeres velim. q̄t ad me lrās dederis poſtea q̄3 a vobis Mediolanū ſolui Qȯ ſi meas ex tuis ſcrinijs erueris. intelliges. vter nrm̄ magis ſit accuſatōe dignus Nec eſt mihi moleſtū tamē ꝙ mea⁊ epl'a⁊ tenearis deſiderio Diligis em̄ me quē q̄m corā videre amplectiq3 nō licet queris iſtiuſmodi ſolacij gen⁹ ex lrīs nrīs q̄rum ſi velis crebritate vti id faciliime cōſequeris. ſi minus ipē obmutueris Nō em̄ fruſtra ad me ſcribes. quo minus tibi cōtinuo rñdea3 Cete⁊ vtcūq3 res habeat ſcribā ad te ꝑſepe vel ad ſatietatē vſq3 quotiēs ociū dabit. Uale ex Mediolano nonis Octobrib⁊

¶ Frā. phi. Guarnerio Caſtelliōi ducali ſenatori ac iurecōſulto ſa.

Promiſſa adimpleri petit

Pagina

Quod ꝛ ꝓrio ãno ac itẽ ſupiore mihi pollicit⁹es tue fuerit hũani
tatis pſtare deniqꝫ. Scis eñ me nihil petyſſe. Nũc ãt poſtulo: vt qđ vl
tro te fcũ ꝫ obtuleras effectũ reddas. Qđ ſi pſtiteris, habebo tibi gra
tiã nõ mediocrẽ. Uale Mediolani ex edib9 nr̃is. vij. id9 Octobres
¶ Fran. philel. Bornio ſale iurecõſulto ſalutẽ
Orationes mittit amico
Quas ab me orões petieras ad te dedi. Seri9 vo qꝫ ijs carebam.
Hoſpitabant̃ ei apud amicũ iã diu. Nã neqꝫ meoꝝ ſcriptoꝝ min9 qꝫ
nũmoꝝ ſum liberalis. Quare iniuſte ij agũt oẽs q abutũtur benigni
tate mea. Nõ eñ oẽs ſunt Bornij. quo quidẽ vno gratũ magis vidi
aliũ neminẽ. Uale ex Mediolano. v. kal. Nouẽbres
Frã. phi. Frãciſco barbaro ſalutẽ ¶ Excuſat ſe
Adhortatio tua mihi maiorẽ in modũ ꝓbari debet: vtpote q̃ ab
optimo aĩo manat. meiqꝫ amãtiſſimo. Ueꝝ q mare ingreſſus in vehe
mẽtioris fluct9 inciderit. nõ q velit. ſꝫ quo ingruentiũ vẽtoꝝ flat9 tra/
xerint. nauigare cogit̃. vel inuitus. Itaqꝫ ex tpe cõſiliũ capiat̃ neceſſe ẽ
Uale ex Mediolano ꝓdie kal. Nouẽbres
¶ Frã. phi. Normano albizio ſalutẽ ¶ Corripit quendã
Cum me obtũdis lr̃is tuis. Quare mihi iraſci nõ debes ſi min9 ſepe
tibi r̃ndeo. Nã ea petis q̃ pſtari nõ pñt. Prudẽtius tibi cõſulueris ſi
patris viri grauiſſimi ſapientiſſimiqꝫ malueris. qꝫ tuo vti cõſilio. Ne
ſcio tibi aſſentare mi Normane. Nõ ſum libero ingenio. Nihil ſimu
lati pre me fero: Dũ tibi mauis qꝫ pr̃is obſequi. omibus es ridiculo
Uale ex Mediolano ꝓdie kal. Nouẽbres
¶ Fran. philel. Rainaldo albizio eq̃ti aurato ſalutẽ
Spem adimit cuidam
Multo iã pridẽ te vl ab vſqꝫ Florẽtia. cũ apđ vos agerẽ ꝯgnouiſſe
haud obſcure eo me eẽ ingenio vt v̓bis paſcere didiceri neminẽ. illoſ/
qꝫ min9 q mihi iure ſunt diligẽdi. Itaqꝫ ne inani alaris ſpe. nihil hic
eſſe video. qđ faciat in rem tuã. Rem paucis tenes. Aliũde tibi cõſu
las oportet. Nec veliꝫ tibi pſuadeas me tua cauſa laborẽ vllũ aut fu
gere aut fugiſſe. Sꝫ ita res hꝫ. Uale ex mediolano ꝓdie kal. Nouẽ.
¶ Fran. phi. Frãciſco ſcalamõti eq̃ti aurato. ſalutẽ
Bene ſperare iubet amicũ
Ubi de pretura Mediolanenſi apud hunc nobiliſſimũ ꝓncipeꝫ
amice. ꝛ accurate feciqꝫ itelligeret. ꝛ qui eſſes. ꝛ quantũ facund9. Nõ
difficulter ſe perſuaderi paſſus eſt. Delectatur enim doctis viris cla
riſſimiſqꝫ ingenijs. Itaqꝫ nobis ſpem dedit non vulgarem. Juſſit e/
nim nomen tuum referri in commentarios. Quantum mihi videor
intelligere. noſter breui futurus es. Interim ea para meditare cogita
que noſtro huic magnanimo principi voluptatem, tibi vero futura

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ſint honori Et vt magis armatus ſis. delectat͛ is p̄nceps. ĩjs hoībꝫ. ꝗ queãdmodũ tu aſtra ſape vident͛. ſi forſan q̄cq̄ ſapiũt aſtroꝝ poti⁹ q̄ raſtroꝝ. Uale ex Mediolano p̄die kal'. Nouẽbres

¶ Fran. philel. Rainaldo albizio eq̄ti aurato ſalutẽ

Accuſat quendã torporis ꝛ negligẽtie

QUe mihi ſit ſentẽtia de re veſtra Rainalde albizi. dicam ſane haud obſcure. Nimiã video in vobis oībus viris optimatibꝫ negli/gentiã. ꝗ tanq̄ ſperetis ſcd̄a oīa vobis dormitãtibꝫ ꝓ vrã voluntate optatiſq̄ euẽtura nullo vtimini. nõ mõ cõſenſu inter vos ſed ne conſilio quidẽ. Nã quẽ exiſtimetis rebꝫ veſtris adfutuꝝ ſi vobiſipſis vos defueritis. Et vigilandũ eſt mihi crede. ꝛ parãda oīa q̄tuz in vobis ſit. ꝗ ad victoriã ſpectãt. Atq̄ vt vno v̄bo oīa ꝑſtringam nihil eoruz faciundũ eſt. que facitis ponite añ oculos inimicos veſtros Illoſq̄ in abeundis negocijs imitami. Jd ſi feceritis breui futuꝝ ſpero: vt ꝛ patriã teterrima oppreſſam ſeruitute in priſtinã libertatẽ dignitatemq̄ vindicetis. ꝛ vobiſipſis perq̄ optime cõſultetis. Qd̄ ſi ſecus feceritis ꝛ illi male. ꝛ vobis omnibus miſerrime proſpicietis. Uale ex Mediolano pridie kal'. Nouembres

¶ Frã. phi. Petro cãdido leuco decembri ſalutẽ

Inuidum carpit

INter maxima innũerabiliaq̄ mala q̄ triſtis inuidia pre ſe fert id eſſe boni animaduerto. qd̄ nemini magis nocet q̄ ſibi Itaq̄ tua te torqueri inſania non moleſte fero. Uale ꝛ aliquãdo reſipiſce ex Mediolano. v. Idus Februarias

¶ Fran. phi. Antonio theologo ſalutẽ

Quotus quiſq̄ q̄d ſignificet

QUo ſignificato accipi cõueniat quotuſq̄ſq̄. ꝛ ſi nõ dubito noſſe te. tamẽ qm̄ id a me req̄ris. paucis accipe. Idẽ ſignificare puto quot⁹ quiſq̄ in ſingulari numero qd̄ nomẽ numerale quot: vt quotuſquiſ/q̄ eſt. ꝗ aliter ſentiat. ꝓ eo qd̄ dicimus. quot ſunt ꝗ aliter ſentiũt. Nã qui dicũt. Quotuſquiſq̄ idẽ ſignificare quot aliq̄s. vehemẽter errãt. id qd̄ ex Cicerone omniq̄ vetuſtate licet intelligi. Uale Mediola/ni ex edibꝫ nr̄is Idibꝫ Nouẽbribus

¶ Fran. phi. Bauerie phõ ac medico ſalutẽ

Boetij dialectica excribi poſtulat

DEbes nõ eſſe oblitus q̄ me ſemꝑ Boetij oꝑa delectarint cuz in omni facultate atq̄ diſciplina. tum ea maxime q̄ ſcripſit in dialecti/cis. in quibꝫ ipſis mihi viſus ẽ excelluiſſe plurimũ. Que igit͛ noua tãtus vir de ſyllogiſmis cathegoricis peripatheticiſq̄ p̄cepta adinuenit ea mihi excribi cupio Itaq̄ a te peto cõtẽdoq̄ꝫ vt eoꝝ libroꝝ copiam facias mea cauſa eruditiſſimo atq̄ diſertiſſimo iuricõſulto Bornio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ſale. Is em̄ librariū aliquē parabit. q̄ huiuſmodi prouinciā ſit obitu
rus. Uale ex Mediolano. iiij. nonas Martias

¶ Fran. phi. Franciſco ochc ſalutē

Sollicitus eſt de ludi mgr̄o

b BArtholomeus catias nouarieſis iuriſcōſultus me nup̄ ꝯſuluit.
quē idoneū ipſe cenſerē. q̄ nouarieſem adoleſcētiā bonis et lr̄is ⁊ mo
ribꝫ inſtitueret. Itaqꝫ tu mihi cōtinuo veniſti in mentē. Audiuit vir
ille de te libēter petijtqꝫ q̄ꝫ primū curarem certior a te fieri. Uelles ne
nouarie ludū aperire. Uolūt em̄ ij ciues eiuſmodi virū. q̄ ⁊ grāmati/
cam ſimul ⁊ rhetoricā doceat publice. Tu igit̄ ſi rem ꝓbas oſtendes
mihi ꝓ mediem q̄ꝫtum numerū tibi cōſtitui velis pro huiōi annuo mu
nere. Uale ex Mediolano ꝓdie kal̄ Maias

¶ Fran. phi. Pallanti ſtroze eq̄ti aurato ſalutē

Iniuriā ſe donatuꝝ oſtendit

v UIx dici queat q̄ꝫ me delectarit ꝓxie tue lr̄e. Nullū em̄ officiū o/
miſiſti neqꝫ boni viri neqꝫ amici hoīs. Monuiſti ⁊ prudēter ⁊ bn̄. Se
quar equidē cōſiliū tuū. Moderabor qꝫ mihi. ⁊ ſi nō abſurde iā bilis
excādeſcebat. Is em̄ ſum. qui iniuriā ferre poſſim cōtumeliā uō nul/
lo pacto poſſim. nec etiā velim. Nā iniuriā ferre prudētis hoīs mo/
deratiqꝫ duco. cōtumeliā vero ⁊ ſtulti ⁊ fatui. Faciā igit̄ qd̄ hortaris:
Tibiqꝫ velim ꝑſuadeas neminē oīm amicoꝝ eſſe hac tēpeſtate te v/
no mihi chariorē. Uale ex Mediolano. v. idus Janua.

¶ Frā. phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē

Aduentū ſuū ꝓdicit ⁊ ſaluū cōductū petit

c CUpio oīno vos viſere ad reſurrectōam dn̄icā, quo ⁊ tuo reliquo
rūqꝫ amicoꝝ mutuo cōſpectu frui colloquioqꝫ liceat ⁊ certa honeſta/
tis lege q̄ mihi iſtic negocia ſunt cōponātur. Quare ſi me amas da o
perā vt tuta mihi ad vos pateat acceſſio. ne publice ꝓncipū ſimulta/
tes ſi q̄ tandē ee ſint iter vr̄āꝫ nr̄āmqꝫ rēpublicā ꝓuato obſint officio.
Preterea vt ſcis nō minꝰ ſum Uenetꝰ q̄ꝫ Mediolanēſis. Utraqꝫ em̄
ciuitate donatꝰ ſum. Uale ex Mediolano kal̄. Februarijs

¶ Frāciſcꝰ phi. Scene corti eq̄ti aurato ac iurecōſulto ſalutē

Accuſat ſilentiū cuiuſdā ⁊ lr̄as ⁊ noua petit

t TAbellariū ad te in germaniā ꝓficiſcentē nō ſum paſſus ire vacu
uꝫ meis lr̄is. Ex quaꝝ dilectōe poteris facile ꝯiectare. q̄ꝫta me ꝓuaue
ris voluptate qd̄ eidē tabellario Mediolanū mō repetēti nullaꝫ ad
me epl̄am dederis. Et feciſti ꝓfecto pace tua dixeri inhūane ⁊ illibe/
raliter qd̄ cū ad alios ſcriberes hoīs amiciſſimi ſis oblitꝰ. Sed q̄ ma
ior ē beniuolētia nr̄a. eo fortaſſis exiſtimaſti magis licere tibi vti me
cū ſilētio ꝑ lr̄as ꝑſerti iſtis germanie niuibꝫ quaꝝ frigore digiti qn̄qꝫ
ſtupeāt ac rigeſcāt. Itaqꝫ ignoſco excuſatōi tue, mō poſthac vti nolis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Quare fac:vt erratū cumulatiſſime reſartias oꝑamq́ꝫ des vt aliquid noui reportes in Italiā tecū. qđ muſaꝶ nrāq́ꝫ intersit Non em̄ fieri poteſt q̄n epūs eneas vir doctrina ⁊ eloquētia ſingulari egregium aliquid inuenerit in tot ac tā plenis ⁊ pulueruletis bibliothecis germanie. Uale ex Mediolano p̄die kal'. februarias

¶ Frā. phi. Guinifero Batizio iurecōſulto ſalutē

Scire deſiderat mentē principis

QUod ad p̄ncipē Marchionē ſcripſeri nō te latet. Quid iaūt ea in re decreuerit noſſe cupio. Rogo igit te vt qm̄ nō mediocriter nrā intereſt. q̄ ſit iſtius mens p̄ncipis. q̄ꝫprimū intelligere cures ꝑ virili parte efficiaſq́ꝫ ne diuti⁹ nobis expectandū ſit. Erit hoc mihi ꝑgratū. Uale ex Mediolano Idib⁹ februarijs

¶ Fran. phi. Antonio Trebano ſalutē

Quendā accipit in amicicıā

ANtonius florētinus fictor ⁊ excuſor egregi⁹ eque tēpeſtate nrā. atq́ꝫ praxitelen apud p̄ſcos memorāt ſcopā ve aut phydian aliquē. et te diligit plurimū ⁊ mihi eſt chariſſimus Itaq́ꝫ a me petijt: vt te in familiaritatē beniuolentiāq́ꝫ acciperē. q̄ppe q̄ mei ſtudioſiſſim⁹ ſis. Cupere em̄ ſe nō ſec⁹ ſuos amicos oīs fieri meos atq́ꝫ ipſe ſe ē Quare vt ⁊ homi amiciſſimo ⁊ humanitatis officio ſatiſfacerē· idcirco haſce lrās ad te dedi: vt tibi ꝑpetuo teſtes eēnt ſingularis dilectōis erga te mee Uale ex Mediolano. iiij. kal'. Martias

¶ Frācisc⁹ phi. Petro thomaſio phō ac medico ſalutē

Hortat amicū vt exēplo ſuo ſepius ſcribat

EXpectabam quottidie tuas lrās. quib⁹ de ijs omnib⁹ fierē cumulatiſſime certior q̄ mea intereſſe cenſeres Tamē cum interim iſte nūcius ad te iret. non eum ſum paſſus meis lrīs vacuū ꝓficiſci. Te autē hoc vel hac in re meo exemplo vti velis· etiam atq́ꝫ etiā rogo. Uale ex Mediolano. iiij. kal'. Martias

¶ Fran. philel'. Franciſco barbaro ſalutē

Inuehitur in tabellarios negligētes et promiſſa impleri petit

EQue tuā humanitatē laudo. atq́ꝫ tabellarioꝶ accuſo vel negligentiā vel ꝑfidiā in reddēdis lrīs meis Intelligo cauſaꝫ. q̄re nihil reſpōderis. cū q̄d eēs reſpōſurus ignorares. Reliquū ē: vt qđ tuis lrīs q̄ꝫ amiciſſime polliceris ac recipis. ⁊ diligēter ꝑficias ⁊ q̄ꝫprimuꝫ. hoc erit mihi iam gratū ⁊ immortalib⁹ bn̄ficijs me tibi obſtrictū fore ꝓfitear. Uale ex Mediolano. iiij. kal'. Martias

¶ Frā. phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē

Tabellarij occaſione eadē iteꝶ ſe ſcribere dicit

QUanq́ꝫ minime futuꝶ dubitabam, quin abs te mihi lrē ꝯpediem

redderẽtur. tñ cũ exiſtimaſſem nequaq̃ tibi fore ingratũ. ſi publicus
tabellari⁹ aliq̃d itẽ lrãꝝ meaꝝ ad te deferret ſcripſi ruſus eadẽ ſcꝫ q̃
antea Itaq̃ veli cures vt ad reſurrectõem dñicã pateat mihi tut⁹ ad
vos acceſſus Uale ex Mediolano. iiij. kal'. Martias

¶ Frã. phi. Joãni feruſino iurecõſulio ſalutẽ

Mortem principis narrat

Quod me dolore pene cõficit ac macerat. acerbiſſimũ tibi he lrẽ
et luctu oſiſſimũ afferãt nunciũ Proxima em̃ nocte que idib⁹ Au-
guſtis ſucceſſit. hora ſcd̃a ſplẽdidiſſimũ illud ꝑncipum decus atq̃ lu-
men Philippus Maria anglus Mediolanẽſium dux cũ vẽtris ꝓ-
fluuio aliquot dies diſſolueret. nature deoq̃ conceſſit Tota ciuitas
eſt in fletib⁹ ſenio conficitur Neq̃ q̃d conſilij capiat ſatis nouit Tu-
multuaria ſunt om̃ia. Nã neq̃ auditũ fuerat adhuc tm̃ ꝑncipẽ egro-
tatione detineri vlla. cum repente clamor ſublatus eſt eũ vita exceſſiſ-
ſe In hac tñ rerũ oĩm ꝑturbatõe videnť oẽs publicã libertatẽ appete-
re Quid ſecuturum ſit. augurari neſcio Uehemẽtiſſime mihi videnť
procelle tempeſtateſq̃ impendere p̃ſertim quod hoſtes potentiſſimi
ſint in ipſis fere portis. ⁊ hic in tã repentino infortunio paratum ſit ni-
hil Ni deus ipſe prouiderit. maxime fluctus naufragiaq̃ ſequẽtur.
Uale ex Mediolano. xviij. kal'. Septẽbres

¶ Frãciſc⁹ phi. Alberto Zãcario ſalutẽ

Romã ſe petituꝝ dicit

Breui ad te ibo Romã petiturus niſi ab ijs fueto impeditus q̃
noue huic p̃ſunt reipublice Quas lrãs tuis alligatas accepis cura q̃
diligentiſſime redditum iri. Nã id te facere mea plurimum intereſt.
Uale ex Mediolano. iij. Idus Septẽ.

¶ Frã. phi. Petro thomaſio phõ ac medico ſalutẽ

Libros cõmendat amico

Uos duos hippocratis libros in latinũ cõuerti eloquium alte-
rum de flatibus. alteꝝ de paſſionib⁹ corporis dedi ad te: vt proximis
lris petieras Hos cũ legeris ꝓ tuo arbitratu cura vt ad me redeant.
Scio em̃ nõ facies vt mei quidã amici añ hac apud vos conſuerũt.
qui quos libros mutuo potius: vt videtur q̃ cõmodato ⁊ ad cõſtitu-
tum tp̃s accepiſſent. ita ꝟterũt in vſum ſuũ: vt apud dñm ius nullũ
relictũ videať Sꝫ hec tecũ iocatus ſum Noui em̃ bonitatẽ ⁊ integri-
tatẽ animi tui. Uale ex Mediolano idib⁹ Octobrib⁹

¶ Fran. phi. Marchiolo puſino phõ ac medico ſalutẽ

Jocatur in medicum

Tu me negligẽtie videris accuſare cum nulla vnq̃ diligẽtia vti
cõſueueris niſi circa rem fortaſſe pecuniariã. cũ aliquẽ egrotũ ſanan-
dũ accepis. cui cũ ꝓmiſeris receperis ſp o ſpõderiſq̃ futurum: vt intra

occiduū omni aduerſa valitudine liberet. in menſis traducis duos ⁊
amplius verbis hoiem lactãs. pecuniſq; emulgẽs. Sed hec tecū io-
catus ſum. cū tu ſerio facis oīa q̄ referant ad queſtū. Uex hec medi-
cis vobis legitima ſunt vt vel celeriter hominē perimatis. vel egrota
tione diuturna cõficiatis. Ratio veſtra omnis refert ad lucrum. Et
accuſas me negligentie. qui vnus oīm ſis negligentiſſimus. Uale ex
Mediolano. xv. kal. Januarias

¶ Frãciſcus philel. Jacobino bicbeto. ſalutē
Lactantium repetit

Dum ego tua cauſa Lactantiū aliūde mutuatus quē intra q̄nde
cim dies p̄miſiſti reditur ad dn̄m. Tu cū codicē penes te habes iã p-
pe annū faciſq; mihi nõ mediocrē iniuriã. cū tua cauſa ludere vide-
or viro optimū mihiq; amiciſſimū Prudētius tibi cõſulueris ſi La
ctãtiū dederis ad me q̄primū: vt eū tandem remittã ad dn̄m. Uale
Mediolani ex edibꝫ noſtris kal. Januarias

¶ Fran. phi. Antonio Petrucio equiti aurato. ſalutē
Conditōem ſe nõ poſſe accipe ait

Quam nouiſſimis lrīs tuis mihi cõditōem p̄poſuiſti q̄ redire ad
vos. ſi id mihi facere eēt iã integr̄. eã libēter acciperē Sꝫ cū ob alias
multas rões ea mihi vti nõ licet. tū p̄cipue ob nouū huius reipublice
ſtatū quo tp̄e nemo eſt ſui iuris. Breui tn̄ futur̄ puto: vt tibi ex mea
ſententia r̄ndeã Uale ex Mediolano. p̄die idus Januarias

¶ Fran. phil. Galeacio Cremenſi. ſalutē
Neq; cõſilij neq; auxilij locū apud ſe eſſe ait.

Aliunde mi Galeaci tibi cõſule. Nã hoc tp̄e q̄d aliud tibi cõſi-
lam. nihil habeo Uale ex Mediolano idibꝫ Januarijs

¶ Frã. phi. Catoni Sacco Jurecõſulto. ſalutē
Negat ſe plura hoc tp̄e ſcribere poſſe

Neſcio ſane. q̄d tibi ſim r̄nſurus ad ea. q̄ multa ſcripſiſti nõ ami-
ce minus. q̄ꝫ iucūde ⁊ p̄ tua cõſuetudie Sꝫ vides in que tp̄a incideri
mus Itaq; ignoſce tum breuitati lrãr̄ tum etiã q̄d nõ liceat aptius
loq̄. Sed mittã aliquē ex meis ad te ex quo mentē oēm meã cogno-
ſces. Uale ex Mediolano idibꝫ Januarijs

¶ Fran. philel. Beſarioni cardinali niceno. ſalutē
Iliada ſe vendere negat

Eam homeri Iliada. quã vir eruditiſſimus Theodorꝰ gazes ex
ſcripſit mihi ⁊ eã q̄dem magna cū impēſa atq; ſumptu facito tãti: vt
ne Creſi q̄dem ingētibꝫ illis admirabilibuſq; theſauris cuiq; ſim ceſ
ſurus Te eãt pater reuerēdiſſime maiorē in modū miror. q̄ mecū abs
vſq; Cõſtãtinopoli noris vl in publico diſcēdi ludo: vbi poſt obitū
mei ſoceri Chryſolore fuimꝰ apd̄ Chryſococē cõdiſcipuli mores arbi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

treris cū etate mutaſſe. Ut qui vnus oīm liberaliſſimus eē ceſeret be
nignitatē illā cū auaricia cōmutari. donare didici ſepe ꝑmulta at vē
dere nihil vnq̄ ꝓſertim libros. q̄bꝫ ſane ꝓcioſius nihil duco At hunc
homeri codicē tā chaꝝ habeo tā iucūduꝫ: vt quicq̄ in vita magis Ita
q̄ ignoſce hac in re mihi. Si q̄d aliud tibi poſſim gratificari iuſſeris
nihil fruſtra. Uale ex Mediolano. x. kal'. Februarias

¶ Fran. philel. Alberto Zancario. ſalutē
Nō expedit ait vt oīa ſcribat

Que hic gerāt̄ neq̄ auſiꝫ. neq̄ debeo ſcribere tibi Scio ei nō dece
re incolā in aliena republica eē curioſum Qīs mea cōſuetudo hoc tēe
eſt cū libris Itaq̄ ſemotus a popularibꝫ fluctibꝫ ne pereā naufragio
inſtitui in huiōi portu me cōtinere donec aliūde ſecūdus aliq̄s vētus
aſpiret. Utinā mihi licet ad vos ire. Qđ q̄m facere ꝓhibeor modice
ferā neceſſitatē. Uale ex Mediolano. kal'. Februarijs

¶ Fran. philel. Petro perleoni. ſalutē.
Corrigit inſimulantē ſe negligētie

Nugaris tu q̄dem. cū negligentiā mihi obijcis quaſi tibi mores
mei ſint incogniti Nā quē vnū vidiſti vnq̄ q̄ me diligentiorē At q̄d
velis ad te ſcribā in tāto reꝝ oīm turbine. Itaq̄ ſine me tēm habere
rōnē. Tibiq̄ ꝑſuade tuā rē oēm nō ſecus atq̄ ipſius meā mihi corde
eſſe. Uale ex Mediolano. viij. kal'. Martias

¶ Frāciſcus philelfus. Frāciſco patricio. ſalutē
Amiciciā laudādo operā petit amici

Qua ipſe in re tuo velim vti officio Galeacius Cremēſis iſte. qui
meas tibi lrās reddidit diligēter corā exponet Tuꝰ āt mihi animꝰ ex
ploratiſſimus ē Amas eñ obſeruaſq̄ me egregie. Nec potes oblitꝰ
eſſe q̄ ego te ſp̄ dilexeri Nā tua tū doctrīe. tum dicēdi elegātia teſtīo
niū facit. Qđ cū ita ſit reliquū ē: vt re ipſa intelligā. q̄ etiā hoc tp̄e ti
bi ſum cordi. Uale ex Mediolano. p̄die kal'. Ap̄les

¶ Fran. philel. Auguſtino daco. ſalutē
Inſeruiri ſibi a diſcipulo deſiderat

Accipies ex Galeacio iſto Cremēſi q̄ meas ꝑtulit ad te lrās. que
veli abs te curatū ire Nō eñ ignoras q̄tū diſcipuli ꝓceptoribꝫ debēt.
quos nō ſecꝰ ac parētes colere venerariq̄ oporteat Qđ q̄m mīme ig
noras. tecū lōgior eē nolui. Uale ex Medio. p̄die kal'. Ap̄les

¶ Frā. phi. Angelo actiolo equiti aurato. ſa.
Amici ꝓmiſſa nō r̄ndere ſuis ait

Que petēti tibi Philippo Maria duce adhuc viuo receperā de
Coſmo medice. ea ſeruaui oīa. Que ꝟo tu mihi neq̄ petēti neq̄ cogi
tāti es pollicitus. nuſquaꝫ apparēt At nouit Coſmus ⁊ egregie qui
dē mecū actū eē nullo iure. Qđ ſi extrema affectꝰ iiuria. omnia tibi cō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

donaui quid facturus ſit Coſmus apud quē vnum tu poſſe videris omia. Aut igitur promiſſa perfice aut tibi debeo nihil Uale ex Mediolano. kalēdas Apriles

¶ Frāciſcus philel. Joanni auriſpe ſalutē

Illiberalitatis accuſat amicum

TE vno me Auriſpa nemo eſt in accipiendo liberalior. in dando aūt nemo rurſus auarior. Quare ne prodigus iure poſſiz a quoq̄ iudicari. quod a me petis ad te non ibit. Uale ex Mediolano. x. kalēdas Septembres

¶ Fran. philel. Antonio panhormite. ſalutē

Amicum certiorem facit de rebus ſuis ꝛ de ſtatu ciuitatis. petitq̄ conſilium

CUm idoneus eēt oblatus nūcius. cui tuto lrās ad te darē volui certior fieres de reb meis. q̄s ꝑ nrā ſumma atq̄ mutua beniuolētia ſcio nō ſec9 te ducere ac tuas. Quāti me faceret carumq̄ haberet diuinus ille dux Philippus Maria. noſti ꝑegregie Quo extincto qđ ſine lachrymis memiſſe nequeo apud hos ciuis ſubito eſt exortū incredibile quodā publice libertatis ſtudiū. cuius initia pulcerria extiterunt Nā q̄diu cōſenſione ſuut vſi res geſſerūt p̄claras ꝛ maxias Sz vbi relicta rōne publice vtilitatis ꝛ glorie ad ambitōem ꝛ auariciaz aim cōuerterūt ꝑmagne ſunt inter eos diſcordie ſubſecute. Hinc em̄ gabelline. illinc gelphe emerſerūt factōes q̄ iter ſeſe mutuis odijs eſtuātes in ardētiſſimas flāmas breui exurgāt neceſſe ē Uidere videor horrēda ꝑpediē emanatura incēdia. q̄ diuia atq̄ hūana oia cōcremabūt Itaq̄ vellē me hinc tēpeſtiue ſurripe. At q̄ me recipiā nōdū ſatis intelligo. ita mihi videt̄ vniuerſa ꝑpe Italia eodē hoc igni conflagrare. Quare te rogo me adiuues cōſilio tuo. qđ mihi faciundū magis conducat. Eſt ei mihi failia nō ꝑua eaq̄ dilecta. quā hic relinq̄re nec poſſum nec volo Quo āt honeſte ſim comedeq̄ acturus. nō ſatis habeo exploratū Uale ex Mediolano. idib9 Nouēbribus

¶ Frā. phi. Aenico daualo equiti aurato ſalutē

De eadem re

QUo in ſtatu ſint res mee poſt obitū illius noſtri diuini p̄ncipis Philippi Marie. potes tu mi Aenice nō cōiectura modo aiaduertere. ſed oculis pene ipſis corāq̄ intueri. Nō em̄ obſcuri aut varij eſſe queant. qui ad vos quottidie ꝛ rumores ꝛ nuncij hinc perferuntur. adeo ſunt oia tumultuaria atq̄ turbulenta. Nec longe abeſſe poteſt q̄tum mihi augurari licet. quin hi ciues: vt mutuis feruent eſtuantq̄ odijs. inter ſeſe ꝑ oēm cruoris immanitatē digladient̄. ni deus ipſe auxilium tulerit. Sed cōtineo ipſe me Haud em̄ ſcio. q̄ hec recte cōmiſerim lris. Adiuua me prudētiſſimo tuo amiciſſimoq̄ cōſilio ſi

quid potes. Uale ex Mediolano. xv. kal. Januarias.

¶ Frāciſcus phi. Lapo piſano Jurecōſulto. ſalutē

Tabellarij verbis fidem eſſe habendam ait et amici operam petit

QUi tibi reddidit meas lr̄as eſt mihi iā multos annos perfamiliaris. Cui⁹ fide ac beniuolētia erga me habeo exploratius nihil Itaq̄ nō ſum veritus huic vni cōmittere ea oīa. que abs te cuperē curatum iri Quecūq̄ igit̄ verbis meis tibi corā exponet. ea volo nō ſecus accipias. q̄ ſi ex ore pn̄tis mei emiſſa audires. Nec em̄ puto alio te nunc eſſe aio q̄ tum eras cum in aruo de lunari meatu atq̄ natura tā facile cōmētabaris. Nā quanq̄ audio te ad rem nūmariā factū paulo auidiuſculū q̄ ſoleres. ⁊ ſi ꝓfuſus fuiſti. nunq̄ tn̄ qꝛ operā a te exigo nō pecuniā. nihil eſt qđ dubitē de tua benignitate. ni forſitan iuriſperitoꝝ more opam quoq̄ venalē ꝓponis. Effice qđ volo. ac Uale ex Mediolano idibus Januarijs

¶ Franciſcus. phi. Joanni auriſpe ſalutē

Pericula ſua narrat ⁊ cōſiliū petit

EGo mi Auriſpa in ſirtib⁹ nauigo. vñ ſine maxio periculo erūpere nō licet ⁊ inter nauigandū ne fluctib⁹ obruar ac peream naufragio plurimū mihi ē metuendū. Si qđ habes adiuua me ꝯſilio tuo Nā quid agā incertus ſum Ubiq̄ gētiū hac tpe mediolani eē mallē Ubi neq̄ ſine maxio periculo eē poſſum ꝓpter ciuilis ſeditōes nec etiā hic abire ab his ꝑmittit̄ in quoꝝ ptāte ſunt oīa. Adde difficultates rei mee familiaris. Quare mihi oīa ſunt aduerſa Nihil oīno cōſilij mihi relictū eſt. Tu q̄ nauigas in portu. ſi qđ adiumentū afferre potes ne differ. Uale ex Mediolano. vi. kal. Augu.

¶ Fran. philel. Georgio Plato Jurecōſulto. ſalutē

Admonitus grās agit ⁊ mores ſuos declarat

ADmonitōem tuā ⁊ probo ⁊ plurimi facio: vtpote quā nori manare a beniuolētiſſimo in me aīo. Ceteꝝ velī illud tibi eē exploratiſſimū. ita me mihi vitā inſtituiſſe cū antea ſemper. tum p̄cipue hac die: vt nihil obijci queat meis morib⁹ cuius redditurus nō ſim q̄ rectiſſimā rōnē Nec ſum ita curioſus in veſtra republica: ut a quoq̄ poſſim iure accuſari. Ego totus ſū ſoꝛ cū libꝛis Meq̄ domi contineo nō modo ne loquar quicq̄ qđ mihi ſit incōmodū allatuꝝ. ſed ne audiā quidem Itaq̄ admonēdus nō eſt q̄ ⁊ ſecū habitat nec aliunde pendet q̄ ex ſeſe. ni fortaſſis mihi metuis a candido decēbꝛe. hoīe natura maledico ⁊ inimiciſſimo bonis viris ⁊ eruditis oībus Is ſi qđ inſidiorum tetēderit da operā vt corā accerſar Jd ſi feceris facile oēs diluciderq̄ intelligent nefarios dolos ac fraudes teterrimi nebulonis. Tibi autem grās habeo immoꝛtales qđ nihil pretermittas qđ mea intereſſe

arbitreris. Uale ex Mediolano. vi. kal. Auguſtas

¶ Frãciſcus phi. Leonello eſtenſi Marchioni. ſalutẽ

Gratias agit principi ſe ad familiaritatẽ inuitãti

Item quib differũt rex ꝛ tyrãnus

Si tibi corã narrare poſſum p̄ſtantiſſime p̄nceps Leonelle. q̄tũ
me tibi debere putem. q̄d nullis meritis de te meis vltro me inuita/
ris ad tue celſitudis hoſpitiũ atq̄ familiaritatẽ. intelligeres ꝑfecto.
q̄ ſit apud me egregia v̄tus tua. quanq̄ admirabilis peneq̄ diuina
Nõ em̄ expectaſti: vt te lr̄is anteuerterẽ ac rogarẽ vt me intra regalis
tuos parietes exciperes dignũq̄ redderes beniuolẽtia tua. Sed id
diu mihi atq̄. multũ aggredi cogitãti ſpõte occurriſti. teq̄ ipm̄ libe/
raliter ꝑbenigneq̄ obtuliſti. ac nullũ p̄termiſiſti officiuz humaniſſi/
mi ſapiẽtiſſimiq̄ p̄ncipis. Et quo ad a Platone ſcriptũ legimus. nõ
obſcure cõfirmaſti btãs illas fore reſpublicas. q̄ aut a ſapientib aut
a ſapientie ſtudioſis adminiſtrent. Nec em̄ ignoramus inter regez ꝛ
tyrannũ illud intereſſe. q̄d hic oĩa refert ad vtilitatẽ ſuã cõtẽpto diui
no oĩ atq̄ humano iure. Atq̄ rex ſecus oĩa. q̄ iuſticiã atq̄ pietatẽ an̄
oculos ſp̄ ferẽs. ſibi oĩa vult cũ ciuitate eẽ cõmunia. ſuũ atq̄ ꝓpriũ ni
hil ducẽs. q̄d a publica vtilitate dignitateq̄ ſeparet. Dignus es tu ꝑ
fecto q̄ q̄diutiſſime ſis in vita. ꝛ nõ minus vniuerſe Italie. q̄ tuo iſti
pacatiſſimo atq̄ feliciſſimo potẽtatui domineris. Totus es ad lau/
dẽ ꝛ ad glãm natus. cuius vniuerſa vita plena ẽ honeſtatis plena ſa
piẽtie. Faciat deus oĩpotẽs: vt mihi aliq̄n liceat vti atq̄ frui q̄d mi/
hi bñficiũ q̄ beneficẽtiſſime alacerrimeq̄ ꝓponis. Nũc em̄ ea ſunt tẽ
pora vt aliud nihil queã nõ mõ deliberare. ſed ne reſpõdere quidem
Uale ex Mediolano. v. kal. Auguſtas

¶ Fran. phi. Nicolao varoni phõ ac medico. ſa.

Ratione tp̄is parẽ eẽ loquendũ ait

Que mihi ſcripſerit nobiliſſimus p̄nceps tuus immo noſter. q̄d/
q̄ ipſe ꝑ tp̄e rñderim tecũ ipſe cõſiderabis. Nã ego in p̄ſentia mei iu
ris nõ ſum Itaq̄ oĩa ſunt accõmodãda tp̄i. Tu velim interea mode
reris ꝛ cõponas oĩa ꝑ ſingulari tua prudẽtia. Meũ aĩm habes i ma
nu. Nec loq̄ ap̄tius quicq̄ licet. Cũ licuerit. id q̄d nõ longe abeẽ po/
tuerit aperiam tibi mentẽ meã. Es em̄ vnus cui crediturus ſum oĩa.
Uale ex Mediolano. v. kal. Auguſtas

¶ Frãciſcus phi. Alberto zancario. ſalutẽ

Periculoſum tp̄s eẽ oſtendit

Quid mihi reſpõdeã haud ſcio. Nec auſim efferre ſi q̄d etiã ſciã
In ſcylleo eſtu nauigamus. Niſi deus aliq̄s oportune afflauerit vlti
mũ naufragiũ patiemur. Uale ex Mediolano. v. kal. Auguſtas

¶ Frãciſcus philelfus. Joanni auriſpe ſalutẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Pagina

Accuſatus ſuperbie excuſat ſe

QUid. ſupbie me accuſas qđ tibi reſpõdeã nihil quaſi ea ſint tpa
vt cuiq; liceat loqui qđ ſentit. Itaq; malo abs te ſuperbie accuſari. q̄
ſtulticie Non ſum em̄ vſq; adeo obtuſioribꝫ ſenſibꝫ: vt quid aut me
aut deceat aut dedeceat. nõ intelligã. Te igit rogo equo aĩo feras ſi/
lentiũ meũ Nã cũ licuerit te obtundam prolixitate orõnis Uale ex
Mediolano. ṗdie kal. Auguſtas

¶ fran. philel. Angelo actiolo equiti aurato. ſalutẽ

Arguit quendã nõ obſeruare ꝓmiſſiones

NIhil eoꝝ in hac diẽ video abs te cõfectũ q̄ mihi tum corã antea
tum poſtea ꝑ lrãs tã liberaliter recepiſti. Ac nõ poſſum ſane non ad
modũ mirari qđ ne rñdes tu q̃dem ni fortaſſe velis me tuũ interp̄ta
ri ſilentiũ qđ nihil mihi recepis neq; hic pñs nec poſtea ſcribes. ſꝫ qđ
verba nõ tã feieris q̄ dederis Id ſi ita ẽ vtar illo Therẽtiano. par pa
ri referto. Uale ex Mediolano. iiij. nonas Auguſtas

¶ Frãciſcus phi. Petro medici Coſimi filio. ſalutẽ

Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit

PRecipuũ tuũ in me amorẽ ⁊ expertus ſepe ſum pñs ⁊ audiui ab/
ſens. faciſq; ac feciſti ſꝑ pro officio gratiſſimi diſcipuli ⁊ viri optimi.
Nã de tua erga me volũtate cũ ab alijs ꝑmultis tum ex Angelo ac
tiolo ſplẽdidiſſimo eq̄te aurato ⁊ vrẽ familie ſtudioſiſſimo egregie ac
cepi Reliquũ eſt: vt Achillis qđ fabulant iaculo vtami in ſcđo ictu.
Qđ ſi factũ ꝯgnoro. haud patior vlla me bñficij iuriſq; magnitudĩe
ſuperatũ iri. Uale ex Mediolano. nonis Auguſtis

¶ Franciſcus. phi. Lampugnio birago. ſalutẽ

Laudat quendã grece lrãture ſtudioſum

LAudo bonitatẽ ingenij tui. q̄ etate iãdudũ ingraueſcẽs des ope
rã grece lrãture iſtis diſſilꝫ qui lrãtiſſimi haberi volũt grecis lrĩs ig
noratis oĩno At ſua ſe plurimũ opinione fallũt Nemo em̄ mea ſnĩa
latinus ſit optimus. vbi greca ꝑſus eruditõe careat Prudenter igit
tibi cõſuluiſti. Quare q̄cq̃d a me poſtulas. id totũ in tua eẽ ptãte po
ſitũ exiſtimato. Nam ⁊ libris tibi ⁊ doctrina nunq̄ ſum defuturus.
Uale ex edibꝫ nrĩs Mediolani nonis Auguſtis

¶ Frãciſcus phi. Aloyſio Crotto . ſalutẽ

Compatio Hieronymi ⁊ Auguſtini

HIeronymi quas petieras Auguſtiniq; epl'as ad te dedi commo
dato. Quare vbi eas ꝑ tua volũtate lectitaueris. cura ad me redeant
Qđ aũt q̄ris. quid de vtroq; ſentiã ⁊ quo ad doctrinã. ⁊ q̄ ad eloquẽ
tiã breuiter accipe Dim ṗmũ de rebꝫ diuis nõ eſt meũ iudicare. ſꝫ ec/
cleſiaſtice dignitatis auctoritatiſq; Ceteꝝ puto vtrũq; ꝟo pulcerrĩe
q; diuinaꝝ reꝝ oĩm ſcientiã tenuiſſe Sed quo ad reliquas oĩs ꝑtes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

philoſophie Auguſtinus viſus eſt longe tum acutioꝛ ꝛ peritioꝛ. tum etiã ſubtilioꝛ. Dialecticus Auguſtinus fuit egregius ꝛ idẽ phyſicus atqꝫ mathematicus. Huic Hieronymus plurimũ preſtitit dicendi elegãtia potius q̃ꝫ doctrina id qđ ex vtriuſqꝫ oꝛõe licet intueri. Gre-cam lrãturam Hieronymus ꝑpulcre calluit Auguſtinus minus ꝑ-fecte. Ille hebꝛaice quoqꝫ habet̃ eruditus. ꝛ Auguſtinus illius ligue ignarus oĩno Uita hoꝛridus Hieronymus. Auguſtinus aũt mitis quod ſi ex ĳs duob; vnus effici potuiſſet. nihil natura abſolutius edi diſſet. Uale ex edib; noſtris Mediolani.

¶ Fran. phil. Petro Thomaſio phõ ac medico. ſalutẽ

Anguſtiam ſuam oſtendit

n NEcꝫ hic eſſe licet ſine periculo nec alio ire ꝑmittit̃ Itaqꝫ lupum teneo aurib;. Cõſiliũ tamẽ tuũ nõ mõ laudo. ſed etiã probo Sed q̃d agam quando hec ſunt tempoꝛa/ Deus bene ꝟvertat. Uale ex Medi olano. kal'. Septembꝛes

¶ Frãciſcus philelfus Bernardo iuſtiniano. ſalutẽ

Loqui ſe ait per tabellariũ

q QUi tibi reddidit meas litteras tanta mecum beniuolentia iun ctus eſt: vt maioꝛe nemo eſſe poſſit. Quicquid is tibi nomine meo di xerit id ita exiſtimato. ac ſi a meipſo coꝛam audires. Uale ex Medi olano idibus Septembꝛibus

¶ Fran. phi. Nicolao varoni ſalutẽ

Conſilium petit

h HEc negocia quibus fluctibus agitentur ſcio te nõ latere. Quid autem mihi boni priuatim ſperandum ſit in tanta rerum omnium calamitate ꝛ ipſe intelligo ꝛ tu potes animaduertere. Itaqꝫ ſi q̃d ha bes conſilĳ. id vt doceas rogo. Nam mihi vix vllum relictum eſt. ꝓ-ſertim cum hinc ab eundi facultas non detur. Uale ex Mediolano xĳ. kalendas Octobꝛes

¶ Fran. philel. Joanni auriſpe ſalutẽ

Cõſuli iterꝫ ſibi petit ꝓpter pericula

v VIx narrari queat quantis in malis tota hec ciuitas fluctuat Nec reliquũ eſt qđ expectetur preter vltimum naufragium. id quod lõge abeſſe nõ poteſt. Bacchatur in omnia mucro Nec humanis nec diuinis parcit̃ rebus. Scripſiſſem tibi pluribus ſed neſcio q̃ꝫ hec rec te ſunt lr̃is cõmiſſa Tu ſi quid mihi cõſilĳ potes afferre recogita Nã mihi nullum eſt relictum in tanta impunitas licentia Uale ex Me diolano Idibus Octobꝛibus

¶ Frã. philel. Ambꝛoſio iurecõſulto. ſalutẽ

Dicit quoſdã vtiles donec vtilitas deceſſerit

q QUoniam iampꝛidẽ obduruit meus animus ad eas erumnas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

omnis. quas affert incõſtantia mutabilitaſq́ꝫ fortune. idcirco eq̃orez in illos me p̄beo. q̄ nulla iniurie laceſſiti ſe mihi preſtãt importunos atq́ꝫ infeſtos. Nam ſi iniurias ſingulas perſequi velim mihi potius nocebo q̃ꝫ aliis. Nõ oẽs amici ſunt q̄ videntur Qui cõmoda emolumentaq́ꝫ ſectant̃ tamdiu ſunt amici. quo ad vtilitatis ratio corã floret. Si decedat vtilitas qui amicicia manere põt. Idem poſſit de ĩis iure dici qui voluptatẽ ſibi ꝓpoſuerũt. Tamdiu em̃ ſe amicos inculcant donec ꝑfruãtur optatis. Qđ ſi quid triſtius accidat nuſq́ꝫ ſunt. Non igit̃ me perturbãt que de hoĩs leuitate ſignificaſti. eſt em̃ ſimil̃ ſui. At ego ſequar meũ vite inſtitutũ. Equidẽ benefaciã ſꝑ iniurias ſi propulſare nõ potero. aut cõtemnã aut perferam. Vale ex Mediolano. kalendis Juniis

¶ Frã. philel. Joanni Amerino Jurecõſulto. ſalutẽ

Laudat quendã ꝙ morali phĩe opam dat

QUod ſcribis dem operã: vt libros Ariſtotelis tibi cõparez. aut qui de republica aut q̄ de re familiari nobis p̄cepta tradũt. faciã ꝛ ꝓpediem ꝛ diligẽter mõ librariũ nactus fuero. cuius in his exſcribẽdis opa vti poſſim qđ id ſpero nobis minime defuturꝫ. Laudo aũt p̄ſtãtiam ingenii tui ſingularẽq́ꝫ ꝟtutez. qui quanq́ꝫ es occupatiſſimus. nolis tñ pati eaꝝ te reꝝ expertẽ dici. q̄ ad bene beateq́ꝫ viuendũ precipue cõducunt. Nã ſi ſeſe moderari ꝛ inſtituere pulcꝝ eſt qđ moralis facit quãto fit pulcrius ꝛ p̄clarius idẽ p̄ſtare poſſe tum de domo. tuz de ciuitate vniuerſa cuius felicitas oĩm felicitatẽ cõplexa eſt Accedit ad rem ꝙ harum diſciplinarũ cognitio eo eſt tibi magis neceſſaria. quo legum ꝛ iuris ciuilis ſapientia magis preſtas. Nam quis audeat ſe iuriſconſultum ꝓfiteri his ignoratis fontibus. vnde leges oĩes iuraq́ꝫ manarunt. Faciam igitur quod iubes ꝛ amice ꝛ recte Vale ex Mediolano. kal. Octobres.

¶ Frãciſcus philel. Petro perleoni. ſalutẽ

Cõſolatur amicũ in aduerſa fortuna

ANimaduerti ex tuis ad me l̃ris tibi fortunã quã vocãt aduerſari. At tu ſi me audis. aio forti magnoq́ꝫ ſis. Et prudẽtia vtaris ꝛ patiẽtia. Spereſq́ꝫ fore: vt preſtãti ingẽtiq́ꝫ ꝟtute nihil tandez neq́ꝫ ad dignitatẽ nec emolumentũ deeſſe poſſit. Itaq́ꝫ vt ad Battũ ait Corydon apud Theocritũ fidere batte decet. meliꝰ cras forſan habebis

Sperandum eſt viuis. non eſt ſpes vlla ſepultis B D

Nunc pluit. ꝛ clarus nunc iuppiter ethere ſurgit

Quare cõfide etiã tu ꝓpediẽ tibi melius fore. Quãdiu viuimus nos bona ſpe duci cõuenit Nã poſt imbrẽ ſerenitas ſeq̄ ſolet. Curabo qđ petis. quãq́ꝫ res nrẽ ſunt hac tẽpeſtate ob vim diuturni belli ãguſtiores. Vale ex Mediolano. iii nonas Octobres

IB

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

¶ Fran. philelfus Franciſco barbaro ſalutẽ
Libꝛos repetit.

Vellem eã mihi foꝛtunã deus optimus maximus tribuiſſet: vt
et mihi poſſem ⁊ amicis ſp̄ gratificari. Nõ eñ libꝛos meos abs te pe
terẽ. Sed qm̄ illis carere nõ poſſum. rogo vt reſtituere iam incipias
Vale ex Mediolano. iiij. nonas octobꝛes

¶ Frãciſcꝰ phi. Iacobo Caſſiano p̄ſbytero ſalutẽ
Arguẽdo quendã libꝛos ab eo repetit

Iamdiu inani ſpe ductus abs te ſum: vt mihi ipſi ſuccenſeã. Cõ/
modarã Victoꝛino feltrẽſi eruditiſſimo ⁊ optĩo viro proclũ in Pla/
tonẽ cũ Timeo locro ⁊ Ariſtotelis dialectica cũ egregijs cõmẽtarijs
Alexãdꝛi ⁊ Themiſtij. Cuiꝰ pclus vtrãq; aut hoſpitio aut carcere ſuꝫ
plane ignarꝰ. niſi etiã ipſe foꝛtaſſis fuerit a te cõiectus in vincula ⁊ in
perpetuas tenebꝛas. Dialectica ꝟo apud te ẽẽ. tua iamp̄dem ad me
ep̄la teſtis eſt. At ea in ſex vſq; mẽſes cõmodato petieras. cũ iam ãni
quattuoꝛ p̄terierint. Nec codicẽ mittis nec q̄cq̄ȝ ad eas lrãs reſpõdes
quas dedi ad te hac de re creberrias. Itaq; nõ mirari nõ poſſũ. Occur
ritq; mihi memoꝛie te idẽ olim de Euripidis tragedijs ⁊ mathema
ticis libꝛis. quos idẽ Victoꝛinꝰ ꝑ te mihi reddẽdos iuſſerat egiſſem.
Itaq; nõ poſſum nõ moueri. Nã q̄ſtũ videre videoꝛ tibi ſuꝫ ludo fa
cies autẽ ꝓ officio tuo q̄ ⁊ ſacerdos ſis. ⁊ Victoꝛini diſcipulus et mei
ſtudioſus. ſi ⁊ mea ad me dialectica dederis. ⁊ aliq̄d de pꝛoclo docue
ris. Volo eĩ oĩno meos apud me ẽẽ libꝛos. ne inanis ſp̄ dñs exiſtimer.
Vale ex Mediolano p̄die nonas Octobꝛes

¶ Frã philel. Bernardo iuſtiniano ſalutẽ
Lrãs ab amico petit ⁊ libꝛos ſuos repetit

Quo magis quottidie tuas expecto lrãs eo me magis mea fallit
ſpes. Miroꝛq; plurimũ q̄d ſit in cauſa vt tabellarius vacuus ſemꝑ
redeat lrĩs tuis cũ ab alijs amicis frequẽtes reddat. Itaq; ꝓ nrã vete
re beniuolẽtia abs te peto: vt hoc deſiderio me tandẽ leues. Qd̄ ſi fe/
ceris habebo tibi nõ mediocres grãs. Preterea mea illa opuſcula q̄
tum pater tuus vir ille grauiſſimus atq; optimꝰ. tum etiã ipſe tu vi/
ſenda accepiſtis iſti nũcio ad me des velim. q̄ meã tibi ep̄lam reddi/
dit. Nã cũ eaꝝ reꝝ nullũ oĩno mihi exemplũ ſit. videoꝛ familiaribꝫ
quibuſdã nõ eque in ſe nũc liberalis atq; antea cõſueueraꝫ. Vale ex
Mediolano p̄die idus Octobꝛes

¶ Frãciſcꝰ philel. Blaſio Axertẽſi eq̄ti aurato ſalutẽ
Iocaꝛ in amicũ ruri manentẽ

Quid tã diu ruri tenearis ignoꝛo. p̄ſertim cũ neq; ficus ruri ne/
q; vua nec pomoꝝ q̄cq̄ȝ offendit. Sꝫ caſtanee te foꝛtaſſe delectant. q̄
qm̄ ſpũs ſunt pleniſſime ne lateri tibi noceãt caue. Nã ſi ijs vtaris fa

militarius vẽtris crepitũ nũqꝫ vites. Ego plãtas ficulneas in dies ex
pecto. Uale ex Mediolano. iiij. kal'. Nouẽbres

¶ Frã philel. Licho calabro ducali ſecretario ſalutẽ
Pecunias ſolui ſibi petit

Dixiſti cũ hinc eẽs abiturus Laudez: ad triduũ fore: vt quas iuſ
ſerat ꝑnceps. pecunie mihi iudubitato reddetẽtur Quatriduũ iã ad
uenit. ⁊ de pecunijs ꝟbum nullũ. Itaqꝫ te rogo ne iuſſa ꝑncipis fru/
ſtra tue fidei mandata videantur. q̃ꝫ diligentiſſime cures Uale ex me
diolano Idibus Nouembribus

¶ Frãciſcꝰ philel. Petro thomaſio phõ ac medico ſalutẽ
Litteras repetit

Deſideraui iam diu litteras tuas rurſuſqꝫ deſidero. Itaqꝫ ſi me
amas id qđ eſt mihi clarius luce. noli cõmittere vt te vel negligentie
nomine. vel obliuionis crimine accuſem. Uale ex Mediolano octa
uo Idus No uembres

¶ Fran. phi. Ioãni euãgeliſte frĩ heremitano ſalutẽ
Stomachaꝛ cuidã ſibi moleſto

Nec inferre cuiqꝫ ſum iniuriam vnqꝫ ſolitus nec ferre cõtumeliaꝫ
Itaqꝫ monẽdus viſus es: vt ceptis abſtineas ne inanis conatus tuos
tacito cogitatõis cõuicio tandẽ accuſes. ⁊ mihi argumeutũ afferas iu
re vlciſcẽdi. Qđ ſi ꝑſtin am amiciciam volutare aĩmo volueris. nihil
fruſtra tẽtabis. Preterea nõ te debet cepiſſe obliuio. ⁊ que locutꝰ ⁊ q̃
molitꝰ fueris in ꝑncipem nrm̃ ꝓxime tyrãnidis tẽpeſtate. Hec ſi effe/
rantur in lucẽ te puto peniteat totiꝰ conatꝰ tui. Nec lõge fuerint arceſ
ſendi teſtes Nã ⁊ vicinia tua oĩs ⁊ tui ordis ſocij ⁊ ſodales item com
manduconeſqꝫ tui cõſtantiſſima teſtimonia aduerſus te ferãt. Pau/
cis te admonui. Tu ne mihi ſtomachũ moueas caue. Uale Medio
lani ex edibꝫ nrĩs idibꝫ Nouembribus

¶ Frã. philelfus Facino forobronũcianẽſi ſalutẽ
Traditũ ſe q̃ritur obliuioni

Quod mihi abiens ꝟbum non feceris feciſti tu qđem inhumane
id qđ nõ moribꝫ tuis qui ſunt humaniſſimi dandum velim q̃ꝫ libe/
ralitate calabri noſtri Licchi. qui dum vi nũmorum te obruit. facit
oblitũ amicicie noſtre. Quare peto abs te eum vt roges meo nomĩe:
ne te nummoſiorẽ efficiat. quos in amicos ſis diligentior addaſqꝫ ſe
mihi gratiſſimam rem facturum ſi negocium meum cõfecerit apđ ꝑn
cipem idqꝫ ⁊ q̃ꝫprimũ ⁊ ex ſentẽtia noſtra. Quã ipſam rem vt etiã tu
q̃ꝫ diligentiſſime cures. maiorẽ in modum a te cõtendo Uale ex Me
diolano. vij. kal'. Decembres

¶ Frãciſcꝰ phi, Licho calabro ducali ſecretario. ſalutẽ.
Operã amici importuni petit.

r Em meã vt apud ꝑncipem cures tãto ſtudio te rogo: vt maiore
vix aliud q̃cq̃ȝ poſſim Nõ ea mihi ꝯditio ẽ: vt moraȝ pati liceat
id q̃d tibi eẽ ꝑſpicuũ nõ ſum neſci⁹ Noui ꝑterea occupationes tuas.
Quo fit: vt vl' iportuniorẽ me ꝓbeã Cedit em̃ neccitati pudor. Itaq̃ȝ
velĩ oĩa ꝑ tua prudẽtia moderens. Uale ex medio. vij. kal'. Decẽ.

¶ Fran. phi. Blondo flauio ſalutẽ

Certior fieri petit de ꝓſpero ſtatu amici

p PErconctãti quottidie ſepiſſime de te mihi tãdẽ eſt renũciatũ te
Ferrariã cõceſſiſſe ꝛ habere ꝓbelle Que res me quãta voluptate affe
cerit. cõſiderari abs te malo q̃ȝ dici a me q̃ eo te amore cõplexus ſum
vt aliũ magis neminẽ. Q̃d aũt in hãc diẽ nihil ad me ſcripſeris non
mediocriter ſum mirat⁹. Nõ em̃ es neſci⁹. q̃ȝ mihi iucũde eẽ debeant
tue ſcd̃e res oẽs. quas eque mihi atq̃ȝ tibi ſcd̃as ſemꝑ iudicaui Itaq̃ȝ
tue liberalitatis munus erit ſi me feceris q̃ȝ primũ certiorẽ de omni
ſtatu tuo quẽ indies ab immortali deo magis magiſq̃ȝ fortunari nõ
ſolũ cupio ſed etiã opto. Uale ꝛ clariſſimo phõ Nicolao vario ꝛ elo/
quẽtiſſimo viro Guarino Ueronẽſi. ſalutẽ meo nõie plurimã dicito
ex Mediolano. vij. kal'. Decẽbres

¶ Fran. phi. Ciccho calabro ducali ſecretario ſalutẽ

Grata fuiſſe ſcripta amici dicit

m ME tue ꝑhumane amiciſſimeq̃ȝ lrẽ nõ mõ recrearũt ſȝ etiã miri
fice refecerũt Nec dubito q̃ ſcripſiſti ex animi ſnĩa eẽ a te ſcripta. mõ
quẽadmodũ ipſe benigne cupis. itẽ etiã reliq̃ iuſſa ꝑncipis exequant
Uale ex Mediolano. vi. kal'. Decembres

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phõ ac medico ſalutẽ

Suadet amico vt etiã in ſenio nõ q̃eſcat a ſtudio

n NOſti eã eẽ ſapientũ viroꝝ ſnĩam nihil accidere ꝑniciosius ſenec
tuti q̃ȝ animi relaxatõem. Ea em̃ ingenij vis quã iuuẽte feruor exci/
tabat. idẽ ſpiritali ſanguis fomẽto veluti tepeſcẽte paulatĩ habȝ vbi
diligẽtia ꝛ ꝑpetuo quodã ſtudio min⁹ acuat Itaq̃ȝ nõ abſurde monẽt
qui ꝑcipiũt eẽ in huiõi etate labores corpis minuẽdos adaugendos
aũt animi. Quanq̃ȝ haud ſcio. q̃ȝ ocioſa vita cõducat corpi. Uidem⁹
certe apud Homerũ Neſtorẽ ꝛ animi ꝛ corpis virib⁹ eque delectari
Ego aũt puto in omĩ etate mediocritatẽ eẽ ſeruandã ꝛ ita agendũ vt
nihil nimis: nihil paꝝ. Intentõem remiſſione cenſeo condiendã. At
relaxari q̃ velit. languide cuiuſdã pecudis ſimillimũ iudico. Quor/
ſum hec iampridem nihil ad me ſcribis vel q̃ȝ plurimis litteris ꝓuo
catus. Nihil eẽ in cauſa aliud opinor q̃ȝ ſenium. Quare te rogo: vt ꝛ
tui ꝛ muſaꝝ iam incipias reminiſci. Mihiq̃ȝ aliquid reſpõde. ne vel
ſenectutẽ in te accuſem vel obliuionẽ vel negligentiã. Uale ex Me/
diolano. vi. kalẽdas Decembres

¶ Frã. philelſus. Baptiſte Schace barocio ſalutē

Amicoꝝ oĩa eē cõmunia — Carmia ſua repetit

QUod de rebꝫ meis vtaris familiariter nequaꝗ̄ tibi vitio doꝫ
qđ ita vtaris vt mihi incõmodes mime laudo. Tu mea oĩa carmina
ita habes apud te: vt eoꝝ mihi nullũ eē reliquũ exemplũ velle videa
ris. Itaqꝫ qđ ſum carminũ opus aggreſſus fruſtra aggreſſus videar.
ſi ita mihi te familiarē preſtiteris vt nõ tua tibi ſolũ. ſed mea etiã tua
volueris. Nđ ne turpiter vſu veniat. facito mea omnia carmina ad
me ꝗ̄ primũ redeãt. Reliquiſti em̄ eoꝝ apud me nihil. Uale Me-
diolani ex edibꝫ nr̄is kal'. Decēbres

¶ Fran. phi. Baptiſte Schace barocio ſalutē

Carmia iteꝝ reddi ſibi poſtulat

QUantum videoꝛ intelligere mauis te Dauũ haberi ꝗ̄ Oedi-
poda ꝗ tamē vterqꝫ dici poſſis Carmĩa inquã mea mihi ꝗ̄ primum
reddito Nđ ſi mee lrãꝝ note fortaſſe te delectãt. tuis etiã ego ꝯtētus
ſum. Nđ ſi neqꝫ mea ad me dederis. nec alia rõne ſatiſfeceris officio
tuo. iure mihi vel caſtigandus vel aptius monendus videare. Uale
Mediolani ex edibꝫ nr̄is ꝓdie kal'. Decembres

¶ Frãciſc⁹ phi. Andree alamãno ſalutē.

Lrãs amici laudat eũqꝫ ad ꝟtutē hortaꝛ

QUo te magis in dies ꝯſpicio. eo mihi humanitas tua ingeniꝗꝫ
fecunditas dilucidioꝛ fit ⁊ clarioꝛ. Me tue ꝑxime lrē miꝝ in modũ
delectarũt. quippe que nõ minus amoꝛis plene ſummi erga me tui ꝗ̄
diſertiſſime viſe ſunt. Illud aũt mihi moleſtum fuit. quod he ꝑuene-
rint ad me quo tempoꝛis momēto vir integerrimus religioſiſſimuſ-
qꝫ ſacerdos frater Marianus is qui tibi reddidit hanc eplam. erat
cõtinuo deceſſurus ad vos Itaqꝫ nõ potui quod voluiſſem ad ea re-
ſpondere. que tum de ꝟtute tum de foꝛtuna locutus es. Sed reſpon
debo poſtea cum qđ ociꝗ nactus fuero. ⁊ ſi hoc mihi vix vnqꝫ daꝛ om
nino. Interim te moneo atqꝫ hoꝛtoꝛ: vt nihil exiſtimes humanis in
rebꝫ vni ꝟtuti anteponendũ. Hec em̄ ſola viget. ſapit. eſtqꝫ immoꝛta
lis. Reliqua omnia ⁊ vana ſunt. ⁊ fragilia planeqꝫ caduca. Uale ex
Mediolano. iiij. nonas Decembꝛes

¶ Fran. phi. Sphoꝛtie ſecũdo ſalutē

Pꝛomiſſa cõfectũ iri petit

PEto abs te in maioꝛē modum: vt qđ ⁊ mihi coꝛaꝫ recepiſti ⁊ ex
pꝛoximis meis lr̄is audire potuiſti id apud patrē tuũ ꝓſtantiſſimũ ⁊
munificentiſſimũ ꝓncipē ꝗ̄ pꝛimũ ⁊ ꝗ̄ optime cõficias Hac mihi re
neqꝫ gratius quicqꝫ neqꝫ magis neceſſarium pꝛeſtare potes. Uale ex
Mediolano ꝓdie Idus Decembꝛes

¶ Fran. phi. Sphoꝛtie ſecũdo ſalutē — Ad idem

P Etíj abs te proximis l̃ris ſcd̃m qd̃ etiã nũc terciũ ⁊ peto ⁊ te q̃/
qꝫ ſi pateris rogo vt rem meã apud p̃ncipẽ noſtꝝ munificentiſſi
mũ p̃rẽm tuũ vbi minus cõfeceris ita cõficias: vt mihi abiens coraꝫ
recepiſti. In hũc diẽ neqꝫ tu reſpõdiſti q̇cq̃ꝫ. nec ⁊ alio ſum certior fac/
tus quid egeris aut nõ egeris Itaqꝫ aut reſponde q̃ꝫprimũ. aut equũ
mitte. quo vehar ad vos. Nã ſi ad vos venero facile futurũ ſuſpicor
ne vacuus mediolanũ repetã p̃ſertim cum iam inſtet natalis Chri/
ſtianus. qui princeps ſolet ad beneficentiam exhortari. Uale ex Me
diolano. xv. kal. Januarias

¶ Fran. philelfus. Nicodemo tranchedino. ſalutẽ

Officiũ petit amici

QUod ⁊ p̃nceps noſter frãciſcus Sphortia tibi abeũti iuſſerat:
vt ipſe v̄bis pluribꝫ abs te petíj ſi minus in hãc diẽ cõficere potuiſti:
vt cõficias tandẽ cupio Hac em̃ vna re neqꝫ gratius mihi q̇cq̃ꝫ p̃ſta/
re queas nec etiã iucũdius. Atq̃ bñficiũ iſtud q̇s nõ libẽter conferat
quod is in quẽ cõferamus. maximi ſit facturus. ⁊ eo tamẽ vſurus nõ
ſit. Sic em̃ cũ ſum⁹ liberales. tum ex huiõi nr̃ã liberalitate neqꝫ mo
leſtie neqꝫ incõmodi q̇cq̃ꝫ accipimus. Tenes q̇d velim Uale ex Me
diolano. xv. kal. Januarias

¶ Frãciſc⁹ philel. Facino farobronũciano ſalutẽ

Petit vt ad ſe amicus veniat

SI cõmode fieri abs te poteſt huc hodie venias peto. Sum eniꝫ
tecũ q̇dã cõmẽturus Quare velim ne differas neqꝫ ꝯmittas: vt te po
tius excuſandũ cunctatõis q̃ꝫ laudandũ ꝑperatõnis oſtendas. Uale
Mediolani ex edibꝫ nr̃is kal. Januarijs

¶ Frã philel. Joãni Mario filio ſalutẽ

Anxiũ ſe ait ſuꝑ valitudĩe ⁊ abſentia filíj

POſtea q̃ꝫ a nobis abíjſti. de te nihil accepim⁹ Itaqꝫ non poſſu
mus nõ vereri. ne q̇d tibi qd̃ nolum⁹ acciderit Nã hoſpes ille ad quẽ
diuerteras nocte. cui⁹ p̃xĩo die hic p̱fect⁹ es Mediolanũ mõ veniẽs re
nũciauit te cũ es apud ſe hoſpitat⁹. viſum eẽ. e ſtomacho laborare. et
de caupone queſtũ apud quẽ prãdidiſſes. Quare velim facias de te
tuiſqꝫ ꝯſilíjs q̃ꝫprimũ certiorẽ. Nã ſi vales. q̇d iſtic tp̃s inaniter te/
ras neſcio Sin min⁹ vales danda ẽ opa. ne tua negligentia ſis peiore
cõditione. Uale ex Mediolano. v. idus Januarias

¶ Frãciſc⁹ phi. Laurẽtio Gyni filio ſalutẽ

Silentiũ diuturnũ accuſat

NOn poſſum officiũ tuũ nõ accuſare. qd̃ tamdiu ſilentiũ egeris
Nec em̃ mei oblit⁹ eẽ debes. quẽ mirifice diligere cõſueſti. Nec etiaꝫ
Pythagoreus factus es tã repẽte. qui elocutõis ſtudio maxĩe oĩm in
ſeruire didiceris. Nec te ſuꝑbum factũ eſſe puto. qui humanitate et

manſuetudine nemini cedas. Itaqꝫ niſi te iure accuſatū malis facito
propediē intelligā quid in cauſa fuerit. vt tanto ſilentio te dediderīs.
Uale ex Mediolano Idibꝫ Januarijs

¶ Fran. phi. Auguſtino daco ſalutē

Silentium carpit

Nulla ratione adduci poſſim quin credā te mei eſſe amātiſſimū
a quo ſis pulcerrime inſtitutus Sed nō poſſim nō mirari. qđ nihil
lrīs obſtrepas. q̄ quottidie cū apud vos agerē me pulcerrimis tuis ſu
auiſſimiſqꝫ epiſtolis veluti laceſſeres Nūc ꝟo totus es mutus q̄ quo
eſt factus lingua ſolutiore. eo te loquatiorē eſſe oportuit. Uale ex me
diolano Idibꝫ Januarijs

¶ Frāciſcꝰ phi. Frāciſco patricio ſalutē

Lrās a diſcipulo petit

Quam de te philelfus ſit bn̄ meritus. eloquētie ⁊ eruditōnis no
men qđ es ꝑ oēm Italiā nō mediocre neqꝫ obſcuꝝ adeptꝰ facile decla
rat Quo fit. vt nō neſcius eē debeas q̄ꝫ te gratū eē oporteat. Qđ nō
maius in quēq̄ꝫ bn̄ficiū ꝯferri p̄t q̄ꝫ diſciplie ⁊ eloquētie qbꝫ rebꝫ non
mō ceteris oībꝫ aīantibꝫ ſed ipſis quoqꝫ p̄ſtamꝰ hoībꝫ qui nihil ſupra
hoīem ſapiūt. Deſidero igit̄ officiū tuū his in rebꝫ. quibꝫ a nobis vel
inſtitutus es vel ꝯfirmatus. ni tacēdi fortaſſe q̄ꝫ loquēdi artē ꝓfiteri
malis. Uale ex Mediolano Idibꝫ Januarijs

¶ Fran. phi. Blaſio Axertēſi eq̄ti aurato ſalutē

Plantas ſibi mitti petit

Jam ver eſt in limīe Itaqꝫ te peto. vt q̄s hyeme plātas illas ficul
neas ad me dare veluti peritior agricola noluiſti. nūc tandē dare in/
cipias Niſi fortaſſe qđ nolim. moleſte feras res vllas bonas fore ti/
bi cōes cū alijs Nā ſi pluribꝫ rogari te cupias. nō poſſuꝫ nō vereri. ne
vel inuidie vl̄ obtrectatōis ſis accuſandꝰ qs quidē ꝑturbatōes indig/
nas arbitror magnitudie animi tui. Cupio itē plātas prunoꝝ. Da/
maſcenoꝝ. Uale ex Mediolano. iiij. nonas Februarias

¶ Fran. philel. Joanni auriſpe ſalutē

Libꝝ ſerio petit ſibi reddi

Pollucē meū videre cupio Nā eiꝰ mihi p̄ſtia vehemēter ē opus
Quare ne iſtū patiaris apud te diutiꝰ hoſpitari. maiorē i modū abs
te peto. Uale ex Mediolano. xij. kal. Martias

¶ Fran. phi. Laurentio valle ſalutē

Cōſiliū mutatū ab amico miratur

Audio de te reliquiſſe Alphōſum regē ⁊ eē Rome. Nec dubito
te nihil ꝑ tua prudētia feciſſe temere. Miror aūt cū ab Alphōſo ho
rifice ⁊ vt accepi cōmode tractareris quod Rome q̄ꝫ Neapoli hoc tē
pore vitā agere malueris. p̄ſertim cū nō ſcis neſcius quos fluctus na

uigaturus ſis Nō em̄ ociosum te eſſe patiātur q̄ viros bonos erudi/
toſq̄ inſeq̄ vel abſentis cōſueuerūt Tibi aūt vt oia ſcda ſint plurimū
opto. Uale ex Mediolano. xij. kal. Martias

¶ Fran. phi. Franciſco barbaro ſalutē
Hortat amicū vt libros tandē reddat

IAm pudet me repetere totiēs libros illos quos cū Cōſtantino
poli agerē ad te dedi Uideo em̄ ad id te nihil oino in hāc diē rn̄dere
Nec ſatis intelligo ſniam animi tui Nō em̄ idcirco tacere te exiſtio.
q̄d meos mihi libros nolis reſtituere Noui em̄ ⁊ grauitatē ⁊ ꝯſtātiā
tuā. noui fidē. noui integritatē. Ad hec ea es altitudie animi ea quā
greci megaloprepian dicūt. noſtri ꝟo magni decentiā rcē nominent.
vt nō modo que aliena ſunt nolis inuito dn̄o. ſed etiā tua q̄ꝫ magnifi
centiſſime in aliū cōferas. p̄ſertim cū quē tui eſſe obſeruātiſſimi nō ig
nores. Itaq̄ꝫ te mi humaniſſime barbare rogo etiā atq̄ꝫ etiam. vt me
os mihi libros qui iam annos triginta hoſpitati apud te ſunt cōtu/
bernalis efficias ⁊ id hac quidem lege. vt quem codicem ex omnibus
magis adamaris. eum tibi perpetuum eē atq̄ꝫ tuum velim. Uale ex
Mediolano. xi. kal. Martias

¶ Fran. phi. Angelo reatino iurecōſulto ſalutē
Pollicita maturari deſiderat

QUod de meo negocio cū Ciccho Simoneta ꝟba feceris ē mihi
gratiſſimū. ſed eo gratius futurum ſi breui ⁊ vt decet. quod ꝑhuma/
niter Cicchus eſt pollicitꝰ. cōficere ipſe perrexerit Nullo em̄ modo re
cte cōſultum eſt rebꝫ meis tādiu tempꝰ terere Annus em̄ preterit. po
ſtea q̄ꝫ optimꝰ p̄nceps noſter huiꝰ florentiſſime reipublice eſt potitus
qui q uanq̄ꝫ munificentiſſimus in me eſt. ego tamen adhuc de ſtatu
meo incertus ſum. Et res mea domeſtica eſt adeo attenuata diu tur/
nitate bellorum ⁊ victus caritudine. vt an tenuitatem accedere nihil
queat. Nec princ ipis glorie. nec laudi mee conducit eſſe Philelfum
animo egro. quod tamdiu ſit neceſſe eſt. quod egere deſierit Naꝫ ege
ſtatem nimia m muſe abominantur. que lete eſſe non poſſunt. Uale
ex Mediolano. xiij. kal. Martias

¶ Fran. phi. Ciccho Simonete ducali ſecretario ſalutē
Expediri petit q̄d in rem ſuā ſit

EGote plurimū rogo ac oro vt rem meā eam tādē expedias. Ni
hil em̄ prudēti viro ſtultiꝰ duci puto q̄ꝫ ſibi ac rebꝫ ſuis neſcire cōſule
re. Nec em̄ mihi ſꝑ petendū eſt Ita eſſe vt ſum neq̄ꝫ p̄ncipi conducit
nec mihi. Uale ex Mediolano. xij. kal. Martias

¶ Fran. phi. Iacobo camerinati ſalutē
Librum petit

IN Illis. M. Tullij Ciceronis orōnibus quas a me commodato

accepiſti vti iã cupio Itaqꝫ eas velim ꝓpediem ad me des Nã iã diu
tuo hoſpitio vſe ſunt. Quare facito domũ repetat Vereoꝛ em̄ ne do/
minũ ſint oblite Qđ ſi tardarint extrude. Vale ex Mediolano. xij.
kalendas Martias

¶ Fran. philel. Blondo flauio, apl̄ico ſecretario ſalutẽ

Lrãs ſe nõdũ accepiſſe đt. Deiñ ſtatũ ſuũ ſignificat

GAudeo qđ ſcribis te meas anteuertiſſe lrãs ⁊ ſi tue q̄tũ videoꝛ.
intelligere vtunꝭ adhuc inceſſu teſtudineo Nondũ em̄ aduẽtarunt.
Quare vide ne fides infido illo nũcio deſiderãda ſit Qđ aũt de ſta/
tu meo certioꝛ fieri vis hic me p̄nceps ſingulari beniuolẽtia ẽ cõplexꝰ
cumulatqꝫ quottidie maioribꝫ beneficijs Hieronymus gener reliq̄/
qꝫ familia noſtra bene habet. De Strabone nihil eſt qđ laboremus
Amicus em̄ ille cum habere ſe pernegat. Ille eſt apud Auriſpam e/
iuſmodi Strabo geographus ⁊ vt audiui apud Guarinũ. Si quez
habere potes cõmodato mitte ad me ⁊ ad triduũ vſqꝫ faciã quod cu
pis. Te noſtro p̄ncipi q̄ diligẽtiſſime cõmendaui q̄ tum iucũdiſſime
de te audiuit. tum reſpondit ꝗ humaniter ⁊ perbenigne Vellẽ quod
ſcribis vno eſſemus atqꝫ eodez loco quo alter altero frui aſſidue poſ/
ſemus. Nam cũ ſtudiorum ⁊ morum ſimilitudo tum cõſilioꝝ comu
nicatio ⁊ cõuictus aſſiduuſqꝫ vſus amiciciam maxime nõ tuetur ſo/
lum, ſed auget ⁊ ſuauiorem efficit Qđ te tantiſper ad agriculturã cõ
tuleris, dum ver adoleſcere incipiat. laudo modo pyri iſte quas miſe
ris ⁊ conſitões vitium vbertimum fructum aliquem breui ſint alla/
turi. Cum italiam tuam omni ex parte exornaris fac videam. Vale
ex Mediolano quarto kal'. Martias

¶ Fran. philel. Sphortie ſecũdo ſalutẽ

Dicit ſe nihil accepiſſe ꝓmiſſi

POllicitus es non modo nõ petẽti mihi, ſed ne cogitãti eq̄dez te
dono daturum neſcio quid Itaqꝫ nolim te falli opinione tua: vt itel
ligas nihil eſſe mihi redditum tuo nomĩe nec item alterius cuiuſpi/
am in hãc diẽ Quare facito ne obliuionis accuſeris, vel negligentie.
Nam vtrũqꝫ crimen tua preclara indole eſt indignum Vale ex Me
diolano. v. Idus Martias

¶ Frã. phi. Frãciſco patricio ſalutẽ

Amari ſe letaꝛ ⁊ redituꝝ ſe ſpõdet

EX litteris Xenephontis filij liquido cognoui qđ mĩme dubita/
bam. ſingularem erga me tuam beniuolentiam Letoꝛ autẽ vehemẽ
ter quod vetus illa de re mea nequaqꝫ fefellit opinio. Itaqꝫ vt intel/
ligas me vi amoris non vinci abs te. decreui oĩno ad vos redire mo
do equa conditione fieri a me poſſit: Tuum igitur munus fuerit: vt
quod cepiſti ſponte id etiam mea cauſa perficias. Xenophon reliqua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

tecū cōmentabiꝛ. Ego patrē tuū grauiſſimū ⁊ optimū viꝝ bn̄ valere
opto. Uale ex Mediolano ṗdie kal. Apꝛiles

¶ Fran. phi. Antonio michaeli equiti
aurato Salutē dt plurimā

Laudat amicū quod ſe amat

Gaudeo eq̄dem plurimū qꝺ nō ſolū in rei pecuniarie ſed in ami
coꝝ etiā hereditate ſuccedere inſtitueris prī tuo clariſſimo ⁊ ſapiētiſ
ſimo viro. q̄ cū mihi tāta familiaritas beniuolentiaq̄ fuit: vt maioꝛ
cuiq̄ eē poſſet cū nemie. Nā filiꝰ xenophon lrīs mihi ſignificauit. q̄n
to ſtudio ac fide opam das: vt me corā ppetuo vti atq̄ frui poſſis. i/
mitatuſq̄ humaniſſimū prīs ingeniū eque me diligis atq̄ ille ꝯſue
uit. Itaq̄ grās tibi habeo maxias: vt āt intelligas me tibi in amoꝛe
nulla ex parte cedere xenophon filiꝰ q̄ ego decreuerim ire in ſentētiā
tuā tibi corā exponet. Uale ex Mediolano ṗdie kal. Apꝛiles

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē

Accuſat quendā rare ſcriptōis

Quotiēs accipio tuas lrās. totiēs Leonardū meū prēm tuū vel
potiꝰ nrm̄ clariſſimū ⁊ preſtāti ſapiētia viꝝ videoꝛ corā aſpicere eūdē
q̄ mutuo ⁊ audire ⁊ alloqui. Que q̄dem res cū ſummā mihi afferat
voluptatē. facile debes intelligere q̄ mihi moleſtū ſit cū etiā bis ⁊ ite
rum inuitatus interdū nihil reſpōdes. Ad reſurrectōem chꝛiſtianoꝝ
id qꝺ hoꝛtaris te viſere inſtitui modo id mihi facere liceat p ṗncipeꝫ.
Quare qꝺ facto fuerit opus coꝛam vna cōmentabimur Uale ex me
diolano ṗdie kalēdas Apꝛiles

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico ſalutē

Silentiū accuſat ⁊ lrās petit

Iam mēſes ꝑe duo p̄terière poſtea q̄ nulle mihi tue lrē ſunt red/
dite. Itaq̄ ſum miratꝰ ⁊ tuū ⁊ Bernardi iuſtiniani ſilentiū. Si mi
hi q̄cq̄ facturꝰ es qꝺ gaudeā maxīe cura: vt ꝑpediē lrās tuas q̄lōgiſ/
ſimas lectitē. Uale ex Mediolano / v. kal. Januarias

¶ Frācíſcꝰ phi. Xenophonti filio ſalutē

Salariū duplū petit vt redeat

Quod Senenſes reditū ad ſe meum vehementer cupiunt gau/
deo. Omniū ṗmum tibi videndum eſt quāri faciant meuꝫ reditū vt
intelligas me nulla conditione Senam repetiturum niſi duplo ma
ius mihi ſalarium ea conſtituerit quod antea preſtitiſſent. Uale ex
Mediolano. iiij. kal. Januarias

¶ Frā. philelſus Henico dauelo eq̄ti aurato ſalutē

Diligere ſe ait amicum ⁊ ſemp dilecturum
etiā ſuū pollicetur aduentum

Quantā mihi voluptatem attulerit tua illa ꝑgrauis diſertiſſi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

macꝗ epiſtola. quā nudiuſquartꝰ a te accepi. ⁊ ſi debes aliꝗs lr̄is meis intellexiſſe tn̄ qꝛ fit interdū vt lr̄e nō reddant idcirco eadē rurſum ab me ſignificatū iri exiſtimaui. Quāti ego ſp̄ fecerim beniuolentiā tuā iā totos annos duodecim cognouiſti Itaqꝫ amabā te atqꝫ colebā plurimū ſolo egregie ꝟtutis tue interuentu. Aliud bn̄ficij interceſſerat nihil. Nunc aūt cū video quāta me benignitate ꝓſeq̄ris potes facile cōiectare quātus cumulus acceſſerit ad obſeruantiā erga te meā Nihil ē ꝓfecto qđ magis cupiā ꝙ id p̄ſtare. vt ꝙ dilucidiſſime ꝑſpicias me vnum eſſe semperqꝫ futurum. de quo vno ea tibi poſſis omnia polliceri. que de gratiſſimo ⁊ obſeruantiſſimo homine expectari conueniat. Aduentum autem meum ad Alphonſum regem maturabo ſimul atqꝫ librarius ſatyrarum codicem quem cepit excripſerit. Tu me interim ⁊ regi commenda ⁊ tibi. Uale ex Mediolano tercio kalendas Junias

¶ Frā. phi. Henico daualo eq̄ti aurato ſalutē

Peſtilētiam ait incrudeſcere

Cepit Mediolani adeo peſtilētia incrudeſcere. vt nō poſſuꝫ mihi nō metuere. Itaqꝫ nihil ē qđ omittam ad parandū iter ad te modo librariꝰ nō me fallat ad ſcđm vſqꝫ mēſem aut paulo ampliꝰ te videbo. Uale ex Mediolano. iij. Idus Junias

¶ Fran. philel. Mariano ſacerdoti ſalutē

Certioꝛ fieri petit de cōmiſſis

Quid in cauſa fuerit. vt poſteaꝙ hinc abijſti nihil de his reſpōderis q̄ tue fidei ꝑ amicicia nrā mandarā. non prius intelligā ꝙ ipſe tu me feceris tuis lr̄is certioꝛē. Quare ſi me nūc quoqꝫ diligis vt antea cōſueſti a te peto. ne me lōgius teneas deſiderio tuarum lr̄arū. Uale ex Mediolano p̄die idus Junias

¶ Frācīſcꝰ philel. Antonio panhoꝛmite. ſalutē

Cōmendat amicum

Si qua in re xenophonti filio fuerit opus tua opa ſcio te nihil eorum p̄termiſſuꝝ omniūque mea intereē cognoris. Quis eñ eſt cui ꝙ tibi chari oꝛ eē debeā. Nā ego te nō ſecus diligo amoqꝫ ac fratrem id quod tibi niſi ex omni parte ē cognitum quid eſſe cognitū poſſit non intelligo Uale cū pudiciſſima vxoꝛe tua pulcerrimaqꝫ filiola. Ex mediolano pridie Idus Junias

¶ Fran. philelfus. Henico daualo eq̄ti aurato ſalutē

Loqui ſe ait ꝑ eum q̇ lr̄as ꝑtulit

Xenophon filius ad te venit. ex quo mentē meā oēm intelligas. Quare quicq̇d tibi noīe meo expoſuerit. ita accipies ac ſi me corā loquētem audires. Uerba eñ filij patris ſunt oīa. Itaqꝫ me tatū in xenophonte apud te eſſe exiſtimato. Te aūt rogo vt idem in me ſis qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

fuiſti ſemper hoc eſt ⁊ facilis ⁊ humanus. ⁊ quantum ad regem atti/
net. perbenignus. Reliqua ex ipſo xenophonte cognoſces. Vale ex
Mediolano ꝑdie idus Junias

¶ Fran. philelfus frãciſco barbaro ſalutẽ

Nihil qđ ſcribat occurriſſe ait. Itẽ de podagra

q Uerenti mihi lrãs ad te dare. quas lecturus libẽter fores nul/
lũ ſane cõſenta neũ muſis occurrebat argumentũ Nã qđ aliud Phi
lelfus dignius ſcribat ad barbaꝝ ꝙ̃ de humanitatis ſtudijs Ad hec
ſcȝ apud nos ſordent. De rebꝫ xo bellicis quas video quottidie im/
pendere ardẽtioris. nõ eſt mei muneris quicꝙ̃ obſtrepe. Qđ aũt acce
perim te ex pedibꝫ laborare nõ poteſt mihi ꝓ noſtra ſumma beniuolẽ
tia nõ eſſe ꝑmoleſtũ. Es cm̃ indignus qui q̃cꝙ̃ patiaris qđ nolis. pre
ſertim cũ ſis vita cõtinẽtiſſima. ni fortaſſis iſte ſit morbꝫ ab vſꝙ ma/
ioribꝫ tuis hereditarius. Nã podagra vt Hippocratis ſnĩa eſt. fit ex
eo ſanguine. quẽ bilis ac pituita corruperit. ⁊ id quidẽ inuenis gracil
limis quibꝫ corpus: vt ꝑneceſſarijs carere nullo pacto poteſt. At ipſe
tu nulli es bili obnoxius. q̃ vnus oĩm ſis moderatiſſimis moribꝫ ſed
ne pituite q̃dem. q̃ nulla ſis nec ingenij nec corꝑis craſſitudie. Qua/
re cũ iſtiuſmodi offenſio a parẽtibꝫ in te ſinſit fer equo aĩo hereditatẽ
Vale ex Mediolano ꝑdie Idus Junias

¶ Fran. philelfus Nicolao arcimboldo ducali ſenatori
ac iurecõſulto ſalutẽ plurimã dicit

Promittit ſe curaturꝫ oĩa

n Jſi tibi viro integerrio ⁊ eruditiſſimo hoi. ⁊ cũ reꝝ meaꝝ oĩm tuꝫ
meipſi⁹ in ꝑmis ſtudioſo gratificer oĩa. q̃ pſtari a me queãt ſim plane
ingratus. Faciã igiꝰ qđ tantoꝑe efflagitas. ⁊ id q̃dẽ nõ libẽter minus
ꝙ̃ diligẽter. Ceteꝝ noſti occupatões meas. q̃bꝫ ſi volũtatẽ meã cõpa
raueris haud me cunctatõis accuſabis. Studebo tñ annitarꝙ̃ mani
bus ac pedibꝫ: vt aiũt vt diligẽtia oẽm ſuperet neceſſitatẽ. Vale me
diolani ex edibꝫ noſtris Jdibꝫ Junijs

¶ Fran. philel. Donato actiolo ſalutẽ

Noĩa libroꝝ venaliũ deſiderãt ſibi ſcribi

a Ccepi eẽ apud vos quoſdã priſcos de arte grãmatica libros. q̃/
rum velim noĩa ad me ſcribas Nam quibꝫ hoc tꝑe in publicis ludis
greci vtunꝰ libris pleni ſunt ineptiaꝝ ac plane tales: vt ad dediſcen/
dũ ſint. ꝙ̃ ad diſcẽdum lõge magis accõmodati Tu fac qđ peto ac va
le ex Mediolano idibꝫ Junijs

¶ Frã. phi. Catoni ſacco eq̃ti aurato ac iurecõſulto. ſalutẽ.

Arguit amicũ auariuſculũ factũ

a Junt te mi Cato factũ auariuſculũ qđ plurimũ miror. Nã cuꝫ
parcis pecunias tuas. qui liberos ne gigneres vxorẽ Mathuſalem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

tibi matrimonio iũxiſti Fratrine. At ille ē longe te ſtultioꝛ qui a tuo cõſpectu nõ ſecus fugit ꝙ̄ ſi baſiliſcũ intuereť. Num te podagra idcirco in auariciã agit qđ metuas foꝛe. ne ſi leges doceres ius ciuile cogaris deſerere ad paupꝛtatē priſtinã redigare. qſi tibi nõ ꝓpterea iũxeris locupletē anum vxoꝛē. qđ nũmos liberis ꝑtuleris. Viue igiť vt conſueſti liberaliter. neqꝫ tibi pauperies metui ſit. Nullus em̄ vehementioꝛ doloꝛ vacat febꝛe. que vna te bꝛeui ni ſapias. omni exuet cura
Uale ex Mediolano Jdib⁹ Julijs

¶ Fran. phi. Andree alamanno ſalutē

Cõmendatio hyꝛonica ac ridicula

DEmetrius ſcuropul⁹ iſtac iter factur⁹ in vꝛbē Romã petijt a me vt ſe tibi ꝑ lrãs ꝯmẽdarē. Qđ mihi tã facile ē ꝙ̄ qđ facilimũ. Nõ intelligas eũ eſſe Demetriũ q̄ cũ grauitate ac ſ̄vo nihil habuerit cõe vnꝙ̄. Ex liberario nõ inepto ꝙ̄tũ ad formã lrãꝝ attinꝫ vult videri philoſoph⁹. id qđ ex oꝛnatu capitis lõgioꝛeqꝫ pallio tibi facile fuerit iudicare Nã neqꝫ vite inſtitutis neqꝫ doctrĩa vlla phi'ꝗcꝙ̄ ſapit Uerꝫ lingua eſt ⁊ celeri ⁊ expedita ⁊ ſuaui: vt grecoꝝ nemĩ cedat. Uoce ꝗꝙ̄ et clara ⁊ ſonoꝛa Rem oēm tenes Jta tibi hoīem ꝯmendo: vt illi adſis et tecũ habitet. Uale ex Mediolano idib⁹ Junijs

¶ Fran. philel. Benedicto nurſino phõ ac medico ſalutē

Peſtilentiã ſe timere ait ⁊ cõſiliũ petit

NOn eſſe poſſum ſine ꝑmagna ſollicitudīe animi ac moleſtia ob hũc peſtilẽtie moꝛbũ. q̄ vniũſa coꝛrepta ciuitas in aſſiduis innũerabilibuſqꝫ funerib⁹ ⁊ dies cõſumit ⁊ noctis Neqꝫ ſatis ſcio. q̄d ꝯſilij capiã Nã ſine liberis vniũſaqꝫ faĩlia hic decedere ⁊ inhũanũ ſit ⁊ dedecoꝛoſum oĩno Diuti⁹ ſ̄vo ꝟſari inter tot tãtos ineuitabiliũ ſagittaꝝ iact⁹ ē hoīs nõ min⁹ diſſoluti ꝙ̄ inſipiẽtis planeqꝫ ĩſani ꝑterea ⁊ q̄ ſiꝫ profectur⁹ ⁊ q̄ pacto. q̄ ⁊ pecunijs careã. ⁊ ab oĩ foꝛtaſſis vꝛbe metu cõtagionis excludar. Peto igiť a te mi Benedicte vt tuis me prudẽtiſſimis cõſilijs adiuues Uale ex Mediolano idib⁹ Junijs

¶ Fran. phi. Angelo reatino iurecõſulto. ſalutē.

Peſtilentiã incrudeſcere ait

ET princeps abeſt Mediolano. ⁊ peſtifer hic moꝛb⁹ incrudeſcit indies magis ac magis Nec mihi integꝝ eſt maneã ne an abeaꝫ ita ſum ⁊ aĩo ꝑturbato. ⁊ cõſilij egens in tãto ꝑſertim reꝝ meaꝝ oĩm difficultate ⁊ inopia Accedit itē ad malũ. qđ edicto ꝑncipis cautũ audio neqꝫs Mediolano decedens in loca alia admittať eius ditiõi ſubiecta Rogo te maioꝛē in modũ mihi faciũda vt ꝙ̄ primũ conſulas.
Uale ex Mediolano Jdib⁹ Junijs.

¶ Frã. phi. Licho Simonete ſalutē.

Paupꝛtatis incõmoda narrat ⁊ cõſuli ſibi petit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

DEus ijs vel mortuis ſit iratus. q̄ ꝑmi auro ⁊ argēto ꝑciū ſtatue
rūt: vt q̄ caret alterutro inutilis vt ita dixeri habeat. Qđ nūc mi
hi video accidiſſe Quāto ꝟſor in ꝑiculo atq̄ diſcrimīe inter hec peſti
lentie iacula tute vl' reticēte me aīaduertis. Si mihi adeēnt pecunie
permultos haberē fautores ⁊ ſalutis ⁊ dignitatis mee. Sȝ qm̄ illis
careo ꝓter te vnū viꝝ optimū ⁊ hoīem mihi amiciſſimū ceteri oēs. a/
lij negligūt alij ꝯtemnūt Nec tñ tibi ꝑſuadeas volo me frāgi aīo ali
ud q̄cq̄ȝ humili⁹ de me ſaꝑe Quin eoꝝ poti⁹ miſereor q̄ in hoīs figūa
vitā pecudis repn̄tāt. Velim tñ ꝑ nrā amicicia mihi ꝯſulas q̄ ſit tua
de reb⁹ meis ſnia. Nā nec diuti⁹ mihi agere licet Mediolani ꝓpter
inualeſcentē indies magis atq̄ magis incrudeſcentē peſtilētie vim ⁊
efferatā rabiē nec alio ſecedere indigēti pecuniaꝝ. Arē em̄ ducales ni
hil oīno mihi ꝓfuerūt apud hos ediles hoc eſt ꝓuentuū ducaliū ma
giſtros q̄s vocāt Ni metuerē fore: vt offendā ꝑncipis volūtatē abirē
extra hāc Galliam ciſalpinā tutioris in locos. Vale ⁊ ꝑncipē horta/
re vt meminerit mei ex Mediolano idib⁹ Junijs.

¶ Fran. philel. Nicolao Lebe ſalutē

Cur breuis ſit indicat

REſpōdi nudiuſterci⁹ tuis lrīs Jtaq̄ in pn̄tia breuitate ſum vſus
preſerti qđ xenophon fili⁹ iſtuc iret. q̄ tecū meo noīe ꝟba factur⁹ eſſet.
Venit em̄. vt Joannē Mariū frēm comitet Mediolanū. huic veli
mea illa ꝯuiuia ad me des. Vale ex Mediolano idib⁹ Junijs

¶ Fran. philel. Petro ꝑleoni. ſalutē

filiū ad ſe redituꝝ ſignificat

PVto audiuiſſe te inſtituiſſe Joannē Mariū filiū ad vos redi/
tū facere. Quare petijt ꝑ lrās. vt Xenophonta Genuā qua iter factu
rus ē q̄ꝫprimū mitterē q̄ ſe comitet Mediolanū Reliq̄ xenophō ipe
filius meis ꝟbis tibi corā narrabit. Ego Arrhianū vehemēter cupio
Vale ex Mediolano Jdib⁹ Junijs

¶ Frā. phi. Petro thomaſio phō ac medico ſalutē.

Stomachat ſe lrās ad ſe datas nō accepiſſe

CVm ceteris in reb⁹ me tue ꝓrie lrē plurimū delectarūt. tuȝ ergo
me nō mediocriter ꝑturbarūt qđ publice fidei lrās ſignificabas iam
ſupra ſm̄ menſem miſſas ad me a Bernardo iuſtiniano viro patri/
cio ⁊ mihi amiciſſimo fatebor tibi ingenue q̄ añ fuit opinio mea In
ſtituerā vt ſcis ad reſurrectōem chriſtianā ire ad vos Jtaq̄ me parā
quottidie lrās vrās auidiſſime expectās. Sȝ vbi aduēit ꝯſtituta di/
es. nec ego ex te nec ex alio quoq̄ȝ amicoꝝ video q̄cq̄ȝ epłaꝝ. cepi me/
cū vehemēter ſtomachari atq̄ iraſci mihimet. q̄ oīno fruſtra amarez
Jtaq̄ decreuerā nihil poſthac amplius ad vos ſcribere Sicq̄ diſtuli
cōpluſculū tꝑis vt noſti, deiñ cū reuixiſſet excādeſcētia. ⁊ amicicie vi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ruſus cõcaluiſſet nõ potui me cõtinere quin aliquid tecũ obſtreperẽ.
Nunc re quã ſcribis. diligẽter cõſiderata q̃d iudicaturus ſim neſcio.
Unũ aũt cupio vt me facias q̃primũ certiorem quinã ille fuerit. cui
Bernardus lr̃as ad me dedit. Reliquũ eſt: vt alie parẽtur publice fi
dei lr̃e. q̃bus tp̃s duorũ menſiũ ſit p̃fixum. atq; incipiat ad. xvij. ka
lendas ſeptẽbres. Ad id em̃ tp̃is inſtitui, pculdubio vos viſere. id q̃d
me tuto facturum volo. At nolim. mihi obeſſe poſſit q̃d iãdiu in his
ſum quibꝰ cũ tam dura bella geſſiſtis. Sum aũt iturus ad Alphon
ſum regem. Quare diuertam ex eo ad vos itinere. Uale ex Medio
lano. x. kalẽdas Julias

¶ Frã. phi. Enico daualo salutẽ

Lõquerit ſe lr̃as nõ accepiſſe ꝛ venturũ reſpõdet

Cum certior factus a Gabriele mirabili. qui modo iſtinc Me
diolanũ orator rediit dediſſe te ſibi alias ad me lr̃as circiter kal. fe/
bruarias q̃s ego vidi nuſquã. Nec alie oı̃no vlle ex te mihi reddite
ſunt lr̃e p̃ter eas q̃s ex puteolis ad. xvij. kal. maias ad me dediſti Ita
q; nihil tibi mirandũ eſt. ſi nullũ a me r̃nſum accepiſti. Nã q̃d ſcripſe
ras ſcire nõ potui. Ad primas aũt r̃ndi. Nũc aũt habeo noui nihil
Satyrarũ codex aſſidue excribit. Si p̃us nequero. ad Auguſtũ ſal/
tem ire omnino ad vos cupiã Ante id temporis nullo pacto licet Ua
le ex Mediolano. x. kal. Junias

¶ Fran. philel. Catoni ſacco iuricõſulto ꝛ eq̃ti aurato ſalutẽ

Laudat amicum

Xenophon filiꝰ corã tibi exponet. q̃d fieri abs te veli Tu ãt faci/
es ſcio. q̃d ſq; ꝯſueſti ꝛ amice ꝛ rc̃e. Ego ad auguſtũ ſum ad Alphon
ſum regẽ iter facturꝰ ab eodẽ ſcz inuitatus. Reliqua ex ipſo xenophõ
te cognoſces. Uale ex Mediolano. iiij. kal. Julias

¶ Frã. phi. Enico daualo eq̃ti aurato ſalutẽ

Litteras petit

Quod modo. x. kal. Julias ad te ſcripſi hinc ad vos iter capiam
ad primũ ſextilẽ Interea v̇o tp̃is ſatyrarũ codex quẽ regi dono datu/
rus ſum. luculẽtiſſime exarat Tu veli opam des: vt regie failiarita/
tis lr̃e quorũ comitatu inter p̃ficiſcendũ vtar q̃primũ eant ad me Au
dio iſtic eẽ Uenetorũ oratorem: cuius tu in hac re opa vti poteris ea
ſcz vt iſtiuſmodi lr̃as ad egregiũ medicũ Petrũ thomaſiũ q̃ Ueneti
is agit ꝛ mihi eſt familiariſſimꝰ q̃ diligẽtiſſime p̃ferendas curet. Is
em̃ eſt a me iã cõmonefactus vt eas lr̃as cũ p̃mũ acceperit mittat ad
me Tu me interea diuo Alphonſo tibiq; cõmenda Uale ex Medi
olano pridie kal. Julias

¶ Frãciſcꝰ philel. Liccho Simonete ſalutẽ

Lõquerit ſe pecunias nõ recipiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

TErnis lr̃is meis eẽ debes certioꝛ factus me neq̃ papie neq̃ me-
diolani rez pecuniaꝝ quã decreuit p̃nceps. cõſeq̃ potuiſſe Nã ꝛ
Papiẽſes ꝛ Mediolanẽſes magiſtrat⁹ nullas ſibi pecunias eẽ rñde
runt. Id aũt quãto mihi incõmodo ſit vel me reticente cognoſcis Ita
q̃ tue erit humanitatis ita ad hos Mediolanẽſes ſcribere: vt intelli
gant ſe ſua falli opoꝛtere opinione. q̃ volũt ſe plus poſſe quã p̃ncipez.
Uale ex Mediolano pridie kal'. Julias

¶ Fran. philelfus. Petro thomaſio medico ſalutẽ

Deſideriũ vidẽdi amicũ inſinuat.

IAm quarto ſ ad te ſcripſeram poſteaq̃ nulle reddite ſunt lr̃e tue.
Poſtea vo nihil accidit qd̃ tua intereẽ arbitrarer p̃ter icredibile deſi
deriũ ſ meũ viſendi tui. qd̃ indies magis magiſq̃ augeſcit Vocãt me
leuare tui ẽ officiũ. Uale ex Mediolano. xv. kal'. Auguſtas

¶ Fran. phi. Enico daualo eq̃ti aurato ſalutẽ

Uenturꝝ ſe dicit ꝛ lrãs regis expectat

APpropinquat iam auguſtus. qd̃ ad tempus me ad vos. ventu-
rum antea ſcripſeram Satyraꝝ codex feſtinat ad calcem Ego litte-
ras regias quibus de antea ad te ſcripſi vehementer expecto Uale ex
Mediolano. xv. kal'. Auguſtas

¶ Fran. phi. Petro perleoni ſalutẽ

Excuſat ſe apud amicũ ꝛ ei negociũ dat

QUeſiui diligẽter vt tibi quẽ cupis laboꝛis ſociũ aliquẽ inuenirẽ
Nemo hic eſt in p̃ntia qui iſtiuſmodi puīciã velit. Nec tamẽ dubi
to foꝛe: vt cũ meli⁹res hic habuerint nõ ſe aliq̃s offerat quẽ ad te mit-
tam. Interim cura. tu valeas cũ ſponſa. ꝛ ad me Arrhianũ hiſtoꝛicũ
q̃primum des. Ad hec velim dicas Nicolao Lebe homini amiciſſi
mo verbis meis vt curet ſi me amet. mea ad me cõuiuia ꝑpediem da-
re Lupio eñ illa mecũ ferre in hoc meo ad Alphõſuz regẽ itinere Si
alius fidus nũcius nõ occurrerit ſaltẽ tabellarius mercatoꝛuz deeſſe
nõ poſſit. cui q̃cquid nũmo tũ ꝑmiſerit ipſe libenter diſſoluã. Uale
ex Mediolano. vi. kal'. Auguſtas

¶ Fran. phi. Petro thomaſio medico ſalutẽ

Silentiũ latenter accuſat

NOn poſſum non ſubdubitare factum eſſe: vt tot quas ad te de-
di lrãs intercepte ſint quandoquidem iã ſextum ſcripſerim poſtea q̃
nulla mihi oĩno vel ꝑbreuis epiſtola tua reddita eſt. Deus interce-
ptoꝛibus malefaciat qui me p̃uant iucũdiſſimo fructu ſermonis tui
qui mihi omni melle eſt ſuauioꝛ. Itaq̃ velim cures: vt omni rõne at
q̃ arte fallẽtis fallas ac me expleas deſiderio lrãꝝ tuarum. Uale ex
Mediolano. vij. idus Auguſtas

¶ Fran. phi. Petro thomaſio medico, ſalutẽ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Officium petit amici

AD ſeptimū Idus Auguſtas cū iā meas lrās obſignaſſem bine mihi tue reddite ſunt. qb⁹ diligētiſſime ꝑlectis m̄di etiā tūc tibi q̄ꝫtū opus fuit. Nūc āt abs te peto atq́ꝫ cōtendo. ac ſi pateris etiā atq́ꝫ etiā te rogo: vt om̄i cura ⁊ diligētia opam des: vt q̄ mea ſcis intereē q̄ꝫpri/mū cōficias. hoc mihi nec gratius facere potes nec neceſſariū magis Uale ex Mediolano. xvii. kal. Septēbres

¶ Frā. phi. Joāni Mario filio ſalutē

Profecturū ſe dicit

NE fruſtra ad nos eas hoc die Mediolanū egredimur petituri Cremonā. Ubi tā diu futuri ſum⁹. quoad hec peſtilētialis morbi ꝓcella ꝯquieuerit. Uale ex Mediolano. v. Id⁹ Septēbres

¶ Fran. phi. Joāni Mario filio ſalutē

Eiectū ſe ex vrbe dicit ob peſtem

CUm heſterno veſperi Cremonam veniſſemus. eſſemuſq́ꝫ excepti minime inhumaniter. hodie ex vrbe eiecti ſumus In cauſa hoc fuit Erat mihi ſerua mercēnarca ex familia nō ignobili alipranda. noīe Antonia ⁊ ea q̄dem puella nō inuerecūda. Hāc reliq̄ramus in cymba vna cū Maria nutrice tua: vt tātiſꝑ res nrās aſſeruarēt. dū edes cōduceremus Nā cū xenophōte ſororibuſq́ꝫ ac genero apud honeſtū cauponē interim diuerterem⁹ Dū poſt paratas edes hodie cymbā repeto quo ⁊ res ⁊ mulierculas agerē ad edes offendo Antoniā ſubita peſtilētie vi correptā aīam efflaſſe poſitamq́ꝫ in ripa. ibidemq́ꝫ maximū hoīm cōcurſum ac tumultum. Nō potui mihi nō metuere in tanta hominū barbaria. ſed multo magis filiabus quas vna cum genero in vrbe dimiſeram Quid multis Mihi in vrbē regredi poteſtas adempta eſt reliquiſ item noſtris ex vrbe cōtinuo eiectis Ruri nūc ſumus quod in ſuburbio iacet. qua itur Mantuaꝫ Uale ex Cremona pridie Idus Septembres

¶ Fran. philel. Leodryſio Crebello ſalutē

Hortat᷑ amicū vt res aſſeruet ne furto ſurripiātur

SI grato in me aīo eē volueris: vt ⁊ eē debes ⁊ ipſe te futurū puto curabis oīa q̄ iſtinc decedēs tue fidei mādaui ⁊ amice ⁊ diligēter in primiſq́ꝫ ne q̄d mihi detrimēti domi fiat. Nā te haud latet. q̄ꝫt⁹ nūc furū numer⁹ ꝑpter abſentiā ciuiū Mediolani vbiq́ꝫ noctu atq́ꝫ die inſidiet᷑ vt nulle edes ſatis aut clauſe iſtis aut munite ſint. quare tue fuerit cure ac beniuolētie erga me opam dare. ne q̄d nobis ſurripiat᷑ abſentib⁹ Uale ex Suburbano rure Cremonēſi idib⁹ Septēbrib⁹

¶ Fran. phi. Mattheo piſaurēſi edili curuli

Eiectōem ſuam narrat

QUod ſcire cupis q̄ꝫ me hūane ⁊ liberaliter Cremonēſes excepe/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

rint. accipies paucis Me aduenientē vniuerſa ciuitas ⁊ vidit ⁊ ho/
norauit egregie Sꝫ vbi accidit: vt mercēnaria q̄dā mea ſerua peſtilē
tiali morbo correpta. vitā ſubito deſeruerit. tumult⁹ ingēs in vrbe ad
uerſus me exortus ē. quē plebeia inſania cōcitauerat. Nā q̄ viri nobi
les atq̄ boni eā vrbē inhabitāt. nihil huiōi nō mō nō fecerūt ſꝫ ne tē/
tauerūt q̄dē Sꝫ ꝯtinuo cū vniuerſa familia vrbe excluſus ⁊ nō ſine
magno q̄dem vite ꝑiculo Vagabar in cāpo auxilij oīs atq̄ opis ex/
pers. Nec q̄d cōſilij caperē ſatis mihi erat in ꝓmptu vſq̄ adeo eram
aīo ꝑturbato in tā repētino inſanientiū hoīm motu Tandē vbi pau
lulū plebei⁹ ille furor ſedatus ē. p̄ſtantes q̄dā pauci atq̄ boni ciues
permoleſte me adierūt: meq̄ hortati ſunt vt modice ferreꝫ atq̄ equo
aīo plebeiā illā ſtulticiā que lōge magis q̄ꝫ mihi bonis oībꝫ ciuibꝫ ꝑ/
moleſta extitiſſet. breui aūt fore vt illud om̄e erratū aut ignobili dili
gētia farciret Meq̄ duxerūt in ꝓximū q̄ddā ſuburbiū vbi rus eſt ac
villa cuiuſdā ciuis ꝑſechetae Vñ electo villico mihi villa vna cū rure
tradita ē tātiſꝑ incolenda donec publica diligētia aliter mee et rei et
dignitati ꝓuiſum fuerit Ceterꝝ in p̄ñtia incōmodius agere nihil poſ
ſem Nā oīa mihi deſunt p̄ter culices puliceſq̄ ⁊ muſcas Vale ex Cre
monēſi rure ſuburbano. xvij. kal'. Octobres.

¶ Frācīſc⁹ phi. Chriſtoforo Marliano ſalutē

Amici p̄ſentiā petit

Hodie cū tibi p̄mūꝫ facultas oblata fuerit fac ſi me ames: vt te
videa Sūt em̄ q̄dā mihi tecū cōmentāda Preterea vacuus ne oīno
venias. atramēti aliquātulū tecū affer Nā atramētariū meū eque ſi
tit atq̄ nos oēs Xenophon filius petet abs te aliq̄ uātulum verniciis
Vale ex Suburbano rure. x. kal'. Octobres

¶ Frā phil̄el. Jacobo camerinati ſalutē

Amicū vt ſe cōueniat orat

Cupio quedā cōmentari tecū Itaq̄ rem mihi ꝑgratā factur⁹ es.
ſi cū q̄d ociij hodie nact⁹ fueris. huc te ꝯferes. quādoquideꝫ nos ad te
ire barbaria iſta nō ſinit Arca illa nr̄ā cū libris eſt etiā nūc ſub Ioue.
Vale ex rure ſuburbano. x. kal'. Octobres

¶ Frā. philelfus Joāni iordani iuriſcōſulto. ſalutē

Longū ſilentiū excuſat ⁊ ſtatū ſuū indicat

PReterierūt anni iā trigīta ⁊ āplius poſtea q̄ꝫ nec v̄borūꝫ a me
nec lr̄āꝝ aliq̄d accepiſti nec ego item abs te Id q̄ nō alterutrius volū
tas aut negligentia vlla fecit. ſed lōgiſſima locoꝝ interualla Nā cuꝫ
tu adhuc Patauij operā dares iuri ciuili. ego a Venetis ſoluens in
Thraciā nauigaui. quo greca ſapiētia factus doctior. maiori vl' vſui
vel ornamēto latine līgue futurus eēm Qua vna re factū eſt vt mutua
ſcribēdi viciſſitudīe priuati iā diu fuerimus Nā poſt ānum ſeptimū

vbi in Italiã reuertiſſem. ⁊ ſi eramus ꝓpinquiores. tñ cũ tp̄m quoq;
difficultas nobis fuiſſ; ĩpedimẽto vterq; ſiluim⁹ Nũc ꝟo cũ ꝓpiores
facti eẽmus. tẽpuſq; ip̄m nos mutuo ad ſcribendũ hortaret. añuerte/
re q̄ añuerti malui: vt intelligeres nullo amoris officio me poſſe abs
te ſuperari Scire ãt cupio q̄ bellevaleas. ⁊ ꝯtra me beniuolẽtia pſeq̄re
Nã ego te nõ diligo ſolũ ſ; ita amo vt nihil ad cumulũ addi q̄at Ua
leo ãt pulcre Apud Cremonẽſes ꝟo ideo me recepi. q̄m Mediolani
qua ipſa in vrbe domiciliũ mihi ꝑpetuũ cõſtitui peſtilẽtia indies ma
gis atq; magis inualeſcit incrudeſcitq; Reliquũ eſt: vt q̄diu in ꝓpi
quo futuri ſumus q̄ creberrimis inter nos lr̄is quottidie aliq̄d cõmẽ
temur. Uale ex rure Cremonẽſi burbano. x. kal'. Octobres

¶ Fran. philel. Jacobo Camerinati ſalutẽ

Jncõmoda ſua narrat amico

EXiſtimo ab ingenio adoleſcẽte Chriſtofero marliano eo oĩa ver
bis meis renũciata. que a me mane corã accepit. Nihil aũt aut teme
re aut minus cõſulto locutus ſu; Ruſticor enĩ vt noſti iã diem ſextũ
decimũ nõ ſolũ incõmode ſed in maxima reꝝ oĩm penuria Quid mi
hi poſtridie ſit agendũ aut vñ neccãrijs reb⁹ ſubueniendũ nõ intelligo.
Quare nõ amicis ſolũ ſed mihi etiã ipſi iã moleſtiſſim⁹ fieri incipio.
Itaq; ſummoꝑe te rogo vt q̄ tibi Chriſtoforus noie meo expoſuit. h
ipſo die omnino cõficias. quo q̄d facturus ſim intelligã Hodie mi/
hi philoſophica cena futura eſt eaq; diogenica Poſtridie ꝟo ne cum
arida q̄dem Cerere menſam mihi futurã video. Uale ex rure ſubur/
bano Cremone. v. kal'. Octobres

¶ Fran. phi. Manſueto attẽdulo abbati ſalutẽ

Grãs agit de tritico ꝓmiſſo

REnũciauit mihi heſterno veſperi vir optimus amantiſſimuſq;
tui Jacobus camerinas inſtituiſſe te mihi dono datũ ire tritici ſexta
rios decẽ. Que q̄dem res vix dici queat. quantã mihi voluptatẽ at/
tulerit ⁊ id q̄dem nõ tam ipſo dono q̄d ſane pulcerrimũ eſt q̄ bonita
te ac liberalitate ingenij tui qui nullo vnq̄ ab me ꝓuocat⁹ officio vo/
lueris me tibi tã oportuno tã benigno munere deuincire. Itaq; ha/
beo tibi immortales grãs Tu ãt tibi velim pſuadeas cũ me cẽ futu/
rumq; in dies. q̄ in te amãdo ceſſur⁹ ſim nemi Triticũ aũt ip̄m tum
mihi p̄bendũ curabis cũ in vrbẽ venero Nã rure quo pacto ſum vſu
rus nõ ſatis intelligo quãq̄ ne in vrbe q̄dem fortaſſis eo mihi opus
erit. Uerũ hac de re breui faciam te certiorem. Uale ex Cremonenſi
ſuburbano rure. iiij. kal'. Octobres

¶ Fran. phi. Nicodemo trãchedino ſalutẽ

Officij neglecti ſubaccuſat amicũ

q QUe tibi in ethruriã abeũti ꝑ beniuolẽtia nrã mãdarã, nequaq̄

debes eſſe oblitus. Miratus ãt ſum ꝗ nihil poſtea rn̄deris niſi tua
fortaſſis in vrbe̅ romã feſtiatior ꝓfectio tibi fuerit impedime̅to. quo
id Florẽtie cauſa mea gerere ꝯmode nõ potueris. qđ tuis in ꝯme̅ta-
rijs ãnotaſti Hoc ſi ita ẽ feci̅ veli̅ in reditu ne p̃termittas Erit id mi
hi vehemẽtiſſime gratũ Et ne tuas lr̃as fruſtra ad me des. ego hoc tẽ
pore ago Cremone acturuſqꝫ ſum fortaſſe. dũ peſtilẽtia Mediolani
deſierit deſeuire Iacobũ triulcũ diſertiſſimũ iuriſcõſultũ valere pluri
mũ opto inp̃miſqꝫ Auriſpã meũ viꝝ optimũ ⁊ hoiem doctiſſimum.
Uale ex rure Cremenẽſi ſuburbano p̃die kal'. Octobres

¶ Frãciſc⁹ phi. Bartholomeo Melio ſalutẽ

Domũ ſibi cõduci petit q̃ȝ ociſſime

QUoniã certo ſcio te vel rõne vel tp̄e ea animi egritudie quã non
mediocrẽ ex obitu dilectiſſime ſororis tue ⁊ nobiliſſimi viri cõcepas
magna ex ꝑte liberatũ. nõ ſum verit⁹ vti officio tuo. Decreuerunt tui
iſti publici ingrãtus nudiuſterci⁹ mihi iã licere. vrbẽ ingredi atqꝫ ꝓ
arbitrio meo incolere Itaqꝫ mihi edes parãde ſunt Hac in re tua mi
hi opa opus ẽ. Cupio mihi domũ ꝯduci in tp̄s ſemeſtre ⁊ amplã et
cõmodã Peto igit̃ abs te vt hãc ꝓuinciã tuoꝝ alicui deferas idqꝫ q̃ȝ
primũ Nõ em̃ te latet quãto cũ incõmodo ruri ſum Nuncqꝫ eq̃de̅ di
dici ruſticari. q̃ vel philoſophari vel aliq̃d liberali⁹ agere ſꝑ ꝯſueueri̅.
Hoc erit mihi tã gratũ q̃ȝ quod gratiſſimũ. Uale ex Cremonẽſi ru
re ſuburbano kal'. Octobribꝫ

¶ Fran. phi. Michaeli roche grãmatico ſalutẽ

Domũ qualẽ ꝯduci velit Itẽ Nae q̃d ſ̃cat

DIligentiã tuã nõ ſolum ꝓbo. ſed etiã laudo. Facis em̃ ⁊ amiceꝛ
liberaliter. Domũ mihi ꝯduci cupio tum amplã tum etiã pulcram.
Quo in loco ſita ſit nõ multi facio modo locus ſit honeſtus ac muſis
vt ita dicã accõmodat⁹ Qđ ſcire cupis Nae greca dcõ ẽ. ⁊ diphthõgõ
recipit ae. q̃ apud grecos per ai ſcribit̃. ⁊ niſi diuidat̃ eodẽ ſono enũci
atur quo apud latinos ae diphthõgus quã dicimus Nã ſi diphthõ
gus apud grecos eẽ deſierit eodem mõ ꝓfertur quo apud nos. ai diui
ſa. Unde ꝟgilius grecos imitatus ait Aulai in medio libabãt pocu-
la bacchi ꝓ aule Nae igit̃ ꝑ ae diphthõgõ ſcripta ſignificat certe. ita
et vehemẽter vl' etiã nimis ſ̃m quoſdã Hac aũt dcõne ita vtunt̃ lati
ni poete p̃ſerti̅ comici vt dicat ſymbolũ ſtrageti ⁊ alijs ꝟbis pluribus
Et vt veniã ad rẽ tuã. mihi ꝯueniẽtiſſime dici videt̃ apđ Therẽtiuꝫ.
ne ꝓ vehemẽter aut nimis. q̃ȝq̃ȝ nimietas a vehemẽtia nõ admoduꝫ
differt Cũ ei inq̃t faciũt ne itelligẽdo vt nihil itelligãt. q̃ſi qđ q̃ ma-
gis q̃ȝ op⁹ ſit aliq̃d vl' inq̃rũt vel ſpeculant̃. eoꝝ nũero ſunt habẽdi q̃
nihil intelligũt. Tu ſi ſecus putas. vtere iudicio tuo. Ego em̃ nemi-
nem mihi deum facere conſtitui. Ita etiam tibi ſi ſapias. faciundum

exiſtimo. Uale ex rure ſuburbano Cremone. kal'. Octobꝛibꝫ

¶ Frãciſc⁹ phi. Auguſtino Marinẽſi ſalutẽ

Reuerſuꝝ ſe dt Papiã

INſtitui cõſiliũ tuũ ſeq̃ Nã qd me ↄmoueris foꝛe nrõ pncipi nõ ingratũ. ſi relictis Cremonẽſibꝫ Papiã q̃ȝ pꝛimũ cuȝ vniuerſa fa͠ilia cõceſſero. puto nil temere te locutũ. Itaqꝫ in craſtinũ diẽ hinc ſoluam qd eo facio libẽti⁹. ne q̃ p me accedat vl' vtilitas vel voluptas ad tu/os iſtos barbaros. q̃s de⁹ optim⁹ maxim⁹ radicit⁹ pdat idqꝫ ꝓpediem Domũ aũt quã pararũt ſibi habeãt vna cũ peſtilẽtia atqꝫ ignoꝛãtia Uale ex Rure ſuburbano Cremone. iiij. nonas Octobꝛes

¶ Frã. phi. Neodꝛyſio Crebello ſalutẽ

Certioꝛ fieri cupit de rebꝫ ſuis domeſticis

AD. vi. id⁹ octobꝛes veni Ticinũ vbi cõtinuus ſum futur⁹ donec Mediolani clemẽti⁹ celũ ſpirauerit Audio q̃s domi ad cuſtodiã re/liqueraȝ mulierculas. ⁊ mrẽm ⁊ filiã e viuis exceſſiſſe. Nec de rebus meis domeſticis poſtea q̃ȝ deceſſi Mediolano. in hãc diẽ audiui q̃cq̃ȝ Nec poſſuȝ nõ dubitare ne q̃d litigiũ p affines meos adũſus me ſit tẽ ptatũ Itaqꝫ te rogo vt oĩa q̃ mea intereẽ iudicaueris q̃ȝ diligẽtiſſime odoꝛeris ⁊ ad me ↄfeſti ſcribas Uale ex Ticino pdie id⁹ Octo.

¶ Frã. phi. Scene coꝛti iurecõſulti eq̃ti aurato ſalutẽ

Moneri quendã petit ne ſibi moleſtus ſit

AMbꝛoſius gẽtil' derthonẽſis neccãrius tu⁹ vt ipſe ait. multis mi hi in rebꝫ moleſtus ẽ Dũc igit᷑ veli moneas. ne ſit aduerſus me impoꝛtunioꝛ. Nã mihi iã bilẽ mouet Uale ex Ticino. v. id⁹ Nouem.

¶ Frã. phi. Scene coꝛti iurecõſulto ⁊ eq̃ti auraro ſalutẽ

Silẽtiũ ſuũ excuſat ⁊ ſtatũ ſuũ narrat atqꝫ ꝓpoſitũ

NOlim mireris qd nullas ad te lrãs dederi poſteaqꝫ vei Papiã Fui em̃ in hãc diẽ q̃ȝ par eẽt occupatioꝛ ⁊ ꝓuatim ⁊ publice Et quãq̃ȝ nihil etiã nunc ſum nact⁹ ocij volui tñ intelligeres quo in ſtatu ſunt res mee Ego vt ſcis. idcirco Mediolanũ liqui. quo me peſtilentiali ſtragi illi ſurriperẽ icolumitatiqꝫ leuarẽ Itaqꝫ apd Cremonẽſes me recepi Sȝ cũ apud illos nullũ eẽ neqꝫ muſis neqꝫ ꝓbitati locũ re ipſa cognoſſeȝ vidiſſemqꝫ nobilitati nihil oĩno ſȝ abiecte ſoꝛtis hoĩbꝫ oĩa pꝛo libidĩe licere. itra q̃rtũ ⁊ vigeſimũ diẽ ex q̃ eo loci ↄceſſerã. inde ſol ui ad Ticinẽſes Cũqꝫ Ticinũ petitur⁹ iter remigãdũ remulco diutiſ ſem in poꝛtũ iſtũ placentinũ. ſum abs te hũaniſſime ſimul honoꝛifi/centiſſimeqꝫ except⁹ ⁊ munerat⁹ Que res eo mihi iucũdioꝛ fuit. quo moꝛa illa Cremonenſis moleſtioꝛ fuerat Ticinũ aũt vbi adueni oĩ ſollicitudĩe ſum reliq̃ liberat⁹ pter eã cui⁹ cauſa mea Mediolanẽſibꝫ auocaram Nã cũ cetera hic me cõmoda plurimũ delectãt Urbis a/menitas, cõſuetudo ciuiũ, ⁊ q̃ ad vꝛbanã vitã attinent oĩa, tum ipſa

diſciplinarũ ⁊ bonarũ artiũ ſtudia q̄bus oībus Cremona eſt plane
vacua Sed vnũ eſt. qđ me aīo trãquillo eē nõ ſinit Peſtilentia em̄
Ticineñſes laborãt etiã hi nõ mediocriter Quare qui Mediolani
diutius cauere nõ audebã Ticini idem metuã neceſſe eſt; Neq̄ qđ
conſilij capiã ſcio. Nã quottidie nauigare ac mutare ſolũ cõſtantis
hominis nequaq̄ ducitur Preterea huiõi hoīes nõ equo aīo ab ijs
excipiũtur qui benignius coelũ incolẽtes bone valitudis rõez habẽt
Itaq̄ hic agere inſtitui donec ſolo Mediolanẽſi ſeſe numen clemen
tius preſtiterit Tenes rem meam omnẽ. Tu fac vt valeas. ⁊ me a-
ma Ex Papia. v. idus Nouembres

¶ Frã. phi. Petro Thomaſio phõ ac medico ſalutẽ
Reſponſum petit

QUod nudiuſquartus alijs lr̄is tibi ſignificaui Ticinũ conceſſi.
Nullus em̄ oportunior ⁊ locus potuit offerri Mediolanẽſis peſtilẽ-
tie ſtragem effugere cupiẽti Nam nec licebat abire lõgius Te igitur
vehemẽter rogo vt ad ea mihi reſpõdeas que ſepius in vniuerſum ſe-
xtilem ex meis lr̄is accipere debuiſti Id erit mihi gratiſſimum Uale
ex Papia. xij. kalẽ. Decembres

¶ Frãciſcꝰ philel. Cicchocalabro ducali ſecretario ſalutẽ
Cõqueritꝛ ſibi ꝓmiſſa nõ ſeruari

GRaue mihi ⁊ ꝑmoleſtũ ē ea p̄mi nc̄citate: vt p̄ncipẽ nr̄m̄ linq̄re
oīno cogar Quid em̄ fruſtra tã inutiliter diutius tp̄s teram Uideo
me nr̄õ p̄ncipi eē chariſſimũ nõ tam meis meritis q̄ benignitate ſua.
Quid em̄ mereri aliud ſtadeam q̄ ꝓ dilectõe fidẽ pietatemq̄ referre
Ad apollinis cytharã muſe canũt. Qualis ſonus talis etiã cantꝰ Ni-
hil mihi eoꝝ oīm obſeruatꝛ. q̄ vel gratiſſimus vel munificẽtiſſimꝰ p̄n-
ceps iuſſit. Itaq̄ iam hinc incipio rebꝫ meis cõſulere Niſi breui con
ſtituta pecunia reſpõderit. me alioꝝ p̄ncipũ eri obſtringã apud quos
poſt anni curriculũ cũ p̄mum ver aduenerit. me recipiã Sic em̄ velu
ti ſpe ꝓmiſſioneq̄ deluſus neq̄ p̄ncipis glorie ſtudeo neq̄ mee. Naz
eger animus ſtudioſus in rebꝫ immortalitatemq̄ molientibꝫ recte a-
gere nihil queat. Tranquillũ eē ingeniũ letumq̄ oportet ſi quid aut
egregiũ aut magni ex ſeſe velit educere. Breui quid facto ſit opus po
tes intelligere. Uale ex Papia v. kal. Decẽbres

¶ Fran. philelſus. Nicolao varoni ſalutẽ
Exſcribi librꝫ petit

ET ſi ad quartũdecimũ kalendas decembres ſcripſi ad te q̄tuz
pro tp̄e opus fuerat tñ q2 ſuz neſciꝰ. acceperis ne an minus acceperis
lr̄as meas volui rurſus eadem tecũ agere pliniũ de naturali hiſtoria
vehemẽter cupio Audio hunc eſſe apud vos diligẽter emendatum.
Si iſtiuſmodi exempli facultas mihi futura ſit idq̄ ferrarie curabo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ꝙ̃ primũ excribi. Nec em̄ dubito ſtudioſum iſtic librariũ inueniri qui huiuſmodi ſit munere functurus. Itaq; tui vel officij vel humanita/ tis fuerit vt me facias ꝓpediem certiorē. quid hac de re poſſim ſpera/ re. Uale ex Papia Idib9 Decembribus

¶ Fran. phi. Scene Corti iurecõſulto ꝛ eq̃ti aurato ſalutē

Accuſat quendā perfidie

PRocuratoꝛ tu9 eoꝝ q̃ abiēs iuſſeras. egit oīno nihil. Quottidie nouā ſpem affert. quottidie ṽba dat. Qui q̃m quā de re fidē mihi corā ſcēq; recepit. fallere ſepi9 nõ dubitat. te amice moneo vt vl' a gerendis negocijs eoꝝ auoces vel vt grauitate tua nõ indignũ preſter ꝙ̃ p̄/ mum cures. Uale ex Ticino. xiij. kal'. Januarias

¶ Fran. phi. Nicolao varoni. ſalutē

Reſpõdet lr̃is amici eũq; laudat b e niuolētie

QUas ad q̃ntuz idus octobres ſuauiſſimas ad me lr̃as dederas quartodicio kal'. Januarias mihi reddite ſunt Papie. Non em̄ me Cremone offendere potuerũt. Nā id loci multo an̄ idcirco reliq̃ram. q̃m nullũ eēt apud Cremonēſes muſis hoſpitiũ. ꝛ ſum p̄terea cõmo/ nefact9 me rē futuꝝ meo p̄ncipi gratā. ſi Papie tãtiſꝑ agere mallem dũ Mediolani peſtilētia fureret. Atq; fuit tua mihi ep̄la giucunda quippe q̃ eũ te oñderet. quē ſꝑ amiciſſimũ eēm exꝑtus. Itaq; nõ poſſũ nõ letari. q̃ꝺ te intelligā amori meo nulla ex ꝑte ce dere. Nec em̄ mo/ leſte latur9 ſim q̃ꝺ te amādo ſupatũ in nullo pacto patiaris. Uir pla/ ne ph̄ũs es. q̃ tãti ṽtutē officiũq; facias vt ea re nobis a viro etiā amiciſſimo ſupari. At ipſe quoq; mi Nicolae oēm ſim aduerſus te pug/ nā certamē ve initur9 muneris pulcerrimi hui9 grā. Ego om̄i te magis amo ꝙ̃ amer abs te quo magis meritis tuis amādus es. Q̃ꝺ āt pol/ liceris opam tuā. ſicut vl' ornamēto vel vſui p̄nceps noſter eſſe poſſit nõ audio inuitus. Sꝫ q̃m ipſe ꝓpulcre noſti. q̃d mihi cõductuꝝ ſit vl' ad dignitatē vel ad rē. nihil ē q̃ꝺ te magis admonendũ putē. Uale et cõmuni p̄ncipi me ꝯmēda. Ex Ticino. xiij. kal'. Januarias

¶ Frā philel. Joãni paleologo Marchioni mõtiſſerrati ſalutē

Grās agit ꝓ bñficijs

AD priſtinā meā erga te obſeruantiā tantum nunc cumuluz ad/ didiſti voluntaria tua atq; alacri benignitate: vt in te obſeruando nemini iſtorum omnium ſim ceſſurus quos magis intimos ꝛ domeſticos habes in primiſq; charioris. Nam tametſi quicquid beneficij in quēpiā cõfertur. plurima fieri oportet. illud tamen longe pluris mea ſentētia. q̃ꝺ nullo vacat officio. ꝛ omnis vt ita dixerim numeros cõ/ plectit̃. Dediſti tu q̃dem homini obſeruantiſſimo tui nominis ꝛ glorie. ꝛ id quidem tempeſtiue ꝛ libenter ꝛ large. Preſtitiſtiq; ne hic diutius inutiliter tempus tererem. At nihil pro2ſus eſt abs te p̄ter/

miſſum quod meis vel emolumentis vel honoribus cõducturum o/
pinareris. Itaq̃ tibi grãs ago q̃ poſſum maximas. Neq̃ rogo oro/
q̃: vt nullam rem eſſe putes neq̃ paruã neq̃ magnã. quã nõ ſim tua
cauſa ſtrẽnue diligenter fideliſſimeq̃ ⁊ conſtãtiſſime obiturus Vale
ex Ticino. vi. kal. Januarias

¶ Frãciſcus philelfus Blaſio axereto eq̃ti aurato ſalutẽ

Cõmendat quendã apud amicũ

Que nobis ſunt ea vt noſti. nobilitata iampridem ⁊ ab oĩbꝫ decã/
tata lege amicicie cõmunia eẽ oportet. Quo fit: vt pati noluerĩ hunc
iſtũ a quo meas lrãs accepiſti. amicũ eẽ mihi ſoli q̃n cẽt etiã tibi Idq̃
ipſe quoq̃ vehemẽter optat. Et ẽ pfecto tãta humanitate tãta v̾tute
vir: vt nõ mõ reijciẽdus nõ ſit. ſꝫ admittẽdus potius ⁊ libẽter ſane at
q̃ honorifice admittẽdus. Reliq̃ em̃ ex eius pñtia cõſuetudineq̃ co
gnoſces. Vale ex Papia. vi. kal. Januarias

¶ Franciſc⁹ phi. Jacobo camerinati ſalutẽ

Iniuriã factã ſibi narrat

Quotiẽs mecũ repeto Cremonẽſem illã ruſticitatem. totiẽs riſu
magis atq̃ magis moueor Nã qua ſtulta rõe Cremonẽſes duceban
tur: vt quẽ tãto videbant ope deſiderare eũ ruri veluti relegarẽt Nõ
ne tibi relegat⁹ videbar cũ illis abire nõ liceret. At metu peſtilentie id
egerũt. ne q̃ Mediolano venerã iſtiuſmodi morbi gen⁹ mecũ afferrẽ
At lõge magis Cremone q̃ Mediolani peſtilẽtiali morbo labora
bant. Preterea q̃d deliq̃rat mea ſupellex illa ⁊ arca cũ libris ac pecu/
nia quã in padi ripa furibꝫ ac latronibꝫ expoſitã eẽ voluerũt cũ nemi
ni baiulo poteſtatẽ darẽt ea re ſubſeruiẽdi mihi Itaq̃ abeãt in rẽ ma
lam Cremonẽſes tui ⁊ tu itẽ cũ iſtis. ſi dignos putas q̃bus ignoſcam
Vale ex Papia. vi. kal. Januarias

¶ Fran. philelfus Nicodemo tranchedino ſalutẽ

Accuſat amicũ obliuionis

Video te iã diu meminiſſe Philelfi tui. dũ pñs es ⁊ corã quẽ dili/
gis intueris. At ſi plane q̃d amicicie mun⁹ poſtulet teneres etiã cum
abes. me tecũ eẽ ⁊ pnoctare ⁊ colloq̃ cẽſeres. id q̃d minus apud te fie
ri eo magis miror. Vale ex Papia pdie kal. Januarias

¶ Frãciſc⁹ philel. Nicodemo tranchedino ſalutẽ.

Officium laudat amici

At ſi arbitror ex Colũbano te fcm̃ iri certiorẽ q̃ mihi moleſtũ ſit
incõmodũq̃ fuerit. quod mee ille pecuniole tardius ad me ierint. te
tũ ea de re cõmonendũ putaui: vt intelligas etiam meis lrĩs nihil te
potuiſſe hoc tpe mihi gratius facere q̃ q̃d admodũ tẽpeſtiue ⁊ iucun
diſſima ſimul epl'a ⁊ diſſolutõe alieni eris adfueris Itaq̃ habeo tibi
grãs. q̃ nõ ſis paſſus diuti⁹ mihi incõmodari vl' cũ aliquo labore tuo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Ficoſum aūt illum dij deeq; omnes perdant. qui auaricie ſue ſordita
tiſq; maluerit. q̄ vel amicicie vel officij meminiſſe. Uale ex Medio
lano pridie kal. Januarias

¶ Fran. philelfus Materniano braſche ſalutē.

Officium petit amici

QUod hortat⁹ es fecimus. Puto oīa nobis ſcđa fore ſi rem capeſ
ſere volueris ea diligētia q̄ ſꝑ cōſueſti. Jd qđ vt facias te plurimū ro
go. Uale Mediolani ex edib⁹ nr̄is kal. Januarias

¶ Frāciſc⁹ philel. Nicolao fregoſo Genuenſiū ꝑfecto ſalutē

Opem filio petit redituro

EXiſtimo ꝓpediē fore: vt filius mihi dilectiſſimus Joannes Ma
ri⁹ Mediolanū reditur⁹ faciat iſtac iter quē z ſi certo ſcio abs te oīa
mea cauſa exoratuꝝ tn̄ volui intelligeres nihil te mihi gratius face
re poſſe q̄ ſi dederis operā: vt z tuto z q̄ facillime z q̄ primū ad nos
eat. Uale ex Mediolano Jdib⁹ Januarijs

¶ Frāciſcus philelfus Nicolao varoni ſalutē

Certior fieri de ſtatu amici petit

IAm diu de te nihil audio. Jtaq; nō poſſum nō timere. ne quid
tibi qđ nolim acciderit. Quare ſi me ames leua me hac omni ſollici
tudine. Hoc mihi vix facere gratius hoc tēꝑe quicq̄ potes. Uale ex
Mediolano. x. kalendas februarias

¶ Franciſc⁹ phi. Petro perleoni ſalutē

Cōmendat amicū amico

LAurentiū nr̄m velim cauſa mea diligas. eiq; q̄buſcūq; reb⁹ pote
ris faueas. non verbo ſolū. ſed multo etiā magis opera. Hoc erit mi
hi admodū gratū. Uale ex Mediolono. xvi. kal. februarias

¶ Fran. philel. Joanni auriſpe. ſalutē

Cōmendaticia epiſtola

AEque mihi amicus eſt. qui tibi meas reddidit lr̄as atq; tibi qui
eas ſcripſit. Jtaq; hunc etiam mea cauſa in amiciciaz volo admittas
et quibus erit opus ſtudijs omnibus proſequaris. Uale ex Medio
lano. xi. kal. Januarias

¶ Fran. philel. Boldaſſari riſino ſalutē

Cōmodare exēplar petit vt excribat

ACurſius Piſanus cognomēto bonus cū eēt ab me rogatus: vt
duodecim illas Plauti comedias. q̄ ꝓximis annis ſunt in Jtaliā ad
vecte e Germania mihi excriberet earūq; exēplar a ſe peteret. reſpon
dit ꝑtim ꝑhumaniter ꝑtim diffidenter. q̄ppe qui diceret ſe mihi ꝑli
benter gratificaturū. ſed ſe nemini eiuſdē exemplū crediturū. Jtaq;
facito ſi me amas: vt qđ de te bon⁹ accurſius dubitarit mendacium di
xiſſe videatur. Sic em̄ etiā intelligemus q̄ ipſe de ſeſe verus eē velit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Uale cū tuberibꝫ tuis Ex mediolano.xi.kal'. februarias

¶ Franciſcꝰ philel. Mathie triuiano ſalutē

Iuuari petit ſe lr̄is alterius

SI me amas ſicuti certe facis.velim q̄ꝫ primū adeas Cicchū nr̄m
eūq̄ꝫ roges meo noīe:vt lr̄as talis det ad hos ducales rei pecuniarie
mgrōs qualis maxīe oportet Nā hi vt ſunt hoīes ſtrēnui.nūmos ſꝑ
cudūt excudūt aūt nūq̄ꝫ Malubriana ꝯo grauitas ne tā diu ſit gra
uis cupio Nā comitē Lodowicū ſcio eē mei ꝑmemorē ſed puellaris
ludicri multo magis cui ꝓfecto ſi pedibꝫ caueret.lōge minorē operaꝫ
impēderet Uale ex Mediolano.xi.kal'. februarias

¶ Frā.phi. Lodowico gonzage ṗncipi mātuanō ſalutē

Loquerit de tarditate officiȷ̄

PRoximis diebꝫ lr̄as ad te dedi.q̄bꝫ intelligere haud obſcūe po
tuiſti quā mihi rem gratā candēq̄ꝫ ad modū necāriā facturꝰ eēs.ſi q̄ꝫ
primū ad id qȯ petierā te humanū vt ſoles ſꝑ benignūq̄ꝫ preſtitiſſes
Nūc aūt qȯ ſcriberē noui nihil acciderat.niſi vt te rogarē orarē ob/
ſecrarē.id ꝑ animi tui magnitudine efficeres.ne me cūctādo ambigu
um ex certo redderes Nā ꞇ ſi tua erga me delectatōe mihi certius eē
vix q̄cq̄ꝫ poteſt.vereor tm̄ ne q̄n̄q̄ꝫ dilectio cū difficultate certamē ieat
Sed quo donū difficiliꝰ ē.eo chariꝰ ꞇ laudabilius duci ſolet Itaq̄ꝫ ſic
difficultatē iſtā ſi qua tandē nō tuo ſed fortune vitio apud te eſt bn̄fi
centia atq̄ꝫ induſtria ſuꝑabis.nihil apud me glorioſius nihil magis
obſeruandū colendū p̄dicandū te munificētiſſimo ṗncipe futurū eſt.
Uale ex Mediolano.xi.kal'. februarias

¶ Franciſcꝰ phi. Lodowico caſelle ſalutē

Grās agit ei q̄ filiū ſuū tractauit bene

NArrauit mihi Mariꝰ filiꝰ quāta ſe mō hūanitate Ferrarie exce
peris:vtq̄ꝫ nihil p̄termiſeris qȯ ſibi cōductuꝝ exiſtimaſſes Habeo ti
bi grās.qȯ omī in re beniuolētiſſimū tuū erga me aīm aſſidue decla
res Uellē aliquā mihi occaſionē offerri q̄ tua cū dignitate ꞇ ꝯmodo
meū in te amorē liq̄do ꝯgnoſceres Intelligeres ꝓfecto neminē eē cui
charior ſis q̄ꝫ mihi. Quā q̄dem rem qm̄ tibi ꝑſpicuā eē arbitror.reli
quū eſt:vt me diligere amareq̄ꝫ ꝑſeueres Id aūt cumulatiſſime te p̄/
ſtitiſſe iudicabo.cū opam dederis ne fruſtra ad tuū p̄ſtātiſſimū ꞇ in
genti aīo ṗncipē ſcripſiſſe videat. Uale ex medio.xi.kal'. febru.

¶ Fran.phi. Angelo actiolo eq̄ti aurato ſalutē

Hortat amicū vt obliuiſcat cōmiſſoꝝ

AT qȯ ego cū hinc eēs abiturꝰ abs te petierim ꞇ q̄ꝫ mihi ꝑlibēter
ipſe corā receꝑis te facturū qȯ petieram.tum ego memoriter memini
tum ipſe oblitus eſſe nō debes. Nā qui vnus oīm officioſiſſimus eē
in amicos ſoles qui fieri queat:vt mei nō memineris quem ſciaꝫ tibi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

eſſe chariſſimũ. Quã quidem meam de te opinionem vt re p̄ſenti cõfirmes tui eſt vel officij vel humanitatis. Mihi certe rẽ feceris adeo gratam: vt aliud hoc tempore gratius nihil poſſis. Uale ex Mediolano. x. kalẽ. Februarias

¶ Fran. philelfus Xenophonti filio ſalutẽ

Libꝝ petit vt ſuũ emendet

Facito q̃ primum adeas meo noĩe Cardinalẽ Nicenum Beſſarionem atqꝫ ab eo petas. mihi vt cõmodet in menſem vnum Sextũ Empiricũ ex peripatetica diſciplina philoſophũ ⁊ acutum ⁊ eruditũ Nam is etiam mihi eſt. ſed pluribus in locis: vt ita loquar feneſtratus. Itaqꝫ ex eius codice ſi melior fuerit. cupio meũ emendare. Sin fortaſſe deterior ſuus. emendatior redibit ad dñm. Qď ſi ſuũ codicẽ peregrinari fortaſſe noluerit meũ iſtuc ſi ita maluerit ꝓpediem mittã modo huiuſmõi emendãdi ꝓuinciam cupiam delegauerit. Uale ex Mediolano. x. kal'. Febauarias

¶ Frãciſc⁹ philel. Xenophonti filio ſalutẽ

Hortat̃ filiũ vt p̄ſuli obſequatur

QUod turci Cõſtantinopolin p̄mũt obſidione fere permoleſte Reliqua que ſcripſiſti me oĩa delectarũt inprimiſqꝫ quod p̄ſuli tuo charus iucunduſqꝫ ſis. Incumbe mi fili. ⁊ te ad iſtius innocẽtiſſimi ⁊ ſapiẽtiſſimi viri cõtinẽtiſſimos modeſtiſſimoſqꝫ mores attinge atqꝫ cõpone Hac vna re nec mihi facere gratius quicq̃ʒ potes nec tibi laudabilius. Uale ex Mediolano. x. kal'. Sextiles

¶ Fran. philelfus. Xenophonti filio ſalutẽ

Hortat̃ filiũ de libris inq̃rendis

AD decimũ kalẽ. Sextilis ſimul cum meis lr̃is ad pontificẽ mãtuanum ſcripſi etiam tibi. q̃ʒtum per id tp̄is tua intereẽ noſtraqꝫ videbatur Nunc aũt quod volo paucis accipe Diodori ſiculi qui vniuerſam hiſtoriã nõ grecã ⁊ latinam ſolum. ſed etiam barbaram grece ſcripſit. mihiqꝫ ſunt ab initio ſui operis libri quinqꝫ Audio in Italia his plures eſſe quos Chriſtoforus garattonus choronenſis epiſcopus qui a Turcis modo occiſus eſt aduexit ex grecia Uolo rez diligẽtiſſime odoreris. an ij Rome reperinntur. qď ſi ita ſit fac me q̃ʒ p̄mum certiorem an iſtic liberarius grecus ſit vllus qui id operis exſcribendũ aſſumeret Tu interim operam dabis ne te muſe deſtituant qď facile cõſequeris. ſi litterarie malueris q̃ʒ pecuniarie rei habere rationem Uale ex Mediolano p̄die kal'. Sextiles

¶ Frãciſc⁹ philel. Xenophonti filio ſalutẽ

Arguit filiũ q̄ iuſſa nõ ꝑfecerit

QUod p̄die kal'. Auguſtas cũ ad te lr̃as dedi. ſcribere ſuʒ oblit⁹ ẽ mihi nuꝑ renũciatũ qď carmẽ ad baptiſtã Albertũ ãno ſuꝑiori ex Cre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

mona ſcripſerã.id ei redditũ nõ fuiſſe Qđ veꝝ ne an falſuz ſit neſcio
Tu q̃ rome nũc agis poteris ĩtelligere.qđ in re ſit Ego carmẽ ipz de
diſad te:vt ſi min⁹ ſit redditũ.ꝙ̃primũ iſti reddẽdũ cures Ad hec me
veli facias certioꝛẽ.qđ tei Diodoꝛo ſiculo iuſſerã ꝑterea ſi q̃d de re Cõ
ſtantinopolitana,ẽ auditũ.q̃dq̃ꝫ iſtic p̃riarches aut egerit aut actur⁹ a
pud pontificẽ maximũ ſpatur Tu ne tibi deſis ꝙ̃diligẽtiſſime pui/
deto.hoc ẽ ne muſaꝝ hoſpicio aſpneris. Uale ex medio.v.id⁹ Sex.

¶ Frãciſc⁹ philel. Baptiſte Alberto ſalutẽ

Donat amicũ carmĩe quodam

DEderã ad te ano ſupioꝛe kal'. Octobꝛib⁊ ex Cremona carmẽ nõ
ta voluptatis capiũde q̃ꝫ veluti renouãde veteris amicicie grã.ſed id
cũ tibi nõ eẽ redditũ accepiſſem.idcirco iteꝝ dãdũ iudicaui vt ⁊ tibi
anim⁹ me⁹ fieret exploꝛatioꝛ.⁊ ipſe ne fruſtra q̃cq̃ꝫ vl' lucubꝛaſſe vel lu
ſiſſe poſſim exiſtiari Nã eque ꝟſu vt noſti atq̃ꝫ ꝓſa delectari cõſueui
Nec alienũ cẽſeo ab officio meo vt q̃ſcũq̃ꝫ honeſt⁹ mihi amoꝛ cõiũxe/
rit,eoſdẽ honeſt⁹ q̃q̃ꝫ memoꝛie laboꝛ monumẽtis lrãꝝ mecuz ꝑpetuo
cõſeruet Quare cũ abſoluto iã ꝟſib⁊ decẽ millib⁊ ſatyꝛaꝝ oꝑe me ad
lyꝛicos modulos retuliſſez ĩ ꝓmis etiã tu q̃ ab oĩ ſatyꝛa tã q̃ꝫ abhoꝛru
eras occurriſti.quẽ ĩter faĩliariſſimoꝝ ꝯmemoꝛatõem nulla obliuio
aboleuerit Itaq̃ꝫ id carmis iteꝝ ad te dedi Tu velim tuũ des ad me
Domũ quẽ audio.ſi adhuc eũ abſolueris Uale ex medio.v.id⁹ au.

¶ Fran.phi. Frãciſco ſcalamõti eq̃ti aurato ſalutẽ.

Memoꝛẽ ſe đt amici Accuſat ſilentiũ amici

VErerer ꝑfecto ne tu me vel obliuioĩs vel negligẽtie accuſaris qđ
iam tot ãnos nullas ad te lrãs dederi. Sz eo te puto in me eẽ eq̃oꝛẽ
qđ iãpꝛidẽ ꝯgnoꝛis eo me eẽ ingenio:vt neq̃ꝫ hoĩem amiciſſimũ obli
uiſci queã.nec vllã ꝓpe modũ ꝟtutẽ offerri patiar q̃ magis delectar
ꝙ̃diligẽtia ⁊ officio Dedi ad te lrãs bis ⁊ iteꝝ.poſteaq̃ꝫ tu nihil rñde
ras. Dediq̃ꝫ ad te libꝛos de exilio.q̃ vbi poſt nõ'paꝝ tꝑis ad me reũ/
tiſſent.renũciarũt nequaq̃ꝫ te offendiſſe q̃ꝑpe q̃ abeẽs Ancone in dal
matiã. Miratus autẽ ſum vbi rediſti Ancona nihil oĩno ſcripſiſſe
mihi. Itaq̃ꝫ tibi cauendũ eſt ne aut negligẽtie accuſeris aut obliuio/
nis. Ceteꝝ dãda eſt oꝑa vt qđ tꝑs intercepit reficiat diligẽtia. hoc ẽ
vt ꝙ̃ſepiſſime ad me ſcribas.id qđ me tecũ obſeruatuꝝ bona fide pol
liceoꝛ. Uale ex Mediolano.nonis Septembꝛib⁊

¶ Fran.philel. Petro perleoni ſalutẽ

Quãti liber emi poteſt dicit

FAmiliares Ciceronis epl'as q̃s petebas venales inueĩm⁹ Eas
ſi hꝛẽ cupis.ducatos decẽ mittas opoꝛtet Id em̃ ꝑcij oĩno ſe velle đt li
bꝛarius Melchioꝛ. Nec alius huiõi codex apud aliũ queq̃ꝫ venalis
repitur. Codex ꝟo hic epl'aruz ⁊ pulcer eſt ⁊ nouus ⁊ ſatis emendate

ſcriptus Rem paucis tenes Tu quod fieri velis ſignificato litteras
Vale ex Mediolano.vi.idus Septembres

¶ Fran.phi. Andree alemãno ꝓori ꝑpli florẽtini ſalutẽ

Gratulatur amico dignitatẽ aſſecuto cui ⁊ mũeri dat libros

GRatulor tue pñti expectateqꝫ dignitati Nũqꝫ eĩm ſum veritus
te añ diẽ vt ita dixeri.ad iſtũ honoris gradũ ꝑuentuꝝ Nã vt ita cre-
derẽ.tua ꝟtus ſingulariſqꝫ prudẽtia mihi ꝑſuaſerat Nõ eĩ cũ his ſen
tio ꝗ prudẽtiã iuuẽtuti ſubtrahũt q̃ſi peculiari quodã iure ea ſenec-
tuti ſit dãda Sꝫ neqꝫ idoct⁹ ſenex habend⁹ ſit prudẽs.neqꝫ doct⁹ ado
leſcẽs imprudẽs Nã multo plura reꝝ hũanaꝝ exẽpla atqꝫ documen
ta tradere nobis q̃at lectio diligẽs ⁊ multiplex eruditio q̃ꝫlõgiſſima
etiã hoĩs vni⁹ ãnoſitas Quare cũ ⁊ ingenio te acerrimo eẽ ꝑſpicerẽ et
diligẽtia ſingulari.tãta ꝑterea doctrĩa quãta equaliũ tuoꝝ neminẽ
facile intelligebã ꝓpediẽ fore vt in altiſſimũ dignitatis gradũ tua te
reſpublica tolleret.Qđ igit̃ prudẽtia auctoritateqꝫ apud tuos floren
tiſſimos ciues eque vales atqꝫ eloquẽtia ⁊ diſciplĩa nõ poſſuꝫ tibi nõ
admodũ gratulari De⁹ fortunet tuos cogitat⁹ efficiatqꝫ vt ingentibꝫ
tuis ꝑclariſqꝫ ꝟtutibꝫ hoĩm exiſtiatio gratitudoqꝫ rñdeat Ego ãt ne
mee lrẽ omnino vacue ad te irẽt.has duobꝫ ſum munuſculis comita
tus quoꝝ ſi te ꝑmis floribꝫ delectatũ videro mox quoqꝫ maturi fruc
tus cõſecuturi ſunt. Vale ex Mediolano.v.kal̃.Octobres

¶ Frãciſc⁹ philel. Nicolao varoni ſalutẽ

Officiũ petit

GVuiniforto bergomenſi diſertiſſimo iuricõſulto lrãs ad te dedi
nonis ſeptembribꝫ.quibꝫ nõ obſcure debes intellexiſſe quibꝫ in rebꝫ
tua mihi ⁊ oꝑa ⁊ ope eſt vehemẽter opus Quare maiorẽ in modum
abs te peto cõtendoqꝫ ſi q̃d es vnq̃ꝫ mihi gratificaturus.qđ oĩm ma
xime ſum facturus.effice ne videar fruſtra tuũ officiũ poſtulaſſe. Va-
le ex Mediolono ꝓdie kal̃.Octobres

¶ Frãciſcus philelfus Xenophõti filio.ſalutẽ.

Rñſum a filio petit ⁊ ſua ſcripta mittit amicis legẽda

POſt eas lrãs quas menſe Junio dediſti ad me cũ ꝑmũ a Phi-
lippicis balneis Romã rediiſſes alias abs te nullas accepi.cũ plere-
qꝫ interim mee ad te ierint Jtaqꝫ nõ poſſum nõ mirari Verituſqꝫ ſuꝫ
ni q̃d tibi qđ nolim ex iſta eſtiui aeris intẽperie acciderit Nõ eĩ adeo
eſt iter interclusum vt nemo oĩno iſtinc ad nos veniat. Quare fac ſi
potes:vt me q̃ꝫprimũ leues hac animi ſollicitudine ad eaqꝫ ſingula-
tim rñdeas queqꝫ nõ vnis lrĩs tibi ſcripſerã. Et q̃m ſignificaſti non-
nullos eẽ Rome qui cuperẽt hoꝝ aliq̃d legere.que ab me in ꝑſentia
ſcribũtur duoꝝ opeꝝ veluti frontiſpiciatũ Sphortiados.tum de vi
ta ⁊ rebꝫ geſtis Frãciſci Sphortie.cũ hiſce lrĩs ad te dedi. Tu fac v

quicquid ocij nactus fueris. cõſumas in lr̃is atq; diſciplina Nos hic
oẽs valemus recte. Veniſſem Romã ſi facultas a principe facta eſſ;
Vale ex Mediolano. vij. idus Octobres

¶ Frãciſcus philel. Bartholomeo Meltio. ſalutẽ

De lr̃is reddẽdis officiũ petit amici

Mihi pater tuus vir optimus ⁊ mei amãtiſſimus hoc die renũ/
ciauit cũ iã lr̃as xenophõta filiũ abſignarã te ſibi ſcripſiſſe. Mãtua/
nũ pontificẽ abeſſe ab vrbe ⁊ cũ ex eo xenophõta quoq; quare q̃s me
as fidei tue lr̃as cõmiſerã, eas te reddere nequiſſe eſſeq; apud te. Feci
ſti tu q̃dem recte ꝗ bona fide lr̃as apud te veluti diſpoſitas tueri ma
lueris q̃ȝ vẽto cõmendare. Itaq; cũ his tuis alias quoq; ad filiũ ab
me datas, tã diu eẽ apud te volo, qđ ille Romã reuerterit Qui ſi
diutius diſtulerit reditũ ſuũ ⁊ ꝓores ⁊ poſteriores lr̃as ſoluas volo.
et q̃ arcana ſunt ea ne efferas. in reliquis vero vicem filij geras. Va/
le ex Mediolano. vij. idus Octobres

¶ Fran. philel. Jacobo camerinati. ſalutẽ

Grãsa git ꝗ amicus ſibi morẽ geſſit

Et ſi tuũ munuſculũ mihi fuerat ꝑgratũ. q̃ppe qđ ab amiciſſimo
erga me aĩo factũ intelligã, multo tum ⁊ gratius fuit ⁊ optatius, qđ
ſecũdis lr̃is tuis me feciſti certiorẽ epl'as q̃bus nõ equo aĩo carebam,
inſperato tibi repertas eẽ. Nã earum amiſſo eo erat mihi moleſtior,
q̃m nullo altero abundabã exemplo. Tantas igit̃ habeo tibi grati/
as vt maiores habere hoc tempore nullas queam Teq; etiã atq; eti
am rogo: vt iſtas ad me fido alicui nuncio q̃ȝprimũ des. Qđ ſi alius
nemo ꝓus oblatus fuerit eas aut Antonio trecho viro humaniſſimo
ab quo ad Mattheum piſaurenſem mei amãtiſſimũ mittãtur. aut
viro inclito Rainaldo fulginati confeſtim vt tradas velim. Vale et
ſiqua in re mea tibi opera opus eſt, me vtere arbitratu tuo Ex medi
olano. vij. idus Octobres

¶ Franciſcus phi. Aenico daualo eq̃ti aurato. ſalutẽ

Egre fert cunctatõem ſuam. ⁊ de ſatyris ſuis ſcribit et
laudat librum ſatyrarum

Deꝰ malefaciat huic ꝓcelle calamitatiq; belloꝝ q̃bꝫ meuȝ ad te
iter includit̃. nec vti licet ꝓfectione libera Vix dici queat mi Dauale
q̃ȝ moleſte tulerim, ac ferã iam annis quattuor cunctatõem meã eun
di ad vos, cũ multaꝝ reꝝ. tum ſatyrarũ cauſa q̃ppe q̃ vehemẽter dole
am tot in eo opꝫ lucubratões mihi fruſtra ſuſceptas Sed vtcũq; res
habet eundũ eſt tandẽ, id qđ ad martiũ ẽ reiectũ Satyrarũ codex q̃
decadas decẽ donis ſatyris ſingillatim diſtributas aduerſus decem
millia cõplectit̃. ẽ pulcerrimꝰ cũ lr̃aꝝ notis. tum minijs ⁊ opꝫculis q̃ſi
minus intus ſaltẽ in cute nõ poterit nõ delectare q̃ȝq; puto nõ me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

te minus q̄ȝ orõe letabere Uale ex Mediolano. id⁹ Octobres
¶ Fran. philel. Nicolao arcimboldo. ſalutē
Certiorē facit amicū de reb ſuis

QUarto idus nouēbres ad Caluiſianū veni in caſtra ſphortiana
vbi ſum perhumaniter ꝛ honorifice except⁹ a pn̄cipe Nec dubito me
oīa ex ſnīa nrā ꝯfecturū. Jd fcm̄ cū fuerit te reddā q̄ȝ primū certiorem.
Uale ex caſtris ducalib apud caluiſianū. pdie idus Nouēbres.

¶ Fran. philel. Mattheo piſaurēſi. ſalutē
Succeſſus ſuos narrat ꝛ officiū petit in familiā ſuā

CUm oīa a munificētiſſimo pn̄cipe nrō aſſecutus q̄ volui Qđ eo
eſt mihi iucūdius. q̄ me video maxia ex p̄te liberatū faſtidio triſtius
lōgi moroſitate atq̄ȝ ineptitudīe. Tibi āt plurimū debere fateor qđ
mihi ꝛ re ſepe ꝛ verbo ſp̄ ſatiſfeciſti. reliquū ē: vt ſi qua pecuniola mee
familie an̄ meū reditū op⁹ fuerit iſti ne deſis. Et q̄cq̄d dederis adde
ratiūcule nrē. Uale ex Brāmara nonis Decēbrib

¶ Frāciſcus philel. Xenophonti filio. ſalutē
Arguit filiū fugitiuū. ꝛ de ſacerdotio cōſiliū
dat ꝛ incōſtātie filiū arguit

ACcepi binas lrās tuas eodē die cū p̄mū ex caſtris ducalib me-
diolanū ad. vij. kal. ianua. reuertiſſem Harū tu alteras ad me dede-
ras. x. kal. decēbres. alteras ꝟo. vi. id⁹ Jntellexi q̄ ſcripſiſti oīa Et q̄n-
tū videre videor p̄egrinatōis iſti tue ſatietas iā te cepit Qđ ſi an̄ abi-
tionē tuā Ciceronē in officijs audire voluiſſes. aut nō obijſſes p̄ſertiz
clā prē aut tā ſubito domū nō repeteres cū nōdū in deliberādo neq̄ȝ
tuis nec etiā diligētie ſatis adhibere potueris Nihil tibi erat in cau-
ſa q̄ȝobrē in romā curiā te recipes. q̄ꝑpe q̄ domi haberes. vn̄ ꝛ melior
quottidie ꝛ doctior fieres Qđ ſi prudētie potius q̄ȝ ſapientie ſtudio
ducebaris hoc ē pecunia magis q̄ȝ ꝟtute atq̄ȝ diſciplina licebat tibi
apud munificētiſſimū nrm̄ pn̄cipē pecunioſiſſimo breui effici vbi mal-
les negocio q̄ȝ ocio te offerre. At fuerūt qui te induxerūt Jtaq̄ȝ igno-
ſcendū ē adoleſcētie tue Poſthac cūſules tibi fortaſſe melius Jn pre-
ſentia tua vt ſcribis cupis initiari Si religionis amor id monet non
improbo. mō etiā atq̄ȝ etiā cogites q̄d tibi ſtatuēdū ſit q̄d ſequēdum
quā incedendū viā Nā ſi putas te in eccl'a fore clarū ſine ijs artib q̄
apud ſacerdotes habenť in p̄cio vehemēter erras Nā cū alia p̄multa
diſcēda ſunt. tum ius pōtificiū in p̄mis oīſq̄ȝ diuīe rōis cognitio tenē-
da. q̄ theologia dr̄ Sin idcirco iſtiuſmōi deſideriū te corripuit vt ſi-
ne labore vitā iucūdā ducas q̄ȝ tuū ſim inſtitutū ꝓbatur⁹ potes faci-
le ex meis morib cōiectare. q̄re ſi me audis p̄mū oīm teipſuz collige
tecū habita. Meditere iterū atq̄ȝ iterū quā vitam viuere decreueris
Seu tu ſecularem quā vocant elegeris ſiue eccleſiaſticam aut vitam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

maluerís ꝓbo mõ ſit cũ laude. Qđ ſi oĩno ad nos fortaſſe redire inſti tueris tibi edes paterne nũq̃ȝ excludent. Uale ex medio, nonis Janu.

¶ Fran. phílel. Jacobo camerinati, ſalutẽ

¶ Ad amicũ de negocijs illiꝰ excuſat amicos ⁊ iubȝ amicũ bñ ſꝑare

Noli tibi ꝑſuadeas res tuas ab me negligi qđ minus q̃ȝꝓmũ tibi ſignificari. qđ mihi Cicchus Angeluſq̃ȝ rñderit. Hi qđ ꝑ etis diligẽ ter curãt. putãt oĩno ꝓpediem ex ſnia tibi cõſultũ iri Confeciſſentq̃ȝ qđ tua cã ceperant. niſi occupatões ꝑncipis q̃ ſunt fere imenſe ob plu res ꝑclaras legatões q̃ vno pene tpe cõuenerũt. aditũ his tãtiſꝑ inter cluſiſſent dũ his liberet haꝝ pñtia ac ſollicitudine. Differri tamen res tua diu nõ poteſt A me nullũ erga te officiũ aut ſtudiũ negliget Tu interim eſto bono aĩo Nõ eñi quantũ intelligo tua te fallȝ ſpes Uale ex Mediolano, x. kal. februarias

¶ Frãciſcus phi. Renato regi. ſalutẽ

Accuſat tabellarioꝝ incuriam.

TErnas lrãs ad te dedi anno ſuꝑiore ijs de rebꝫ q̃ tua maxie iter erãt. Itaq̃ȝ nõ poterã nõ mirari qđ nihil rñderes. ꝑſertim cũ te hũa/ niſſimũ facillimũq̃ȝ eẽ iãpridẽ vno oĩm equo cõſenſu ſermoneq̃ȝ au/ dierã Sȝ Joãnes coſſa vir clariſſimꝰ idẽq̃ȝ grauiſſimꝰ q̃ mõ ⁊ tuus ⁊ chriſtianiſſimi frãcoꝝ regis legatꝰ i italiã veit liberauit me oĩ dubi tatõe. quippe qui corã affirmaret nullas tibi oĩno redditas eſſe lrãs meas Deus malefaciat hoĩm vel negligẽtie vel ꝑfidie. q̃ ⁊ me hone/ ſtiſſimo officio ⁊ te nõ mediocri vt opinor. vel vtilitate vel voluptate fraudauerint Quibꝫ lrãs ad te dedi frãci fuerũt oẽs. quoꝝ vni Ma lurtice cõargumentũ eſt. hoĩ bellicis artibꝫ ſtudendi ⁊ tui: vt aiebat obſeruãtiſſimo Sȝ qm̃ q̃ ſcripſerã nõ accepiſti. ea in pñtia tibi coram exponet idẽ Joãnes coſſa. cuius fides ⁊ diligẽtia tibi ſole clarior eẽ de bet. Uale ex Mediolano. vi. kal. februarias.

¶ Frã. phílel. Guilielmo vrſino frãcie cãcellario. ſalutẽ

Excuſat ſe ꝙ morem nõ geſſit amico

CUm vir clariſſimus Joãnes coſſa regius legatus a florentinis rediturus in franciã Mediolano iter faceret a me petijt tuo noĩe li bros de exilio q̃s ſuꝑioribꝫ annis elucubrarã. Hos ego ad te ideo in pñtia dare nõ potui. qm̃ nõ eẽt tm̃ tpis datũ vt exſcribi poſſent Itaq̃ȝ nõ potui nõ ferre ꝑmoleſte. ꝙ tibi tãto ⁊ tãta dignitate viro minꝰ ſta tim gratificari querim. ꝑſerti ea in re q̃ mihi nõ minꝰ iucũda eẽt q̃ȝ fu tura honorifica Nã ⁊ te iãpridẽ cũ ob florẽtiſſimi tui gñis ſplẽdorẽ tum ob illuſtrẽ eruditõem tuã ſingularẽq̃ȝ ſapiaȝ mirifica beniuolẽtia obſeruo ⁊ ignarꝰ certe nõ ſum. q̃ȝtũ ſit meo nomini ac laudi tua aucto ritas incremẽtũ allatura vbi ſcripta mea tuo grauiſſimo teſtimonio confirmaris. Nec eñi debeo dubitare mea tibi voluptati fore. qui et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

humaniſſimus ſis liberaliſſimaqꝫ natura. ꝛ a me tantoꝑe diligaris vt nihil ad amoris cumulũ poſſit accedere. Dabo ãt operã vt ꝓpedieꝫ morẽ gerã volũtati tue. Nã tum libros de exilio q̃s petis tuꝫ alia pleraqꝫ ex his q̃ meo ĩgenio ſtudioqꝫ manarũt curabo excribi ea plane. quecũqꝫ futura tibi iucũdiora exiſtĩabo Vale ex medio. vi. kal᷑. Feb.

¶ Frãciſcus phi. Jacobo bicheto. ſalutẽ

Mendacij quedã arguit ꝛ librꝝ petit

Niſi iãpridẽ plurimũ diligerẽ. ſtomacharer fortaſſe cũ videã codicem meũ eſſe apud te tãdiu vel inuitũ Nã qꝺ dixeris puero meo cũ tibi nõ eẽ haud intelligo q̃ ſit animi tui ſniã. Nõ eñ puto id dicere te: qꝺ meũ codicẽ nequaqꝫ habueris Nã ꝛ habuiſti ꝛ eũ alijs ꝯmodaſti. Quod ſi illũ fortaſſis amiſeris. tibi amiſſum volo nõ mihi q̃q̃ opinor amiſſum tibi eum non eſſe. Itaqꝫ rogo te: vt huic meo puero meum illũ codicẽ ad me des. ne me cogas aliunde remediũ poſcere Vale Mediolano ex edibꝫ meis. iij. nonas Februarias

¶ Frã. phi. Jacobo bicheto. ſalutẽ

Libros ſibi reſtituẽdos ſerio curat

Quantũ videre videor ita negocioſus es: vt nihil tibi ocij relinq̃tur ad inq̃rendũ inter infinitã librorꝝ tuorꝝ copiã codicẽ illũ meuꝫ q̃ due orões lyſie a nobis traducte. altera funebris de laudibꝫ athenienſium. altera iudicialis cõtra Eratoſthenem adulteruꝫ ꝛ Ariſtotelis Rhetorica ad Alexandrꝝ regẽ nrã item traductio cõtinent. Nõ eñ adduci poſſum: vt credam aut te alieni mutui oblituꝫ. aut qꝺ officij tui fideiqꝫ ſit. nolle preſtare Nã codicẽ illũ tibi cõmodaui tꝑe illius optimi Philippi ducis. quẽ ea tu lege petijſti vt excribi curares non vt nũq̃ reſtitueres. Atq̃ repetiui abs te illũ ꝑ id tꝑis interdũ. cũ diceres nõdum excriptũ eẽ. cũ ego tñ audirẽ ſecus eſſe Tuã cunctatõeꝫ idcirco ferebã patiẽter. qm̃ putarẽ q̃ eẽnt excripta. ea fortaſſe nõdum eſſe abs te ſatis emẽdata. At nũc q: p̃teriere iam anni complures nihil alienũ ab amicicie iure me facturꝝ exiſtimaui aut exiſtimo. ſi te fecero certiorẽ me omĩno inſtituiſſe mea mihi q̃primũ vendicare. Vale ex edibꝫ nr̃is Mediolani. iij. nonas Februarias.

¶ Fran. philel. Guilielmo Vrſino Francie
cancellario Salutẽ plurimã dicit

Donat amicũ libris ſuis

Dederã alteras ad te lrãs. vi. kal᷑. februarias. quo ipſo die Joãnes coſſa vir omĩ laude ornat᷒ hinc in Franciã ꝓfecturus putabatur. Sed cũ poſtea retardatus a meo ꝓncipe dies aliq̃t p̃ter ſpem Mediolani ageret. reuertit ad me codex q̃dã meus. q̃ annos nõnullos peregre abſuerat. Cui᷒ ergo reditũ vel tua cauſa ꝑhumaniter ꝛ libẽter excepi. q̃q̃ tã diuturne ei᷒ abſentie nõ mediocriter ſucceſuerã. q̃ppe qui

me inuito abfuiſſet. Verũ ea lege is reuerſus apud me in grãz redijt
vt cõfeſtim alpes trãſcenderet ⁊ te viſurus ⁊ Franciã. atq; iſtũ q̃dem:
vt hoſpes te vera ⁊ ꝑpetuũ dñm. Itaq; dono a me accipe tria nõ vul
garia aut cõtemnẽda opa Lyſie oratoris duo. hoc ẽ orões duas. alte/
rã funebrẽ de laudibꝫ athenienſiũ. iudicialẽ alterã aduerſus Erato/
ſthenen adulterũ Terciũ aũt opus ẽ Rhetorica Ariſtotelis philoſo
phi eloquẽtiſſimi ad Alexandrũ regẽ Hec eñ oĩa e greco in latinum
traduxi cũ eẽm ꝓpe modũ adoleſcẽs. phiam Florentie oratoriãq; do
cẽs. q̃ q̃q; exiſtimo ꝑ ſe tibi fore iucũdiſſima. ſpero tamẽ ꝓpediez alia
quedã ad te dare. q̃ longe ſis maiore cũ voluptate lectitaturus Vale
et me chriſtianiſſimo rege karolo q̃; diligẽtiſſime cõmenda Ex medi
olano. xiiij. kalendas Martias

¶ Frãciſcus phi. Alberto Fancario. ſalutẽ

Gratulat̃ amico de probo filio

NIhil mihi iucũdius tuis lrĩs hoc tpe potuiſſet cõtingere Nã de
tua tuorũq; oĩm pene valitudĩe certior factus ſum id quod vehemen
ter optabã. Et Enochum noſtrum ia iuuenem frugi probũq; euaſiſ
ſe ex te patre intellexi. Quanq; eñ ab ipſa vſq; puericia bonam de ſe
ſpem pollicebat̃ Enochus. nõ poterã tamẽ nõ ſubuereri ob iniq̃tatez
tempoꝝ ſecus accidere poſſe q̃; vellemus. Itaq; immortali deo ĩmor
tales habeo grãs. quod te patre grauiſſimo optimoq; viro dignũ ſe
preſtiterit. Quod aũt cupit bonis artibꝫ etiã a nobis inſtitui. rem nũ
ciat nõ ingratã Et vt breui reſpõdeam ad Aprilem te videbo. ac tuo
meo deſiderio cumulatiſſime ſatiſfaciã. Preterea qm̃ de his q̃ in p̄/
ſentia ab me ſcribunt̃. abs te mentio facta ẽ dedi ad te ꝑticulã q̃ndã
ex ſecũdo Sphortiados noſtro libro ⁊ prefatõem hiſtorie Sphorti
ane. Vale ex Mediolano. x. kal. Martias

¶ Fran. phi. Enico daualo equiti aurato. ſalutẽ

Cunctatõis cauſam narrat

QVid in cauſa fuerit: vt tam diu diſtulerim aduentũ meũ acci/
pies ex Ioanne Antonio gotthalano viro nobili ac tui nõis aman/
tiſſimo Spero tamẽ fore: vt ante veris exitum te videã Tu me inte
rea tpis ama: vt ſoles ⁊ Alphonſo regi q̃; diligentiſſime commenda
Vale ex Mediolano. vi. kal. Martias

¶ Fran. philel. Petro Thomaſio phõ medicoq; ſalutẽ

Libros repetit

SEcundũ librũ de exilio q̃ de infamia inſcribit̃. veli huic iſti tabel
lario q̃ meas tibi lrãs reddidit. ad me des. deſidero etiã tercium in
quo de pauptate diſſeruim⁹. q̃ ſi ipſe quoq; apud te eſt. dato itẽ eidez
ad me tabellario Sin min⁹ ẽ apud te. quere a Bernardo meo iuſti/
niano Plura ad te nũc ſcribere nõ potui ꝓpter occupatões meas Pro

pediē agā tecū pluribꝫ Uale ex Mediolano.nonis Martȳs

¶ Fran.philel. Jacobo camerinati.ſalutē

Operā petit amici in rem ſuā

Quantā diligentiā adhibuerim in rem tuā.potes ex Licho Angeloq cognoſcere Item vt mihi in hoc tempore officiū preſtes.vehementer cupio.Fac inꝗ opa ⁊ ſtudio tuo: vt Licchus qd intereſt rei mee pecuniarie apud hos ediles ꝗ primum lrīs ſuis abſoluat.Uerū bono ſint atramento ſcripte:vt aiunt.Et fide opus eſt ⁊ celeritate. Cauſam Licchus ex me coram intellexit Codicē epiſtolaꝝ cū p̄mū abſoluero dabo ad te libēter.Xenophon totus eſt tuus ⁊ pater nō minus.Uale ex Mediolano.xij.kal.Apriles

¶ Fran.philelſus.Lodowico gonzage p̄ncipe mātuano.ſalutē

Gratias agit

Non equidem ſum oblitus ꝗ mihi nuꝑ in agro brixiano beniuolentiam oſtendiſti.⁊ quāta me nō humanitate ſolū.ſed benignitate etiā ꝑſepe exceperis.Itaq ex eo tp̄e intellexi ꝑmagnam mihi in te ſpem ⁊ poſitam eſſe ⁊ conſtitutam.indeq factū eſt:vt ita te obſeruem ac venerer vt me abs te putē dignū exiſtimari in quo nullū bn̄ficium tuum ſit intermoriturum que mea me de te opinio ne falſum habeat eſt magnitudinis ⁊ munificentie tue.Quid aūt abs te velim.ethruſco ſermone intelliges.Eſt celebritate nō minus opus ꝗ beneficētia Uale ex Mediolano.iiij.nonas Apriles

¶ Frācisc⁹ phi.Nicolao ſtroze eq̄ti aurato.ſalutē

Excuſat ſe ꝗ diſtulerit officiū ſuū

Utras fortaſſe vel obliuione vel negligētia factū eē:vt qd ab me iſtinc ſoluēti petieras.nōdū ad te ierit.Sꝫ neutri ꝓfcō iſtiuſmōi vitiorū ē locus apud me vllus Nā ⁊ memoria valeo plurimū ⁊ ſuꝫ vn⁹ oīm diligētiſſim⁹.p̄ſertim in ijs rebꝫ q̄ amicoꝝ interſunt.Qd aūt vehemēter ⁊ diligā te ⁊ amē tum ea facit familiaritas ac neceſſitudo.q̄ mihi ē iā multis annis cū vniuerſa Strozaꝝ familia.tum ipſe tu q̄ de me p̄uatim es bn̄ ꝓmeritus.Sꝫ duo fuerūt in cā vt in hāc diē minus ſim:vt volebā tibi gratificat⁹ Nā ⁊ librario carui.⁊ qd dā ꝓ officio meo p̄ſtare me p̄ncipi meo oportuit.qd ita me impediuit:vt nihil omnino ocij mei cōceſſum fuerit.Sꝫ quo ſerius p̄ſtiti.eo cumulatius ꝓpediē ad te ibit.Tu me interea tp̄is vt amare nō ceſſes.etiā atq etiā rogo.id qd ita intelligā te feciſſe ſi me nobiliſſimo iſti p̄ncipi q̄tti die magis feceris chariorē.Grauiſſimū ⁊ humaniſſimū viꝝ Lodowicū Caſellā bn̄ valere opto.Uale ⁊ diſertiſſimo Tito meo ſaluteꝫ plurimā.verbis meis nūciato Ex Mediolano p̄die kal.Ap̄les

¶ Franciſcus phi.Nicolao varoni ſalute

Silētij cām reddit ⁊ opam ſuā ſpōdet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

[Q]uod nihil ad te ſcripſerim poſt meã a vobis abitõem. honeſte
quedã occupatões mee cãm ꝓſtiterũt. Itaqꝫ rogo te mihi vt ig/
noſcas tibiqꝫ ꝑſuadeas. me vnũ eẽ q̃ tãto te amore ꝯplector: vt aliuꝫ
magis neminẽ. Itaqꝫ ſi q̃d in me ẽ. qđ tibi iucundũ eẽ poſſit. id ita eẽ
tuũ exiſtiato: vt meũ magis eẽ nõ poſſit. Cõi ꝓncipi me q̃ꝫ diligẽtiſſi/
me ꝛ ꝑſepiſſime cõmẽda. Preſtãtiſſimũ viꝝ eloq̃ntiſſimũqꝫ Caſellã
ſaluere plurimũ opto. Uale ex mediolano ꝓdie kal. Aꝑles

¶ Frãciſcus philel. Lodowico caſelle ſalutẽ

Obſequiũ ſuũ offert amico

[C]um Antonius Tricinus Ferrariã peteret indignũ me facturũ
exiſtimabã. ſi is meus vacuus lr̃is ad vos iſſet. Quid aũt aliud ad te
ſcriberẽ q̃ꝫ vnũ illud. qđ ꝛ libẽter apud oẽs ꝛ cõtinẽter ꝓdico. me tibi
cũ ꝓpter maxias tuas mirabiliſqꝫ virtutes tum ꝓpter ſingularẽ tuã er/
ga me humanitatẽ ac beneficentiã debere plurimũ. Itaqꝫ tibi velim
certo ꝑſuadeas me vnũ eẽ ꝑpetuoqꝫ futuꝝ. q̃ nihil neqꝫ magnũ neqꝫ
parũ recuſaturus ſim tua cauſa. Quare abs te peto atqꝫ contendo:
vt omnibꝫ in rebꝫ officio opaqꝫ mea nõ vtaris ſolũ. ſed etiã ſi opꝰ fue
rit vt ita dixeris abutaris. Uale ꝛ cõmuni ꝓncipi me vt ſoles chariſſi
mũ reddi Ex mediolano. xvi. kal. Maias

¶ Fran. philel. Petro perleoni ſalutẽ

Lr̃as ſuas cõqueriť interceptas

[C]um primum Candidus bontempus eques auratus principis
tui nomine veniſſet Mediolanum. ꝛ ex eo certior factus eẽm de om
ni ſtatu tuo id quod minꝰ cumulare ex lr̃is tuis quas filio xenophõ/
ti ad me dederas. ante cognoram mirabili gaudio ſum affectus ꝛ ti/
bi ꝑ meas lr̃as vt par erat congratulatus. Deinde cum dies cõpluſcu
li preteriſſent. didici ex eodem Candido lr̃as meas omnis ꝛ quas ad
te ꝛ quas ad principem tuum dederam tẽ inter eundeꝫ tabellario in
terceptas ſurrepta ſue. Itaqꝫ ꝛ ad Sigiſmundum principem eadem
rurſus ſcripſi que antea. ꝛ tecum idcirco egi breuius. qm̃ per tabella/
rium nõ licuit vti ꝓlixitate. Quare ea dumtaxat audies grece que a/
pud principem tibi tuum verbis meis ꝛ dicenda ſunt ꝛ curanda. Ua
le ex Mediolano. xv. kal. Maias

¶ Franciſcus phi. Jacobo camerinati ſalutẽ

Locũ ꝛ tp̃s ꝓfinit cõueniendi amici.

[N]iſi vehemẽter amem amorem tuũ. ingratus ſim. Que ſplendi
diſſimi equitis aurati Joãnis tholẽtinatis ſcriba tuo nomine mihi
coram expoſuit libẽtiſſime audiui. Quid aũt aut ſentiam aut velim
tecũ vna Cremone ad paucos vſqꝫ dies cõmentabor ac ſtatuam Nã
ad kalendas Maias hinc capiam iter ad vrbẽ Romã negocij mei
gratia, ꝛ id quidem ex principis noſtri ſententia, Quod autem queri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

viſus es. quod nihil ad te ſcribã. nõ iure id facis Nã proximis dieb9
lrãs ad te dedi Tu vero Endymionis ſomnum dormitas. reſpõdes
omnino nihil. Sed idcirco ignoſco tibi quod ita ranaruꝫ Cremonẽ
ſium clamoribus obtunderis: vt apud te eſſe non poſſis. Vale ex me
diolano. xiiij. kalendas Maias

¶ Franciſcus phi. Alexãdro Sphortie. ſalutẽ
Admonet quendã vt ſibi inſeruiat

ET ſi proximis lris debes ſatis intellexiſſe q̃ꝫ mihi opus ſit ope
ra tua nec p̃terea ſum ignarus tum ꝑ animi magnitudĩe tum ꝑ mea
erga te cõſeruãtia te mihi libẽter gratificaturꝫ. tñ qꝛ noui maxias ac
proprie infinitas occupatões rurſum viſus es admonẽdus. Ergo ro
mam ſum ꝓpediem cõceſſurus Nec omnia mihi adſunt quib9 eſt o
pus ad id itineris. Nec mihi tam mee q̃ꝫ Sfortiane dignitatis ra
tio eſt habenda Reliqua tu pro tua prudentia potes cõſiderare Va
le ex mediolano. xiiij. kal'. Maias

¶ Fran. philelfus Alexãdro Sphortie. ſalutẽ
Grãs agit ꝛ ꝓmiſſa petit impleri

PErhumaniter mihi nudiuſnonus perbenigneqꝫ reſpõdiſti. Ita
q̃ꝫ tibi non poſſum ingentis gratias nõ habere. Dicis tu aũt ꝛ facis
omnia pro magnitudine animi tui nobilitateqꝫ nature. Reliquũ eſt
vt quod tua illa graui ſuauiſſimaqꝫ epiſtola mihi tam liberaliter re
cepiſti ad quatriduum vſqꝫ te facturum id olim effectũ reddas Naꝫ
hoc mihi preſtare gratius hoc tempore nihil potes. Vale ex Medi
olano. iiij. kalẽ. Maias.

¶ Frã. philel. Nicodemo tranchedino. ſalutẽ
Hortat' amicũ vt cõpleat ꝓmiſſa

QUanq̃ꝫ nõ eram neſcius te memorẽ fore. ꝛ q̃d mihi corã recepiſ
ſes ꝛ q̃d te facere oporteret. tamẽ cum mecũ animo volutarem q̃ꝫ eẽs
occupatiſſimus. rurſum viſus es admonendus. duo ſunt q̃ tua mea
cauſa ſis facturus. alterum florentie ore auribuſqꝫ tuis. ꝛ Rome al
terũ per lrãs hec vt ꝛ q̃ꝫprimũ ꝛ diligẽter cures. te etiã atqꝫ etiã rogo
Vale ex Mediolano ꝓdie kal'. Maias

¶ Frãciſc9 phi. Alexãdro Sphortie ſalutẽ
Gratificat' amico pro munere

QUem roſei coloris pannũ dono miſiſti mihi libẽtiſſime accepi.
Sumqꝫ tua munificentia nõ mediocriter delectatus ꝛ ne id quideꝫ
minus animi tui q̃ꝫ doni magnitudine. Nõ em̃ q̃d munerat' ſed mu
nerantis anim9 maxime liberalitatẽ benignitatemqꝫ declarat ꝛ facit
Nam q̃d ꝟbo extenuaris q̃d eſt apud me ampliſſimũ. ſatis id ſupqꝫ
oſtẽdit ꝛ me tibi eẽ chariſſimũ. ꝛ te nihil pluris ducere q̃ꝫ ꝟtutẽ Gra
tulor igit' felicitati tue. q̃ vt es aio excelſo ſplẽdidiſſimoqꝫ igeio. nihil

adiectum. nihil humile neq̃ loquaris nec ſentias Reliquũ eſt vt ti/
bi pſuadeas tua apud me bñficia oĩa fide bona eaq̃ nõ ingrata eẽ de
poſita. Uale ex mediolano. iiij. nonas Maias.

¶ Fran. phi. Nicolao arcimbaldo iuriſcõſulto ſalutẽ

Operam petit amici

Neq̃ quaq̃ ſum neſcius mea tibi omnia maxime cura eſſe. Quo fit
vt vel tibi fortaſſe videar rem meam admodũ negligere. qui nullum
faciam tecũ verbũ. cuius mihi opera vehementiſſime opus ſit. Quod
ne accidere iure poſſit peto abs te: vt quod vna de mea pfectione cõ/
mentati ſumus. q̃primum quantum in te fuerit ɔfectũ reddas Hoc
erit mihi tam gratum q̃ neceſſariuum. Uale mediolani ex edib9 no
ſtris Idibus Maijs

¶ Fran. philel. Alberto Zancario ſalutẽ

Grãs agit amicis laudãtib9 rñdit pmittitq̃ aduẽtũ ſuũ.

Accepi lrãs tuas ad me ⁊ cũ his eas binas. quas duo diſertiſſi/
mi Nicolai ⁊ perotus ⁊ vulpes ad te dederãt. Habeo ⁊ tibi ⁊ Nico
lais ingentes grãs. quod tam amice de me ſentitis. Nam quid dixe
rã vere cũ ⁊ ipſe lõge humilius de me ſentiam ⁊ amorẽ vnde manat
amicicia ſecũ finxit antiq̃tas. In pñtia tecũ plurib9 agere impedior.
Ad paucos vſq̃ dies lõgior ſum futurus ⁊ id quidẽ non per lrãs ſed
pñs ipſe ⁊ corã. Uale ⁊ vtriq̃ Nicolao ſalutẽ plurimã dicito verbis
meis Ex Mediolano. xiiij. kal'. Julias

¶ Franciſc9 phi. Galeatio epõ mãtuano. ſalutẽ

Pecuniã ſibi cõmodari petit

Niſi vna oĩm voce p̃dicationeq̃ cognitũ mihi eſſet te aĩo vigere
ingẽti ⁊ ɋbenigno ſubdubitarẽ fortaſſe bñficij q̃ppiã abs te petere a q̃
nihil antea pmeruerim. ſed cũ ſis tali tantaq̃ ꝟtute: vt humana oĩa
infra te ducas. intelligaſq̃ nihil eẽ magis homĩ ppriumq̃ benefacere
vel ignotis. quippe qui ſe ſimillimũ eius velint ad cuius eſt imaginẽ
ſimilitudinemq̃ creatus. maiore cũ fiducia tuas en pulſo fores: q̃s
mihi facile aptum iri nõ dubitem. deſpõdi mõ filiã viro bono ⁊ nobi
li. cui dotis charitudine tradere nõdum potui. Nã vt noſti. ꝟtus et
diuitie ſimul eẽ nõ pñt. Te igit̃ p tuis maximis innumerabilibuſq̃
virtutib9 maiorem in modũ rogo atq̃ oro: vt ducatos centũ mihi cõ
modes ea conditõe: vt intra annũ eos tibi oĩno bona fide reddituru9
ſim. Qđ ſi p̃us vt ſpero p̃ſtare potero. nihil diſſimulabo. Scio te id
qđ ſumme tue ẽ laudis. nũq̃ pecunijs abũdare. ⁊ ſi redditus habes
ampliſſimos tu3 ex eccleſia. tum etiã ex patrimonio Nã q̃cq̃d ſupeſt
a reb9 neceſſarijs. id omne vel p liberalitatis vel pro pietatis officio
in eos tribuis quos dignos cenſeas. in quos beneficium conferatur.
Tue igit̃ humanitatis fuerit: vt ita in me pl9 liberaliſue ſis: vt intelli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

gas nullũ apud me officiũ intermoriturũ. Nõ em̃ ſolũ ad cõſtitutũ
tempus tuũ ad te mutuũ redibit. Sꝫ cũ vſura etiã lrãria redibit Hu
ius aũt rei grã hũc meũ adoleſcentẽ ad te fidẽ nunciũ, cui veli ad me
des, qd̃ petit. Uale ex Mediolono. x. kal'. Julias

¶ Franciſc⁹ phi. Georgio Trabeſonde ſalutẽ dt

Dicit ſe quendã cũ ſummo põtifice in grãm redigiſſe

Quod iſtinc abiens tibi ſum pollicitus, vbi ꝑmuꝫ in vrbẽ veni ⁊
ſummi põtificis Nicolai qnti adeũdi mihi data ẽ facultas, quo tem
pore adhuc ex pedibꝫ nõ mediocriter laborabat ita egi cauſam tuam
vt eius animũ iãpridẽ alienatũ: vt noſti. ita ad te cõuerterim: vt redi
tũ ad ſe tuũ nõ ſolũ admittat. ſed etiã deſiderare videat. Itaqꝫ moneo
te atqꝫ hortor ne differas aduentũ tuũ. ſed velis ac remis vt aiũt ſecũ
dis flatibus te cõmittas. Nam omnia tibi in portu. omnia tranquil
la futura ſunt. Uale ⁊ maieſtati regie me cõmenda Ex vrbe Roma
quinto kalẽdas Septembres

¶ Frã. phi. Nicolao arcimboldo iurecõſulto atꝫ ſenatori ducali ſa.

Equuleus laudat equũ

Haſce ad te lrãs dedi ex Tholẽtino viĩ poſt occiduũ arripiã ad
vos iter. tum equeſtris inſignibꝫ ⁊ poetica laurea ornat⁹. tum ſecreta
rius aplĩcus Equuleus tuus ſi tãta eẽt corpis magnitudĩe quãta a-
nimi ne bucefalo quidẽ cederet. Mirũ eſt qꝫ ſe obſequentẽ pſtat. Ua
le meqꝫ vt facis ama ex Tholẽtino Idibꝫ Septẽbribꝫ

¶ Frãciſc⁹ phi. Liccho calabro ſalutẽ.

Reſponſum petit

Miror qꝫ nihil ad ea reſpõderis q̃ proximis diebꝫ tibi de re mea
ſignificaui. Nondũ fortaſſis a pncipe didiciſti. qd̃ cupim⁹ Itaqꝫ ro-
go te vt tandẽ reſpõdeas. meqꝫ de omni eius ſentẽtia facias certiorẽ.
Uale ex mediolano/x. kal'. Nouembres

¶ Fran. philel. Alberto Zancario ſalutẽ

Excuſat ſe ſilentio

Nolim tibi perſuadeas quenqꝫ eſſe ex amicis omnibus te mihi
chariorem. Id em̃ cum moleſtiſſimi tui mores: tum plurima ⁊ maxi
ma beneficia citro vltroqꝫ mutua pietate collata iampridem facile p
ſtiterũt. Quod autem nihil in hanc diem poſt abitionem iſtinc meã
ad te ſcripſerim illud ſcꝫ fuit in cauſa qd̃ fruſtra id facere nolebã Nõ
dum em̃ princeps meus in vrbem rediit ex caſtris. Neqꝫ eo abſente
habeo quicqꝫ quod tibi ſim ſcripturus. Tu interiꝫ bona ſpe eſto Nõ
em̃ fallam quã de me indubitatam habes opinionem. Uale ex Me
diolano. xiiĩ. kal'. Januarias

¶ Frã. phi. Nicolao varoni. ſalutẽ

Cõmendat quendam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

QUi tibi reddidit has lr̃as vir eſt bonus ⁊ nõ indoctus mihiqꝫ
multos iã annos ꝑfamiliaris quẽ vt ⁊ diligas ⁊ cõmendatũ ha
beas Rogo. Uale ex Mediolano. x. kal'. Februarias

¶ Frãciſcus philelfus Nicolao quinto ſummo pon
tifici, ſalutẽ plurimã dicit.

Dicit ſe pagere ſibi mãdata ſꝛ gratũ ſe oſtẽdit

STephanũ Caciam nouariẽſem ⁊ Cautinatã archidiaconũ tue
ſanctitatis cubicularium in his que mihi expoſuit tuo noĩe ſumma
cũ obſeruantia ⁊ libentiſſime audiui. Nec diligẽter minus q̃ꝫ fideli
ter geſſi omnia geroqꝫ aſſidue, que tum lr̃is tuis tum eius nũcio tibi
grata fore cognoui. Habeo autem beatitudini tue gr̃as immortalis
quod fidei mee pietatiqꝫ erga te ita fidis: vt debes Quid em̃ pro te fa
cturus nõ ſim, cuius ſingularem ſum iampridem beniuolentiam et
precipuã modo benignitatem in me expertus. Tantũ me tibi debe-
re intelligo vt me vitam quidẽ ipſam in mea magis q̃ꝫ in tua poteſta
te poſitam eẽ velim. Itaqꝫ imperare ſit tuũ ꝓ volũtate omnia, parere
aũt meum cum omni integritate, veneratione induſtria. Uale pater
beatiſſime Ex Mediolano. iiij. kal'. Martias

¶ Frãciſc⁹ philel. Petro nucetano ſalutẽ

Miratꝛ ſibi nihil eſſe reſpõſum

ANtonio lyttre Mediolanenſi preſbytero litteras ad te dedi. q̄r
to idus nouembres. Eratqꝫ cum ijs ſaphicum adonycumqꝫ carmen
ad ſanctitatem domini noſtri longiuſculum Sum aũt miratus ꝙ ni
hil in hanc diem mihi reſponderis. Nec potui nõ dubitare ne lr̃e tibi
mee reddite fortaſſe non eſſent. Noui em̃ facilitatem noui humani-
tatem noui liberalitatem animi tui. Itaqꝫ non ſine cauſa id accidiſſe
arbitror. Sed cum hac de re, tum de alijs nõnullis xenephon fili⁹ ti-
bi coram exponet Tu velim me vt facis, ames Tibiqꝫ perſuadeas eũ
eſſe me, qui tibi omnium maxime noſtri ordinis ſim affectus. Con-
uiuia mediolanenſia eidem xenophõti filio ad te dedi. Uale ex Me
diolano. iiij. kal'. Martias

¶ Fran. phi. Petro perleoni. ſalutẽ

Infidum quendam eſſe dicit

BInis alijs lr̃is tibi ſignificaui Ioannem Caimum neqꝫ feciſſe
neqꝫ facturum ſani quicq̃ꝫ de re tua Seqꝫ dicit tibi debere nihil quo
niam pro te alijs ſatiſfecerit. At illi quos is predicat factum id per-
negant Itaqꝫ ſi me audis, tu te mediolanum concede. Nam ſi ſecus
feceris edeſqꝫ negligentia tua quadam amiſeris. Tu rem paucis te-
nes. Reliqua ex xenophonte filio coram accipies. Uale cum pudi-
ciſſima vxore tua Meqꝫ tuo illuſtri principi commenda Ex Me-
diolano quarto kalendas Martias

Pagina

¶ Frã. philel. Petro barbaro cardinali veneto ſalutē
Gratum ſe eſſe dicit

XEnophonti Romã veniēti idcirco lr̃as ad te dedi: vt intellige/
res me tãti facere beniuolentiã tuã. ꝗꝫ nihil nuꝑ cũ iſtic eēm. certiſſi/
mis documētis corã declaraſti: vt oĩa de te mihi ſꝑare poſſe videar.
Id aũt eo facio ⁊ maiore cũ fiducia ⁊ libētius. qm̃ noui nulluʒ apud
me vnꝗꝫ intermoritur bñficiũ tuũ. Naʒ eſt apud me antiquus nihil
gratitudine atqꝫ pietate Reliq̃ tu ex xenophōte cognoſces Uale pa/
ter ampliſſime Ex Mediolano. iiij. kal'. Martias.

¶ Fran. philel. Dñico cardinali firmano ſalutē.
Excuſat ſe ꝑclare ꝙ amicũ nõ ſalutauerit

NOn poſſum nõ accuſare erratũ meũ q̃ꝺ cũ nuper fuiſſem rome
ad te minus ſalutatũ ierim. cui me iãpridem norim eē chariſſimum.
Nolim tamē exiſtimes id vel negligentia mea vel qꝺ tui oblitꝰ fue/
rim accidiſſe. Sed dũ cupio in te adeundo minus ineptus exiſtima/
ri. fui in officio ſeruãdo minus erga te officioſus Uolebã eñ ꝓ ampli
tudine tua ⁊ ꝓ decore adire te. ⁊ eos cõferre ſermones. qui ⁊ auditōne
tua ⁊ orõne mea nõ indigni iudicarent. Quare dũ ſtudeo ea expedi/
re negocia. q̃ mihi erant apud ſummũ pontificē. pluſqꝫ in his ꝗꝫ puta
rem tꝑis cõſumo. tandē coactus nõ te añ adire ꝗꝫ abire. Itaqꝫ in ipſa
abitione mea ex vrbe roma inter equitandũ accedo ad ipſas edes di
gnationis tue. Is qui triclinij preeſt officio reſpõdet in cubiculo te eē
diuino intētum miniſterio. Nec licere ſibi interea tꝑis adire te Quid
multis Tris horas expecto. cũ ne ipſe quidē oſtiarius amplius q̃cꝗꝫ
reſpõdet mihi. Quãobrem dũ video initũ ſeruari ſilentium ⁊ ipē ad
abeundũ ſollicitarer a comitatibꝫ ne aut importunior aut ineptior di
ci poſſem abiui equidē ſubtriſtior qꝺ viſere te nequerim quē mirifica
obſeruantia proſequor. Tenes ecce rem oēm Tue fuerit vel clemen
tie mihi ignoſcere vel iuſticie oſtiariũ caſtigare qui vt eſt genere ger/
manus neqꝫ humanitatē ſapiat nec hoĩm habeat diſcrimē Reliqua
ex xenophonte filio cognoſces. Uale pater humaniſſime ex Medio
lano. iiij. kalendas Maias

¶ Fran. philel. Joanni auriſpe ſalutē
Laudat amicum

QUanti ego te ſemꝑ fecerim ac facio nemo eſt qui id melius ſciat
ꝗꝫ tu. Id certe exploratiſſimũ habeo; me tibi eſſe chariſſimũ. fide aũt
in amicos ⁊ prudētia tanta vales quãta ſcio maiore neminē Itaqꝫ ni
hil eſt qꝺ te ſperare auſim. Quibꝫ aũt in rebꝫ tua mihi ⁊ opam ⁊ dili
gentiã preſtes. Uelim xenophon filius tibi coram oſtendet. Uale ex
Mediolano. iiij. kal'. Martias

¶ Frãciſcꝰ phi. Enico daualo eq̃ti aurato. ſalutē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Litteras petit de ſtatu amici

c Um ad vndecimū kalendas ſeptembꝛes ex caſtris regijs abijſ/
ſem repetiturus Mediolanū nihil mihi moleſtius fuit q̄ qđ te q̄m
heſterno veſpi Neapolim reuertiſſe ferebaris eo die videre cōplectiqꝫ
nequiuerim. Itaqꝫ abiens mecū tuli incredibile deſideriū tui quē et
abſentem abſens intueoꝛ ⁊ cōplectoꝛ ⁊ alloquoꝛ. Cupio aūt maioreꝫ
in modū ꝑ tuas lr̄as intelligere ⁊ q̄d agas ⁊ q̄ tibi charus ſim. Sed
hoꝛū alteꝝ ꝑſpicuū mihi eſt. Nō em̄ poſſum nō amari abs te quē tā
topeꝛe ipſe colā. Alterū bn̄ ſpero. Nam qui vir magnus es ⁊ reb9 oꝛna
tus omnib9 te bene agere ac reb9 vti ſecūdiſſimis dubitare certe non
debeo Gratiſſimū tamē mihi facturus ſis, ſi que de te mihi in ſpe ſūt
poſita ea tu lr̄is tuis vł cōfirmabis vel augebis. Uale decus meū et
me Alphonſo regi cōmenda, ⁊ vt ſoles chariſſimū effice Ex Medio
lano quarto kalendas Martias

¶ Frācīſcus phi. Nicolao Cebe. ſalutē

Interrogat de nauigio.

i Ncipienti iam mihi expectate lr̄as tuas aliud occurrit in men/
tem. Cupio em̄ ex te intelligere vlla ne a vobis ſit aut in Trachiam
aut in chios nauis traiectura. q̄ iſtinc ſoluat ante kalē. maias Et hoc
et que ꝑ[r]imis lr̄is ad te ſcripſi ne negligas rogo. Uale ex Mediola
no, viij. idus Martias

¶ Frāciſcus philel. Alberto Zancario. ſalutē

Excuſatoꝛia epiſtola

d Eus malefaciat factionib9 ſuſpitionibuſqꝫ quib9 fit vt tue mee
qꝫ volūtati mos geri nō poſſit Petierā a ṗncipe meo qđ te velle in/
telligebā. Is mihi liberaliſſime r̄nderat: vt ſꝑ oīaqꝫ mea cauſa factu
rū ſe affirmaret Deiñ cū rei cōficiunde ſtudeo, aīaduerto hūc refrige/
ſcere. Qđ ego moleſte ferens cōtractōis cauſam quero. Tandē nihil
reſpōdet ſe ⁊ mea ⁊ tua cauſa velle oīa, vereri tamē ne iſtic aliqui hu/
iuſmodi beneficij genus indigne patiātur. Itaqꝫ ſibi ⁊ hoīm haben/
dam eē ⁊ tempoꝝ rōnem. Reliqua tu ꝓ tua prouidētia ꝯiecta Unū
qꝫ tibi ꝑſuade nihil apud me eſſe antiquius beniuolētia noſtra Uale
ex Mediolano. v. nonas Martias

¶ Franciſcus. phi. Bernardo iuſtiniano. ſalutē.

Excuſat amicū nō reſcribentē ⁊ tn̄ cū vacabit vt ſcribat
oꝛat certioꝛqꝫ fieri petit de ſtatu amici.

n Ihil eſt mihi beniuolētia tua certius. Quid em̄ nō amem quē
vir maximus ⁊ clariſſimus pater tuus leonardus ⁊ dilexerit vniceꝫ
ſummis bn̄ficijs affecerit Itaqꝫ nō mō nō miroꝛ ſi quādo meis lr̄is in
uitatus nihil r̄nderis. licet ignoſco potius occupatōib9 tuis q̄b9 fit vt
neqꝫ amicis poſſis nec ipſi tibi omnino ſatiſfacere. Uerū ſi quid ocij

quandocꝫ nactus fueris rem mihi facies gratiſſimam. ſi et de te: de
rebꝫ tuis me reddideris certiorē. in primiſcꝫ nunq̄d in naufragio by/
zantino iacture quippiam paſſus ſis nō em̄ poſſum vereri. ne q̄d inde
tibi detrimēti acciderit ob tuas pecunias quas habeas Cōſtantino
poli in mercatura occupatas. Ad hec rogo te vt opuſcula illa mea q̄
abs te meo noīe eloquētiſſimus medicus Petrus Thomaſiꝰ petijt
huic. iſti Tabellario aut eidem cōmuni amico ad me des. Uale Ex
mediolano. pridie kal. Apriles

¶ Fran. philel. Jacobo cuſano iuriſperito. ſalutē

Laceſſentem ſe monet vt deſinat

Es tu in me Jacobe quottidie q̄ꝫ par eſt importunior. Id q̄d ne
poſt hac facias te nō ſolum moneo. ſed etiam hortor ac rogo. Nam
quanq̄ꝫ magno animo viri eſt iniuriam contemnere cōtumeliam ta/
men ferre nemo ſi ſanus ſit. debet Stultus eſt em̄ qui ⁊ aliorū ⁊ ſue
dignitatis rōnē nō habet. Duo ſunt clauſtra natura lingue obiecta
et dentes ⁊ labia. quibꝫ admonemur eē nihil effutiendū ſed aſſeruan
ter oīa prudenterq̄ꝫ dicenda Necꝫ in teſtimonijs mentiri nos opor/
tet. nā ſic ſumus in deū impij. necꝫ in defendēdo oppugnādo ve aut
periuros aut p̄nicacis. id quod faciūt ij oēs qui ſimplicis aīe ſcelera/
tiſſimā ſectā fouent. Tu me ſatis intelligis Si iuſticiā veritatē tue
ris. nullā mihi facis iniuriā Sin ſecus facias. tibiipſi noces Utrūcꝫ
res habet cōpeſce linguam ⁊ me laceſſere maledictis noli. necꝫ irrita
tela obtuſacꝫ cōieceris. retorqueant̄ in te lōge acutiora. Tibi lingua
eſt vt videre videor. ad inuehendū apta At philelfo tuo ⁊ lingua eſt
et arūdo lōge quā diuturnior. Itacꝫ ſanius tibi cōſulas. ſi me philo
ſopho vti malis q̄ꝫ vel orōne vel ſatyro vt cōſueuiſti. Uale Medio/
lani ex edibꝫ nr̄is. viij. idus Apriles

¶ Fran. philel. Nicolao Lebe ſalutē

Laborare amicum ex crure dolet. ⁊ lr̄as
ſuas illi nō redditas

Gabriel vir religioſus idemcꝫ diſertus qui modo iſtic Medio/
num petijt. fecit me certiorem te neſcio quomodo ex crure laborare,
mirari preterea q̄ nihil tibi ad ea r̄nderim. q̄ de re vxoria ad me ſcri
pſeras. Utrūqꝫ ſane dolui ⁊ q̄ tibi crus moleſtiam attulerit. q̄ bine
mee lr̄ē tibi reddite minꝰ fuerunt Nā harū ego alteras publico mer/
catorū tabellario. alteras Leonardo ſcribe veſtri p̄ncipis ad te dede
rā Nec igit̄ eadē ſepius repetā illaꝝ lr̄āꝝ exēpla cū his vna ad te mi
ſi. Tu vale ⁊ crus q̄ꝫ diligētiſſime cura. At hec ſi quid habes de tur/
cis ad me p̄ſcribe. Ex mediolano. iiij. idus Maias

¶ Fr̄aciſcꝰ philel. Joanni Marchioni montiſſer
rari. Salutem plurimā dicit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Cauſam ſilentij reddit

e I nihil tamdiu ad te ſcripſi. puto idcirco te nõ mirari ꝙ noris
id mihi facere nõ licuiſſe ob tempeſtates procellaſqȝ bellorũ. Nam
ego te ⁊ amo ⁊ obſeruo nõ ſolum ꝙ de me ſis meritus optime ſed qꝛ
dignus es. quẽ boni viri ac docti omnes ⁊ colãt ⁊ venerent. Itaqȝ ſi
quid in me ẽ qđ tibi ſit gratũ id iure peculij tuũ cenſe. Ego aũt abs
te aliud nihil peto niſi, vt me ames: vt ſoles. Preterea maiorẽ immo
dũ rogo te vt meos illos de exilio libros xenophõti filio ad me des.
Uale ex Mediolano Idib9 Maijs

¶ Fran. philel. Lombardo Collioni ſalutẽ

Litteras petit.

q Ue mihi ſolomon iudeus noie tuo expoſuit audiui. Miratus
autẽ ſum ꝙ nullas a me litteras dederis. fac git abs te ipſo audiã
que ꝑ internunciũ loqris. Tu me ſatis ſuperqȝ intelligis. Uale Ex
Mediolano. vij. kal. Iunias

¶ Fracíſc9 phi. Ciccho calabro ſalutẽ

Oſtẽdit ſe velle reb9 ſuis proſpicere

n On me latet quã abs te nõ ſolũ diligor ſed etiam amor nec cu
pio plus te velle mea cauſa quã poſſis. Id te te rogo dumtaxat vt
quod habes ſcriptũ id principi hodie modo liceat legas. Nam diu
tius tẽpus terere iã nulli vſui eẽ mihi poteſt. Itaqȝ inſtitui omnino
proſpicere reb9 meis. Tibi ꝑo amico benefico ⁊ optimo me tantum
debere ꝓfiteor quãtum alteri nemini. Uale Mediolani ex edib9 no
ſtris. vi. Idus Iunias

¶ Franciſc9 phi. Nicodemo tranchedino. ſalutẽ

Excuſat occupatões amici

a Ccuſarem ego te ꝑfecto vl' obliuiois vl' negligẽtie niſi tu9 mihi
amor iã pridẽ ꝓſpectus eſſet quo fit vt iſtiuſmõi omnẽ de re mea cun
ctatõem dem occupatõib9 tuis. quib9 qm̃ iam magna ex parte ſolu-
tus es. te rogo: vt qđ mihi coram libenterqȝ recepiſti, nõ inuitus ef-
ficias Uale ex mediolano Idib9 Auguſtis

¶ Frã. philel. Chriſtofero marliano ſalutẽ

Pelliri a ꝑncipe veſtẽ ſuã petit

v Ideor licere mihi tanquã ꝓ meo ꝗdam peculiari iure vti ⁊ ope
ra ⁊ officio tuo in oi re mea. Quid em̃ diſcipuli nõ debeant ꝑceptori
bus ꝑſertim ijs. quibus ſe norint eẽ chariſſimos. Qđ te nõ lateat illu
ſtris princeps Alexander Sphortia vir plane om̃i virtute maxim9
mihi dono dedit anno ſuꝑiore pannum roſei coloris. ꝗ ꝓ dignitate
ſua muſarũqȝ induerer Is in hãc mihi diẽ ſeruatus ẽ integer Nã anñ
nõ fuit vſui Nũc formaẽ in veſtimẽtum qđ ſi minus pellitũ fuerit
videaẽ ueptius. Pelliri aũt ab alio qȝ ab Alexãdro. cuius ẽ donũ

haud quaꝗ̃ decere arbitrer. Itaqꝫ iſti dicito meis ṽbis vt ſue munificẽtie ⁊ nõ ingrate muſarũ volũtati ꝓ tꝑe anni cõſulat Uale ⁊ reſpõde Ex Mediolano. xvi. kal. Septembres

¶ Franciſcus philelfus Bernardo iuſtiniano. ſalutẽ

Debitorẽ quẽdã dicit eſſe ſoluẽdo

NEc tu mihi tuos cogitatus proximis lrĩs declaraſti nec ego ex me illos potui cõiectare Sed qm̃ a familiari quodã nũc reſciui virũ illũ. quo de antea ad me ſcripſeras. debere tibi pecuniã. te iterũ aliter admonendũ putaui eũ eſſe ſoluẽdo nõ difficile. q̃ꝫtum tibi debuerit. Habet em̃ bona q̃ ſtabilia vocãtur ꝑmulta. Uiuitqꝫ ⁊ victitat lautiſſime. Itaqꝫ tibi nõ eſſe lõgius differendũ cenſeo Ueni Mediolanũ. Nã oĩa tibi ſcd̃a futura ſunt cũ ob alias pleraſqꝫ rõnes. tum ꝙ̃a humaniſſimus hic ṗnceps noſter ⁊ videbit te libẽtiſſime ⁊ tuuȝ ius omne ſuũ ius eẽ exiſtimabit. Preterea qđ tibi añ ſignificaui ſi minꝰ abundas equis. hi mihi ſex ſunt quos tibi quoqꝫ volo eſſe cõmunis. Uale ex Mediolano. x. kalẽdas Septẽbres

¶ Fran. philel. Bartholomeo bucinio. ſalutẽ

Nec ſimulandũ nec diſſimulandũ eẽ. Laudatqꝫ amicũ ꝙ ſe totũ patefecit ſibi ⁊ pollicet officiũ ſuũ

QUod te mihi totum oſtẽdis ⁊ amice facis ⁊ recte Nã cũ in viro bono. tum vel in ṗmis in amicicia nec ſimulatũ ꝙ̃cꝗ̃ nec diſſimulatum eẽ oportet. Itaqꝫ videmus ab Ariſtotile dari Socrati vitio. ꝙ̃ cum cẽt ſue tẽpeſtati oĩm apud Athenieñſes doctiſſimus. ⁊ inter alienos diceret ⁊ apud ſuos ſe vnũ id ſcire ꝙ nihil ſciret. aliud vero nihil decet. ꝑfecto quẽqꝫ vt mea fert opinio ſe talẽ oĩbus illuſtrare q̃lis ſit: vt fucata ⁊ cõfecta mulier grata eẽ nõ poteſt ita etiã illa que coloris bonitatem venuſtatẽqꝫ occultat in vitio eẽ conſueuit. Quod ſi omni in re cõſiderandũ eſt eo magis in amicicia que eẽ certe nullo pacto q̃at. niſi omni ex parte pateat ꝑſpicua qꝫ ſit. Egiſti igit ꝓ officio ꝙ te ꝓximis lrĩs nõ ſolũ in cute vt aiunt ſed intus quoqꝫ ita mihi te cognitum reddideris vt ea que oculis cernũtur delectat me ſane ingeniuȝ tuũ delectat orõ placet eruditio. ꝑiucũda eſt humanitas. Qđ me vero ita laudas ita obſeruas id exuberantẽ quandã dilectõis erga me tue amoriſqꝫ abundantiã pre ſe fert. Et quãꝗ̃ nõ iſta mihi eſt de me opinio q̃ꝫ tibi eẽ aĩaduerto. nõ tamẽ moleſte tuli ita abs te ſentiri. ꝙ̃ ſis in me amãdo alacrior Ego aũt illud tibi vnũ polliceor om̃ia me tua cauſa preſtituꝝ que tibi vel cõmodo vel iucũditati fore cognoro. Nõ em̃ potes mihi non eẽ chariſſimus ꝙ̃ ⁊ doctus ſis ⁊ diſertus ⁊ bonus meiqꝫ amãtiſſimus. Uale ex Mediolano. kal. ſeptẽbribꝫ

¶ Frã. phi. Petro nucetano. ſalutẽ

Amico grãs agit ꝓ bñficijs ⁊ libros illi mittit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Me indies magis atqꝫ magis tibi obſtringis plurimis tuis ac
maximis bñficijs Itaqꝫ tm̄ me tibi debere fateoꝛ ꝙ̄tum ab me
diſſolui poſſe deſperem. Qd̓ aūt volūtate poſſum id certe ita liben/
ter facio vt vix aliud ꝗcꝙ̄m agis Quare cū aīaduerterim te mea lit
teraria ⁊ ingenij monumenta delectare conſueſſe. duos codices ad te
dedi quos a filio xenophonte corā accipies. ab eodēqꝫ intelliges qb⁹
in reb⁹ tuo officio vti velim Tu ſi quid eſt qd̓ mea opa tibi p̄ſtari poſ
ſit id totū in tuo eē poteſtate qd̓ poſitū exiſtimato. Uale ex Medio
lano nonis Nouembribus

¶ Fran. philel. Nicolao quīnto ſummo pōtifice. ſalutē

Petit quippiā a ſummo pontifice

Quid in cauſa fuerit ꝙ ſerius ad tuā beatitudinē vel ſcripſerim
vel miſerim e filio xenophōte corā accipies. Simulqꝫ cognoſces ⁊ q̄
mea mens ſit ⁊ qd̓ ꝯſilij ceperim. tue aūt manſuetudis benignitatiſ
qꝫ fuerit id p̄ſtare qd̓ a me fidentius foꝛtaſſe ꝙ̄ par ſit. verū beniuolē
tiſſimo in te animo pientiſſimoqꝫ petitur Uale pater beatiſſime ex
Mediolano nonis Nouembribus

¶ Fran. philel. Dominico cardinali firmano. ſalutē.

Operam petit Cardinalis

AD maioꝛe cū fiducia tuis bñficijs vſurus aduenio quo te iā plu
ris ānos bñficētiſſimo vſus ſum. Nā vel a Bononiēſi vſqꝫ legatōne
tantā mihi beniuolentiā tuā oſtēdiſti: vt mihi eē arbitrer nec magnū
nec paruū quod mea cauſa facturus nō ſis. p̄ſertim cū eum me eē cog
noris apud quē nullū ſit intermoꝛituꝝ officiū. Nā ꝙ̄ referre parem
grām nequeā eā habere ꝙ̄ maximā ⁊ velim ⁊ ſoleā. Quid aūt abs te
cupiā xenophon filius tibi coꝛā tempeſtiue declarabit. Uale pater
beatiſſime ex mediolano nonis Nouembrib⁹

¶ Frāciſcus philel. Mattheo Joāni. ſalutē

Gratum ſe oſtendit.

CUm mitterem xenophonta filium ad Alphonſum regeꝫ tu mi
hi vnus vl' in pꝛimis occurrebas cuius mihi recoꝛdatio iucūdiſſima
ſit. Nō eīm obliuiſci poſſum ꝙ̄ mihi ſingularem ben iuolentiam p̄ſti
tiſti cuꝫ anno ſupioꝛe in regijs caſtris tua ⁊ opa ⁊ officia vſus ſum.
Itaqꝫ niſi te vehemēter diligā ingratus ſim ꝗ haberi gratiſſimus nō
cupio ſolū ſꝫ etiā ſtudeo. Uellē admodū libēter aliqua mihi offerret
occaſio tibi grē referende ꝙ̄ tamē ita habeo vt moioꝛ haberi cuiquaꝫ
haud queat Quare tuū ſit ⁊ me et meis rebus omnibus nō ſecus vti
ꝙ̄ tuis. Qd̓ ſi feceris magna me afficies voluptate. Nā ego tua vti
opa ⁊ ſtudio nunꝙ̄ deſiſtā. Cetera aūt ex xenophonte coꝛā accipies.
Uale ex Mediolano nonis Nouembribus

¶ Fran. phi. Petro nucetano aplico ſecretario ſalutē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Lrãs mittit filio reddendas

ETſi xenophonti filio hinc abeũti mandani oĩa diligẽter que ab eo fieri vellẽ. tamẽ nõ eſſe ab re duxi vt iterum lrĩs admonerer. Itaqꝫ rogo te cum primum iſtuc peruenerit, cumqꝫ videris, nam continuo te adibit lrãs hiſce introcluſas eidem reddẽdas cures. Reliqua tu coram ex eo accipies. Uale ꝛ me ſanctiſſimo dñõ noſtro cõmenda. Ex Mediolano. iiij. idus Nouẽbres

¶ Fran. phi. Blaſio axeretenſi. ſalutẽ

Portat amicũ ad viciſſitudinẽ lrãrum

n NEſcio ſane vter noſt ruꝫ magis ſit accuſandus ego ne qui iã diu nihil ad te lrãꝝ dederim an tu ꝗ ne noſtri quidẽ memineris. Nã ego de te tuaqꝫ ſalute queſiui ſepenumero vel ex tuis id quod tibi nũciatum eſſe nõ ſum neſcius. At nemo iſtinc venit ex quo potuerim intelligere an de me vnq̃ꝫ noſtraqꝫ amicicia mentionẽ feceris. Uerꝫ idcirco ignoſco tibi ꝙ acceperim te totum eẽ amori deditum. quẽ ne cecuꝫ eſſe patiaris. te plurimũ rogo. Sꝫ vtcũqꝫ res habet; poſteaq̃ꝫ ipſe glaciem fregi vt aiunt tui officij fuerit: vt itineri te accingas ꝛ mutuis lrĩs vna ſimus vnaqꝫ aſſidue colloquamur. mutuiſqꝫ inter nos officijs cõtendamus quibꝫ eque vincere atqꝫ vinci ꝑpulcrum eſt. Uale ex Mediolano kalendas Januarias

¶ Fran. philel. Nicolao Bidoni medico. ſalutẽ.

Codicem Alberti magni petit

a ACcepi a nõnullis tibi eẽ illud Alberti magni opus qđ de angelis inſcribitur. Id qm̃ laudari video a viris doctis ꝛ ſapientibꝫ videre plurimũ cupio. Nec ſum veritus abs te petere: vt huic meo deſiderio ipſe opituleris vel venũ vel cõmodato. Nã ſi qua in re tibi opus eſſet officio meo. nihil a me fruſtra peteres. Propediẽ xenophon filius Neapoli ad nos rediens iſtac iter facturus eſt. cui velim vł iſtiuſmodi codicẽ ad me des vł lrãs. q̃bus intelligã q̃d facto ſit opus. Uale ex Mediolano. iiij. idus Februarias

¶ Fran. philel. Henico daualo. ſalutẽ

Filij cauſas expediri rogat

s SIt ne adhuc Neapoli xenophon filius an minus ſit nihil habeo certi. Illud mihi plane certius omni re certiſſima me tibi eẽ chariſſimũ. ꝛ ne id quidẽ iniuria. Nõ enĩ es neſcius. quantus eſt erga te amor meus. q̃ fides. q̃ obſeruãtia. Itaqꝫ mea oĩa tibi maxime cure eẽ certo ſcio. Qđ ſi forte acciderit: vt nõdum xenophon Neapoli abierit ob occupatõẽs vł tuas vel regias. cura obſecro ne diutius tẽpus terat. Uereor enĩ fore: vt iter minus ſit tutum habiturus ſi longiorem moram apud vos gerit. Nam comes Jacobus peruſinus ꝓpediem in flaminiã picenũqꝫ ꝓfecturus cũ exercitu perhibetur. Preterea quid

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ego facturus ſim neſcio. niſi rem oēm meā. ex filio ante cognoro. Re
liqua tu pro tua prudentia nō difficile cōſiderare queas. Uale ex me
diolano. vij. kalēdas Martias

¶ Frāciſcus phi. Nicodemo trancbedino ſalutē
Reddi petit filio lrās vt ꝑeret domū

POſteaq̄ꝫ hinc abieras mihi reddite ſunt lrē a xenophonte filio.
Itaqꝫ mihi vſui eſt: vt is mentē meam q̄ꝫprimum ſentiat. Nā ſi ſec⁹
fiat. diuturniorē morā cū Neapolitanis videt eē facturus. Itaqꝫ mi
hi facies rem ꝑgratam ſi opam dederis: vt meas haſce lrās ꝑpediē fi
lius accipiat. Utere diligētia ⁊ fide. ea qua ſoles in philelſum tuum.
Preterea q̄ Florētie abs te curatū iri volebam: vt ꝑficias rogo. Ua
le ex mediolano. pridie. kal. Martias

¶ Frāciſcus philel. Alberto Fancario ſalutē.
Recte ſe cōſuluiſſe dicit

REſpōdi. ꝓximis dieb⁹ ad ea q̄ mihi ſcripſeras. ex publico decreto
Tibiqꝫ diligēter apui ſententiā animi mei. in quā ipſam ſi a vobis q̄ꝫ
ꝗꝫ itum fuerit. habebūt oia recte. Reliquū eſt ni differas. ſed q̄ꝫꝓmū
ad me lrās des. quib⁹ fiam certior de re omi q̄ꝫ nrā intereſſe iudicab.
Uale ex Mediolano. ꝓdie kalē. Iulias

¶ Franciſcus. phi. Guilielmo vrſino Frācie cācellario. ſalutē.
Deſiderat lrās amici ⁊ libros illi mittit

EXiſtimo fieri aut nunciorū negligentia. aut etiam fortaſſis oc
cupationib⁹ tuis: vt lrē tue vel mihi nō reddātur vel nō eant ad me.
Nam me tibi humaniſſimo viro eſſe chariſſimum non ſum neſcius.
Ceterum velim ſcias in eadem me eſſe ſententia. q̄ꝫ antea ad te ſcrip
ſi. Qua de re eruditiſſimus philoſophus ac medicus Thomas coro
nenſis tecum verba faciet. Ad hec dedi ad te Ioanni coſſe viro nobi
liſſimo opus meum ſatyricum ſatis emendatum ⁊ ſi minus eleganti
codice perſcriptum. Malui tamen aliquid ad te dare q̄ꝫ pati vt vir
vtriqꝫ noſtrū amiciſſimus monimētis meis omino vacuus ad te iret.
Nam aliud quicq̄ꝫ per id temporis nihil mihi erat in manu Uale ex
Mediolano. xiiij. kal. Auguſtas

¶ Frāciſcus philelfus Ioāni Mario filio ſalutē
Hortat filiū ad bonas artes

PLacuit carmē tuum placuit epiſtola. Queqꝫ ſcripſiſti omia me
plurimū delectarunt. Quibus autem honoribus te florentiſſimus
Sabbaudie dux ornarit. illis te facito dignū preſtes. Quod ita ma
xime conſequeris. ſi cum doctrinam. tum non minus diligentiam in
genij bonitati adhibueris. Uidere em̄ in te filium videor quod ſtoi
cis placet. nō ingenij minus q̄ꝫ corporis vim quādā a patre emanaſ
ſe. Sed ea vis omīs audiēdo legēdo meditando docendo diſſerendo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ſcribendo excitat. aliter augeſcit. Itaq3 nolim induſtria diligentiaq3
minus q̄3 ceteris vel nature vl' diſcipline preſtātius fretus eē p̄p oli/
tuſq3 iudiceris Reliq̄ oīa q̄ petijſti p̄ lrās curabo tēpeſtiue Nā ad ea
cōtinuo p̄ſtanda tp̄s mihi nō fuit Sed cū xenophon filiꝰ iſtic ierit id
qđ ꝓpediem eſt futurū morem geram tuo deſiderio Amicus tuus vel
noſter potius vir nobilis Ariſminus noſtro officio vti noluit. Uale
cū vxore ꝛ filijs ex Mediolano. iiij. nonas Auguſtas

¶ Fran. philel. Lucino Genuēſi iurecōſulto. ſalutē

Gratificat amico duplici rōne

Accepi ex lrīs Joānis Marij filij cū eximiā tuā erga ſe multis
in reb9 benignitatē. tum ſingularē beniuolentiā erga me Quo quidē
duplici liberalitatis genere facile admoneo: vt te nō diligā ſolum ſed
etiam maiorem in modū amem. Qđ eo facio libētius. qđ eum te vi
rū eſſe intelligo. qui ꝛ ciuilijſ ſapiētia ꝛ bonarū artiū diſciplina ingenti
q3 virtute talis tantuſq3 ſis vt a probatiſſimis omnibus optimiſq3
viris iure obſeruandus colenduſq3 iudiceris. Itaq3 non modo ꝙ in
me amādo in filioq3 mihi dilectiſſimo amplificando officioſiſſimu3
te preſtiteris atq3 preſtes es mihi inter amiciſſimos habendus ſed e/
tiam ꝙ is ſis quē vel nullo prouocati beneficio boni ꝛ docti oēs de
beant ſūmi beniuolentia proſequi. Habe igitur me in tuis meq3 vtere
pro volūtate tua. Nūq3 de tua de me fallet opinio. Uale ex Medio
lano. xiiij. kalendas Septembres

¶ Fran. philel. Auguſtino daco. ſalutē

Cauſam cur nō reſcripſerit narrat
Deinde laudat amicū de eloquētia

Nolim tibi p̄ſuadeas vlla mea vel negligentia vel tua obliuio/
ne factu3 eſſe. quo minꝰ ad tuas vnas ſup̄iores lrās tibi rn̄derim Nā
vt ſcire longo iam vſu potuiſti nec me omni etiā in re diligētior eſt q̄ſ
q̄3. nec tui obliuiſci queam ab quo me norim nō ſecus amari obſerua
riq3 q̄3 ſi eſſes filius. Sed mee mihi occupatōes huic dulci pioq3 offi
cio fuerunt impedimento. quib9 ipſis ꝛ ſi ne nūc quidem ſim vacuus
malui tamen vel paucis ad te reſpondere q̄3 preſtare diuturniore ſilē
tio vt iure videri poſſem obiurgandus abs te. Delectauerunt me ve
hementer tue lrē quippe que teſtes locupletiſſime ſint non minus pre
ſtantiſſimi tui ingenij q̄3 ſumme erga me pietatis. Placet eruditio.
placet orōnis nitor. in primiſq3 tua modeſtia ꝛ humanitas. Perge
igitur: vt cepiſti quo tum beniuolentia tua te indies magis magiſq3
diligamus. tum p̄ſtine nrē doctrine fructus ex tuis diſertiſſimis mo/
numentis quottidie capiamus vberiores. Uale ex Mediolano. iij
Idus Septembres.

¶ Frāciſcus philelfus Bartholomeo ſcale. ſalutē

Negocium nondū perfectū dicit

S Cripſi ad te breuius q̄ȝ ꝛ ipſe velles ꝛ mihi opus eēt. Sed non
multo poſt cu m quid plus ocij nactus fuero tibi ſimul mihiq̄ȝ facia ȝ
ſatis. De re ꝯmia qd̄ ſcire cupis totū eſt in expectatione Amicus eñ
ille q̄ eo loci ipſe ꝑfectus eſt. Nondū rediȷ̄t Mediolanū Aiūt tñ ad
triduū reditu ꝝ. Cū primū reuerterit oīa cognoſces. Tu interim va/
le, ꝛ nos ama Ex Mediolano. iiij. nonas Octobres

¶ Franciſcus philelfus Stephano Cornelio
regio ſecretario Salutē plurimā dicit

Libros abſolutos eſſe docet. Eplas alijs traden
das mittit ac de futuri tp̄is q̄litate inq̄rit

L Ibelli tui iampridem ſunt abſoluti. Itaq̄ȝ eos habebis cū voles
Uerum ne diutius differas moneo. Librarius eñ leuiuſculus ē pla
neq̄ȝ moroſus. Cum hiſce ternas lrās ad te dedi, quarum vne Joan
ni coxe reddende ſunt idq̄ȝ q̄ȝ primum, altere Guilielmo francie con/
cellario, tercie Thome greco karoli regis medico. Nihil es mihi fac/
turus hoc tempore gratius, q̄ȝ ſi operam dederis vt he omnes littere
et q̄ȝ celerrime ꝛ q̄ȝ diligentiſſime reddantur. Si quid autem epiſto/
larum ad me dederis, cui cōmendes etiam atq̄ȝ etiam cogita. Nolo
eñ res meas diuulgari hoc p̄ſertim tp̄e, quod non om̄ino caret ſuſpi/
tione. Scire ex te cupio q̄d facturum putes bellum ne an pacē Hoc
vero idcirco a me q̄ritur qm̄ inſtitui in Hiſpaniā breui ꝓficiſci. Ad
apoſtoli Jacobi templum voti ſoluendi gratia. Uale ex Mediola/
no Jdibus Nouembꝛibꝫ.

¶ Fran. phi. Guilielmo vrſino Frācie cācellario ſalutē

Opera ſua mittit amico a quo ꝛ lrās petit
et fauorem in tabellarium.

C Um Manuel Jacob noſtri huius p̄ncipis noīe ad Chriſtianiſ
ſimū regem karolum iter faceret, idoneus nūcius viſus eſt, cui me/
os libros de exilio darem ad te dono. Nam iampridem ſum ex mul
tis certior factus te affici horū deſiderio. Eſt etiā cū his ꝛ lōgior que
dam ad regē aduerſus infideles epiſtola ꝛ carmē qd̄dam itez lōgiuſ
culū. Si tibi morē geſſero res erit mihi ꝑgrata. Abs te aūt duo ſunt
que petā vnū vt tuas lrās ad me des ꝛ q̄dem talis qualis maxīe ex/
pecto. Alteꝝ vt Manuelē hūc q̄ȝtum ſcȝ ad expeditōem eius attinet
ita tractes: vt intelligat meas ſibi cōmendatōes fuiſſe non inutiles.
Uale ex Mediolano. x. kal. Decēbres

¶ Franciſcus philelfus Thome coroneo philoſopho
medicoq̄ȝ. Salutē plurimā dicit

Lrās ſibi nō eſſe redditas dicit

N Icolaus Trachamotes ꝛ Alexāder cananus a vobis in itali/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

am redeũtes. cũ Mediolanũ mei viſendi gratia diũ[illegible]ſent. me tuo noĩe monuerũt dediſſe te lrãs ad me q̃bꝰ fierẽ oĩ ꝺ re certioꝛ. quã mea intereſſe putauiſſe. Itaq; velim ne eẽs neſcius nullas mihi redditas eſſe tuas lrãs. Quare ſi me amas qꝺ certe facis. facito vt intelligam quid tibi agendũ ſit. Vale ex Mediolano ꝑdie kal' Januarias

¶ Franciſcus philelfus Joanni Andꝛee abbati
Salutẽ plurimã dicit
Oſtẽdit amico q̃d ſperandũ q̃d ve vitandũ ſit

Et ſi nudiuſquartus lrãs dedi ad te alteras de re tua tñ qꝛ inter dũ nũcij ſunt vel negligẽtes vel tardioꝛes repetã paucis q̃ antea ſcrip ſerã. Negociũ tuũ apud ꝑncipẽ ꝛ forti ꝛ firma ꝛ tota acie ſum aggreſ ſus. Putoq; nobis ex ſnia nrã ſucceſſuꝝ. Tu aũt iſtic cura: vt iteꝝ lrẽ apoſtolice eant ad ꝑncipem. ꝛ alie quoq; a Jacobo nrõ Calcaterra di ſertiſſimo iuriſcõſultoꝛ cum ijſce etiam tue ſubmiſſe ꝓhumane ac ſim plices Quas oẽs mihi ꝑmo reddi volo. ne ſi forte alij fuerint reddi te. aut nihil referaꝭ ad ꝑncipem. aut ſecus q̃ȝ opus ſit. Dabiſq; operã ne collati beneficij littere emanẽt in competitoꝛem tuum. Hec ſi fece ris omni ſollicitudine moleſtiaq; ſoluam. Rem paucis tenes Vigi la. Si Nicodemus trancheditus iſtuc aduenerit eum velim nomĩe meo hoꝛteris ne litterarum mearum quas cupio a ſummo pontifice confirmari obliuiſcatur. Tuq; ſi opus fuerit rem adiuua. Vale ex Mediolano pꝛidie Jdus Febꝛuarias

¶ Fran. phi. Petro perleoni ſalutẽ
Promittit officium ſuum

Faciã qꝺ petis ꝛ libẽter ꝛ ſcio Neq; erũt vlle tãte mee occupati ones. quibꝫ ab officio impediar. Tu interea tꝑis bono ſis aĩmo. Et Vale ex Mediolano. xi. kal' Martias

¶ Fran. phi. Gregoꝛio typhernio ſalutẽ
Promittit pluribꝫ ṽbis officiũ ſuũ

Commẽdatio tua de Laurẽtio veneto erit mihi loco alieni cõſta ti'eris. Nã nõ aliter ei oĩbus in rebꝫ ſum adfuturus. ac ſi eſſet filius. Qꝺ nõ ſolũ tua cauſa ſum facturus id qꝺ maximum habet apud me pondus verumetiã mea. q̃ maxĩo ſim abs te dono affectus. cũ eũ mi hi cõmendaris. q̃ dignus vt ꝛ diligaꝭ ꝛ ameꝭ ab oĩbꝫ. Itaq; noli de me quicq̃ȝ dubitare. Nam nihil eſt qꝺ malim. q̃ȝ tibi moꝛem gereꝛe. Vale ex mediolano. xi. kal'. Martias

¶ Franciſcus philelfus Jenico daualo ſalutẽ
Gratũ ſe eẽ dicit de bñficijs acceptis

De volũtate Alphonſi regis erga me ꝛ de ſtudio diligẽtiaq; tua nõ cõiecturis ꝛ argumẽtis firmiſſimis ſolum ſed multis etiam bene ficijs iampꝛidem certioꝛ factus ſum. Itaq; tibi velim indubitato p[illegible]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ſuadeas nihil ee͂ apd̓ me antiquius gratitudīe. Et ne longior ſim tecū
q̄ꝫ par ē, ꝓpediē vt ſpero. obſeq̄r volūtati ꝯſilioqꝫ tuo Uale ⁊ maieſta
ti regie me q̄ꝫ diligētiſſime ꝯmēda. ex Mediolano. xi. kal'. martias

¶ Fran. phi. Antonio becharie ſalutē

Arguit quendā furti ⁊ libꝝ repetit

MOnui te antea ſemel ⁊ iterꝝ ꝑ lrās: vt plutarchi paralella q̄ hic
abiens tecum aſportaſti me inſcio. mihi curares reddēda deniqꝫ Tu
vero neqꝫ das codicem neqꝫ lrās. Jtaqꝫ nō poſſim fidem boni viri nō
deſiderare in te. Nō em̄ facis vt te decet. Quid em̄ aliud fuit aſpor/
tare clam illiuſmodi meū codicem me nō modo inuito. ſꝫ totius tue
abitionis inſcio. q̄ꝫ vel rapere vel furari. Quo em̄ debeo alio v̄bo vti
cū nihil oīno reſpōdes Jtaqꝫ te etiā atqꝫ etiā hortor. ac moneo. ne mi
hi moueas bilem Sed cura: vt meus codex q̄ꝫprimū ad me redeat.
Uale ex Mediolano. x. kal'. Martias

¶ Fracīſc⁹ phi. Auguſtino daco ſalutē

Silentiū accuſat

MIror qd̓ in cauſa ſit. qd̓ ſepe meis lrīs ꝓuocatus nihil oīno in
hanc diē reſpōderis. cū nō tacēdi a nobis ſed diſcēdi artem didiceris
Nec em̄ puto te vſqꝫ adeo occupationibꝫ obrutum: vt nihil oīno ti/
bi ocij detur ad officiū. Quid abs te veliꝫ. ⁊ qd̓ te deceat. nō es neſci⁹
Uale ex Mediolano. xi. kal'. Martias

¶ Franciſcus phi. Lodowico Lacelle ſalutē

Dotem filio petit ſibi impetrari a ꝑncipe

NIſi tua beniuolētia iampridē certiſſimis documētis ꝑſpecta eēt
vterer fortaſſis accuratiore orōne. Sed vix eſt quicq̄ꝫ magis alienū
ab amicicie diffidentia. Quare cū liquido intelligam te eſſe ꝑcupidū
meorꝫ cōmodorꝫ in re ꝑſertim ⁊ honeſta ⁊ pia: vtar ⁊ breui tecū ⁊ ap/
ta orōne. Permulta mihi incōmoda ſunt. ſed vnū ſane oīm moleſtiſ
ſimū qd̓ grādiuſcula mihi eſt filia. ⁊ ea quidē moribꝫ modeſtiſſimis.
Uñ hanc tradā viro mihi ſatis nō eſt Deſunt em̄ ad dotem aurei du
centi. Rogo te id meo noīe nuncies duci Borſio cumqꝫ tua illa ſua/
ui eloq̄ntia qua duriſſimos etiā lapides ſoles demolire. nō ores mo
do ſed exores ne patiaꝛ me diutius huiuſmōi angi incōmodo Haud
em̄ dubito qua facilitate ac munificētia eſt nobiliſſimus iſte ꝑnceps
nō inuitus opem tempeſtiue feret huic tāte mee neceſſitati. Tibi ve/
ro habeo gratias immortalis. Ac cū longior eſſe nolo Nec em̄ opor
tet cum ⁊ natura ſis humaniſſimus ⁊ mei amātiſſimus. Uale ex me
diolano. xi. nonas Martias

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino ſalutē

Pecunia vt ſibi ſoluaꝛ petit

DAdi litteras heri ad te Pigello negociatori coſmiano qui

bus fiebas certior nihil eſſe ſperandum de exigēda pecunia q̄ʒ petro
paulo illi tuo credidiſſes. Pugnat em̄ cū inopia. Itaqʒ quo magis e
get nūmis. eo v̄borū plus habet. At verbo emere vendendi v̄ba nō
expedit. Proinde ſi me amas quod certo facis. cura vt ea mihi pecu-
nia ſoluatur hic a Pigello vel cum meo aliquo detrimēto: vt menſa
riorū mos eſt. hoc eſt vt iſtic nomine meo plus des. ꝛ hic mihi red-
dat minus. Nā malo huiuſmodi ſubire detrimēti genus q̄ʒ incōmo
dari diutius. Rem matura. Et vale illuſtrem meum mecenatem ka
rolū gonzagam magno ꝛ excelſo animo virum ſaluere plurimum op
to. ex Mediolano. viij. kal. Martias

¶ Fran. phi. Lodowico Caſelle ſalutē

Promittit obſequium ſuum

InTelligo indies magis id qd̄ certe dubitaui nunq̄ʒ me tibi eſſe
chariſſimum. Itaqʒ tibi velim oīno pſuadeas eum eē philelfuʒ. quo
de tibi poſſis oīa polliceri que vel grati animi ſunt. vel ingenui. Va-
le ex Mediolano. v. Idus Martias

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō medicoqʒ ſalutē

Lrās annexas reddi petit amico

REm mihi facturus es admodū gratā. imꝑmiſqʒ piucundam ſi
lrās hiſce tuis annexas reddi curaueris karolo gonzage. ꝛ q̄ʒ celerrie
et q̄ʒ diligētiſſime. Quod vt facias te maiorē in modū rogo. Prete-
rea ſi qd̄ noui habes de turcis rebuſqʒ orientalibꝫ fac vt ſciam. Vale
ex Mediolano ꝑdie idus Martias

¶ frāciſc⁹ phi. frāciſco Aleardo ſalutē

Arguit amicū libros nō reddidiſſe

GAlbe Othoniſqʒ Ceſarē vitas. quas e grecis latinas reddiderā
promiſiſti hinc abiens fore vt ante menſem reddendas mihi curares
At iam preterit totus annus. cum neqʒ ille nec littere tue vlle vſquaʒ
apparent. Bonum aūt viruʒ te eundemqʒ nobis amicū eſſe arbitror
Itaqʒ non poſſum equidem non mirari. quid in cauſa fuerit: vt tam-
diu ꝛ mihi ꝛ amicis pluribus. que iſtiuſmodi vitas videre deſiderāt
et incōmodaris ꝛ incōmodes. Niſi fortaſſis alij quidam ſunt apud
vos veronenſes. q̄ʒ apud reliquā italiam menſes. Nam ſi vt menſis
apud egyptios anni loco ducebat. ita apud vos annus pro menſe ha
beatur rediiſſe iam tandem ad me debuerant libelli mei. Vale ex me
diolano nonis Aprilibus

¶ fran. philel. Petro thomaſio phō ac medico ſalutē

Gratulat amico q̄ ex egritudīe cōualuit

Hortaturqʒ vt curet valitudinē ſuā

NOn mihi ꝑus quicq̄ʒ de tua amiſſa valitudine eſt annūciatuʒ
q̄ʒ de recuperata ex tuis lrīs intellexi. Nullis certo occupatōibꝫ me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

is eſſet intermiſſa dulciſſima noſtra cõſuetudo ſcribendi. ſi q̃d mihi
antea fuiſſet de tua egrotatõe auditum. Qua cẽ te liberatũ. ita letoꝛ,
ita gaudeo: vt alia de re nulla magis poſſim. Reliquũ eſt: vt omnez
curam diligentiamq; adhibeas quo te poſſim⁹ q̃ diutiſſime frui. Qd
vt facias. te per amiciciam noſtrã rogo etiam atq; etiam. Ego carmi
num opus hoc tempe ſum editurus. id qđ regis francoꝝ karoli dica
ui nomini. Tu velim lrãs meas tuis hiſce incluſas q̃ celerrime ꝛ q̃
accuratiſſime reddi cures mecenati meo Karolo gonzage. Uale ex
Mediolano idibus Apꝛilibus

¶ Fran. phi. Jacino foꝛobꝛonnũciano ſalutẽ

Cauſam ſilẽtij reddit ꝛ aliq̃ ſibi excribi petit

Quod poſtea q̃ aſparagos ad me dederas nihil ad te ſcripſerim
aliud q̃d putas fuiſſe in cauſa q̃ expectaſſe me: vt q̃d lautiſſime cepe
ras ſecũ dares. Id qm̃ plane aiaduerto nequaq̃ abs te fcm̃ iri. cogi-
taui excitandũ te eſſe: vt ſi vel hec via munificẽtioꝛ reddi poſſes. Sz
interea ea loci maioꝛẽ in modum a te peto: vt ſpartiani ac reliquoꝛuz
ſcriptoꝝ quos iſtic eſſe audio. vitas impatoꝛias mihi omnino excri-
bi cures. Uale ex Mediolano x. kal. Junias

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phõ ac medico ſalute

Accuſat quendam q̄ rem interuerterit

Item de turcis meminit

Amicus ille tuus nec oꝛõem mihi oſtendit nec epiſtolã. idcirco
vt arbitroꝛ qđ oĩa verterit in ſuũ vſum. Ita eſt em̃ eſt mos hominis
quippe qui diſertus haberi cupiens alienis ſe veſtibꝫ non inuitus oꝛ-
nat graculũ ſcz imitatus. quẽ aquile pennis quãdoq; indutũ fabulã
tur. Quare dũ tua legi vis tibi poſt hac pꝛudẽtius cõſule. Nõ em̃ re
cte cibus eſurienti cõmittit. Quid apud vos noui ferat de turco ma-
humeto deſidero audire. ociat ne an negociat. ꝛ vbi ſit gentiũ. Nam
certi nihil ad nos affert quanq̃ ſunt qui eum in triballos cuz maxio
robuſtiſſimoq; exercitu ad quingenta hoim̃ millia pceſſiſſe affirmẽt
aduerſus ſpondoꝛobum qđ eſt munitiſſimũ oppidum ad danubium
poſitum e regione Hungarie. Nos doꝛmimus At turci vigilãt Ua
le ex Mediolano nonis Junijs

¶ Frãciſcus phi. Procellio ſalutẽ

Cõmodata repetit

Verboꝝ exercitato peritiſſimoq; artifici verbis opus nõ eſt. pſerti
ei qui nõ latinã ſolũ. ſed etiã grecam ſapit calliditatẽ. Itaq; rogo te:
vt libentiſſime tibi cõmodata fide bona reſtituas. Uale Mediola-
ni ex edibꝫ nrĩs. iij. kal. Decẽbꝛes

¶ Frãciſc⁹ phi. Xenophonti filio ſalutẽ

Doctrinã cũ bonitate cõiunctã eſſe debere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

DE Mantuano epiſcopo q̄ ſcripſiſti legi plibēter ⁊ ſi nihil certi
notificaſti. Audio iſtū antiſtitē ⁊ doctū eē ⁊ bonū vir̄. Equidē
neq̄ bonitatē cuiuſquā facio multi. vbi is careat doctrīa. neq̄ doctri-
nam in p̄cio eē habēdam reor. q̄ bonitate ſit nuda. Tu ſatis potes a-
nimaduertere q̄ mea ſit mens q̄ volūtas Itaq̄ etiā atq̄ etiā caue. ne
quid agas temere Odorate oīa diligēter ne ſinas te falli. Satis es
admonitus. Uale ex Mediolano. kal'. Decēbrib9

¶ Fran. phileſfus Lodowico cunij comiti ſalutē

Amicū orat vt filio cōſulat bene

XEnophon filius cupit pegrinari id q̄d ei fauſtū fortunatūq̄ ſit
vehemēter opto. Rem mihi feceris gratiſſimā. ſi quo tp̄e Mantue
fueris inquires oīa diligēter vt intelligas. quo iter intēdit Eūq̄ ac-
cerſas ad te pſepe ac moneas. q̄ ei cōductura exiſtimaueris. Naz ne-
ſcio quo nat9 aſtro quedā appetit ſupra vires Cōpeſſendus ē ei9 impe
tus. ne ſeſe p̄cipitē dedat. Probo ē ingenio. ⁊ cōpoſitis morib9. Sed
quiddā habet neſcio quid lōge ſe altius. Tenes quid velim. Uale ex
Mediolano. kal'. Decēbribus

¶ Fran. philel. Xenophonti filio ſalute

Librariū ad ſe mitti iubet

SUperioribus dieb9 Bartholomeo platynēſi Mātuam repetē
ti litteras ad te dedi. quibus ad ea omnia reſpondi que ternis antea
litteris mihi ſcripſeras. Nunc aliud nihil erat quod ſcribendū eſſe o
porteret niſi vt patauium librarium ire ad me cures quem tractabo
non humaniter ſolum. veumetiam liberaliter ſi quidem talem expe-
riar. qualē predicas. Tuam iſtic moram nō poſſem nō probare. ſi q̄d
certi audirē tibi conſtitutū. Nam ſpem precio emere ſtultuz eſt Tu
tamē facito. ne q̄s te leuitatis accuſare iure queat. Uale ex Medio
lano. iij. nonas Decembres

¶ Fran. phi. Blaſio ghiglino abbati diui Ambroſij ſalutē

Minat̄ cuidā niſi libros reddat

AButeris Blaſi ghigline facilitate moleſtiaq̄ mea. Et facis tu
quidē mīme liberaliter. q̄ ⁊ orōnes meas ⁊ libellū quē de vita ⁊ mori
bus illius ſanctiſſimi patris ac ſapiētiſſimi viri piētiſſimiq̄ pōtificis
Nicolai q̄nti nuper ſcripſerā. repetenti mihi tam ſepe reddere vl' ne-
glexeris vel nolueris. Itaq̄ dico tibi niſi ante chriſtianā reſurrectio-
nem hec oīa mihi reſtitueris oīno fore: vt facilitatis poſthac mee ⁊ v
ſitate nimis in te modeſte ita oblitum ſentias: vt neq̄ me vnq̄ velis
nec aliū quenq̄ fallere. Naz dabo opam. ⁊ de laudatiſſima tua iſta
cōſuetudie moribuſq̄ grauiſſimus nulla vnq̄ etas nulli populi cōti
ceſcant. Uale ex Mediolano. xi. kal'. Martias

¶ Frāciſc9 phi. Othoni carreto iuriſcōſulto ſalutē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Lr̄as alteri reddēdas mittit

Qui diui Ambroſij monaſterio Mediolani abbas preeſt, que-
dam opuſcula iāpridē accepit cōmodato Hec duz repeto dat homo
ſimplex ac minime ꝟſutus ꝟba ſemper. Itaqꝫ inſtitui bello rem de-
cernere. poſteaqꝫ iure nō licet. Sed anteqꝫ in aciē deſcēdo dimicatu-
rus. duxi hoīem admonendū. Quare te rogo: vt meas litteras hiſce
occluſas ei reddendas cures. meqꝫ facias qꝫprimu z certiorem malit
ne omnino inſanire. an aliquando reſipiſcere. Naz niſi Blaſius ghil
glinus ſatiſfecerit propediem ſuo muneri. ergo vtar meo. Uale ex
Mediolano. ix. kal. Martias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio ſalutē

Filiū admonet vt ſibi caueat

Accepi tuas litteras ex Venetijs quas tuus ille familiaris Ve
ronenſis mihi reddidit. Laudo tuam iſtuc profectionem modo ſalu-
tis habeas rationem Audio eñi iſtic laborari peſtilentia. Itaqꝫ ratio
tibi habenda eſt valitudinis. Et vetus mihi ē z ſumma amicicia cū
viro clariſſimo Bernardo iuſtiniano Leonardo filio cui te debes fa
miliarē reddere. Is eñi tibi nō parū prodeſſe poterit. id quod vel ſuo
ingenio vel mea cauſa non inuitus faciet Marcheſium noſtrum be
ne valere cupio Angela ſoror tua ad chriſtianā reſurrectōnem trade
tur viro. cui deſpōſata iam eſt. Saluere plurimum opto atqꝫ cupio
Phebū cancellarium. qui facito ne te ignoret. Eſt eñi z honeſtus vir
et mihi amicus in primis. Itaqꝫ tibi auxilio erit maxime. Uale ex
Mediolano. x. kal. Apriles

¶ Franciſc⁹ philel. Paulo cuſano ſalutē

Reſpōder illi q̄ cū laudauerat z orōes petierat

Delector ingenio modeſtiaqꝫ qua in ſcribēdo vteris. facile eñi fu
turū ſpero: vt expectatione patris tui viri grauiſſimi rn̄deas q̄ppe qui
in virū ſis probū ꝓdoctumqꝫ euaſurus Qd aūt me tantopere lauda
ris binis iam lr̄is tuis id nō tam vero q̄ꝫ abundātia quadaz amoris
erga te mei factum intelligo. Itaqꝫ habeo tibi nō mediocrē gratiam
Orōnes mee quas petis plures apud me nō ſunt Hoſpitant eñi apd
amicos, alie apud alios. Cū ꝑmū domū reuerterint. dabo oꝑam ad
te veniāt Que aūt domi erāt miſi tibi Si qd eſt in me aliud quo tue
voluntati gratificaturus ſim id tibi pro voluntate adeſſe arbitrare,
Uale ex Mediolano. viij. kal. Apriles

¶ Fran. philel. Joanni medici ſalutē

Carmina mittit

Quos reconſiliata inter nos gratia carminum libros vltro dare
ad te iuſtitueram dedi etiam eos libentius acceptis litteris tuis qui
bus ſignificabas tibi mea ſcripta eſſe nō iniucunda Nec volo exiſti-

mes hucuſq; nrã munuſcula calcẽ ſiſtere. Nã ꝓpediẽ alia ſubnectam.
Interim ita me dilige: vt intelligã meã recõciliatã beniuolentiã tibi
eſſe nõ ingratã. Uale ex Mediolano. iiij. kal. Maias

¶ Fran. philel. Petro medici ſalutẽ.

Hippocratis libros mittit amico

DUos hippocratis libros alterꝫ de flatibꝫ alterꝫ de paſſionibꝫ cor
poris quos iampridẽ e greco ꝯ̃timus in latinũ. idcirco dedi ad te: vt
vel curares vel tuereris valitudinẽ tuã. Nã pro recõciliata inter nos
grã te nõ mediocriter diligo. id qđ ſane facit vt tibi cupiam eẽ ꝙ̃opti
me. Lege igitur hoſce libros ⁊ eorum ꝑceptis vtere. Quod ſi feceris
ſicuti pro tua prudẽtia facturũ te certe ſcio non dubito fore: vt indi-
es melius conualeſcas Fuit eñ Hippocrates vir ꝑfecto non modo
doctus ⁊ eruditus egregie. ſed quod eruditionis eſt ꝓ̃mium pruden-
tiſſimus ⁊ idem ſi quid ad rem valet eloquentiſſimus. Uale ex Me
diolano. xiiij. kal. Junias

¶ Frã. phi. Nicolao conali patricio veneto ſalutẽ

Certior fieri cupit

QUid abs te velim. ⁊ cuius grã ex ijs intelliges. que poſt has lit
teras vel potius in his lrĩs ſcripta intelliges. Feceris aũt mihi rez ad
modũ gratam te aũt nõ indignã ſi me ꝙ̃primũ feceris de ijs omnibꝫ
certiorẽ. que ad te ſcripſi. Qđ vt facias te etiã atq; etiam rogo. Ua-
le ex Mediolano. xiiij. kal. Junias

¶ Frã. phi. Gabrieli theologo ſalutẽ

Arguit vituperantẽ ſe

FRater Robertus cõterraneus iſte tuus ſi nulla ꝓuocatus iniu
ria vel amicum vituperat. quid faciat inimico. Agit aũt neq; ꝑ iuſti
cia neq; ꝑ ſua profeſſione Uale Mediolani ex edibus noſtris. xiij.
kalendas Julias

¶ Fran. phi. Gabrieli theologo ſalutẽ

Detractores carpit

QUod frater Robertus tam ſctẽ tãq; ꝑhumaniter ſeſe purgarit
nõ poſſum eq̃dẽ nõ letari Nã quẽ nulla ipſe ꝓuocaſſem iniuria non
potuiſſem fortaſſis equo aĩo ꝯuiciũ ferre nulli ꝑſerti culpe obnoxi⁹.
Pereãt igit̃ q̃ maledicta falſo renũciant vt ſunt hoĩes maledici ac ꝑ
fidi. Uale Mediolani ex edibꝫ nrĩs. xiij. kal. Julias

¶ Fran. philelfus Bartholomeo recinatẽſi regio
ſecretario atq; oratori ſalutẽ

Operã petit amici

UTor te ſemper: vt vides familiariter Quod eo facio libentius.
quo ſcio huiuſmodi prouinciam: vt es animo perhumano atq; libe-
rali. tibi eſſe non ingratam. Itaq; facito vt ſoles omnia mea cauſa di

ligenter. Uale ex Mediolano.iiij.nonas Septembꝛes

¶ Fran.philel. Nicodemo trancheꝺino ſalutē

Uiciſſituꝺinē excitat lr̄arum

NEſcio vter noſtꝝ magis ſit accuſanꝺus quottiꝺiani ſilentij.nec
ꝺubito foꝛe:vt me malis q̃ȝ ipſum te huiuſcemoꝺi culpe obnoxiū ex/
iſtimari.q̃ȝuis etiam noꝛis ea te nō vacare. Utcumq̃ȝ res tamen ha/
bet.iꝺcirco aꝺ te prioꝛ ſcripſi.ne poſthac ita ſilentium aꝺames:vt ꝑ/
ſtine tue facunꝺie bellum inꝺixiſſe iuꝺiceris. Interim me velim faci/
as certioꝛē.ꝛ q̃ȝbelle vales.ꝛ q̃ȝ noſtri memoꝛiam pꝛe te fers. Ego ei
et valituꝺine vtoꝛ pꝛoſpera ꝛ benignitate pꝛincipis non alacri minꝰ
q̃ȝ larga. Reliqua etiam apuꝺ me leta ſunt. Uale ex Meꝺiolano.xi
kalenꝺas Octobꝛes

¶ Fran.phi. Marioto tertino ſalutē

Lr̄as petit amici ꝛ ſuos illi ſucceſſus inꝺicat

QUam tempoꝝ iniq̄tas nō amāꝺi q̄ꝺem.ſeꝺ ſcribēꝺi fecit inter
capeꝺinem.eam tanꝺē iucūꝺioꝛ hec ꝺies e meꝺio nobis tollet ita vt
vel aꝺ mutui amoꝛis cumulum nō meꝺiocris facta viꝺeat acceſſio.
Nam quāꝺo mutui cōſpectus nōꝺum facultas ꝺat.mirum me ꝺeſi
ꝺerium tenet tuarū lr̄arum Quanq̃ȝ em̄ ꝺe te q̄tiꝺie percunctāti mi
hi grati nuncij aſſerunt multo tamen gratioꝛa futura ſint. que ex tu/
is lr̄is quaſi ex teipſo ꝯgnoꝛo Itaq̃ȝ ſi me amas vt ſoles iꝺ qꝺ certe fa
cis ꝺa opam:vt q̃ȝpꝛimū te ꝺe omni tuo ſtatu loquentē auꝺiā Qꝺ ſi
ꝺe meis rebꝫ certioꝛ fieri ex me vis.ego cum vniuerſa familia bn̄ va/
leo.ꝛ eo mecū ſe gerit foꝛtuna.q̃ȝ vocāt humaniꝰ ac letiꝰ quo huic op/
timo munificētiſſimoq̃ȝ ꝑncipi ꝛ charus ſum ꝛ aꝺmoꝺū iucunꝺꝰ Un̄
etiā fit:vt annoꝛū acceſſio me ſeneſcere nullo pacto patiatur Nam ꝛ
in cute ꝛ intus viriꝺioꝛ ſum q̃ȝ ꝺuꝺū cū iſtic agerē iuuenis Ualeꝛ frā
riſcum beninū cōpatrem meis v̄bis ſaluere plurimum iube. Uale ex
Meꝺiolano.iij.kal.Decembꝛes

¶ Frāciſcꝰphi. Gregoꝛio arrigo iuriſcōſulto. ſalutē

Oꝛat amicū vt inq̄rat ꝺe libꝛis

FAcit vetus ac ſumma amicicia illa noſtra.qua ab vſq̃ȝ pꝛope
aꝺoleſcētia ꝯiunctiſſime olim vixímus:vt exiſtimem te oīa mea cau
ſa facturꝝ. Auꝺiui Joannē petrū lucēſem quo auꝺitoꝛe ꝑmum cū flo
rentie oꝛatoꝛiam philoſophiamq̃ȝ ꝺocerem.ꝺein̄ amiciſſimo ſemper
vel abſente ſum vſus.pꝛima etate Diem obijſſe iꝺ qꝺ certe vt ꝺebui
tuli moleſtiſſime. Cupio fieri ex te certioꝛ.ꝛ quos libꝛos reliquerit.ꝛ
qua conꝺitione.hoc eſt venales ne ſint. Emerem em̄ aut omnis.aut
pleroſq̃ȝ.pꝛeſertim grecos.ſiqui ſcꝫ ꝺigni ſunt lectione noſtra. Fac igi
tur ſi me amas vt hanc rem ꝛ q̃ȝpꝛimum ꝛ q̃ȝꝺiligentiſſime intelligā
hoc erit mihi tam gratum.q̃ȝ quoꝺ maxime.oꝛnatiſſimum equitem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

auratum Petrū nucetanuz nomine meo ſalute plurima impartias
velim. Uale ex Mediolano. xiij. kal'. Decēbres

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino ſalutē
Gaudet triſtē nunciū in letiorē cōmutatū
Item monet vt quendā hortet & excitet

Litterę tue fuerunt mihi iucundiſſime tum tua cauſa quem in/
tellexerim bene valere cum vniuerſa familia. tum etiam ob Frāciſcū
patriciū quem e mortuo viuum factum acceperim. Triſtis em̄ de ho
mine amiciſſimo nuncius perlatus ad nos fuerat. cum eſſet qui aſſe/
reret vel ſe preſente ſupplicium eſſe de eo ſumptum. Itaqꝫ indoluerā
eius vicem ob id quod omnem popularem ſtatum que ſine ſeditione
eſſe vix vnqꝫ conſueuit vehementiſſime execrabat Quanqꝫ Franciſco
familiari noſtro nihil magis arbitror obfuiſſe qꝫ inuidiam. qua vi/
ri preſtantes nunqꝫ caruerunt. Letor em̄ plurimum quod preter opi
nionem a luctum nobis acciderit. Tibiqꝫ habeo ingentes gratias
quod iſtius dignitati ſtudeas. Id quod aſſidue facias te etiam atqꝫ
etiam maiorem in modum rogo. Quod vero de re altera conſilium
ceperis probo & gaudeo. Miror autem quid viro illi in mentem ve/
nerit: vt cum iam ad calcem peruenerit, a decurſu iam olympie ſpacio
auertatur. atqꝫ victorie palmam rēnuat. Num forſan cum etate ani
mi quoqꝫ vigor cōſenuit. Uerū tu hebeſcēti iam ſanguini flammas
adiice rationis. Cōcaleſcet fortaſſe prioremqꝫ vim accenſus reſumet
Nos oēs valem⁹ recte. Uale etiā tu atqꝫ tui oēs vel nrī potius Pa/
triciuniqꝫ hortare: vt forti aīo ingētiqꝫ ſit. memineritqꝫ ſapienti nihil
obeſſe poſſe & fortunam omnē vel minima virtute eē inferiorem. Ua
le ex Mediolano ꝓdie kal'. Januarias

¶ Fran. philel. Petro perleoni ſalutē
Gratulat amico de ꝓſpero ſucceſſu.
Deinde monet inuidentiā eſſe cōtemnēdam

Quod ad Uenetos te receperis viros plane optimatis nō ſoluz
probo. ſed etiā letor. Facile em̄ futuz ſpera: vt doctrine virtutiqꝫ tue
paria premia referātur Idqꝫ ꝓpediem. Ii em̄ ſunt veneti: vt nunqꝫ ſe
beneficia vinci patiātur. ſed officiū ſemper officio cumulent & maxio
opere promereri ſtudeāt. Gratulor igit felicitati tue. qui in eo ſis lo/
co tandē collocatus. vbi & emolumēta ſis nō vulgaria & laudem irez
maximā breui aſſecutur⁹. Inſtitue igit vt cepiſti patricios iſtos ado/
leſcentes nō morū minus qꝫ doctrine eloquētieqꝫ preſtātia Fecunda
nactus es feraciſſimaqꝫ ingenia. q̄ qđ laudis ſemē acceperint. ad ma
turā frugem miro incremēto ſint ꝓductura. Uñ etiā tu tanqꝫ diligē/
tiſſimus quidam fortunatiſſimuſqꝫ excultor cum vberrimos ꝑcipies
fructus, tum me ingenti afficies voluptate, qui tuā laudē omnē per/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

magne mihi laudi eſſe duco. Nam qđ ais de inſectatione inuidenti um id tibi quoqꝫ iucundū eē oportet cū intelligas excellentiā omnez inuidie eē velut obnoxiā. Nam quid malis vtrū excellere an excellen tiam pati. Itaqꝫ animo conſtāti excelſoqꝫ ſis. Tibiqꝫ perſuade obni xeqꝫ tuere oīa eſſe virtute inferiora, cui quo magis inuidetur eos eſſe magis gloria facit ⁊ addit ſe comitem. Quare tibi opa danda eſt, ita eruditione ⁊ dicēdi elegantia ſplēdoreqꝫ augeſcas vt tibi nemo ꝓpter aſſequendi deſperatōem inuidere audeat. Paribꝫ em̄ aut aliquāto ſupioribus inuidet. Preſtantie aūt nimietas hoc morbo vacat. Va le ex Mediolano. iiij. Idus Ianuarias

¶ Fran. phi. Nicodemo trāchedino ſalutē

Curare rem ſuā petit

REm mihi facies nō min⁹ gratā q̄ʒ neceſſariā ſi quod diebꝫ ꝑtis ad te ſcripſi ⁊ q̄ʒprimū ex ſniā mea curaueris ſcio q̄tum prudētia va les. q̄tum etiā grā. Itaqꝫ nihil dubito ꝑpediem fore vt ꝯficiat qđ cu pimus, modo aduigilare volueris. Tuo aūt erga me aio certius ha beo nihil. Natura igit ſi me amas ⁊ quod volumus effice. Vale ex Mediolano. iiij Idus Ianuarias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio ſalutē

Filio pegrinari volenti cōſilia dat

QUod Vlyſſen mutare inſtitueris nō vitupero modo nō naufra gus ſed prudētior ad nos redeas. Preterea vix vllos ſapiētia claros legim⁹ qui Vlyſſis quodāmodo emuli nō fuerint, hoc eſt qui ad ſapi entiaʒ vendicandā non varias ac diuerſas orbis terrarū regiones in uiſere ſtuduerunt. Vtere ſemp rōne atqꝫ ꝟtute te duce, quod ſi feceris facile ſpero oīa tibi ſcđa fore. Da q̄ʒſepiſſime ad nos lrās quibꝫ certi or fiam de omni tua fortuna: q̄ʒ tibi fautricem ac benignā futurā op to ⁊ eam q̄dem fortunā que dei voluntate definit, nō hoim ſtulticia. Cura etiā libros q̄ʒplurimos ⁊ q̄ʒoptimos tibi cōpares, qua vna ſu pellectili nullam ſis pulcriorē habiturus nullam vtiliorem. Vale ex Mediolano. xiiij. kal. Februarias

¶ Frāciſc⁹ phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē

Animū ſuū per aliū aperit

PEtrus perleo tibi quedam nomine meo exponet. Que quidem ipſa ex animi mei ſententia manant omnia. Itaqꝫ vt que petieris fa cias magnopere abs te peto. Vale ex Mediolano octauo kalendas Martias.

Frāciſcus phi. Antonio panhormite ſalutē

Cōmendaticie littere

QUi tibi reddidit meas lrās ē mihi vetere faīliaritate beniuolē tiaqꝫ cōiunct⁹. Hūc tibi vnice cōmendatū volo q̄ppe qui ⁊ doctus eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

et modeſtiſſimus plane vir amiciciaq̨ tua minime īdignus Uale ex Mediolano pridie kal'. Martias

¶ Franciſc⁹ philel. Alberto parthiſio ſalutē

Hortat̃ quendā vt libros reddat

QUe amicis cōmunia eſſe debent ea quenq̨ iuri ſuo aſcribere: vt nihil habeat cū amico cōmune. nō iniuſtū duci nō poteſt At vitas Galbe ⁊ Othonis. quas e greco traduxerā ⁊ tibi poſcēti cōmodaraꝫ in mēſem. iam annū ita poſſides: vt quid equitas. q̄d officiū poſtulꝫ oīno videaris oblitus. Itaq̨ rogo te: vt memineris eas ad te iſſe cō/modato nō dono. Proinde facies vt te decet. ſi curaueris vt iam tandem ad nos redeant Albertū meū zancariū Anochi filium bū vale/re opto. Uale ex Mediolano. vi. idus Martias

¶ Fran. philel. Jacobo actiolo ſalutē

Hortat̃ amicū vt meminerit ꝓmiſſorum

MUlta hinc abiens es mihi polliciť⁹. quoꝝ in hāc diē effeciſti nihil. Itaq̨ tui eē muneris arbitror vt ꝑ mutua aīoꝝ inter nos chari/tate aliq̄d tandē facere incipias Illudq̨ imprimis. q̄d a prē tuo viro clariſſimo tatoꝑe petierā. Quā vereor ne recētis aliq̄s amores ad ꝑ/ſtinos addideris. quibꝫ impeditus anim⁹ neq̨ nr̄i neq̨ ſui remiſcat̃. Qd̄ ſi memorie volueris repetere meū in te officiū. nō mō nr̄i nō obliuiſcaris. ſed poti⁹ q̄ꝫprimū es mecū tibi cōflatum diſſoluere incipias Noſti q̄d velim. Uale ex Mediolano nonis Maijs.

¶ Fran. phi. Nicodemo tranchedino ſalutē

Lr̄as petit

QUid tibi impedimēto fuerit quo min⁹ ad meas mihi ꝑrias lit/teras rn̄deris neſcio. niſi fortaſſis abfueris a florētia ad ſenēſis tuos. Fac igit̃ vt q̄ꝫprimū tue mihi lr̄e reddant̃. q̄ me faciāt de re oī certiorē q̄ꝫ nr̄a putaris intereē. imp̄miſq̨ reddideris ne meū ꝑrimū carmē argyropulo nr̄o. Noli obſecro pati. diuti⁹ expectē optatiſſimā epiſtolaꝫ tuam. Uale ex Mediolano. xi. kal'. Junias

¶ Fran. phi. Angelo actiolo eq̄ti aurato ſalutē

Promiſſa vt recōprobent̃ orat

ET quid ipſe maxime omniū cupiam. ⁊ q̄ꝫtum licet tibi in tua repulica cū antea ſemꝑ. tum hoc potiſſimum tꝑe nō ſum neſci⁹ Quare te plurimū rogo atq̨ oro: vt q̄d mihi coram v̄bo aliquādo recepe/ris te oportune curatuꝝ. id in p̄ſentia certa re cōprobes Hoc erit mihi adeo gratum vt gratius aliud facere nihil poſſis Uale ex Mediolano. xix. kal'. Septembres

¶ Fran. philel. Nicodemo trāchedino. ſalutē

Petit vt aliq̄d tꝑis amicicie officio det

DElicatior factus es q̄ nihil reſpōdeas. nolo em̄ ſuperbie crimen

tibi homini amiciſſimo obijcere quod ijs ſolemus qui ſepius lr̄is in/
uitati nihil rn̄dere cōſuerūt Scio ſane te eē occupatiſſimū his p̄ſenti
tp̄ibus. Sed erit humanitatis tue vt tp̄is aliq̄d ſurripias tantillū.
q̄d amicicie cōdones officio Ego inſtitui ad Pium pontificē ſaluta
tum accedere. Itaq̧ rogo te om̄i ope opaq̧ cures: vt iſtac mihi liceat
iterfacere. Quid opus ſit noſti. Uale ⁊ q̄d de nr̄o patricio factū ſit cu
ra; vt ſciam ex Mediolano. xi. kal'. Octobres

¶ Fran. phi. Nicolao tranchedino ſalutē

Excuſat tarditatē lr̄aꝝ q̄ nō ſit arbitrij ſui

QUod tardiores ierint mee ad te lr̄ē. id cauſe fuit q̄d expectabaꝫ
mihi facultatē fieri ꝑ p̄ncipē nr̄m faciūdi itineris Nō em̄ viuim⁹ nr̄o.
ſed alieno arbitrio Et iuſt⁹ p̄nceps ꝓ iuſta lege dicēdus ē. At viri om
nes boni ſubiecti ſunt legib⁹. Idcirco Socrates cū poſſit noluit e car
cere ſe in libertatē vendicare Breui igit̄ hinc cōcedā Lucā. Ibiq̧ taꝫ
diu expectabo. donec mihi fiat q̄d amici noīe ſignificaſti. Nā ei⁹ mi/
hi fide eē tutius nihil poteſt. At ne ſecurius quidē Erunt etiā mecuꝫ
filij duo Marius ac Xenophon. Luꝫ vna erimus. cetera inter nos
cōmentabimur. Uale ex Mediolano. xij. kal'. Decēbres

¶ Frācīſc⁹ philel. Thome ſenece ſalutē.

Maturari petit opam amici

BErtholla noſter q̄ ad te venit. faciet de om̄i ſtatu meo te cumu/
latiſſime certiorem Qua vero in re tua mihi opa opus ſit ex eodē co/
gnoſces. Itaq̧ tuū eſt id p̄ſtare. ne fruſtra hoc itineris ab eo ſuſceptuꝫ
videri poſſit. Nō em̄ ſum neſcius. ⁊ q̄ſtum poſſis auctoritate ⁊ grā. ⁊
q̄ſtum etiam mea cauſa velle debeas ſed rudis plane ⁊ dicēdus ſum
et iudicandus. qꝛ ita ad te ſcribam quaſi videar dubitare de ſingula
ri tua perſpectaq̧ charitate. Quare nihil aliud abs te peto niſi vt cu
res ne iſtuc diutius Bertholla noſter expectet. Uale ex Mediolano
quarto nonas Decembres

¶ Fran. philel. Liccho calabro ducali ſecretario ſalutē

Laudat quendā fidei in p̄ncipem

DEdi ad te nudiuſtercius lrās ex Arimino. q̄bus certior factus
eſſes de ijs. que tp̄s obtulerat. Heſterno veſpi cum ad foꝝ ſempro ni
um veniſſem. offendi Iacobum peruſinum cognomēto picininū cor/
pore ſane Tydeū. ſed om̄i robore ac prudentia alcidē aliquē Hic mi
hi viſus eſt tāta eſſe in p̄ncipem nr̄m ⁊ fide ⁊ pietate: vt dignus ſane
ſitquē Sphortiani om̄s mirifice diligamus amemuſq̧ Sin gularē
ijs mihi beniuolentiam oſtendit omiſitq̧ nihil. quod vel humanita
tis. vel benignitatis officium ſaperet. Spero hunc p̄ncipi nr̄o maxi/
me aliq̄n volu ptati fore ⁊ fortaſſis etiam vſui. Cum hec ad te ſcripſi
eram hinc cōtinuo abiturus. q̄ppe qui audirem pōtificem Pium ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

vrbe Roma iam deceſſiſſe petereqꝫ peruſiã. Tu me interim ama vt ſo
les. Uale ex foro ſempronio. vij. idus Januarias

¶ Fran. philel. Jacobo lucẽſi aplico ſecretario ſalutẽ
Diligẽtiſſime quẽdam amico cõmendat
Jtẽ excuſat ſe ꝙ ad ſummũ pontificẽ nõ ſcripſerit.

FRanciſcus foſſatus vir nobilis ⁊ humanus idemqꝫ ſplendidiſſi
mus eques auratus eſt mecum ſumma familiaritate coniũctus. hũc
ego tibi pro noſtra ſingulari beniuolẽtia maiorẽ in modũ cõmendo.
Facies tu mihi ſane rem ad modũ gratã. ſi curaueris Frãciſcus meus
intelligat meas apud te ꝯmendatões ſibi fuiſſe nõ mediocri adiumẽ
to. Nõ vt facias. tãto ſtudio abs te peto: vt maiore aliꝺ nihil poſſim.
Scio te oĩa cupere mea cauſa. nihilqꝫ omiſſurũ quod huic viro vl' ad
rem vel ad dignitatem ꝓfuturum intelligas. Quare ne tue permul/
te ac maxime occupatões tibi impedimẽto ſint. quo tardius qꝺ facto
opus fuerit effectũ reddas. te etiã atqꝫ etiã rogo. Uale ⁊ me ſanctiſſi/
mo dño nrõ q̃ꝫ diligentiſſime commenda. Cui quod nihil adhuc ob
ſtrepuerim poſt reditũ meum ab vrbe Roma. terciana febris fuit in
cauſa. qua quoniam diuina benignitate iaꝫ ſum plane liberatus. qꝺ
pretermiſſum eſt ꝓpediem reſartiam Gregoriũ ſenenſem iureconſul
tum collegam tuum bene valere plurimum opto. Uale iterũ ex Me
diolano decimo kalẽ. Junias

¶ Frãciſc' philel. Amareto mannello ſalutẽ
Munera optat comitatu venire lrãꝝ

BIs deinceps poſtea q̃ꝫ terciana febre ſum liberatus tui ad me ie
runt pulcerrimi aſparagi. q̃bus etſi delecatus ſum plurimũ. quoniaꝫ
ab homine amiciſſimo miſſi eſſent. longe me tamen magis magiſqꝫ
delectaſſent. ſi litterarum tuarum ſuauiſſimo comitatu vti voluiſſet.
Jd qꝺ nõ preſtitiſſe te niſi mihi memorie occurrerẽt occupatiões tue
tum ꝑuate. tum publice equo animo haud ferrem. Erit tamẽ huma
nitatis tue ſi cum quid ocij nactus fueris. aliquid mihi ſcripſeris Ua
le ex Mediolano. viij. kal'. Junias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio ſalutẽ
Docet q̃bꝫ artibꝫ inſtitui q̃s debeat futur' medicus.

QUod tibi anteaq̃ꝫ iſtuc eſſes ꝓfecturus cõſilium dedi idqꝫ vt fa
ceres. iuſſi idem repetam per lrãs Jnſtituiſti medicine operam dare.
quod eius rei nõ mõ nõ repꝛhendo ſed vehementer laudo. quãdoqui/
dem ⁊ medicina poſt magican atqꝫ poeticam eſt oĩm laudatiſſimaꝝ
artium vetuſtiſſima eaqꝫ humano generi admodum neceſſaria. ⁊ tu
ad iſtiuſmodi ſcientiam videris natura inclinatus. Unũ ãt moneo
ac uolo. ne te ante ad medicine ſtudium conferas. q̃ꝫ dialecticen ac
phyſicen oẽm itẽqꝫ mathematicas diſciplinas q̃ꝫ diligẽtiſſime didice

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ris. Quibuſquidem ipſis in ſtudijs quibꝫ p̄ceptoribus vti debeas id
quod te etiam coram monui. conſule hoīem mihi amiciſſimū erudi/
tiſſimumq̄ philoſophū ac medicū Joānem Marlianū quo etiā ali
quando doctore viſurus es. Noui em̄ hoīm cōſuetudinē in iſtiuſmōi
ſcholis. quāta circūcurſatio fit. quante amicorum preces ad audito
res alliciendos. Itaq̄ volo te nō beniuolis hac in re. ſed tibiipſi mihi
q̄ inſeruire. Paucis tenes ſententiam meam. de re pecuniaria ita cu
rabo. ſi intellexero te admonitis iuſſiſq̄ paternis nuſquaz receſſiſſe.
Vale ex Mediolano. viij. idus Junias

¶ Fran. phi. Gregorio lollio iurecōſulto ꝛ aplīco ſecretario. ſa.
filiū amico cōmendat

Quanq̄ ſciebam vel nulla mea cōmendatōe meos oīs eē tibi cō/
mendatiſſimos. tū vt Marij filij honeſtiſſime volūtati morē gere/
rem. ita eū tibi cōmendo: vt ne me q̄dem ipſum neq̄ diligentius. nec
ex aīo magis poſſim. Qd̄ eo facio libentius. q2 tibi audeo affirmare
talem eē Mariū quē tua ſingulari beniuolētia dignū ſis iudicaturꝰ.
Cetera tu ex ipſo cognoſces. Ego nō deſino expectare qd̄ ad me ꝓpedi
em te pſcriptuꝫ affirmabas. Id āt in hāc diē nō feciſſe te plurimū mi
ror. Vale ex Mediolano. vi. kal. Januarias

¶ Fran. phi. Beſſarioni Cardinali niceno ſalutē
filium cōmendari orat

Cum Joānes Mariꝰ filiꝰ Mātuam peteret Pij pōtificis ma/
ximi ꝛ ſalutādi ꝛ adorādi grā. iuſſi: vt oīm p̄mū tuā amplitudinē ad
iret. cui mentē ſuā oēm aīumq̄ exponeret. Itaq̄ rogo te: vt oībꝫ in rebꝫ
ita eū cōmendatū habeas: vt illos ſoles. q̄s vel ipſos vel ipſis natos
chariſſimos habes. Hac vna re vix mihi q̄cq̄ gratiꝰ potes facere hoc
tpe. Vale pater clemētiſſime ex Mediolano. vi. kal. Januarias

¶ Frāciſcꝰ phi. Agapeto romano ꝛ aplīco referēdario. ſalutē
filio vt adſit amicus optat.

Venit iſtuc Mariꝰ filiꝰ iuuenis vt videre poteris ꝛ modeſtꝰ ꝛ do
ctus. Cām acceſſiōis ſue ipſe tibi corā declarabit. Quibuſcūq̄ in rebꝫ
poteris te rogo ita ei adſis: vt me tuis ijs velles quos maxīe diligis
habeſq̄ chariſſimos. Vale ex Mediolano. vi. kal. Januarias

¶ Fran. phi. Nicolao canali iurecōſulto ꝛ eq̄ti aurato ſalutē.
Lrās ad ſe ait nō eſſe perlatas

Qui tabellariꝰ ſapioribꝫ diebꝫ meas lrās tibi reddidit ac itē has
tibi redditurꝰ. renūciauit mihi idcirco te ſibi nullā dediſſe ad me epi/
ſtolā. qm̄ eā alteri neſcio cui antea ꝯmēdaſſes. Ego āt qd̄ ſcripſeris ne
ſcio. Vnū ſcio me vehemēter cupe tuas lrās q̄ppe q̄ nullas acceperim
quare ſi meo in p̄ntia deſiderio morē geſſeris habebo tibi nō medio/
crem grām. Vale ex Mediolano. v. idus Januarias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

¶ Franciſcus phi. Theodoro gaze ſalutē

Problemata Ariſtotelis trāſlata mitti ſibi petit

NOn mediocri afficior deſiderio audiēdi tui. Poſteaq̄ viſendi
facultas eſt intercepta. Itaq̄ ſatis tu quidem iniuriam. ꝙ totiēs gre/
ce ſuperiore tempore prouocatus a me lr̄is. nunq̄ reſpōderis nedum
verſu. ſed ne ꝓſa quidē. tum in vtroq̄ dcōis genere excellētiſſimus ſis
equidem autem nunc vt latine facias rogo. Sunt hic nōnulli perdo
cti in philoſophia viri ac iidem medici. qui q̄m greci neſciunt videre
cupiunt lectitareq̄ latina illa Ariſtotelis ꝓblemata que annis ſupe
rioribus in latinum cōuertiſti eloquiū. Quare mihi rem gratam fa/
cturus es. ſi licebit per te mihi hoībus ⁊ amicis ⁊ eruditis gratificari
Aut igiť tuū iſtiuſmodi ꝓblematum codicem ad me exſcribendū mit
te rediturum ad te q̄primum. aut eū iſtic exſcribi cura. mercedemq̄ li
brarii ꝑ lr̄as nobis ſignificato. ⁊ aduolabit ad te Id vt ꝓpediem effec/
tū cures te etiā atq̄ etiā rogo. Preterea me cupio facias certiorem.
quo in ſtatu ſint res tue. quas fortunatū iri vehemēter cupio. Vale
ex Mediolano ꝓdie Idus Ianuarias

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē

Gaudet amicū bene habere

NEſcio quid aliud mihi potuiſſet gratius renūciari. q̄ qđ ꝑhēdie
ex Ioāne variſino cognoui. Is eī̄ interroganti mihi rediſſes ire ad
huc ex illa regia legatione ⁊ reuertiſſe te reſpōdit. ⁊ tibi eſſe q̄optime
Qui quidem nūcius eo mihi iucūdior fuit. qđ venetus q̄ſpiā: vt ille
de ſe affirmabat. ⁊ cui ſuperi malefaciāt. aliter de te mihi ſeruat inco
lumē Ioanni aūt variſino grās quoq̄ debeo nō vulgaris ꝙ me tāta
ſollicitudine liberarit. ⁊ incredibili animi leticia affecerit. Nā q̄d mi
bi potuiſſet iucundius cōtingere. q̄ ꝙ certior factus ſum te habere q̄
optime. cuius etiam memoria recreabor. Reliquū eſt: vt veterē nrā̄z
ſummamq̄ amiciciā mutuis tum officiis tum etiā lr̄is foueamus. ⁊
ei aliq̄d indies cum opus fuerit. addamus in cumulum. Vale ex me
diolano. xiiii. kaľ. Februarias

¶ Frāciſc⁹ phi. Nicolao canali eq̄ti aurato ac iurecōſulto ſa.

Lrās interceptas cōqueriť

QVod ad q̄ntum idus Ianuarias tibi ſcripſi. idem vt in p̄ſentia
intelligas volo me nullas in hanc diem abs te lrās accepiſſe. quas i/
ta deſidero: vt vix aliud q̄cquaz magis. Quo quidem me deſiderio ſi
q̄primuz leuaueris habeo tibi gratias immortalis Vale ex Medio
lano. ix. kaľ. Februarias

¶ Fran. phi. Petro perleoni ſalutē

Adoleſcentē amico cōmendat

LEonardum griphū modeſtem adoleſcentē ⁊ muſatuz in primis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

ſtudioſum eque dilige ac ſi eēt filius. Js a Marcheſio noſtro viro p̄
ſtanti ꝛ ꝑhumano accerſitus Venetias venit. tum vt homī amiciſſi
mo atq̄ꝫ optīo moꝛē gereret. tum etiā vꝛbē Floꝛētiſſimā coꝛaꝫ ac pn̄s
intueret̄ Nūc ego hoꝛtatus ſum q̄ꝫ diu iſtic futurus ē. te quottidie ad
iret Js a nobis inſtitutus nō latine mō ꝑpulcre callet. ſed grece etiaꝫ
cepit Jtaq̄ꝫ rem mihi ꝑgratā facturus es. ſi meo leonardo plane oſtē
deris tibi mea oīa eē chariſſima. Uale cū pudiciſſima vxoꝛe ꝛ tuis oī
bus Ex Mediolano. iiij. kal'. Februarias

¶ Fran. phi. Othoni carreto iurecōſulto ſalutē

Quō res habeat ſcire deſiderat

AUdiui nūc ex hoīe amiciſſimo eo te die meos lr̄as Pio pōtifici
maximo reddidiſſe in naui. q̄ ex vꝛbe Mātua deceſſiſſet Quare ſuꝫ mi
ratꝰ nihil abs te mihi lr̄aꝝ in hāc diē redditū eē Jtaq̄ꝫ rogo te vt me
q̄ꝫ primū facias certioꝛē. quō res habeat ꝛ quid ille r̄nderit Hoc erit
mihi vehemēter gratū Uale ex Mediolano. iij. nonas Februarias

¶ Fran. phi. Petro medici Coſmi filio ſalutē

Libꝝ repetit ꝛ petit amicū admoneri vt ꝓmiſſa cōpleat

LIbꝝ de iocis ꝛ ſerijs quē ex q̄ttuoꝛ illis ꝑmis vltio ad te dedi vt
redire cures ad dn̄m te admodū rogo Jis aūt rebꝫ ſi cognoꝛo te iter/
dū delectari reliq̄s deīceps libꝛos mittā etiā breui Non poſſum p̄te
rea nō mirari. q̄d Nicodemi nr̄i ꝓmiſſa tā diu cūctent̄ Jtaq̄ꝫ rogo te
vt amicū moneas neſcire me. in iocis ne an in ſerijs cū ſuis illis ꝓmiſ
ſis ponēdus ſit. Uale ex Mediolano Jdibꝫ Februarijs

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē Leonardo filio

Officiū amici petit in preſentia

QUanq̄ꝫ intelligo vel ex ꝓximis tuis lr̄is mea tibi oīa coꝛdi eē p̄
ſertim ea q̄ mihi ꝛ honoꝛi: vt ſcribis ꝛ ꝯmodis eē ducas. tn̄ nō deſinā
abs te petere: vt ſi qn̄ id maxie feceris. aut facturꝰ ſis in p̄ntia ita faci/
as: vt oēs intelligāt tuā erga me beniuolentiā tātam eſſe. q̄ꝫ q̄ maxia
vel dici poſſit vel cogitari Nā qui in re tua mihi opa vſui eē queat.
nō te p̄terit. Quantū aūt valeas ꝛ auctoꝛitate ꝛ grā apud oēs nō ſuꝫ
neſcius. Uale ex Mediolano. vij. kal'. Martias.

¶ Fran. phi. Nicodemo trāchedino ſalutē

Hoꝛtat̄ amicū vt q̄ ꝓmiſerit ſibi ꝑficiat

QUe hinc abiēs curatuꝝ te recepiſti. ſi dabis operā vt efficies. ſi
et nō mediocris acceſſio ad meū in te amoꝛē. qui tn̄ eſt tātus: vt auge
ſcere nullo pacto poſſe videat̄. Expecto indies atq̄ꝫ magis lr̄as tuas
officij plenas ꝛ diligētie. q̄ ſpes ne me fallat. vehemēter opto. Nā q̄ꝫ/
tum mea cauſa velis nō ignoꝛo. Preterea nō te fugit q̄d debet̄ viuis
ſi moꝛtuis p̄ſtetur officiū nō eandem grām pre ſe ferre. Reliq̄ tu vel
me reti cēte ꝯgnoſcas Tu ſatis ſupq̄ꝫ efficies ſi q̄ꝫtum poteris feceris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Nec eñ cõſilium ꝛ diligentia minus laudiſ ducat̃ ꝙ̃ euẽtus. Oratio
nem illã noſtrã quã videre cupiebas ex donato actio conquerere Va
le ex Mediolano. vij. kal̃. Martias

¶ Frãciſc⁹ philel. Marcheſio variſino. ſalutẽ

Petit ab amico vt hortet̃ filiũ ad v̾tutẽ

Cum tue me oẽs lr̃e ſemꝑ delectarũt. tuꝫ he potiſſimũ quas hoc
die abs te accepi His eñ me certiorẽ facis quãta cum oĩm nõ grauiſ
ſimoꝝ ſenatorum modo. ſed illuſtriſſimi etiaꝫ iſtius ꝑncipis beniuo
lentia ꝛ laude Marius filius ꝛ dictauerit publice in ſenatu ꝛ docu
erit. Que qͥdem res ꝛ ſi ob alias ꝑmultas rõnes mihi pergrata eſt. ob
eam tamen admodũ iucũda. qđ in eius ciuitatis portu anchoras eſt
iacturus. que ꝛ ventorũ omniũ vacat turbine. ꝛ optatiſſima quiete
quadã tranquillitateqꝫ abũdat. Jtaqꝫ meo nomine filium hortare:
vt nullis neqꝫ vigilijs nec laboribus parcat. quo expectationem iſtaꝫ
quã de ſe tam multam tam preclaram apud florentiſſimum eũdem
qꝫ ſanctiſſimũ venetorũ ſenatũ, felici initio concitauit. eam non ſoluꝫ
indies amplificaſſe verũetiam ſuperaſſe exiſtimetur. Nihil eſt ei ad
ſummã laudem vtilitatemqꝫ defuturũ. ſi ſtudiũ atqꝫ diligentiã inge
nio ſimul doctrineqꝫ addiderit. Qđ de xenophonte filio ſcripſiſti nõ
improbo facilitatis modo conſtantieqꝫ meminerit. Vale aĩme dimi/
diũ mee Ex Mediolano. v. nonas Martias

¶ Fran. philelfus. Bernardo Pontano ſalutẽ

Fac amico ꝑtãtem ſui ne ingratus ſit

Et officiũ tuũ in Mariũ ꝛ Xenophõta filios ꝛ ſingularẽ beni/
uolentiã erga me facio equidem plurimi. Tibiqꝫ habeo grãs qđ cũ
nihil ipſe de te meruerim. tãta in me ac meos ꝛ humanitate ſis vſus
Jtaqꝫ ſi qͥd in me eẽ aĩaduerteris. qđ tibi vel vſui eſſe poſſit vel volup
tati. ita id eẽ in tua ꝑtãte poſitũ exiſtima: vt mea maxie tua ſunt, Nã
eo ingenio ſum ijs moribꝫ inſtitutus: vt nihil ſit. qđ malim ꝙ̃ ꝛ gra/
tiſſimũ haberi me ꝛ a nemĩe bñficio ſuꝑatũ iri. Quare vti me potes
omibꝫ in rebꝫ ꝑ arbitrio tuo. Vale cũ Petro nr̃o ac reliqͥs tuis oĩbꝫ
ex Mediolano. iiij. idus Martias

¶ Fran. philelfus Lodowico Cardinali aqͥlienſi ſalutẽ

Auxiliũ impendi ſibi petit

Quam mihi vehemẽter tua nõ ſolũ opera ſed ope etiã atqꝫ auxi/
lio opus ſit pater humaniſſime, cum ex alijs ſuperioribus litteris po
tuiſti dilucide animaduertere, tum ex ijs maxime quas a doctauum
kalendas Martias ad te dedi. Nunc aũt quod ſcribam, noui aliđ
nihil habeo. niſi vt intelligas tanto me deſiderio expectare lr̃as tuas
vt maiore aliud nihil Omnis profecto ſpes mea in te vno poſita, ac
locata eſt, Et quantũ valeas ſcio, ꝛ quaꝫ me diligas nõ ignoro Jtaqꝫ

te etiam atq etiam rogo. oꝛo. obſecro: vt quod abs te petij tum ſum/
opere. ꝙ̄ celerius fieri poterit effectum reddas. Hoc erit mihi vehe/
menter gratum. Nec tu officium in me tuum vnꝙ̄ accuſabis. Uale
ex Mediolano. iij. kal. Apriles

¶ Fran. philelfus Xenophonti filio ſalutē.

Laudat filij peregrinationem

Feciſti me primis tuis lr̄is certioꝛē de nauigatōe tua ad Rha/
guſinos. id qđ etiā poſtea ꝙ̄ ſoluiſti e venetijs Marius mihi ſignif/
cauit. Ego aūt ⁊ ſi mulueram ꝓ paterno affectu in Italia eē te. tamen
cū noꝛim ⁊ nobilitatē ⁊ ſplēdoꝛē reipublice Rhaguſine. equo aīo fe/
ro abſentiā tuā ꝑſertim cū idcirco Ulyſſen Homerꝰ prudētie lauda/
rit qđ ⁊ vꝛbes ⁊ mōtes multoꝝ hoim cognitas illi meminit. Sic eñ
in vlyſſee pncipio ait Callentē dic muſa viruꝫ q̄ menia ſacre Diruta
poſt troie multūꝙ diuꝙ pererrās Et mētis hoim multoꝝ nouit ⁊ vꝛ
bes Atꝙ ibi ſane cuiꝙ patria ē. vbi bene eſt. nulluſꝙ loci termis vir
ſapiēs circūſcribit. Itaꝙ nō abſurde Socrates cū interrogaret cuias
eſſet. ſe nō athenieſem ſed mūdanū eē rñdit. Tuū igit fuit id preſtare
atꝙ efficere. ne fruſtre iſtuc pfectꝰ videare. qđ ſi ſtudio diligētiaꝙ cu/
raueris. cū mihi afferes voluptatē nō mediocrē tum laudi tue atꝙ e/
molumēto plurimū cōſules Reliquū eſt: vt me facias ꝙ̄ primū certi
oꝛē. ꝙ̄ te locus iſte celūꝙ delectat. Eſt eñ tibi bone valitudinis ratio
haud negligēda Nos hic oēs in hanc diē bñ valemꝰ Si qđ iſtic ha/
betur de turcis. cura vt ſciā. marios in Italia belloꝝ motus paratuꝫ
iri aīaduerte. Uale ex Mediolano. x. kal. Apriles

¶ Fran. philel. Bernardo iuſtiniano ſalutē

Beniuolū facit amicū ad hoſpitalitatē ſuis exhibēdaꝫ

Xenophon filiꝰ ad Rhaguſinos pfectus ē Scripſit ſe ꝓpediē ide
ad me miſſuꝝ ſeruas duas. petijtꝙ ſe facerē certioꝛē apud queꝫ eas
Uenetijs diuertere curaret Cui reſpōdi neminē eſſe iſtic. q̄ cū maioꝛ
mihi aut antiquioꝛ familiaritas hoſpitūꝙ ſit ꝙ̄ tecū vno Itaꝙ ſeruę
ille diuerterēt apud te. Quod cū fiet ⁊ tu mihi rem ſignificabis mit/
tam q̄ ⁊ ſeruas ad me pducat ⁊ quod pecunie opus fuerit ſoluat. Ua
le ex Mediolano. x. kal. Apriles

¶ Frā. phi. Joanni petro entychio ſalutē

Parari poſtulat ⁊ q̄ ad iter faciendū opus erūt

Marius filius id qđ audiſſe te puto. eſt his diebꝫ a floꝛentiſſimo
venatoꝝ ſenatu honoꝛifice cōductus ad docendū Uenetijs oꝛatoꝛiā
ac philoſophiam. Id autem eo pluris faciundū exiſtimo quod antea
nemini vnꝙ̄ attigit. Is in preſentia huc eſt venturus: vt vxoꝛem ⁊ fi
lios reliquamꝙ̄ familiā Uenetias ſecum transferat Faciet aut veni
ens iſtac iter. Eſtꝙ ei neceſſe iſtic cōducere ad Mediolanum vſꝙ et

mulā cū mulione ꝛ equos duos. Quos vt antea diligēter pares velī
ne cū iſtuc nauim appulerit. diuti9 ſit in mora Maximū mittaȝ tibi
ad paucos vſqȝ dies. Uale ex Mediolano. vi. kal'. Apriles

¶ Frāciſcus philelfus Blaſio Gyllino abbati ſalutē

Arguit quendā officij neglecti aut ſpreti

ANgelus actiolus nobilis florētinus ꝛ idē ſplēdidiſſimus eques
auratus mecū nudiuſtercius queſtus ē. qđ orōnes meas quas apud
te ea lege dimiſerat: vt eos mihi q̄ȝprimū redderes. nō mō nō reddidi
ſti. ſed a ſe q̄ȝſepiſſime hortatus: vt officio fungaris. id nō mō non fa/
cis. ſed ridiculo ducis eius oēm adhortatōem Jtaqȝ ſum miratus qđ
et vir religioſus ꝛ abbas tot iam annos diſtuleris ea dño reſtituere.
que bona fide poſſidere non potes. Uale Mediolani Ex edibus no
ſtris ſexto kalēdas Apriles

¶ Fran. phi. Bernardo iuſtiniano ſalutē Leonardo filio

Grās agit mirifice

ET ſi mihi dubiū nunq̄ȝ fuit meos oīs tibi eſſe chariſſimos. tum
cum primis dleb9 ex Mario filio corā didiciſſem quāto cū ſtudio ꝛ
charitate eius oibus cōmodis honoribuſqȝ ſemp adfueris vix dici q̄
at. q̄ȝ me tua opa delectarit. Nā cū video eā amiciciā q̄ mihi ꝑmuni
cum patre tuo ſapiētiſſimo atqȝ ſummo viro maxima fuit. deinde te
cum tāta eſt: vt nihil ad cumulū queat accedere trāſfodi etiaȝ tanq̄ȝ
hereditario quodā iure in poſteros nrōs. nō mediocre mihi atqȝ me/
is oīb9 patrimoniū adeptus videor. Jtaqȝ nō poſſum mihi nō leta
ri plurimū. qđ optatis meis ita reſpōdeas vt tibi gratulandū exiſti/
mem. quod ita humanus es ita benignus. ita patris tui ſimillimus.
Ego aūt qđ ad me attinet ſi ceteris in reb9 a te ſupabor. amandi ta/
men officio nunq̄ȝ pfecto ſim ſupandus. Reliquum eſt: vt q̄ pro filio
Mario fundamenta optima vel tua diligētia iacta ſunt. ea oī ro/
bore ſtabiliēda cures hac vna re mihi gratius facere nihil poſſis. Ua
le ex Mediolano kalēdis Maijs

¶ Franciſc9 phi. Jacobo lucēſi aplico ſecretario ſalutē

Reſponſum petit

AD eas lrās quas idib9 martijs tibi reddēdas ad Othonē carre
tū dederā. qđ nihil in hāc diē reſpōderis miror. Nā cū ignoro vtrū
tue volūtati morē geſſerim ea in re. quā ex me ſcire cupiebas tum ve/
hemēter expecto ex te intelligere q̄ ſit pontificis Pij ſententia de offi
cio noſtro. Jtaqȝ rogo te vt me ꝑmū his de reb9 facias certiorē. Ua/
le ex Mediolano. iiij. idus Maias

¶ Fran. phi. Jacobo Antonio marcello ſalutē.

Amicicia quō orta ſit iter ſe ꝛ aliū quendā narrat

INſitam eſſe natura animis hoīm vim quandam ſimilitudinis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

diſſimilitudiniſq; cū ad ceteros motus. tum ad amorem ⁊ ad odiuz qui philoſophi voluerūt. nihil a veritate ſenſiſſe alienuz mihi videri ſolēt ⁊ id quidē nō in hoībus ſolū ſed in reliq̄s quoq; animātibꝫ late patere. Nō vt de alijs animalibꝫ breuitatis cauſa p̄ter eam. quotti-die vſu venit: vt ij qui ſe nunq̄ viderint. neq; aliud quicq̄ cōmertij cōſuetudiniſq; inuicē habuerint. ſe tamē quodam nature ſuaſu dili-gant ⁊ alteri de alteris bene audire perlibēter velint. Accepi ex mul-torū ſermone me tibi eē chariſſimū. quodq; honorifice de me loq̄ris ſentiſq; peramice. Nō certe fuit eo mihi iucūdius. q̄m mea de re opi-nio haud quaq̄ me fefellerit. Cū em̄ vna oīm voce didiciſſe magnuz te eē verū eundemq; ꝑhumanū. ⁊ illoꝝ apprime ſtudioſum. q̄ bonis artibꝫ deditī immortalitatē maxie ⁊ ipſi ſeq̄rentur. ⁊ alijs pararēt. il-lico ſuz accenſus in amorē tui. neq; dignū exiſtimaui quē ꝓpter innu-merabilis tuas egregiaſq; ꝟtutes. q̄tum ipſe cura potero diligentia q; preſtare. faciā immortalē apud oēm poſteritatē. Tuū igit̄ fuerit nō aſpnari officiū meū. quādoquidez ipſe oīa cupio gratificari tibi. Uale ex Mediolano. ꝑdie idus Maias

¶ Frāciſcus phi. Joannino barbato. ſalutē

Minatur cuidā niſi libros reddat

QUantū videre videor ridiculo tibi ſum. Nā meos carminū li-bros totiēs repetitos reſtituere mihi negligis. At ego mihi vero da-ri lōgius certe nō patiar. Turpiſſimū em̄ eſt Franciſcū philelfum im-berbem duci a Joānino barbato Jtaq; aut rem mihi meam reſtitue q̄primū. aut vbi ita malis. tibi litē apud principē paratā eē intelli-ge. Nā qui alios ridere nūq̄ conſueui. rideri abs te nolo Uale Me-diolani ex edibus meis. viij. kal. Auguſtas

¶ Frāciſcus philel. Xenophonti filio ſalutē

Crebriores lrās filij petit

FEci te ad terciū nonas Julias ꝑ lrās certiorē me nihil lrāꝝ tua-cū accepiſſe poſteaq̄ ex Uenetijs ſolueras. p̄ter eas q̄s ad terciū ka-lēdas Aples Troili ſcribe ad me dederas cū interea tpis ſcōz ⁊ nūc terciū tibi ſcripſerā. Nō eo etiam magis miror. quod Marius mihi ſignificauit ſibi redditas eē abs te lrās quibꝫ cū mille prorſus ijſſent ad me. Ego aūt ⁊ ſi auguror vt res habet. opep̄reciū tamē duxi te cō-monefacere. ſi quādo ad me ſcribis vt cures tua oīa ſcripta redditum iri Uenetijs aut viro patricio Bernardo iuſtiniano Leonardi filio aut ducali oratori Antonio guidoni bono. Nā Marcheſius redijt Mediolanū. Tu ſi quid velis ſignificato Nos hic omnes valemus recte. Uale ex Mediolano nonis Auguſtis

¶ Frā. philel. Mario filio ſalutē

Arguit filiū q̄ patrem accuſat.

q Uod expoſtulas meas lrãs minus ſepe ire ad te partiꝫ ipſe tu
partim occupatõis mee ſunt in cauſa. Qḋ ſi tuã ipſam cauſaꝫ
ſuſtuleris. ego quoqꝫ meas oĩs occupatões amouebo. Noli iuuenis
cum ſene de prudentia contendere. neqꝫ cũ patre filius. Noli ꝯſutiaꝫ
calliditati anteponere Rõne vtere ꝛ cõſilio Jd ſi feceris. nũqꝫ me in/
cuſabis. nec vlla in re deſiderabis paternũ officiũ. Qḋ Marieta me
liuſcule valet gaudeo Ceſarem meũ bñ in lrĩs ꝓficiſcere plurimũ le
toꝛ. velim cetera q̃ vel ad teipſum vł ad reliquã familiã attinẽt. dili
genter cures. Ad xenophõta rñdi Tu qḋ ab hugulo tum reſpicit. ne
diutius neglige Bernardũ pontanũ noſtꝝ bene valere opto. Uale
ex Mediolano. x. kalẽdas Septẽbres

¶ frãciſcus phi. Xenophõti filio. ſalutẽ

Monet filiũ ſuũ vt ꝛ ſepius ꝛ aptius ſcribat

m Alo te negocioſum eẽ qꝫ ocioſum mõ negocia tibi tua aut dig/
nitati ſint. aut cõmodo qḋ ſine dignitate incõmodũ eẽ puto Nã per
lrãs. q̃s mõ ad ſextũ kał. Auguſtas dediſti ad me adeo oſtẽdis te oc
cupatũ: vt nullũ tibi tp̄s relictũ videaꝶ ſcribẽdi ad prẽm. Qḋ das ac/
cipio Et facis tu fortaſſis ex officio. Ego autẽ auguroꝛ neſcio qḋ In
hanc diẽ accepi ſcđm abs te lrãs. poſteaqꝫ Rhaguſum es ꝓfectꝰ Si
te negligentioꝛẽ aut minus cautum aĩaduertero. tu quoqꝫ tardioris
videbis ep̄ł̄as meas. Scripſiſti oĩa iſtic ardere. Jd dici puto ob im/
minẽs a turcis ꝑiculũ Uellem ſcripſiſſes ꝛ latius ꝛ apertius ne mihi
Sibylla interpꝛete opus eẽt. Qḋ amicus iſte tuus cupit videre ali/
quid ex nr̃is ſcriptis. dabo oꝑam vt tibi mos geraꝶ. Nos hic valemꝰ
omnes Cura etiã tu vt valeas ꝛ hoĩbus deoqꝫ ſis chariſſimus. Ua/
le ex Mediolano. x. kał. Septẽbres

¶ fran. phi. Laurẽtio piſaurẽſi Parmenſiũ p̄fecto. ſa.

Religioſi amico cõmendantur.

e T ſi ignarus certe nõ eram vel ſine vlla cõmendatione mea ni/
hil eſſe apud te antiquius iuſticie pietatiſqꝫ officio tamẽ vt intellige
res. qꝫ mihi rem gratã facturus eſſes. ſi negociũ religioſoꝛũ fratꝝ ſcẽ
Marie ſeruoꝛum qui appellantur. ita curaueris: vt iſti om̄s intelli/
gant meã de ſe cõmendationẽ fuiſſe ſingularem. libuit abs te petere
ac etiam ſi opus fuerit cõtendere ne patiaris eſſe fruſtra itum ad me.
Nemo eſt em̄ qui amiciciam noſtram ignoꝛet. Quam vt huiuſmõi
quoqꝫ munere clarioꝛem omnibus facias rogo. Noſti pudoꝛẽ meuꝫ
Nunqꝫ auſim tantopere a te aliquid petere quod ab honeſta re ab/
hoꝛrere videatur. Uale cum tuis omnibus Ex Mediolano ſeptĩo
kalendas Septembꝛes

¶ fran. philel. Joãni alcyſio Guido bono. ſalutẽ

Operã a ſe petitã reijcit in alterũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

FUere nõnulli veneti q̄ a me ꝑ lr̄as meos carminū libros exſcri/
bendos petierūt. Quibꝰ ego ſigillatim geſſiſſem ꝙ̄ primū morē
ſi tot mihi eius opis fuiſſent exēpla Sed cū nullum mihi omnino re
lictum ſit p̄ter id vnum. quod initio ſcripſerā. exiſtimaui hoc pacto ſa
tis ab me iri omnibus factum ſi tibi huiuſmodi prouinciam pro no
ſtra beniuolentia delegarē Itaq̄ dedi ad te eū ipſum carminū codi/
cem manus mee vt vides feſtina exaratū arūdine. Cuius tu ita pro
tua prudētia feceris oībus copiā vt intra ſextū mēſem codex ad dn̄m
redeat. Uale. Et p̄rēm tuū grauiſſimū viꝝ v̄bis meis ſaluere pluri
mū iube. Uale ex Mediolano. idibꝰ Septēbribꝰ

¶ Frā. phi. Hieronymo caſtello phō ac medico. ſa.

Operam amici petit

QUi tibi reddidit meas lr̄as. qua in re tua ſit opus opa corā ver
bis meis exponet. Scio quanti me facis ⁊ quā tibi charus ſum Ita/
q̄ nō eſſe opus intelligo: vt te aut rogem hoiem amiciſſimū aut hor
ter virū diligentiſſimū ⁊ optimū. Quod ſi dederis opam. ne fruſtra
in te ſpem p̄cipuā collocarim. immortali me afficies beneficio. Uale
ex Mediolano. iiij. Idus Martias

¶ Frāciſcus phi. Lodowico caſelle. ſalutē

Beneficiū beneficio accumulari orat.

SIngularē tuā erga me beniuolentiā multis tuis ꝑmagniſq̄ offi
cijs ſum expertus. Meus aūt in te animus qualis ſit. qualiſq̄ ſemꝑ
fuerit. ea tibi eſſe debet certiſſima coniectura qđ es de me ſepe meritꝰ
ꝙ̄ optime. Quo fit vt omnibꝰ meis in rebꝰ non ſecus te vtendū exi/
ſtimem quā ⁊ amiciſſimo ⁊ optimo viro. Itaq̄ tuū eſt vt bn̄ficiū be/
neficio cumules tibiq̄ ꝑſuadeas eū mihi aīm eē vt ſi minus referre.
habere tamē grām nō minus poſſim ꝙ̄ velim. nec minorē agam ꝙ̄
debeā. Uale ex Mediolano. iiij. idus Martias

¶ Franciſcus philelfus. Catoni Sacco Iureconſulto ⁊ Ora/
tori. Salutem plurimam dicit

Queſtiones quedā a Philelfo petūtur

UIdeo te eſſe admodū ocioſum: vtpote qui a legū ac iuris ciuilis
ſtudio tantiſper venia exorata. donec cōſtitute vacatōes p̄terierint te
oblectādi grā: vt es homo voluptarius. ijs queſtionibꝰ obtuleris. q̄ ⁊
iucūde ſunt. ⁊ homīe vrbano minime indigne. At ego nequaꝙ̄ rn̄de
bo tibi: vt Ariſtotiles. aut Plato. ſed vt Philelfus Si qđ vero acu
tius volueris. tuā iſtā Academiā cōſules Sequar aūt ordinē ꝓpoſi
taꝝ a te queſtionū. Et p̄mū tu qđem petis. qđ cauſe eē putem. q᷑ he
brei oēs natura fetēt. Utrū hebrei oēs (vt tu ais) feteāt. an id minus.
nihil cōpertū habeo. Sꝫ qđ in cauſa eē queat: vt nōnulli malū odo/
rem. ⁊ pleriq̄ bonū de ſe p̄beāt. poteſt vtrūq̄ in alijs natura in alijs

Pagina

more accidere. Nã qui cibo ſunt aut potu inferiores. ij male conco/
quãt neceſſe ẽ Ex cõcoctione aũt mali. aut morbi manant. alij atq̧ a
lij. aut ꝑ ſudorẽ ea reſoluit. At iſtiuſmodi ſudor. quẽ ferulenta emiſe
rit cõcoctio. ncc̃ario odorẽ hꝫ cõcoctioni ſimillimũ Ex illiuſmodi aũt
humore. ſiue is intrinſecus per cutẽ emerſerit. ſeu in ſuꝑficie ſit mem
broꝝ. triſtis ſane odor exhalat. Nec in hebreis id offenſionis magis
accidit. q̃ꝫ in oĩbꝫ q̇ viuũt incõtinẽter. ſiue cibi ac potus incõtinentia.
ſiue etiã aliter. ſꝫ fortaſſe eo magis in hebreoꝝ gñe. id vſu veit qḋ ple
riq̧ oẽs mẽſarij ſunt feneratoriã exercẽtes. ⁊ ita null' exercitati labo/
ribꝫ Quo fit: vt nimio ocio q̇ etec q̧ marceſcẽtes tetꝝ de ſe odorẽ emit/
tãt ſit neceſſe. Cõtra ãt q̇ ſobrie tꝑatã q̧ vitã agũt. ſeq̧ ꝑſaꝝ more aſ
ſidue exercẽt. aut eq̇tãdo. aut ambulãdo. aut aliter ingenue Hi certe
nõ mõ nõ male olẽt. ſꝫ bñ potius At ſunt ſane q̇ natura delectãt odo
re ſuo: vt de Alexãdro macedonũ rege legit. cuius etiã veſtimenta q̃
eius corpus cõtigiſſent. gratũ odorẽ exhalarãt Id ṽo ob aliã nullaꝫ
fiebat rõem q̃ꝫ ob maximũ calorẽ corꝑalis illius tꝑamẽti. Quare nõ
eſt mirandũ ſi quãdo Alexander in irã adeo exardeſceret. at eos etiã
quos habeat chariſſimos. interimeret. Qḋ tum maxĩe accidebat. cũ
ad nature feruorẽ vini eſtus in potu accederet. Nã ex nõ adulterato
nature calore tum alia bona ⁊ vtilia ꝑmulta. tum ſuauiſſimus odor
gignit Que q̇dẽ res vl' ea rõne ꝓbari pt q̧ ⁊ caſie. ⁊ cinnama. ⁊ thus ⁊
cetera huiõi odorifera pigmẽtoꝝ gñā nõ niſi in arabia. ⁊ calidiſſimis
regionibꝫ oriũtur. Qḋ ſi ij qui ſunt calido corꝑis tꝑamento natura
bene olẽt. ij ncc̃ario olent male. q̇ frigido ſunt ⁊ humido: vt de pitui/
ticis licet intueri. Quo in genere populi ſeptẽtrionales fere ſunt oẽs
qui ad frigiditatẽ ⁊ humorẽ tꝑamẽti vbi vite quoq̧ ac victus cõtinẽ
tiã adiũxerit omnia ſunt nauſea tetriores. Qḋ aũt petis ſcḋo loco. q̃
rõne fieri cenſeã: vt autũnali tꝑe appetẽtiores veſcẽdi ſimus. quã ali/
is anni tꝑibꝫ. ad id quoq̧ q̇d ſentiã nõ ambigã tibi oſtẽdere. Sũt q̇
arbitrẽtur id accidere copia atq̧ varietate illoꝝ fructuũ. qui ꝑ id tẽ/
poris ex arboribꝫ manãt: vt ſunt, mala. pira. caſtanee. molluſce. ficꝰ.
vue. ſorbula. muſpula. ceteraq̧ huiõi ꝓpe innumerabilia pomoꝝ nu/
cum atq̧ bacaꝝ genera. Nãq̧ iſtiuſmodi eſculentorũ illecebris gu/
ſtus delectatus vt ſtomachũ veluti ad ea admittenda inuitat. ita ad
concoquendũ reddit ardentiorẽ. q̇bus etiã humectatus vẽter. qḋ ſuſ
ceperit. ⁊ facilius deijcit ⁊ celerius. Vñ ſtomachus onere vacuus aſſi
duus appetit impleri. Eã ṽo rõem nitunt ꝯfirmare ex egrotantium
cõſuetudĩe. q̇ ꝑ huiõi fructuũ eſum recuperãt veſcẽdi appetitũ At hu
iuſmodi mihi cauſe autũnalis edacitatis minime ꝓbãtur. Piroruꝫ
eñ ⁊ ficuũ. ⁊ vuaꝝ ſimiliũq̧ fructuũ eſculẽta ⁊ humectãt. ſtomachũ
et frigidiorem efficiunt. Id aũt vt concoctioni detrimentoſum eſt. ita

etiam comedendi appetitum aufert. Itaq; alia mihi cõmodior occur
rit ⁊ probabilior ratio. Autumnũ eſtas anteceſſit. At ꝑ eſtatẽ intim⁹
ille calor noſter ⁊ ꝓprius quo naturaliter alimur. diſꝑgit᷑. fitq; imbe/
cillior ac rarior. Idem in autumnũ cogit᷑ rurſus receptuſq; penitus in
tra corpus ꝓpter eius denſitatem atq; refrigeratõem exteriorem vim
ſuam roburq; reaſſumit. Preterea cũ per eſtatem magis vtimur po
tu ac cibis item humidioribꝫ ob caloris magnitudinẽ. natura in au/
tumnali tꝑe mutatõis cupida cõtrariũ querit. Itaq; nos maiore affi
cit fame. ſiccumq; alimentũ corpis reddit temperamento. Quid ve/
ro in cauſa rear eſſe vt Cygni in aĩa afflanda ⁊ ſonorius canant ⁊ dul
cius dicã audacter. qđ ſentio. Neq; me hoc loco deterrebit ab animi
iudicio Platonis auctoritas. apud quẽ diſputat Socrates Cygnos
idcirco in morte ſonantius canere ac melius quoniam tum maxime
prouideant immortalitatem animorum. At ipſe id puto natura fie
ri. q̃ ſtudioſa cõſeruande ſui vitalis oĩs ſpũs ꝑ corpus diſꝑſos cõtra/
hit ad cor. tanq̃ȝ ad arcem vitalis pſidij ac roboris. Sed vbi natura
fruſtra diu multumq; luctata. neceſſitati parere tandẽ cogitur. ſpũs
illi deſerta cordis ſtatõe. emergentes impetu quodam intrinſecus ꝑ
anularis illos lõgiſſimi colli ambitus ad os ipſum. ſonũ quendã ple
niorẽ efficiũt muſici cantus ſimillimũ. Ad poſtremũ aũt q̃ſitum eſt
a te. qđ remedij afferri queat. quo minus quis ebrietate ſuperetur:
vt in liberiore cõuiuio. quod greci ſympoſion nominãt. Et ad iſtud
quoq; facilis eſt rñſio. Druſus germanicus Tiberij ceſaris frater: vt
erat vir ⁊ liberalis ⁊ gratioſus iſtiuſmodi tuo cõuiuij genere delecta
ri ſolitus traditur. Conuiuis aũt reliquis ebrietate correptus ſol⁹ me
dicus vino ſupior eſt inuẽtus cum is tamẽ lõge magis q̃ȝ alius q̃ſq;
ſeſe potu obrueret. Sed poſtea q̃ȝ eſt animaduerſum cõſueſſe medicũ
anteaq̃ȝ bibere inciperet. veſci ſemꝑ q̃nq; aut ſex amaris amygdalis.
vbi id facere eſt a Druſo ꝓhibitus mox poſt paruum etiam potum e
brietati cõceſſit. Potes igitur etiam tu quãdocũq; vel germanos. vł
burgundiones tuos. q̃ ⁊ ipſi quoq; ex germania olim ꝓfecti. in Gal/
lia conſederunt. iſtiuſmodi cõuiuio acceperis. ſolus videri ſobrius. ſi
volueris per huiuſmodi amarorum eſum amygdalorum vino iter ꝓ
hibere in venas. Quod ſi huiuſce rei queſieris rationem ea mihi vi/
detur eſſe. q vis amaritudinis naturaliter deſiccat. atq; cõſumit hu/
miditates. Itaq; ex omnibus liquoribus amarus maxime guſtũ of
fendit (vt ait Plato) vtpote qui lingue venulas que ⁊ molles ſunt et
rariores contendit humiditatibus ex ariditate reſolutis. Videmus
etiam hulcera. amaris medicamentis extenuari ac purgari. Sꝫ hec
phyſicis relinquamus ⁊ medicis. Vale ex Mediolano nonis Apri
libus. M.cccc.xli.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Angeli politiani quedā familiares Epiſtole ad quoſdā viros Illuſtres Incipiunt.

Angelus Politianus. Ceſari Carmēto ſuo ſalutē

COntemni te putas ꝙ nō reſcribo Contemnerem ſi reſciberem Quos em̄ contemno: reſpondere his audeo, vel occupatus, tibi necociosus Uale.

Angelus Politianus. Jacobo modeſto ſuo. ſalutē

DOles ꝙ nō reſcribam, dolere deſine iam reſcribo Uale.

Angelus Politianus Cuidā ſalutē

NOn preſtas que pollicitus. Conqueror. ſi oblitus: magis etiaꝫ ſi nō oblitus. Oblitum fuiſſe vix amici eſt. Nō preſtare cum recorderis proꝛſus inimici. Uale

Angel⁹ Politianus Pico Mirādule. ſalutē

QUe vellem coꝛrigeres: tu laudas. Hoc vero facile facis: qđ ſemper facis Uale

Angelus Politianus Amico. ſalutē

IRaſceris ꝙ iſte me Simius carpis Non ideo me carpit: vt carpat. Sed vt ſibi victum querat homo famelicus apud quoſdaꝫ qui multum gaudent aſſentatoꝛibus: plus tamen detractatoꝛibus. Uale.

Angelus Politianus Amico ſalutē

SI te ob diuitias amare cepiſſem: deſiſſem tibi nunc eſſe amic⁹: cum tu deſiſti eſſe diues, verum ſi nunc deſiſſem: ne tum quidem cuꝫ fuiſti diues: fuiſſem tibi amicus: ſed adulatoꝛ quod eſſe qui poteſt. is eſſe liber non poteſt. Uale

Angelus Politianus Amicis

MUlti ſimul epiſtolas poſcitis. Multis ecce mitto: ſed vnicam Conuenit vnica multis: quos vnice diligo: que tamen erit: vt multe quando multi legetis Ualete.

Angelus Politianus Inuido

INuides omnibus omnia: preter inuidiaꝫ. Sed ꝛ hanc inuides tuo cōpari: qui magis inuidus etiam ꝙ̄ tu. ſic inuidiā tibi nō inuidet quā tu illi tamen inuides. Ita rurſus ille minus inuidus. Qui ſitis non dicam: ne miſerioꝛes faciam ꝙ̄ nunc eſtis. Nam ſi nomen veſtrum pꝛoferrem: nomen quoꝗ ipſum vobis inuideretis: nec vterꝗ vtriꝗ modo: ſed ꝛ vterꝗ ſibi

Angelus Politianus Maledico

MAledicenti non maledico: ne maledicere mihi tu foꝛſitan: hoc eſt ne laudare me deſinas. Quis em̄ laudatur verius. ꝙ̄ cui maleditur a malo viro Te. ꝙ̄o appellare malū viꝝ: tātū a maledicto abeſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

vt nihil dici poſſit melius.

Angelus Politianus Laurētio medico ſalutē

Cygno Poeta ſimilis: vterq̈ cādidus. vterq̈ canorus. vterq̈ flu uios amās. vterq̈ Phebo gratus. Sed negat canere cygnus niſi cū zephyrus ſpirat. Quid igit mirū ſi taceo tādiu tuus poeta. cū tu tam diu nō ſpires meus zephirus. Uale.

Angel9 Politian9 Pico Mirādule ſalutē

Uincebar abs te ꝑus doctrīa. vincebar ingenio. ſꝫ vinci tñ letabar atq̈ adeo letor. qm̄ te diligo. q̄n ob hoc ipm̄ diligo. q̄ his vincor. At nūc ꝛ hūanitate me vincis. Hoc eq̄dem ferre nego qm̄ turpe. ſed iaꝫ fero. Nihil em̄ turpe mihi. qđ honeſtū tibi Uale

Angel9 Politian9 Amico ſalutē

Doles. q̄ amicus in diſputatōe te vicerim. dolere nō debes Nā ſi ſunt amicoꝝ cōmunia oīa. nō magis. q̄ꝫ tu victor ego. Nec minus q̄ꝫ tu victus Sed hoc tu fortaſſe doles. q̄ hac amicoruꝫ lege. nec ego plane ſum victor qui te vici Uale

Angelus Politianus Amico ſalutē

Reprehendebā tacitus. q̄ te diuti9 oblectares in agro Cum mihi redditus abs te calathus floribꝰ plenus. ꝛ q̄dem roſidis adhuc multi coloribꝰ. ac ſuaue olentibꝰ. Inuidere fateor tibi agꝝ volebā. q̄ flores tā pulcros educaret. Sed vt epl'am tuā deiñ legi. floribꝰ alijs. multo pulcrioribꝰ cumulatā. q̄ꝫ calathus fuerat. inuidere potius agro cepi qui de tuis (vt mihi videtur) epl'is floruiſſet Uale

Angelus Politianus Amico. ſalutē.

Doluí vehementer. letatus ſum vehementer. q̄ egrotaſti. q̄ ꝛ cō ualuiſti Uale.

Angelus politian9 Cuidā ſalutē dt

Mitto lilia. nō vt gratū faciā tibi. q̄ꝫ q̄ꝫ tibi quoq̈ ſꝫ vt ipſis lilijs hoc eſt ne marceſcāt. Uale ferrarie Idibꝰ Auguſtis. Anno a natali chriſtiano. M. cccc. xciiij.

Finiunt Epiſtole breuiores elegantioreſq̈ Frāciſci Philelfi. cū q̄buſdā viri illuſtris epl'is. Impreſſe Dauētrie ꝑ me Jacobū de Breda. Anno dñi. M. ccccci. Ipſo die ſci Frāciſci cōfeſſoris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 21